

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீயர் திருவடிதளை சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடிய

உபதேசரத்தினமாலை

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்களுள் இது முதலது. மஹாவை திருவாய்மொழி தூற்றந்தாலையும் ஆர்த்திப் பிரபந்தமும். நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்குப் ப்ரதானப் ப்ரவந்தகர்களான ஆழ்வார்கள் அவதரித்த மாதங்கள் நஷ்டத் திரங்கள் ஸ்தலங்கள், அவ்வாழ்வார்களான திவ்வியப் பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானம் முதலியவற்றை அருளிச்செய்த ஆசார்யர்களின் பெருமைகள், அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களுள் தலைவரான பிள்ளை லோகாசாரியின் பெருமை, அவர் பணித்த சதஸ்யங்களுள் தலைவான ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் பெருமை, அந்த திவ்விய சாஸ்தரத்தின் ஸாரார்த்த விசேஷம் ஆகிய இவ்விஷயங்கள் இப்பிரபந்தத்தில் மிக அழகிய ரகையில் அருளிச்செய்யப்படுகின்றன.

ஆழ்வார்களின் திருவவதாசக்கிரமம் “பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்முழிசை யையானருள்மாறன் சேரலர்கோன் துய்யப்பட்ட காத னன்பர்காள் துனி சுற்பாணன் நன்கலியன் சுதிவர் தேற்றந் தடைவாயிக்கு” என்ற பாசரத்தினால் இதில் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலே அவ்வாழ்வார்களின் அவதார கால்களை அருளிச்செய்து வருமிடத்து முதலாழ்வார்கள் மூவருடைய அவதார கால்களைக் கூறியிட்டு அடுத்தபடியாகத் திருமுழிசையாழ்வாரின் அவதார கால்கள் கூறவேண்டியிருக்க அதுகருமல், திருமங்கையாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் தொண்ட ரடிப்பொடியாழ்வார் திருமுழிசையாழ்வார் குலசேகராழ்வார் நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் என்று இவ்வளவே ஒரு க்ரமம் வைத்து அவதாரகால்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; இஃது எந்த க்ரமத் தில் சேர்ந்ததென்று பலரும் விமர்சிப்பார்கள். கேண்மின். முதலாழ்வார்களின் அவதார கால்களை முதலிலே கூறியிட்டு உடனே மாதங்களினடையே அருளிச்செய்து வருகிறார். அதாவது—முதலாழ்வார்கள் அவதரித்தது ஸுப்பசுமாதம், அதற்கடுத்தமாதம் கார்த்திகை யாதலால் அத்திங்களில் அவதரித்த இரண்டு ஆழ்வார்களைப்பற்றிப் பேசினார். அதற்கு அடுத்தமாதம் மார்கழியாதலால் அதில் அவதரித்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரைப்பற்றி உடனே பேசினார். அதற்கு அடுத்தது தைமாதம். அதிலவதரித்த திருமுழிசையாழ்வாரைப் பேசுவது ப்ராப்தமாயிற்று. இவ்வளவே மாதக்ரமமாக வைத்து அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

இத்திவ்வியப்பிரபந்தத்தின் அமைப்பினழகு நிரந்தரது. அமுதொழுதுகின்ற தமிழினில் விளம்பிய சீர்மை சொலப்புகில் வாயமுதம் பரங்கும்.

தனியன்

முன்னந்திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தாமுபதேசித்த நேர்
தன்னின்படியைத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னெட்டன்செய் உபதேசரத்தினமாலைதன்னைத்
தன்னெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவா தான்கள் சரணமக்கே.

முன்னம்	முற்காலத்தில்	உபதேசரத்தின மாலை	உபதேசரத்தின மாலை
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தாம் உபதேசித்த நேர் தன்னின் படியை தணவாத சொல்	(ஸ்ரீவாசாரியான) திரு வாய் மொழிப்பிள்ளை உபதேசித்தருளின க்ர மத்தை அதிக்ரமியா மல் அதுவர்த்தித்தே பேச மகவரான	தன்னை தம் நெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவர்	{ உபதேசரத்தின மாலை பெருகிற திவ்வியப் பிரபந்தத்தைத் தங்கள் ஹருதயத்திலே (கண்டபாட்டு செய்து) த ரி க் கி ன் ற வ ர் க ளுடைய திருவடிகளை மமக்குத் தஞ்சும்.
மணவாளமுனி	மணவாளமாமுனிகள்	தான்கள்	
தன் அன்புடன் சொல்	{ தம்முடைய பரமதிருபை யினால் செய்தருளின	மமக்கு சரண்	

தனியன் உரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாசம்பெருமானார் ஜியர் திருவடிகளே சரணம்.
விசதவாக் சிகாமணியான மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமலை.

தமக்குக் கிடைத்த உபதேச வழியின்படியே வெண்பாவிலமைத்துப்
பேசுவதாகக் கூறுதல்.

எந்தை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை பின்னருளால் *
வந்த வுபதேச மார்க்கத்தைச்—சிக்தை செய்து *
பின்னவருங் கற்க உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன் *
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து.

(க)

எந்தை	எமக்கு ஆசிரியரான	பின்னவரும் கற்க	பின்புள்ளாரும் கற்று
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	திருவாய் மொழிப்பிள்ளை		மாறு
	மென்றிற் திருமலை		
	யாழ்வாருடைய	மன்னிய சீர் வெண்பா	பொருத்தமான சீர்களை
இன் அருளால் வந்த	பரமகிருபையினால்	வில் வைத்து	யுடைய வெண்பா
	கிடைத்த		மென்றிற் யாப்பிலே
			ஆமைத்து
உபதேசம் மார்க்கத்தை	உபதேச வழியை அந்	உபதேசம் ஆய் பேசுகின்	(உள்ளத்திற்கும் உலகத்
கெந்தை செய்து	வைத்து	தேன்	திற்கும்) உபதேச ரூப
			மாகப் பேசுகிறேன்.

“மன்னிய சீர்” என்பதை வெண்பாவுக்கு விசேஷணமாக்காமல் “மன்னிய சீர்களைப்
பேசுகின்றேன்”— ஆழ்வாசாசாரியர்களின் திருக்குணங்களைப் பேசுகின்றேன் என்றுரைப்
பாருமுளர்.

(க)

இப்பிரபந்தத்தை விவேகிகள் உகப்பதே போதுமென்றல்.

கற்றோர்கள் தாமுகப்பர் கல்லிதன்னிலாசையுள்ளோர் *
பெற்றோமெனவுகந்து பின்புகற்பர் *—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில் வந்ததென்னெஞ்சே! * இகழ்கை
ஆச்சரியமோதானவர்க்கு.

(உ)

நெஞ்சே	மனமே!	மாச்சரியத்தால்	மாந்ஸர்யத்தினால் [பகை
கற்றோர்கள் தாம் உகப்	கல்விபயின்றவர்கள் (இப்		பாறாட்டி]
பர்	பிரபந்தத்தைப்	இகழில்	இதனை இகழ்ந்தால்
	பெற்று மகிழ்க்கிறோ		அதனால் எமக்கு உண்
	வர்கள்;	வந்தது என்	டாகும் சேதமென்ன?
கல்வி தனில் ஆன உள்	கல்வியில் விருப்பமுள்ள		(ஒன்றுமில்லை)
ளோர்	வர்கள்		
	'இத லபிக்கப் பெற்றோ	அயர்க்கு	அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
பெற்றோம் என உகந்து	மே!' என அக்குழை	இகழ்கை	கல்ல விஷயங்களை இகழ்
	ந்து		கதென்பது
	பிறகு இதை அப்படியிப்		வியப்போ? [அயர்க்கு
பின்பு-கற்பர்	பர்கள்;	ஆச்சரியமோ தான்	இது இயல்பேயன்
	(சீழ்ச் சொன்ன இரண்டு		தே.]
மற்றோர்கள்	வகுப்பினுள் சொந்த)		
	மற்றையவர்கள்		

“ஆச்சரியமோ-தானவர்க்கு” என்று பிரித்து தானவர்க்கு-ஆனாபாப்நாதிகளுக்கு என்று பொருளுரைப்பாருமுனர்; ஆயினும் மணவாளமாமுனிகள் இங்ஙனம் விவகரித்து அருளிச் செய்வவரல்லர் என்பர் பெரியோர். (உ)

ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல்.

* ஆழ்வார்கள்வாழி அருளிச்செயல்வாழி *
தாழ்வாதுவில்தரவர்தாம்வாழி *—ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்களுரைத்தவைகர்தாம்வாழி *
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து. (ங)

ஆழ்வார்கள் வாழி	{ பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள் வாழ்த்திகு;	ஏழ்பாரும் உய்ய	{ பூண்டவம் முழுவதும் உஜ்ஜீவிக்குமாறு
அருளிச்செயல் வாழி	{ அவர்களாலிய திவ்ய யப் பிரபந்தங்கள் வாழத் திடுக;	அவர்கள்	{ அக்வாலிரியர்கள் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ
தாழ்வு ஆதும் இல் குரவர் தாம் வாழி	{ தாழ் வொன்று மில்லாத [மிகச் செந்த] எம் பெருமானார் முதலான ஆசாரியர்கள் வாழ்க;	உரைத்தவைகள் தாம்	{ ஸூக்திகளும் விலக்ஷணமான வேதங்க ளோடு கூட வாழ்க.
		செய்ய மறை தன் னுடனே சேர்ந்து வாழி	

“செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து” என்றது வேதங்களும் வாழவேனுமென்று அவற்றுக்குமாக மங்களாசாஸனம் செய்தபடி. ஆழ்வாராசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கெல்லாம் வேதமே மூலமானது பற்றி அவற்றுக்கும் மங்களாசாஸனம் ப்ராப்தம். “செய்யமறை தன் னுடனே சேர்ந்து அவர்களுரைத்தவைகள்” என்று அங்ஙமித்து “வேதங்களுக்குச்சேர ஆசாரி யர்கள் அருளிச்செய்தவை” என்று பொருளுரைப்பாருமுனர். (ங)

ஆழ்வார்களின் அவதாரக்ரமம் கூறுதல்.

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் * புகழ்மழிபிசை
அய்யன் அருள்மாறன் சேரலர்கோன் *—தூய்யப்பட்ட
நாதன் அன்பர்தாஸ்துளி நற்பாணன் நன்கலியன் *
நிதிவர்தோற்றத்தடைவாயிங்கு. (சு)

பொய்கையார்	{ பொய்கையாழ்வார் முதல் வர்,	அன்பர்தாஸ்துளி	{ தொண்டாழிப்பொடி யாழ்வார் எட்டாமவர்,
பூதத்தார்	{ பூதத்தாழ்வார் இரண்டா மவர்	நல் பாணன்	{ பாமனாதவிகரான திருப் பாணாழ்வார் ஒன்பதா மவர்,
பேயார்	{ பேயாழ்வார் மூன்றாமவர், மீர்த்திவாயத்த திருமழி சைப்பிரான் நான்கா மவர்,	கன் கலியன்	{ விலக்ஷணரான திருமங் கையாழ்வார் பத்தா மவர்;
புகழ் மழிபிசை ஐயன்		நாடு	{ இந்த வரிசைக்கிரம மானது
அருள் மாறன்	{ அருள் மிகுந்த கம்மாழ் வார் ஐந்தாமவர்,	இங்கு	{ இவ்விலகில்
சேரலர்கோன்	{ குலசேகரப்பெருமான் குறாமவர்,	இவர் தோற்றத்தி அடைவு ஆம்	{ இவ்வாழ்வார்களின் அவ தாக்கரமமாகும்.
தூய்ய பட்டநாதன்	{ பரிசுத்தான பெரியாழ் வார் ஏழாமவர்,		

இக்காலத்தவர்கள் சிலர் ஆராய்ச்சி செய்வதாகப்புகுந்து தவறுதலான சில நிருபணங்களைக் காட்டி இந்த அடைவினை மாறுபடுத்தி, பின்னே யுள்ளவர்களை முன்னே தள்ளி முன்னேயுள்

ளவர்களைப் பின்னே யிழுத்து மனம்போனவாறாக அவநாசகாமங்களைக் கல்பிக்கின்றனர்; அதனால் நுஸ்தியர்களின் நெஞ்சு கலங்காமைக்காகப் * பொய்யிலாத மணவாளமாமுனிகள் இங்ஙனே அடைவுதன்னை அமைத்தருளினாராயிற்று. (ச)

ஆழ்வார்களவதரித்த மாத நகரத்திரங்களைக் கூறுவோமெனல்.

அந்தமிழால்நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த வாழ்வார்கள் *

இந்தவுலகிலிருள்நீங்க *—வந்துதித்த

மாதங்கள்நாள்கள் தமை மண்ணுலகோர் தாமறிய *

சுதேன்று சொல்லுவோம்யாம்.

(ரு)

அம் தமிழால்	{ அழகிய தமிழ்ப்பாணையி ளால்	வந்து உதித்த	வந்து அவதரிக்கப்பெற்ற
நல் கலைகள்	{ திவ்வியப்பிரபந்தங்களை	மாதங்கள் நாள்கள் தமை	{ மாஸங்களை யும் நகரத் திரங்களை யும்
ஆய்ந்து உரைத்த ஆழ்வார்கள்	{ ஆராய்ந்தருளிச் செய்த (மேந்தறிய) ஆழ்வார்கள	மண் உலகோர் தாம் அறிய	{ இந்நிலவுலகத்தவர்கள் திஷ்கர்வமாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு
இந்த உலகில் இருள் நீங்க	{ இவ்விருள் தருமாளுவத் தில் அகவிருள் தொலைவதற்காக	சுது என்று யாம் சொல்லுவோம்	{ இன்னலையென்று இனி நாம் கூறுவோமாக.

இன்ன ஆழ்வார் இன்ன மாதத்தில் இன்ன நகரத்திரத்தில் அவதரித்தாரென்பது அந் காலத்தில் வழங்குவந்தாலும் பிற்காலத்தில் எக்காரணத்தாலும் பிறழ்வு விளைபாமைக்காக அவற்றைப் பரபந்திகரித்தருள்கின்றாரென்க. பெரியவாச்சான் பின்னே யருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதி வியாக்கியானத் தொடக்கத்தில் “இந்த முதலாழ்வார்கள் இன்னவிடத்தில் அவதரித்தார்களென்பது காலப்பழமைமயாலே நிச்சயிக்கப் போகாது” என்று பொருள்பட ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி காண்கிறது. அங்ஙவிடத்தில் அரும்பதவுரைகாரர்கள் இங்கு ஏதோ வாக்கியப் பிறழ்வு உள்ளது என்று எழுதியுள்ளார்கள். பெரியவாச்சான் பின்னே அங்ஙனம் அருளிச் செய்தது உண்மையாபிருப்பின் பரம ப்ராமாணிகரான மணவாளமாமுனிகள் இவ்வுபதேச ரத்தினமாலையிற் “எண்ணருஞ் சீர்ப்பொய்கை முன்னோரிடவுலகில் தேவந்திய ஜர் வண்ணம் மிகு கச்சி மல்லை மாமயிலை” என்று அறுதியீடாக அருளிச்செய்ய நேர்ந்திராது. பெரிய வாச்சான் பின்னே காலத்திற்கு முன்னமே ஆவதரித்து அதுஸந்தானத்திலும் நிகழ்ந்து வரும் திருவந்தாதித் தனியன்களிலும் “கச்சிகர் வந்துதித்த பொய்கைப்பிரான்” என்றும், “கடன் மல்லைப் பூதந்தார்” என்றும் உள்ளதற்கு மாறாகப் பெரியவாச்சான் பின்னே தாம் அருளிச் செய்யவும் ப்ரணத்தியில்கை ஆயினும் வாக்கியப் பிறழ்வு விளைந்திட்டது. இங்ஙனே பிறழ்வு நேராமலென்காவே மாமுனிகள் ஆழ்வார்களவதரித்த மாலை நகரந்தர திவ்ய தேசங்களை இப் பிரபந்தத்தில் இட்டருள்கின்றாரென்றுணர்க. (ரு)

முதலாழ்வார்களின் மாத நகரத்திரங்கள் கூறுதல்.

ஐப்பசியிலோணம் அவிட்டம் சதயமிவை *

ஒப்பிலவாநாள்களுலகத்தீர் ! *—எப்புவியும்

பேசுபுகழ்ப் போய்கையார் பூதத்தார்பெயாழ்வார் *

தேகடனே தோன்றுசிறப் பால்,

(ரு)

உலகத்தீர்	{ உலகத்தீர்துள்ளவர்	ஒப்பு இல் லும் நாங்கள்	{ ஒப்பில் லாதவையார்
எப்புவியும் பேசு புகழ்	{ உலகமெங்கும் பேசியுந்		{ காட்சன் எனவ பென்
பொய்கையார் பூசத்தார்	{ இன் ன புகழையுடைய	ஐப்பசியில் றணம் அவிட்	{ ஐப்பசிமாதத்தில் திரு
பேயாழ்வார்	{ பொய்கை பூதம் பேயாழ்	டம் சதவம் இணவ்	{ வேணம் அவிட்டம்
தேசுடனே தோன்ற	{ வார் மூவரும்		{ சதய மென்னும் இத்
சிறப்பால்	{ தேஜஸ்ஸுடனே அவத		{ திரு காட்களாம்.
	{ சித்த ஏற்றத்தினால்		

*** இவ்வாழ்வார்கள் மூவரும் விபவத்தில் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியாதவராய், கூடித் திரியும் யோகிகளாயிருந்ததனாலும், அர்ச்சகையிலும் அப்படியே கூடியே வாழுவதனாலும் இம் மூவர்க்கும் சேர்த்தே பாகா மிட்டருளினராயிற்று. ஐப்பசி, ஐப்பிசி என இரண்டுமுன்விடவர். ஓணம்—‘ச்ரோண’ என்றும் வடகொற்கிதையு. ‘தேசுடனே’ என்ற விடத்து அயோ ரிதவப்பாய்க்குமரான தேஜஸ்ஸு விவகரிதம். “சிறப்பால் ஒப்பிலவாம்” என்று அங்ங விற்கும். (க)

பொய்கையார்முதலான மூவர்க்கு முதலாழ்வார்களென்கிற திருநாமம் நிகழ்ந்தமைக்குக் காரணம் கூறுதல்.

மற்றுள்ளவாழ்வார்களுக்கு முன்னேவந்ததித்து *
 கற்றமிழால் நூல்செய்துநாடடையுய்த்த *—பெற்றிமையேன்
 என்ற முதலாழ்வார்களென்னும்பேரிலக்கு *
 நின்றதுலகத்தே நிகழ்ந்து. (எ)

இவர்க்கு	{ பொய்கையார் பூசத்தார்	மற்றுள்ள ஆழ்வார்	{ (திருமழி சைப்பிரான்
	{ பேயார் என்கிற இம்	களுக்கு முன்னே	{ முதலான) மற்ற ஆழ்
முதலாழ்வார்கள் என்	{ மூவார்க்கும்	வந்தி உதித்தது	{ வாராளுக்கு முன்னம்
னும் பெர்	{ முதலாழ்வார்க ளென்கிற	கல் தமிழால்	{ வந்து தோன்றி
உலகத்தே நிகழ்ந்து நின்	{ திருநாமம்	நூல் செய்தது	{ விவகரணமான தமிழி
றது	{ உலகத்தில் ப்ா விரித்த		{ னால்
	{ மானது (சுத னு வே		{ திருவந்தாகிலென்கிற
	{ பென்னில்)		{ திவ்விய பிரபந்தங்
	{ (இவ்வாழ்வார்கள்	காட்டை உய்த்த	{ களையருளிச்செய்து
	{ மூவரும்)		{ இவ்வுலகை உஜ்ஜீவிப்
		பெற்றிமையேன் என்று	{ பீத்த
			{ பெரியார் என்கிற காரண
			{ த்தினால்.

*** பொய்கையார் முதலான மூவர்க்கும் முதலாழ்வார்களென்று ப்ரஸித்தமாகத் திருநாமம் வழங்கிவருகின்றது. இத்திருநாமத்திற்கு இன்னது காரணமென்று நிகழ்க்கிறது இப்பாசரம். மற்றுள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்துகித்தபடியினால் முதலாசரியினர்; கற்றமிழால் நூல் செய்ததனால் ஆழ்வார்களாயினர் என்றதாயிற்று. பெற்றிமை—பெருமை. என்று— என்ற காரணத்தினால் என்றபடி. “பெற்றிமையோசென்னும்” என்கிற பாடம் மறுக்கவும் மறக்கவும்நக்கது. (எ)

திருமய்கையாழ்வாருடைய அவதாரநான்கு கூறுதல்.

பேதைநெஞ்சே! இன்றைப்பெருமை யுற்றிடுகியோ! *
 ஏதுபெருமை யின்றைக்கேள்நென்னில்! *—ஒதுகின்றேன்
 வாய்த்தபுகழ்மய்கையர்கோன் மாநிலத்தில் வந்ததித்த *
 கார்த்திகையில் கார்த்திகைகளாகான். (அ)

பேஷை நெஞ்சே	அறிவில்லாத மனமே!	தூதின்மேன்	சொல்லுகின்றேன்;
இன்றை பெருமை அறிந்	இன்றைக்குள்ள பெரு	வாய்த்த புகழ்	{ பொருத்திய புகழை
தலைபொ	மையை நீ அறிந்து		புடையதான
	கொள்ளவில்லையோ?	மங்கையர் கோன்	கிருமங்கையாழ்வார்
இன்றைக்கு என்று	{ இன்றைக்கு அல்லா	மா கிலத்தில்	விசாலமான இவ்வுலகில்
	தாரணமாக	வந்து உதித்த	வந்து தோன்றப்பெற்ற
எத பெருமை என்னில்	{ என்ன பெருமை புள்	கார்த்திகையில் கார்த்	{ கார்த்திகை மாதத் து
	ளது என்கிறுபொ?	திசை நான் காண்	{ கருத்தினை நகர்தா
	(கேள்)		மன்றோ வின்று.

*** அந்தந்த ஆழ்வார்களின் திருநகரத்தினை நினங்களில் கோயில்களிலும் கருணாங்களிலும் நாள்பாட்டுண்டு ஸேவிப்பதற்கு உதவ வேண்டுமென்று சிஷ்யர்களின் வேண்டுகோளினால் இப் பிரபந்தம் அருளிச் செய்ததனால் அதற்குத் தகுதியாகவே இந்த நாட்பாட்டுக்களில் பெரும் பாலும் 'இன்று' என்று அமைக்கப்பட்டது. அந்த அவதார கன்னாளை கோக்கிய கிர்த்தேசகம் இது. இரண்டாமடியில், "இன்றைக்கென்னென்னில்" என்று சில பிரதிகளில் பாடம் கண்டாலும் அதில் அந்தந்தம் பொருந்தாது. ஏது என்பதும் என் என்பதும் பரியாயமாதலால் புருஷத்தமாரும்; ஆகவே 'இன்றைக்கென்றென்னில்' என்பதே பாடம். "அதற்கென்று என்ன ஏற்றம்" என்று உலக வழக்குள்ள தாநல் அதிக.

(அ)

(இதுவுமது.)

மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன் *

ஆறங்கம்கூற அவதரித்த *—விறுடைய

கார்த்திகையில்கார்த்திகைநாள் இன்றென்று காதலிப்பார் *

வாய்த்தமலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே! வாழ்த்து.

(க)

நெஞ்சே	து மனமே!	வீறு உடைய	பெருமை வாய்த்த
மாறன் பணித்த	நம்மாழ்வாசருளிச் செய்த	கார்த்திகையில் கார்த்	{ கார்த்திகை மாதத்த
	தராலிடவேதமான 'நிரு	திசை நான் இன்று	{ கருத்தினை யன்றோ
தமிழ் மறைக்கு	{ விருத்தம்' முதலிய	என்று	{ இன்று - என்று கொ
	நான்கு பிரபந்தங்க		ண்டு
	ளுக்கும்	காதலிப்பார்	{ குதலுலிப்பவர்களி
ஆறு அங்கம் கூற	{ ஆறு அங்கங்களாக ஆறு	வாய்த்த மலர் தாள்கள்	{ னுடைய
	பிரபந்தங்களை வருளிச்		{ (கமக்கு) பாரப்தமான
	செய்யும் பொருட்டு	வாழ்த்து	{ பாதாசலிந்தக்களை
மங்கையர் கோன் அவ	{ திருமங்கையாழ்வார் அவ		{ தோத்திரஞ்செய்வாயாக.
தரித்த	தரிக்கப்பெற்ற		

*** ஆசாரியற்றருதவந்தில் "வேத சதுஷ்டயங்கோபாக்கங்கள் பதினாலும் போலே இந் நாலுக்கும் இருந்தமிழ் நூற்புலவர் பனுவலானும் மற்றை பெண்மர் கன்மாலிகைதும்" என்றுள்ளது. வடமொழி வேதந்திற்கு அங்கங்களும் உபாங்கங்களும் இருப்பதுபோலே தமிழ் வேதந்திற்கும் அவை யுண்டு; ருக்யஜுஸ் சாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களுக்கும் சிக்ஷா விபாகாணம் இருந்தம் சந்தஸ் கல்பம் ஜ்யோதிஷம் என்கிற ஆறு அங்கங்களும், மீமாம்சா ந்யாய புராண தர்மசாஸ்திரங்கள் முதலிய உபாங்கங்கள் எட்டும் ஆகப் பதினாலும் போலே, திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழியாகிற இந்தத் தமிழ் மறை நான்கிற்கும் திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்வியப் பிரபந்தங்களாகும் மற்றை யாழ்வார் கள் எண்மருடைய விலக்கண பிரபந்தங்களும் அங்கோபாக்கங்களாமென்பது நாதபரியம்.

திருமங்கையாழ்வாருடைய பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருவெழுநூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருநெடுந்தாண்டகம் ஆகிய ஆறு பிரபந்தங்களும் ஆறு அங்கமாகக் கொள்ளப்பட்டன. நம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்தைப் பின்பற்றியே இவர் அருளிச்செய்திருப்பது கொண்டு இங்ஙனே கூறலாபிற்றென்க. (க)

திருப்பாணாழ்வார்திருநாளுகறுதல்.

கார்த்திகையுரோகினிகள் காண்மினின்காசினியீர் ! *
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர்வந்துதிப்பால் *—ஆத்தியர்கள்
அன்புடனேதான் அமலனாதிபிரான்கற்றதற்பின் *
நன்குடனேகொண்டாடும்நாள். (கஉ)

காசினியீர் இன்று	உலகத்தவர்களை! இந்நாள்	ஆத்தியர்கள் அன்புடனே தான்	ஆஸ்திகர்கள் பக்தியோடு
கார்த்திகை உரோகினி நாள் காண்மின்	கார்த்திகைமாதத்து ரோகினி சகத்திர மாகும்;	அமலனாதிபிரான் கற்ற தன் பின்	அமலனாதிபிரானென்ற பிரபந்தம் (இவாரு ளால்) கற்கப்பெற்றோ மென்று மகிழ்வது பற்றியும்
வாய்த்த புகழ்	பொருத்திய புகழை புடையவரான	நன்குடனே	நலமாக
பாணர்	திருப்பாணாழ்வார்	கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடப் பெறும் நாளாகுயிது.
வந்து உதிப்பால்	வந்ததோன்றினபடியால்		

* * * தமிழில் ரகசமுதநான சொல் வரத்தமாதாதலால் “கார்த்திகையில் ரோகினி நாள்” என்பது சுத்தபாடமன்று. “கார்த்திகையில் உரோகினி நாள்” என்பதில் வெண்டிள பிறழ் மாதலால் அதுவும் பாடமன்று; “கார்த்திகையுரோகினிகள்” என்பதுவே சுத்த பாடம். “புகியன புருதலும் வழுவல்” என்ற நன்னூற் சூத்திரத்தைக் கொண்டு ரகச முதலதான சொற் பிரயோகமும் சிறுபான்மை வழுவற்ற தென்பாருமுனர். அறியவேண்டும்தந்தகனை யெல்லாம் அழகாக அமைத்துப் பத்தே பாசரமாகக் கருங்கவருனிச் செய்தவர் இம்மாழ்வாரே யாதலால் “அமலனாதிபிரான் கற்றதற்பின்” என்று சிறப்பித்தெடுத்துக் கூறினவென்க. (கஉ)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்திருநாளுகறுதல்.

மன்னியசீர்மார்கழியில் கேட்டையின்னுமாவிலத்தீர் ! *
என்னிதனுக்கேற்றமெனிலுரைக்கேன் *—துன்னுபுகழ்
மாமறையோன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்பிறப்பால் *
நான்மறையோர் கொண்டாடும்நாள். (கக)

மா இவத்தீர் இன்று	பரந்தவுலகத்திலுள்ளவர் களை!	துன்னு புகழ்	கிரம்பிய புகழையுடைய
சீர் மன்னிய	இன்றைத்தினம் நிறப்புப் பொருத்திய	மா மறையோன் தொண்டரடிப் பொடி	ராய் பரம வைதிகரான
மார்கழியில் கேட்டை	மார்கழிமாதத்துக் கேட் டையாகும்;	ஆழ்வார்	தொண்டரடிப் பொடி
இதனுக்கு எத்தம் என் எனில்	இன்னானுக்கு என்ன ஏற்ற மென்றால்	பிறப்பால்	யாழ்வாருடைய
உரைக்கேன்	சொல்லு தென்னேன்; (கேண்மின்.)	நான் மறையோர்	அவதாரம் காணமாக
		கொண்டாடும் நாள்	வைதிகோத்தமர்கள் ஆதரிக்கும் திருநாளாகு யிது.

திருமழிசைப்பிரான் திருநாள் கூறுதல்,
 னெயில்மகயின்னு தாரணியீர்! ஏற்றம் * இந்தத்
 னெயில்மகத்துக்குச் சாற்றுகின்றேன் *—துய்யமதி
 பெற்ற மழிசைப்பிரான்பிறந்தகாணென்று *
 நற்றவர்கள்கொண்டாடும்நாள்.

(கஉ)

தாரணியீர் இன்று	நல்லவகைத்தவர்களே! இந்நாள்	துய்ய மதி பெற்ற மழிசை பிரான்	{ பரிசுத்தமான மதியைப் பெற்ற திருமழிசையாழ்வார்
நெயில் மகம்	{ நைமாத்தது மகைகைத் திரையாகும்;	பிறந்த நாள் என்று	{ திருவவதரித்த திருநாள் என்று
இந்த நெயில்மகத்துக்கு ஏற்றம் சாற்றுகின்றேன்	{ இந்தநெயில் மகத்திற்கு குண்டான பெருமையினை மொல்லுகின்றேன்; (கொண்மின்.)	நல் தவர்கள் கொண்டாடும் நாள்	{ மஹாதபஸ்விகள் கொண்டாடப் பெற்ற நாளாயிது.

* * * இவ்வாழ்வார் பெயரழ்வாரை யடிபணிந்து திருத்தினவராதலால் அது தோன்றத்
 “துய்யமதி பெற்ற” என்றருளிச் செய்தார். மக நகரத்திநாற்கைச் சுற்றி ஸ்பந்தரவிகள் வந்திப்
 பகரகச் சேரதிடர்கள் கூறுவார்கள்; அதற்கேற்ப “நெய்வர்கள் கொண்டாடும் நாள்” என்
 தருளிச் செய்தார் போலும். சுரணியென்னும் வடசொல் தாரணியென்று திட்டல் பெற்றது.

குலசேகராழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

மாசிப்புணர்பூம் காணியினின்று மண்ணுலகீர் *
 தேசித்தவசத்துக்கேதென்னில் —* பேசுகின்றேன்
 கேட்கல்லிகர்க்கோன் குலசேகரன்பிறப்பால் *
 நல்லவர்கள்கொண்டாடும்நாள்.

(கங)

மண் உலகீர் இன்று	{ பூண்டவத்தினுள்ளவர் தனை!	கொல்லி நகர் கொன்	{ கொல்லி பென்னும்களர் குத் தலைவரான
மாசிப்புணர்பூம்காணின்	{ மாசி மாதத்திப் புணர்வ கை நகரத்திரையன்றோ;	குலசேகரன் பிறப்பால்	{ குலசேகராழ்வாருடைய திருவவதாரம்காரணமாக வந்ததுக்கள்
இது திவகத்துக்கு தேகமது என்னில் பேசுகின்றேன்	{ இந்நாளுக்கு என்ன மதிப்பு என்றால் கொல்லுகின்றேன், (கொண் மின்.)	நல்லவர்கள் கொண்டாடும் நாள்	{ சிவாதிக்கும் நாளாயிது.

* * * தேச—தேஜஸ் என்னும் வடசொல்லாகாரம். திவசம்—திவனமென்னும் வடசொல்
 கிகாரம்.

நம்மாழ்வார் திருவவதாரநாள் கூறுதல்.

ஏராவைகாசி விசாகத்தினேற்றத்தை *
 பாடோறியப் பகர்கின்றேன் *—சீராகும்
 வேதம்தமிழ்செய்த மெய்யெனநில்குருகை *
 காதுவதரித்தநாள்.

(கச)

ஏர் ஓர் வைகாசி விசாகத்தின்	{ சீரமை பிருத்த வைகாசி மாதத்தி விசாக நகரத்திரத்தினுடைய	தமிழ் செய்த மெய்யன்	{ தாலிடமாகச் செய் தருகின்
வற்றத்தை பாடோர் சூறிய பகர்கின்றேன்	{ சிறப்பை உலகத்தவர்கள் தேரித்து கொள்ளுமாறு கொல்லுகின்றேன்;	எழில் குருகை காதுன்	{ யதார்த்தவாதிபாய் அழகிய திருவதரிக்குத் தலைவரான நம்மாழ் வார்
சீர் ஆரும் வேதம்	{ சீரமை பிருத்த வட மொழி வேதத்தை	அவதரித்த நாள்	{ தோன்றிய திருநாள் ரோ விது.

நம்மாழ்வாரும் அவர்திருநாளும் அவர்திருவாக்கும்
ஒப்பற்றவை யெனல்.

உண்டோவைகாசி லிசாகத்துக் கொப்பொருளாள்? *

உண்டோ சடகோபர்க் கொப்பொருவர்? *—உண்டோ

திருவாய்மொழிக்கொப்பு? தென்குருகைக்குண்டோ? *

ஒருபார்தலிலோக்குமுர்?

(கரு)

வைகாசி லிசாகத்துக்கு ஒப்பு ஒரு நாள் உண்டோ	வைகாசி லிசாகத்தோ டொத்ததொரு திரு நாள் உண்டோ? (இல்லை)	திருவாய்மொழிக்கு ஒப்பு உண்டோ	திருவாய்மொழியோ டொத்ததொரு திவ்ய பிரபந்த முண்டோ? (இல்லை)
சடகோபர்க்கு ஒப்பு ஒரு வர் உண்டோ	கம்மாழ்வாசை யொத்த ஓராவா குண்டோ? (இல்லை)	பார்தலில்	இப்பூண்ட லத்திற் குள்ளே
		தென்குருகைக்கு ஒக்கும் ஒரு வர் உண்டோ	திருக்காரியோ டொத்த தொரு திவ்ய தேச முண்டோ? (இல்லை)

பெரியாழ்வார்திருநாள் கூறுதல்.

இன்றைப்பெருமையறித்தீயோ ஏழைநெஞ்சே! *

இன்றைக்கென்னேற்றமெனிலுரைக்கேன் *—கன்றிபுகை

பல்லாண்டொடிய கம்பட்டர்பிரான் வந்துதித்த *

நல்லாவியில் சோதிநான்.

(கரு)

ஏழை நெஞ்சே	அறிவிலியான மனமே!	பல்லாண்டு பரடிய	திருப்பல்லாண்டை யருளிச் செய்த
இன்றை பெருமை அறித்தீயோ	இன்றைக்குண்டான் பெருமையை அறிய மாட்டாயோ?	கம்பட்டர்பிரான் வந்து உதித்த	கம்பெரியாழ்வார் வந்து தோன்றிய
இன்றைக்கு வற்றம் என னளிய்	இங்காளுக்கு எவ்வன் பெருமை யென்னில்,	ஆனியில் சோதி தல் நான்	ஆனியாதத்த ஸ்வாதி யென்கிற நல்ல நான் காண்.
உரைக்கேன் கன்றி புகை	சொல்லுகிறேன் கேள்; நன்மைவாய்ந்த		

(இதுவுமது.)

மாளிலத்தின்முன் கம்பெரியாழ்வார்வந்துதித்த *

ஆனாதன்னிச்சோதியென்றாலாதரிக்கும் *—நூனியாக்கு

ஒப்போரிலை யிவ்வுலகுதனி லென்றுநெஞ்சே! *

எப்போதும் சிந்தித்திரு.

(கரு)

நெஞ்சே முன்	ந மனமே!	ஆதரிக்கும்	கொண்டாடுகின்ற
கம்பெரியாழ்வார்	முற்காலத்தில்	நூனியாக்கு	நூனிகளான பெரியார் களுக்கு.
மா லிலத்தில் வந்து உதித்த	கமக்குத் தலையாரான பெரியாழ்வார்	ஒப்போர் இவ் உலகு தனில் இலை என்று	ஸம்மானவர்கள் இவ்வுல கில் யாருகிலென்று
ஆனாதன்னிச் சோதி எனருள்	இவ்வுலகில்வந்து தோன் தப்பெற்ற ஆனியாதத்து ஸ்வாதி நடித்தமென்றபோதே	எப்போதும் சிந்தித்த இரு	ஸதாநாளமும் அநலைத் திப்பாயாக.

பெரியாழ்வாரென்ற திருநாமத்திற்குக் காரணம் கூறுதல்.

மங்களாசாசனத்தில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் *
தங்களார்வத்தளவுநானன்றி—* பொங்கும்
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டப்பிரான்பெற்றான் *
பெரியாழ்வாரென்னும் பெயர்.

(கடி)

வில்லிபுத்தூர் பட்டார்	புதி வில்லிபுத்தூரிலை பிரான்	தரித்த விட்டுவிட்டார்	மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்	மற்ற ஆழ்வார்களுடைய
பெரியாழ்வார் என்னும் பெயர்	பெரியாழ்வாரென்ற	திருநாமத்தை	தங்கள் ஆர்வத்து அளவு தான் அன்றி	அப்திவேசத்திற்கு ட்டி. லும் அகிகமாக
பெற்றான்	(திருநாமம்) பெற்றார்; (இது எதனுலேயென் னில்)	பெங்கும் பரிவாலே		விஞ்சி பெழுந்த பரிவு காரணமாக.
மங்களாசாசனத்தில்	எம்பெருமானுக்குக் காப் பிடும் விஷயத்தில்			

* * * பட்டப்பிராணுக்குப் பெரியாழ்வாரென்ற திருநாம எதனுல் விளைந்தது? இவர் மற்ற ஆழ்வார்களிற் காட்டில் எவரின் முத்தவருமல்லர்; பொய்யாதவார் முதலாகக் குவிசேகர ரீருகவுள்ள ஆழ்வார்கள் இவரைவிட முத்தவர்கள். பெரிய பிரபந்தங்கள் இட்டருளினவ ரென்று சொல்லக்கூடாது வெள்ளிநீர், கம்மாழ்வார்க்கிட இவர் அகிகப்பிரபந்தங்கரிட்டவரல் லர்; ஆகவே எதனு லேயைப் பெரியாழ்வாரென்றது? என்னில்; எம்பெருமானுக்கு என் னருகிறதோ வென்று வாயிற் பிடித்து மங்களாசாசனம் செய்வதில் இவருடைய காதல் பெரிநா னது பற்றியே இவரைப் பெரியாழ்வாரென்றனர் என்றதாயிற்று. மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு மங் களாசாசனமுதலியே இல்லையென்று சொல்லவொண்ணாது; எல்லார்க்கும் அது உண்டு; ஆனாலும் அது இவர்க்குக் கணத்திருந்தது என்னுமிடம் முன்னடிகளில் விளங்கக் காண்க. (கடி)

திருப்பல்லாண்டின் முதன்மைக்குக் காரணம்கூறுதல்

கோதிலவாமாழ்வார்கள் கூறுகல்க்கெல்லாம்
ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவுத்—* வேதத்துக்
கோமென்னுமதுபோல் உள்ளதுக்கெல்லாம்கருக்காய் *
தான்மங்கலமாதலால்.

(கக)

கோது தில ஆம்	முதன்முதலையான்	வேதத்துக்கு இம் என்று	வீதல் வேதங்களுக்கும்
ஆழ்வார்கள் கூறுகல்க்கு	ஆழ்வார்களுளிய தி வ்	மதுபோல்	பாணவம்போலே
எல்லாம்	உயிர்ப்பத்த வ் த ளு க்	உள்ளதற்கு எல்லாம்	உள்ள அர்த்தங்களுக்
	கெல்லாம்	கருக்கு ஆய்	கெல்லாம் லாண்டாது
திருப்பல்லாண்டு ஆதி	திருப்பல்லாண்டமுதற்		மாமிக் கொண்டு
ஆனதுவும்	பிரபந்தமாகப் பெற்ற	மங்களம் ஆனதால் தான்	மங்கள ரூபமாபுரிருப்
	அம் (எதனுலேயென் னில்)		பது பற்றியே.

* * * கோதில ஆம் = அல்லா மென்று கழிக்கத் தக்க அம்சங்களை அறிவித்தே முழுதும் ஸாரமேபான என்றபடி. வேதங்களுக்கு பாணவம் முதன்மையானது போல், திவ்யபிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் திருப்பல்லாண்டு முதன்மையாயிற்று. பாணவமானது எனக் கோதார்த்த ஸாரகிதியாகவும் மங்களச் சொல்லாகவுபயிற்சூழும்; அதுபோலவே திருப் பல்லாண்டும் எனக் திவ்யப்பிரபந்த ஸாரகித்த நிதியாகவும் மங்களமயமாகவுபயிற்சூழும்.

ஈர்வாநிகராமான் இப்பிரபந்தத்தில் ஒப்பென்று பிரயோகித்ததனால் பரணவம் ஈர்வாநிகராமன் என்று ஆகியானது நிரூபணமாக உணரத்தகுதும். (உக)

திருப்பல்லாண்டுக்கும் பெரியாழ்வார்க்கும் ஒப்பில்லாமை கூறுதல்.

உண்டோதிருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப்பதோர்கலைதான் *
உண்டோபெரியாழ்வார்க்கோப்போருவர்—* தண்டமிழ்நூல்
செய்தருளுமாழ்வார்கள்தம்மில் அவர்செய்கலையில் *
பைதல்கெஞ்சே ரீபுணர்க்துபார். (உஉ)

தன் தமிழ் நூல் செய் தருளும் ஆழ்வார்கள் தம்மிட	இவ்விடப் பிரபந்தங்க ளருளிச் செய்த ஆழ் வார்களுக்களுளே	திருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப் பது நூல் கலை நூல் உண்டோ	திருப்பல்லாண்டோ டொத்தொரு பிர பந்தந்த னுண்டோ! (இய்யவ்.) பெய்த மணமே! இதை ரீ விமர்சித்த அறிவாயாக.
பெரியாழ்வார்க்கு ஒப்பு ஒருவர் உண்டோ	பெரியாழ்வாரோ டொத்த வெருவர் உளரோ? (இய்யவ்.);	பைதல்கெஞ்சே ரீ உணர்ந்து பார்	
அவர் செய் கலையில்	அவ்வாழ்வார்களருளிச் செய்த துய்களுள்		

*** இப்பாட்டின் மூன்றாமடியில் “அவர் செய் கலையை” என்று பலரும் ஐதிரும்ப பாடம் மறுக்கவும் மறக்கவும் தக்கது. அது அநகலிதம். (உஉ)

ஆண்டாள் மதுரகவிகள் உடையவர் இம் மூவருடைய அவதார
நாட்களை இனிக் கூறுவேனெனல்.

ஆழ்வார்திருமகளாராண்டாள் * மதுரகவி
யாழ்வாரேதிராசராமியர்கள்—* வாழ்வாக
வந்துதித்தமாதங்கள் நாள்சுந்தம்மின்வாசியையும் *
இந்தவலகோர்க்குரைப்போம்யாம். (உக)

ஆழ்வார் திருமகளார் ஆண்டாள்	(சீழ்ச் சொன்ன) ஆழ்வா ருடைய பெண்களினோ யான ஆண்டாளென்ன	வந்து உதித்த மாதங்கள் நாள்சுந்தம் தம்மின் வாசியையும்	இன்று வந்து தோன்றப் பெற்ற மான் நகர்த்தாக்கரின் வைவஸ்கணயத்தையும் இவ்வுளகத்தவர்களுந்து இனி யாம். எடுத்தரைப் போம்.
மதுரகவியாழ்வார் ஏதிராசர் ஆம் இவர்கள்	எம்பெருமானுரென்ன ஆசிர தீம்மூவரும் லேன்கொண்டுவந்தமாத	இந்த உலகோர்க்கு யாம் உரைப்போம்	
வாழ்வு ஆக.			

*** பொய்கையார் முதலானவர்கள் எம்பெருமானது திருக்குணங்கடலில் ஆழ்ந்ததனால் ஆழ்வார்களைன்று பெயர்வெற்றுதுபோல, மதுரகவிகள் கம்மாழ்வாருடைய குணங்கடலில் ஆழ்ந்ததனால் இவரும் ஆழ்வாரெனப் பெற்றதுசென்க. ஆண்டாளும் மதுரகவிகளும் இவ்விடப் பிரபந்தங்களருளிச் செய்தமைபற்றி இவர்களுக்கும் திருநாள்பாட்டு இட்டருளவேண்டிய தாயிற்று. எம்பெருமானார் “தமிழ் மறைகளாபிரமும் மொயம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமானுசன்” என்றபடி அருளிச் செய்களை வளர்த்த, தாயதலாலும் அவர் விஷயமான னற்றந்தாதிப்பிரபந்தம் அவதரித்திருந்தலாலும் அவர்க்கும் திருநாள்பாட்டு இட்டருள வேண்டியதாகிற்று. திருவாக்கிற்குமுதலும் பிரபந்தம் பணித்தவராயிருந்தாலும் அவர்க்கு அர்ச்சைத்திருக்கோலம் அமைத்திலாதலால் நாள்பாட்டு லேஸிக் கப்பலுக்கிடுக்கிடுப்பென்று விடப் பட்டது. ஆழ்வார்திருமகளார்—ஆழ்வார்களைல்லார்க்கும் திருமகளான என்னவுமாம். (உக)

ஆண்டாளுடைய திருநாள் கூறுதல்

இன்றோ திருவாடிப்பூரம் * எமக்காக

வன்றோ இங்காண்டாளவதரித்தாள்— * சூனருத்

வாழ்வான வைசுந்தவான்போகத்தன்னையிகழ்த்து *

ஆழ்வார்திருமகளாராய்.

(உஉ)

இன்றோ திரு ஆடி பூரம்	திருவாடிப்பூர மென்னும்	இம்மு	இவ்விருள் தருமாளுவத
சூண்டான்	திருநாள் இன்றைக்	ஆழ்வார்திருமகளார் ஆம்	திவே
சூனருத் வாழ்வு ஆன	கனரே;		பெரியாழ்வாறு புதல்வி
வைசுந்தம் வான் போகம்	சூழக் கொடுத்த நாச்சி	எமக்காக இன்றோ அம்	யாய்
தன்ன இடத்தி	யார்	தரித்தாள்	கம் போல்வாருடைய
	நித்ய ஸ்ரீயான		வெண்திருவவநாசக
	ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுள்ள		வன்றோ திருவவநாசக
	நித்ய போகத்தையும்		செய்தாள்.
	விட்டு		

*** எம்பெருமான் இங்கிலத்தில் திருவவதரித்து கீதோபரிஷத்தைத் தன் முதத்தாலே கொளியிட்டருளி உபகரித்தான்; அது வடமொழியாலும் கற்றகம்புமி ரூப்பகனும் அனைவர்க்கும் ஒருங்கே பயன்படவில்லை; இக்குறை நீர்ப் பெரியகொட்டியார் தாம் வந்து திருவவதரித்து “வேதமனைத்துக்கும் வித்தாரும் கோவை தமிழ்” என்று புகழ்த்தக்கதான திவ்வியப் பிரபந் தத்தை எளிய தமிழ்நடைபில் உபகரித்து அஸ்வாதினை உபயித்தான் என்பது இங்கு உணரத்தக்கது.

(உஉ)

ஆண்டாளுக்கும் அவளுடைய நன்னாளுக்கும் ஒப்பில்லை யெனல்.

பெரியாழ்வார்பெண்பிளையாய் ஆண்டாள்பிறந்த *

திருவாடிப்பூரத்தின் சீர்மை— * ஒருகாளைக்

சூண்டோ மனமேயுணர்ந்துபார் * ஆண்டாளுந்

சூண்டாகி லோப்பிதற்குமுண்டு.

(உங)

ஆண்டான்	சூழக்கொடுத்தநாச்சியார்	மனமே உணர்ந்து பார்	செஞ்சே இதை ஆராய்
பெரியாழ்வார் பெண்	பெரியாழ்வார் திருமக		ந்து காண்;
பிள்ளை ஆய்	னாக		ஆண்டாளோ டொந்த
பிறந்த	அவதரிக்கப் பெற்ற	ஆண்டாளுக்கு ஒப்பு	வாய்த்துண்டாகில் இந்
திரு ஆடி பூரத்தின்	திருவாடிப்பூர நன்றோ	உண்டாகில் இதற்கும்	நாளோடொத்த நன்றும்
சீர்மை	யின் பெருமை	ஒப்பு உண்டு	வேறென்று இருக்கும்.
ஒரு காளைக்கு உண்டோ	மற்றொரு காளைக்கு		
	உண்டோ?		

*** முதலடியில் “பெண்சிள்ளை” என்கிற சொல் ‘பெண் பிள்ளை’ எனத் தொக்கி விருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்; இல்லையெல் வேண்டின பிறழும்.

(உங)

ஆண்டாள் பெருமைகூறுதல்.

அஞ்சுதழக்கொருசந்ததியாய் * ஆழ்வார்கள்

தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்கும் தன்னமையளாய்— * பிஞ்சாய்ப்

பழுத்தாணையாண்டாளோப் பத்தியுடன்றாளும் *

வழுத்தாய்மனமேமகிழ்த்து.

(உச)

அஞ்சு குடிக்கு

ஒரு சந்தி ஆய்

(1) ஐந்து குடும்பம்
உதங்கு, (2) கம்பெரு
மாணக்கு வன்ன
தீக்கு வருகிறதோ
வென்று அஞ்சுகின்ற
(ஆழ்வார்கள் பதின்
மூன்று) குடிக்கு
ஒரு புதல்வியாய்த்
தோன்றி

ஆழ்வார்கள் தம் செயலை
விஞ்சி நிற்கும் தன்மை
யன் ஆய்
பிஞ்சு ஆய் பழுத்தான்
ஆண்டான்
மணமே
மகிழ்ச்சி
பத்தி உடன்
நானும் வருத்தாய்

{ ஆழ்வார்களின் படியை
அதிசயித்திருக்கு மியல்
வினாய்
{ இளம் பிராயத்திலேயே
அன்பு மூலிரப்பெற்ற
குடிக்கொடுத்த சாச்சி
பாவா
{ கெஞ்சே!
உகந்த
பத்திப்போடு
எப்போதும் துதிப்பாயாக.

***:—இப்பாட்டில் முல்லடி சிலேஸ்டயாக அமைந்தது. “அஞ்சு குடிக்கு” என்றது ஐந்து குடும்பங்களுக்கு என்றும், அஞ்சுகின்ற குடும்பத்திற்கு என்றும் பொருள்படும். ஐந்து குடும்பங்கள் எவையென்னில்; ஆண்டாளுக்கு முன்னே அகத்தித் தாழ் ஆழ்வார்களின் குடி ஐந்தாகும்; எங்கனே யென்னில்; முதலாழ்வார்கள் மூவரும் சேர்ந்து ஒரு குடி [அயோநி குடும்பம்] என்க; இரண்டாவது திருமழிசையாழ்வாரது குடி; முன்னாலது கம்மாழ்வாரது குடி; நான்காவது குலசேகரபாழ்வாரது குடி; ஐந்தாவது பெரியாழ்வாரது குடி. ஆக அஞ்சு குடிக்குமாக ஆண்டாளொருத்தியே வைந்நானமாகத் தோன்றின லென்னக.

ஆண்டாளுக்குப் பிறகு அகத்தித்தருளின தொண்டாழிப்பொடியாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் கலியன் ஆகிய மூவர்க்குக்கூட இவனே சந்ததி என்கிற பொருளும் விளங்கத் குறைவில்லை; எங்கனே யென்னில், அஞ்சு குடி யென்பதற்கு அஞ்சுகின்ற குடி யென்றும் பொருள் படுதலால் ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும் இச் சொல்லால் ஸங்க்ரஹிக்கச் குறைவில்லை. எம்பெருமானுக்கு என்ன அபாயம் கேளுமோ! என்று அஞ்சுகை பதின்மர்க்கும் உளநாநலால் அப்பதின்மரையும் அஞ்சு குடியென்னத் தட்டில்லை; ஆகவே ஆழ்வார்கள் பதின்மர்க்கும் ஆண்டாளொருத்தியே புதல்வியாகத் தோன்றியவன் என்கிற பரம்பரத்தனும் தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. * ப்ரஹ்ம பித்ருப்ய: * என்று வேதத்தில் ஐதப்பட்டுநொரு கடனும் ஆழ்வார்க்கு ஆண்டாளால் தீர்ந்ததென்கை.

ஆழ்வார்கள் இயற்கையிலே ஆண்களாய்ப் பிறந்து பெண்மையை ஏற்றிக்கொண்டு பெண்களாய்; ஆண்டளர் அப்படியல்லாமல் இயற்கையிலேயே பெண்ணாய்ப் பிறந்து புருஷோத்தமனை யதுபவிக்கும் திறத்தில் சிறந்த லரிமைபுடையனானதுபற்றி “ஆழ்வார்கள் தஞ் செயலை விஞ்சி நிற்கும் தன்மையனாய்” என்றருளிச்செயலாயிற்று. இவன் பருவம் பிரம்பு வதற்கு முன்னமே * வானிகை வாழாமல்வானவர்க்கு * என்பது முதலான பாகரங்களில் தானே பணித்தபடி பகவத்கிஷயத்தில் அன்பு அதிகரிக்கப் பெற்றவனாதலால் “பிஞ்சுநாய் பழுத்தான்” எனப்பட்டான். “அவாப்பிராயத் தொடங்கி” என்றதும் காண்க. வருத்தது தல்—துதித்தல்.

மதுரகவியாழ்வாரின் திருநாள் கூறுதல்.

எளர்மதுரகவி யீவ்வுலகில்வந்துதித்த *
கோரும்சித்திரையில சித்திரைநாள் — * பாருலகில்
மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் வந்துதித்தாள்களினும் *
உற்றதெமக்கென்றுநெஞ்சேயோர்.

(உரு)

வர் ஆர் மதுரகவி	{	திறப்புப் பொருந்திய மதுரகவிகள்	மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்	{	பொய்க்கையார் முதலான மற்ற ஆழ்வார்கள்
இ உலகில் வந்துவந்த	{	இவ்விதத்தில் வந்துசேர் ன்றப்பெற்ற	வந்து உதித்த நாள்களி னும்	{	வந்து தோன்றிய நாள் களிற் காட்டியும்
சீர் ஆரும் நித்திரையில் நித்திரை என்	{	நிறப்புண்டய நித்திரை மாநகரூச் நித்திரை நகரத்திரமானது	எமக்கு உற்றது	{	எமக்கு யிதவும் உபாத்தேய மானது
(எப்படிப்பட்டதென்றால்)			என்று கொஞ்சே ஓர்	{	என்று மனமே ! பிரதி பத்தி பண்ணுவாயாக.
பார் உலகில்		பூலோகத்தில்			

* * * :—பூதிவசனபூஷணத்தில் நான்காம் பிரகரணத்தில் “ உண்டபோதொருவார் நனைதும் உண்ணாநபோதொருவார் நனைதும் சொல்லுவார் பத்துப்பேருண்டிறே ; அவர்கள் பாகரக் கொண்டனது இவ்வர்த்த மறுதியிலது அனர்களைச் சிறித்கிருப்பாரொருவருண்டிறே ; அவர் பாகரங்கொண்டு இவ்வர்த்த மறுதியிடக் கடலோம் ” என்று மதுரகவிகளுக்கு ஏற்றம் சொல்லப் பட்டிருப்பதால் அதை நோக்கி இப்பாகரம் அவனிந்த தென்க. ‘ ஆசாரியனே உபாயம் ’ என்கிற அர்த்தம் இவருடைய நிவ்வியப்பிரபந்தமான கண்ணிறுண் கிதுத்தாம்பினிலேயே அறுதியிடப்படுமாநலால் இவ்வேற்றம் தரும். (உரு)

மதுரகவிகளின் பிரபந்தம் நாலாயிரத்தினுள் சேர்ந்தமை கூறுதல்.

வாய்த்திருமாதிரத்தின் மத்திமமம்பதம்போல் *

சீர்த்த மதுரகவி செய்கையை— * ஆர்த்தபுகழ்

ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச்செயல்நடுவே *

சேர்வித்தார் தாற்பரியத்தேர்ந்து.

(உக)

வாய்த்த	நமக்கு ஏற்றதான	ஆரியர்கள் தாங்கள்	புருவாசாரியர்கள்
திருமந்திரத்தில்	{ அஷ்டாங்கமழை மந்த	அருளிக் செயல் நடுவே	{ நாலாயிரத் திவ்வியப் பிர
மத்திமம் ஆம் பதம்	{ இடையிலுள்ள தான நம	சேர்வித்தார்	{ பந்தங்களோடே
போல்	{ பனம் போன்றதாக		{ சேர்ந்த தருளினார்கள் ;
மதுரகவி செய்	{ மதுரகவிகள் செய் தரு		{ (எதனாலேயென்னில்)
சீர்த்த கையை	{ ளின	தாற்பரியம் தேர்ந்து	{ அந்தக் கண்ணிறுண்
ஆர்த்த புகழ்	{ திவ்வியப் பிரபந்தத்தை		{ கிதுத்தாம்பு பிரபந்தத்
	{ கிணறத்த புண்ணுபுணிய		{ தின் கருத்தை நோக்
	{ ரான		{ கியாம்.

* * * —ஆழ்வார்களுளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்களெல்லாம் எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபருப ருணவிபூதி சேஷத்தங்களைப் பாசகப் பேசுவன் ; அப்படிப்பட்ட திவ்வியப்பிரபந்தங்களினிடையே ஆழ்வார்தோத்திரமான இவரது பிரபந்தம் சேருவதற்கு விபாயகிலையே பென்று சிலர் கங்கிக்கக் கூடுமாநலால் அன்னவர்கட்குந் தெளிவு பெறுத்துமிப்பாகரம். ஆழ்வார்களின் திவ்வியப்பிரபந்தங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் திருமந்திரம் தலயம் சாமஸ்தோகம் ஆகிய சதுரஸபதரயத்தின் பொருள்களையே விவரிப்பனவாகும் ; அதின் திருமந்திரத்தில் நடுவே யுள்ள தான நம்பதத்தில் கம் ஆசாரியர்கள் முக்கியமாக பாசுவந் சேஷத்வத்தை அதுஸந்தித் துப் போருவர்கள். இவ்விஷயம் முமுக்ஷுப்படியிலும் அதன் விவரக்கியானத்திலும் விசதம். அப்படிப்பட்ட பாகரத் சேஷத்வத்தையே கணக்கப் பேசுமதான கண்ணிறுண் கிதுத்தாம்பு ஆழ்வார்களுளிச்செயல்களினிடையே சேர்ந்து திகழவேண்டுமது அவசியம் என்று நம் ஆசாரியர்கள் திருவுள்ளம் பற்றினுர்க ளென்றதாயிற்று. (உக)

எம்பெருமானார் திருநாள் கூறுதல்.

இன்றுலகீர் சித்திரையில் எப்த்திருவாதிரைநாள் *
என்றையிலுமின்றிதனுக்கேற்றமென்றான் —* என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன்கேண்மின் எதிராசர்தம்பிறப்பால் *
நாற்றிசையும்கொண்டாடும்நாள்.

(உ.எ)

உலகீர்	உலகத்தவர்களை	சாற்றுகின்றேன்	விடை கூறுகின்றேன் ;
இன்று	இக்காள்	கேண்டின்	கேளுங்கள் ;
சித்திரையில் எய்த	{ சித்திரை மாதத்தில்	எதிராசர் தம்	{ யதிராஜரான உடையவ
திரு ஆதிசை நான்	{ பொருத்தம் பெற்ற	பிறப்பால்	{ குடைய
என்றையிலும்	{ திருவாதிரைக்கூத்திரம்;	நான் திசையும்	{ திருவவதாதத்தினால்
இன்று திசனுக்கு	{ மற்றுமுள்ள தினங்களை	கொண்டாடும் நான்	{ மாலு திசைகளிலு முன்
சுற்றம் இம் தான் என்ற	{ க்காட்டிலும்		{ எவர்கள்
வர்க்கு	{ இம்மை காளுக்கு		{ கொண்டாடுகின்ற கரண
	{ நிறப்பு என் கொல்		{ மிது.
	{ எனது கேட்பவர்		
	{ களுக்கு		

(இதுவுமது.)

ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாட்களினும் *
வாழ்வானநாள்நமக்கு மண்ணுலகீர் —* ஏழ்பாரு
முய்ய வெதிராசருதித்தருளும் * சித்திரையில்
செய்ய திருவாதிரை.

(உ.அ)

மண் உலகீர்	மண்ணுலகத்தவர்களை	ஏழ் பாடும் உய்ய	{ உலகமெல்லாம் உஜ்ஜீவி
ஆழ்வார்கள் தாங்கள்	{ பொய்கையார் முதலான	எதிராசர் உதித்தருளும்	{ க்கும்படி
அவதரித்த நாட்களினும்	{ ஆழ்வார்கள்		{ எம்பெருமானார் திருவவ
நமக்கு வாழ்வு துணை நான்	{ அவதரிக்கப்பெற்ற நாட்	சித்திரையில் செய்ய	{ தரிக்கப்பெற்ற
	{ களைவிட	திரு ஆதிசை	{ சித்திரைமாதத்தில் நிறப்
	{ கமக்கு விசேஷித்து உஜ்		{ புடைத்தான திருவா
	{ ஜ்வை னேறு து வான		{ திரையேயாம்.
	{ நான்		
	(எது வென்றால்)		

*** ஆழ்வார்கள் தில்ப்பரபத்தங்களை யருளிச்செய்த மாத்திரமே; அவற்றைப் பல
படிக்காலும் வளர்த்தருளினவர் எம்பெருமானாரே யாதலாலும், இவ்விஷயத்தை அக்காலத்தி
கேளியே “ நயிழ்மதைகளாயிரமும் சுன்ற முதல் நாய் சட்கோயன், மொய்யபால் வளர்ந்த விதந்
நாய் இராமாதுசன் ” “ எங்கள் கதியே இராமாதுச முனியே! சங்கை கெடுத்தாண்டதவராசா!
பொங்குபுகழ் மய்க்கையர்கோனீந்த மறைவாயிரமனைத்தும் நங்குமணம் நீயெனக்குந் தா ” என்
பலவை முதலான தனியன்களால் பூருவர்கள் ஸெனியிட்டிருந்ததனாலும், பெற்றவர்களைக் காட்
டிதும் வளர்ந்தவர்களுக்கே பெருமை பொருந்துமாநல்பற்றி இப்பாசரம் மிகப் பொருந்தமாக
அமைத்தது.

(உ.அ)

(இதுவுமது.)

எந்தையெதிராசர் இவ்வலகிலெந்தமக்கா *
வந்துதித்த நாளென்னும் வாசியினால் —* இந்தத்
திருவாதிரைதன்னின் சீர்மைதனைநஞ்சே *
ஒருவாமலெப்பொழுதுமோர்.

(உ.க)

அருளிச் செயல்களுக்கு அவதரித்த வியாக்கியானங்களைப்பற்றிக்
கூறுவோமெனல்.

ஆழ்வார்களேற்றம் அருளிச்செயலேற்றம் *
தாழ்வாதுமின்றியவைதாம்வளர்த்தோர் — * ஏழ்பாரு.
மூய்ய அவர்செய்தவியாக்கியைக ளுள்ளதெல்லாம் *
வையமறியப்பகர்வோம் வாய்க்து.

(ருச)

ஆழ்வார்கள் ஏற்றம்.	{ ஆழ்வார்களுடைய வைபவமும்.	எழ் பாரும் உய்ய	{ உலகத்தனெல்லாம் உழ் ஜீவிக்குமாறு
அருளிச்செயல் ஏற்றம்	{ அவர்களுடைய தீவ்ய ஸூக்திகளின் வைபவமும்.	அவர் செய்த	{ ஆழ்வாசாரியர்கள் அருளிச் செய்த
தாழ்வு ஆதம் இன்றி அவை	{ ஒரு குறையுமுருதபடி அவற்றை	வியாக்கியைகள் உள்ளது	{ வியாக்கியானங்களெல் வாகற்றவையும்
வளர்த்தோர் தாம்	{ வளர்த்தவர்களை பூருவாசாரியர் களையும்	வையம் அறிய வாபந்து பகர்வோம்.	{ உலகத்தினுள்ளார் அறியுமாறு பொருத்தமரசுக் கூறுவோமாக.

* *—இதில் மூன்றாமடியில் “அவர்கள் செய்த” என்றோடுவது பொருந்தாது; வேண்
டனைபிறழும். “அவர் செய்த” என்பதே சந்தபாடம்.

(ருச)

ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும் கனக்க மதிக்க
வேண்டுமெனல்

ஆழ்வார்களையு மருளிச்செயல்களையும்.*
தாழ்வா நினைப்பவர்கள்தாம் * ஈகில்—வீழ்வார்க
ளென்றினைத்து நெஞ்சே யெப்பொழுதும்நியவர்பால்*
சென்றணுகக் கடசித் திரி.

(ருரு)

நெஞ்சே	மனமே;	நாகில் வீழ்வார்கள் என்று நினைத்து	{ நாகத்தில் விழுந்து பரி தரப்பட்டவர்களைன்று கிச்சயித்து
ஆழ்வார்களையும்	{ பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்களையும்	அவர் பால்	{ அப்படிப்பட்ட பாலிகளி டத்தே
அருளிச்செயல்களையும்	{ அவர்களுடைய தீவ்ய புஜீஸூக்திகளையும்	சென்று அணுக	{ சென்று கிட்ட கூச்சத்தடனிருப்பா யாக்.
தாழ்வு ஆ நினைப்பவர் கள் தாம்	{ குற்றவாக எண்ணுகின்ற வர்கள்	கூடு திரி	

* *—கீழ்ப்பாட்டில் நிரகிறைஞ செய்தபடியே திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களைப்
பற்றி அருளிச் செய்யத் தொடங்க வேண்டியது பாரப்தமாயிருக்க, அதைவிட்டு இப்
பாகரம் முதலாக நான்கு பாகரங்கள் வேறு விஷயமாக அருளிச் செய்வதென்?
என்னில்; இவை பாகரங்கெனமாக அருளிச் செய்ப்படுகின்றன. கீழ்ப்பாட்டில், ஆழ்வார்க
ளேற்றமுமருளிச்செயலேற்றமும் குன்றயாதபடி அவற்றை வளர்த்தருளின ஆசாரியர்களைப்
பற்றி பால்தாவிக்கையாலே அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் புண்படுமாறு சில
தாமிடோபநிஷதப்பாற்றய குற்றஞ்ஞுகள் தோன்றி ஆழ்வார்களையும் அருளிச் செயல்களையும்
தாவித்துக் கொண்டிருந்ததனால் அவர்களுடைய ஸஹவானமும் வர்ஜலீயமென்று இப்பாகரத்
தினாலருளிச் செய்ய பாரப்தமாயிற்று.

இதில் இரண்டாமடியில் "நாழ்வாக" என்று பாடம் வழங்குவதானும் வெண்டனை பிறழ் நிற்றலால் அது கொள்ளற் பாலதன்று. "நாழ்வா" என்றே றதுக. (ஙக)

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஆசாரியர்களே நமக்குக் கதியெனல்.

தெருளுற்றவாழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார் *
அருளிச்செயலையறிவாரார்—* அருள்பெற்ற
நாதமுனிமுதலாம் ஈத்தேசிகரையல்லால் *
பேதைமனமேயுண்டோரேபேசு.

(ஙக)

பேதை மனமே	அதிலில்லாத மனமே!	அருள் பெற்ற	ஆழ்வாருளை விரித்தப்
தெருள் உற்ற ஆழ்வார்	மதார்த்த ஞானிகளான	நாதமுனி முதலாம்	பெற்ற ஸ்ரீநந் நாத
கள் சீர்மை அறிவார்	ஆழ்வார்களின் பெரு		முனிகள் முதலாக
ஆர்	மைகைய அறியுமவர்		யுள்ள
	கள் யார்?	நம் தென்கணா அல்லால்	நம் ஆசாரியர்களைத் தவிர
அருளிச் செயல் சீர்	நிலைய னாகுத்திகளின்	உண்டோ	வேறு யாரேனா முனரோ?
மைகைய அறிவார் ஆர்	பெருமையை அறியு	பேசு	{ ஆராய்ந்து சொல்லுவார்
	மவர்கள் யார்?		யாக.

* * * கீழ்ப்பாட்டில் ஸஹவான் போக்ய எல்லாநாசாகக் கழிக்கப்பட்ட பாவிகள் கைவந்தன வர்கள் போலக் காணப்படும் அவர்கள் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலான நம்புருவாசாரியர் களின் பரம்பரையில் படிந்தவர்களல்லர், எங்கிருந்தோ வந்து புருந்தவர்கள் என்று காட்டு நந்தாக இப்பாசா மருளிச் செய்யப்பட்ட தென்க.

இதில் முன்னுடியில் "முதலான" என வழங்கும் பாடம் வெண்டனைக்கு ஒவ்வாநாத வால் சுத்தப் பாடமன்று. "நாதமுனி முன்னு" என்று சிலருடைய பாடமாம். (உக)

ஆசார்ய பரம்பரையில் எம்பெருமானார்க்குள்ள ஏற்றம்கூறுதல்.

ஓரான்வழியா யுபதேசித்தார்முன்னோர் *
ஏறாநேதிராசரின்னகுளால் —* பாருல்கில்
ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஓரியர்கள் கூறுமென்று *
பேசி வளம்பறுத்தார் பின்.

முன்னோர்	{ உடையவர்க்கு முன்னே	ஓரியர்கள்	{ ஓரியர்களே!" (என்று
ஓர் ஆன் வழி ஆய்	யிருந்த ஆசாரியர்கள்	பார் உலகின்	{ தம் அடியார்களை
உபதேசித்தார்	{ றொருவர் வழியாக	ஆசை உடையோர்க்கு	{ விவித்த (நீங்கள்)
	{ அந்த விசேஷங்களை	எல்லாம்	{ இப்பழண்டவதில்
பின்	{ உபதேசித்துப் போந்	கூறும் என்ற பேசி	{ (அர்த்தவன் கேட்க)
எர் ஆர் விதிராசர்	{ தார்கள்;		{ ஆசையுடையா சொல்
	{ அவர்களுக்குப் பிறகு		{ லார்க்கும்
இன் அருளான்	{ நெட்பு வாய்ந்த எம்		{ உபதேசியுங்கள்; என்று
	{ பெருமானார்		{ நியமித்து
	{ (தமது) பசுமகிருவை	வரம்பு அறுத்தார்	{ முன்னோர்கள் வைத்துக்
	{ யினுள்ளே,		{ சொன்னமுருந்தவொரு
			{ வரம்பைப் போக்கி
			{ விட்டார்.

* * * சிறப்பாட்டில் “நாதமுனி முதலாம் கம் தேவிகளை” என்று அருளிச் செய்தவர் எம்பெருமானானான் விசேஷித்து எடுத்துக் கூறவேண்டி இப்பாகாரும் மேற்பாசாரமும் அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானானான் பற்றி ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தில் “மாறவரை செய்த தமிழ் மறை வளர்ந்தோன் வாழியே” என்று இவர் தாமே அருளிச் செய்தவராலால் அங்ஙனம் பெருமானார் தமிழ் மறையை வளர்த்தருளின பிரகாசங்களில் மிக முக்கியமானதொரு பிரகாசத்தை இப்பாகாரத்தில் அருளிச் செய்கிறார். ஸ்ரீமங்கலமுனிகள் முதலான பூருவாசாரியர்கள் நிவர்ப்ப பிரபந்த வியாக்கியானங்களில் இட்டருள வல்லவர்களா யிருந்தும் ஒருவரும் இட்டருளவில்லை; உபதேசித்து வந்தார்கள் தானே, அப்படி உபதேசித்ததும், ஸ்ரீவைத்தணவர்களை ஒரு நிரலாகக் கூட்டி உபதேசித்தமைமேலிலே; ஒரு ஆசிரியர் ஒரு சிஷ்யருக்கு உபதேசிப்பது என்ற முறையில் ஓரான்வழியுடைவாகவே உபதேசம் செய்தது வந்தது. எம்பெருமானார் காலம் வரையில் இங்ஙனே நடந்து வந்ததாயிற்று. இதில் குறைகண்ட எம்பெருமானார் “இங்ஙனே வரம்பு இருக்கத் தகாது; இதனால் கம் ஸ்ரீ வைத்தணவந்தச்சம் வந்துதித்தமா கிறதே பல்லது விரிவு பெறுகின்றதில்கை; இந்த வரம்பை அறுத்தே யாகவேண்டும்” என்று திருவுள்ளம் பற்றி, பாருலகில் ஆணையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்கள்! கூறமென்று பேசி வரம்பறுத்தாராம்; அதனாலேயே திருவாய் மொழிக்கு வியாக்கியானங்கள் விசேஷமாக அவதரிக்க இடமுண்டாயித் தென்று இப்பாகாரத் தினால் தெரிவித்தவாறு.

பின்னே லோகாசாரியர் முதலானார் அநேக ருதறைய கார்த்தகனை அருளிச் செய்து அருளிச் செயல் பொருளை வளர்த்தருளினதற்கும் இத்தகைய எம்பெருமானார் நிபமனமே மூலம் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகக் கொள்க. ஆசாரியர்களை அறுவருத்தி ப்ரஸங்காசாரியர்களைன்றும் க்ருபாமாந்ர ப்ரஸங்காசாரியரென்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரித்து, முன்புள்ள ஆசாரியர்களை அறுவருத்தி ப்ரஸங்காசாரியர்களென்றும் எம்பெருமானானார் க்ருபாமாந்ர ப்ரஸங்காசாரியரென்றும் கம் முதலிகள் வழங்கி வருவதற்கும் காரணம் இப்பாகாரத்தினால் நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று. (கூ)

எம்பெருமானார் தரிசனமென்ற வழக்குக்கு அடி கூறுதல்.

எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதற்கு *

எம்பெருமாள்பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார் —* அம்புலியோர்

இந்தத்தரிசனத்தை யெம்பெருமானார்வளர்த்த *

அந்தச் செயலினைக்கா.

(கூஉ)

இந்த தரிசனத்தை	{ இந்த ஸ்ரீ வைத்தணவ வித்தாந்தத்தை	எம்பெருமாள்	ஸ்ரீரங்கநாதர்
எம்பெருமானார் வளர்த்த அந்த செயல்	{ எம்பெருமானார் வளர்த்த தருனினர்என் னுமந்த விஷயத்தை	இதற்கு	இந்த வித்தாந்தத்திற்கு
அம்புலியோர் அதனைக் கு ஆ	{ இப்படிமண்டலத்திலுள் ளாரெல்லாரும் தெரிந்த கொள்ளும் பொருட்டு	எம்பெருமானார் தரிசனம் என்றே பேர் இட்டு	“ஸ்ரீராமாநுஜதர்சனம்” என்றே திருநாமம் சாற்றி
		நாட்டி வைத்தார்	ஸ்தாபித்தருளினார்.

* * * :—இதப்பாட்டில் எம்பெருமானானுடைய திருவுள்ளத்தின் வைகாலியத்தை அருளிச் செய்த ப்ரஸங்கத்திலே அங்ஙனம்பெருமானானுடைய திருநாமத்தைநிப்டே கடது ஸ்ரீவைத்தணவ தர்சனத்தை வ்யபதேசிக்க கேர்ந்த பெருமையையும் வெளிவிடவேண்டி இப்பாகாரமருளிச் செய்கிறார். கலியுகத்தியில் திருவஸ்தாபித்த கம்மாழ்வாரது காலத்திற்கு முன்னமே அநாதியாக

விளங்குவருமதான இந்தத் தர்சனத்தை 'ஸ்ரீராமாநுஜதர்சனம்' என வழக்கி வருகின்றன? இத்தர்சனம் ஸ்ரீராமாநுஜரால் தூதனமாக இருமிக்கப்பட்டதா என்ன? என்று சிலர் சங்கிப்புகண்டு; அந்தசங்கைக்குப் பரிஹாரமும் இப்பாகாத்தினால் செய்ததாகிறது. ஸ்ரீராமாநுஜதர்சனமேன்று வழக்கவரும்படி நியமித்தருளினவர் ஸ்ரீரங்கநாதர்; அப்படி அவர் நியமித்தநற்குக் காரணம் இத்தர்சனத்தை ஸ்ரீராமாநுஜர் பண்புகளாலும் வளர்த்தருளினாரென்பது தான். திவ்யப்பிரபந்தக்களை வளர்த்தருளினது இங்கு மூல்கியமானது.

“அந்தச் செய்கை” என்று சிலர் ஒதும் பாடத்தில் வெண்டளைபிதமுழமாதலால் அது கொன்னதபலதன்று. “அந்தச் செயலுக்கை” என்பதே சுந்தபாடமென்க. (நா)

திருவாய்மொழிக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தருளின

ஆசிரியர்கள் ஐவர் எனல்.

பிள்ளான்ருஞ்சீயர் பெரியவாச்சானபிள்ளை *

தெள்ளார்வடக்குத்திருவிதிப்— பிள்ளை *

மணவாளயோகி திருவாய்மொழியைக்காத்த *

குணவாளரென்று நெஞ்சேகூறு.

(நாசு)

பிள்ளான்	{ திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்	திருவாய்மொழியை	{ (சுமமாழ்வாசரால்) திருவாய்மொழியை
ஈஞ்சீயர்	ஈஞ்சீயர்	காத்த	{ (வியாக்கியான புகந்தா லே) காத்தருளின
பெரியவாச்சான் பிள்ளை	பெரியவாச்சான் பிள்ளை		
தென் ஆர் வடக்குந்	{ தென்திருநாணம் பிங்க வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை	குணவாளர் என்று	முதலான்களென்று
திருவிதிப் பிள்ளை		செஞ்சே	மணமே!
மணவாளயோகி	{ வாதிசேவரி அழகிய மணவாளச் சீயர் (அழகிய இந்த ஐந்து ஆசிரியர்கள்)	கூறு	{ இவர்கள் பெருமையைப் பேசு.

***—திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான ஐந்து ஆசிரியர்கள் திருவாய்மொழிக்குச் செய்தருளின வியாக்கியானங்கள் இன்னின்னையென்று மேல் ஐந்து பாசகங்களாகே விசதமாக அருளிச் செய்யப்படுதலால், அவ்வவ்வா இங்குத் திருவாய்மொழியைக் காத்த குணவாளராகச் சுதினது பொருத்தம். வியாக்கியானமியற்றுவதும் ஒருவனாகையான சுயம்சுண்ணமாதலால் 'காத்த' என்னக் குறையிலலை. 'நெஞ்சே கூறு' என்றது! நெஞ்சே சிந்தைசெய் என்பதபடி. (நாசு)

வியாக்கியான கர்த்தாக்களின்மீது நன்றிபாராட்டுதல்.

முந்தறவேபிள்ளான்முதலானோர் செய்தருளும் *

அந்தவியாக்கியைகளன்றுகில் * —அந்தோ

திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தேந்துரைக்கவல்ல

குருவார் * இக்காலம்நெஞ்சேகூறு.

(சு)

நெஞ்சே முந்தறவே	மணமே!, முன்னம்	அந்த வியாக்கியானங்கள்	{ அப்படிப்பட்ட வியாக்கி யானங்கள்
பிள்ளான் முதலானோர் செய்தருளும்	{ திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான அவ்வாசிரியர்கள் அருளிக்கொடுத்த	அன்று ஆகில் இக்காலம் திருவாய்மொழி பொருளை	{ அவதரித்திராவிடில் இக்காலத்தில் திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை

தேர்ந்த
உரைக்க வல்ல
குரு ஆர்

ஆராய்ந்து
எடுத்தல் சொல்லவல்ல
குரவர்பாராளர்?

கூறு
அந்தோ

சொல்லு :
(ஆனந்தசூரிப்படி.)

ஆரூயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தேள்ளாரும் ஞானத் திருக்குருகைப்பிரான்
பின்னான் * எதிராக்பேரருளால் —* உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன்மறைப்பொருளையன்றைத்தது *
இன்பபிதுமாறியும்.

(சுக)

தன் ஆரும் ஞானம் { தெளிவுபிக்க ஞானத்தை
புகையாரான
திருக்குருகைப் பிரான் { பின்னா னென்ற ஆர்
பின்னான் { யர்
எதிராகப் பேர் அருளால் { எம்பெருமானுருகைய
பாம இருவாயினுலே
உன் ஆரும் தன்புடனே { விரைந்தனான பரிதி
மொழி

அன்று { அக்காலத்தின்
மாறன் மறை பொருளை { திருவாய் மொழிப்
பொருளை (விவரிக்க)
உரைத்தது { அருளிச் செய்த வியாக்கி
யானம்
இன்பம் மிகும் ஆரூயிரம் { ரஸம் மிகுந்த ஆரூயிரப்
படி பெண்பதாம்.

* * * ஆரூயிரம் க்ரந்தம் சொண்ட துலுக்கு ஆரூயிரப்படி மென்று பெயர். முப்பத்தி
ரண்டெழுந்துக்கு க்ரந்தமென்று வக்கேதம். சிறிது ஏறக்குறைய ஆரூயிரம் க்ரந்தமிருக்கு
மென்றுகொண்டு இவ்வகை திருநாமமிடப்பட்டது. இப்படியே மேலாக் கொள்க. (சுக)

ஒன்பதினூயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தஞ்சீரைஞானியர்கள் தாம்புகழும் வேதாந்தி *
நஞ்சீயர்தாம்பட்டர்நல்லருளால் —* எஞ்சாத
ஆர்வமுடன்மாறன் மறைப்பொருளையய்க்தரைத்தது *
ஏரொன்பதினூயிரம்.

(சுக)

தம்மேர { தமது திருக்குணங்களை
ஞானியர்கள் தாம் { அறிவுடையார் சொண்
புகழும் { டாட்கின்ற
வேதாந்தி { வேதாந்தியென்று பா
வித்தாரான
நஞ்சீயர் தாம் { நஞ்சீயசொன் னும்கிரிபர்
பட்டர்நல் அருளால் { பட்டருகைய பாமகிரு
பையினால்

எஞ்சாத ஆரவம் உடன் { குறையாத பரிபூரண
மான அன்புடனே
மாறன் மறை பொருளை { திருவாய் மொழிப்
பொருளை
ஆய்க்து { ஆராய்க்து
உரைத்தது { அருளிச் செய்த வியாக்
கியானம்
எர் ஒன்பதினூயிரம் { அருளிய ஒன்பதினூயிரப்
படி பெண்பதாம்.

இருபத்தினூலாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

நம்பின்னாதம்முடைய நல்லருளாலேவியிட *
பின்பெரியவாச்சான்பின்னையதனால் —* இன்பா
வ்ருபத்தி மாறன் மறைப்பொருளைச்சொன்னது *
இருபத்தினூலாயிரம்.

(சுக)

நம்பின்னா { நம்பின்னாயென்னும் ரசி
சியர்
தம்முடைய நல் { தமது பாமகிருகையினால்
அருளால்

வியித்தருள { வியித்தருள
பின் அதனால் { பின் அதனால்
தை யடியெழுதி

பெரியவாச்சான் பிள்ளை	{ பெரியவாச்சான் பிள்ளை யென் னுயாகிரியர்	மறை	{ தயிழ் தேவதாண்டிரு
இன்ப ஆ வரு பத்தி	{ ஆனந்தரூபனாகப் பெரு கிலந்தபகதியையுடை	பொருளை	{ வாய் மொழியினுடைய
மாறன்	{ யான சம்மாழ்வாசரு ளிக் செய்த	சொன்னது	{ அருளிச்செய்த வியாக்கி
		இருபத்தினுளாவாம்	{ யானம்.
			{ இருபத்தினுளாவிரப்படி
			{ யென்பதாம்.

* * * ஆசாரியர்கள் வியாக்கியான னுல்களை எழுதி வருள்வதற்குப் பலகாரணங்களுண்டு ; பின்புள்ளானுடைய உஜ்ஜீவகார்த்தமாகச் சிலர் எழுதுவார்கள் ; ஸ்வாசாரியர் உபத்யஸித்தருளும் அர்த்தவிசேஷங்கள் பெருக்காறு போலன்றிக்கே * அதிலே தெற்கின மறக்கன்போலே விளங் கவேண்டுமென்று சிலர் எழுதுவார்கள் ; ஸ்வாசாரியர் எடுபடுதலும்படி, கியமித்தருள அநுநிலை சிலர் எழுதுவார்கள் ; கம்முடைய புலனமையக் காட்டினவப்போமென்று, கருதிச் சிலர் எழுதுவர் கள் ; இவ்வனையுள்ள பல வகைகளில், பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியான மிட்டருளினது ஸ்வாசாரியரான கம்பிள்ளையின் பாமக்குப்பரப்புகத்தான கியமனத்தினால் என்பது இப்பாசர,த் தினால் தெரியிக்கப்பட்டது.

இன்பா வருபத்தி மாறன் = ஆழ்வானுடைய பக்தியானது ஆனந்த ரூபமென்க. (சுஉ)

சுடு முப்பத்தாருயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தெள்ளியதாமம்பிள்ளை செட்டருதிதன்னை *
வள்ளல் வடக்குத்திருவிதிப்—பிள்ளை * இந்த
நாடரிய மாறன்மறைப்பொருளானதுவரத்தது *
சுடுமுப்பத்தாருயிரம்.

(சுச)

கம்பிள்ளை	{ கம்பிள்ளை யென்னு மாசிரியர்	மாறன் மறை பொருளை	{ இருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை
தென்விரபது ஆ செப்பு	{ தெனியாக அருளிச்செய்த	இந்த நாடி அறிய	{ இவ்வுலகமெல்லாம் தெரிந்த கொள்ளும்
மெறி தன்னை	{ பூதஸ்துத்திரமத்தை (பட்டுகொண்டு)	நன்கு உரைத்தது	{ படி நன்றாக அருளிச் செய்த
வள்ளல்	{ உதாரான	சுடுமுப்பத்தாருயிரம்	{ வியாக்கியானம் சுடுமுப்பத்தாருயிரப்படி
வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை	{ வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளையென்னு மாசிரியர்		{ யென்பதாம்.

* * —கம்பிள்ளையின் உபந்யாஸந்நைதப் பகலெல்லாம் கேட்டிருந்து இரவிலே ஏடுபடுத்தி ஸ்வத்தவர் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை, இவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளையையப்போலே கம்பிள்ளை யின் கியமனமடியாக எழுதினாஸல் ; ஆனதுபற்றியே இந்த வியாக்கியானத்தை கம்பிள்ளை வாங்கி உள்ளே வைத்தருளியிருந்து மிறகுபகவந்தியமனத்தாலே பிரகாசத்திற்கு அருளும்படி யாயிற்று. இப்பெசாசிரியர் தொண்டர்க்கு அமுதான சுடுமுப்பத்தாருயிரப்படியை அருளிக் செய்தவாஸேவன்றிக்கே, உலகுக்கு ஒருயாராய் சந்திசஸைர்பர்கள்போன்ற 'லோகாகாசர்யர் அழகியமண்ணாஸப் பெருமாள் ஸ்பருஸ்' என்னும் இரண்டு புத்தாந்நங்களையும் பெற்று உதவி யதுபற்றி "வள்ளல்வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை" என்றார். (சுச)

பன்னிராயிரப்படி பிறந்தமை பகர்தல்

அன்போடமுதிய மணவாளச்சீயர் *

பின்போகும்சுற்றறிந்து பேசுகைக்கா — *தம்பெரிய

போதமுடன் மாறன்மறையின் பொருளுரைத்தது *

ஏதழில்பன்னிராயிரம்.

(சுரு)

ஆழகிய மணவாளச் சீயர்	{ லாதிகேஸரி ஆழகிய மணவாள முனிவர்	தம் பெரிய போதம் உடன்	{ தமது பெரிய ஞானத்தி னால்
பின்போகும்	{ பின்னுள்ளவர்க்கும்	மாறன் மறையின் பொருள் உரைத்தது	{ திருவாய்மொழிக்குப் பத வுரை உதியதால்
அன்போடு சுற்ற அறிந்து பேசுகைக்கா	{ அன்புடன் ஆதிசரித் தறிந்து (பிறர்க்கும்) பேசுவதற்குப்பாங்காக	ஏதம் இல் பன்னிராயிரம்	{ குற்றமற்றதான பன்னிராயிரப்படி வெளிப் பதாம்.

* * * லாதிகேஸரிஜீயர் திருவாய்மொழிக்கு இட்ட விபாக்கியானம் பிரதிபதார்த்த ரூபமா தலால் பதங்களின் மேல் பொருளறிந்து கொள்வதற்கு இது எளிய உரையென்பது பற்றி “பின்போகும் அன்போடு சுற்றறிந்து பேசுகைக்கா” எனப்பட்டது. “தம்பெரியபோதமுடன்” என்ற விடத்து ஆழந்த கருத்து ஒன்றுண்டு; அதாவது—லாதிகேஸரி ஜீயர் நம்பினாரையினு டைய சிஷ்யபாம்பவையிலே படித்து கேட்டவராயிருந்தும் சிலசில விடங்களில் பூர்வாசார்ய விபாக்கியானதெறிக்கு மாறாக எழுதியிருப்பது முண்டு; திருவாய்மொழிக்குப் போலவே திருவிருத்தத்திற்கும் இவர் ஒரு சிறிய விபாக்கியானம் இயற்றியுள்ளார்; இரண்டிலும் இங்கனே ஸ்வதந்திரமாகச் சில அர்த்தங்களை இவர் எழுதியிருப்பது கொண்டு “தம் பெரிய போதமுடன்” என்ன வேண்டியதாயிற்று. ஆசார்யக்குபாதிசமர்ன போதமன்றிக்கே, தம் போதம்—ஸ்வதந்திரமான போதம் என்றபடி. மேலே * முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டு * என்கிற பாகாமருளிச் செய்துள்ள மணவாளமாழனிகளின் திருவுள்ளம் கிறிது கன்றும்படியாக இவ்வாசிரியர் உரைபிட்டிருந்ததனால் இங்கனே அருளிச் செய்ய வேந்தது போலும். இந்த லாதிகேஸரியும் ஒரு மஹானாகையாலே இவர்க்கு ஒரு குறை கூறினதாகவும் இருக்கவொண்ணாதின்கிற திருவுள்ளமும் மாமுனிகளுக்கு இருந்ததனால், மேலே “ஏதழில்” என்கிறவிசேஷணம் கொடுத்து ஒருவாறு தழுவிக்கொள்ளுகிறோனாக. ... (சுரு)

பெரியவாச்சான் பின்னைக்குண்டானதொரு அஸிரதாரணமான

பெருமையைப் பகர்தல்,

பெரியவாச்சான் பின்னை பின்புள்ளவைக்கும்

தெரிய * வியாக்கியைகள் செய்வால் — * அரிய

அருளிச்செயற்பொருளை ஆரியர்கட்கிப்பேசுது *

அருளிச்செயலாய்த் தறிந்து.

(சுரு)

பெரியவாச்சான் பின்னை	{ பெரியவாச்சான் பின்னை பெண்ணுளாசிரியர்	அரிய அருளிச் செயல் பொருளை	{ அருமையான தீயப்பா பத்தப்பொருள்களை
பின்பு உள்ளவைக்கும்	{ திருவாய்மொழி தவிர்த்த மற்றுமுள்ள தீயவியப் பிரபந்தங்களுக்கும்	இப்போது ஆசிரியர்கட்கு	{ இக்நாலத்தின் ஆசிரியர்களுக்கு
தெரிய வியாக்கியைகள் செய்வால்	{ விளக்கமாய் விபாக்கியானங்கள் இரு ளிச் செய்ததனாலே	அறிந்து அருளிச் செயல் ஆய்த்து	{ தெரியத் த பரவலனம் பண்ணுதற்குப் பங் காயிற்று.

*** இது ஐந்து பச்சாக்களினும், திருவாய்மொழிக்கு மாத்திரம் அனதரித்த வியாத்தி யானக்களை வெளியிட்டருளினாராயிற்று. நானாயிரத்திற்கும் வியாக்கியான மிட்டருளினவர் பெரியவாச்சாள் பிள்ளை யாதலால் அவருடைய மஹோபகாசத்தை இப்பாட்டில் வியந்து கூறுகின்றார். பெரியவாச்சாள் பிள்ளை நானாயிரத்திற்கும் வியாக்கியானம் அருளிச்சொந்தி லாகில் திவ்யப்பாபந்த திவ்யார்த்தங்களைப் பின்புள்ளார் அதிவது ப்ரவசனம் செய்யவே முடியாது; அந்தப்பிராசிசியர் ப்ரமக்ருபை செய்தருளினதால்தான் பின்புள்ளார்கள் ஆசார்ய பீடத்திலுமர்ந்து திவ்யப்பாபந்தப் பொருள்களை ப்ரவசனம் செய்ய லென்கரியம் வினைந்ததென்று உணர்மையுமர்த்துவாறு.

பெரியவாச்சாள் பிள்ளையருளிய வியாக்கியானம் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரும் பாலும் ஓப்தமாய்ப்போனாலும் எஞ்சிய திவ்யப்பாபந்தங்களுக்கு அவருடைய வியாக்கியானமே சரணமாயிருப்பது கொண்டு இங்களை அருளிச் செய்யவாயிற்று. (சக)

சில சில பிரபந்தங்களுக்கு உரையிட்டவர்களைப் பற்றிக்கூறுதல்

நஞ்சீய்செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு *
எஞ்சாமையகவைக்கு மில்லையே —* தம்சீரால்
வையகுதுவின் தம்பி மன்னுமணவாளமுனி *
செய்யுமவைதாமும் சில.

(சஎ)

நஞ்சீயர் செய்த வியாக்கியைகள்	நஞ்சீயர் அருளிச் செய்த வியாக்கியானங்கள்	
தால் இரண்டுக்கு	{ சில பிரபந்தங்களுக்கு யாம்;	மன்னு மணவாள் முனி } அடியிய மண வானச்சீய கும்
எஞ்சாமைய கவையுக்கும் இல்லையே	{ ஒன்று தப்பா மல் எல் லிப் பிரபந்தங்களுக்கு மில்லையே;	தம் சீரால் } தமது திருவருளால் செய்தருளின வியாக்கி யானங்களும் சில வே யாம்;
வைய குதுவின் தம்பி	{ பிள்ளை லோகாச்சாரியரு டைய திருத்தம்பியா ரான அடியிய மணவா ள்ப் பெருமான் நாய னரும்	(எஞ்சாமைய கவையுக்கு மில்லையே.)

*** திருவாய்மொழித்தவிர்த்த மற்ற பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் பூர்த்தியாக வியாக்கியான மிட்டருளினவர் பெரியவாச்சாள் பிள்ளை யென்று கீழ்ப்பாட்டிலுருளிச் செய்த ப்ரஸத்தியினாலே சில சில திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமருளிச் செய்திருக்கின்ற ஆசிரியர்களையும் தெரிவிக்கவேண்டி இப்பாட்டு அருளிச்செய்திதபடி. “நாநிரண்டிக்கு” என்றது ஒரு வங்கையை விலே நோக்காகவன்று; “வையப்பாபந்தங்களுக்கு மாத்திரமே” என்ற கருத்தில் அருளிச் செய்ததற்கினை. நஞ்சீயரிட்டருளின வியாக்கியானங்கள் திருப்பாவையக்கும் கண்ணினுண் நிறுத் தாம்புந்ருமே கண்பநாகப் பிள்ளை லோகநஞ்சீயர் பணிந்துள்ளார். பூதி லோகாச்சார்ய ஸ்வேஹாத ருமும் ஆசார்ய ந்ருதபகாரருமான் அடியிய மணவாள்ப் பெருமான் நாயனார் திருப்பாவையுக்கும் அமலனுதிமிசாறுக்கும் கண்ணினுண் நிறுத்தாம்புந்ருமும் வியாக்கியானமிட்டருளினதாகக் கண்க் கிறது. மன்னுமணவாளமுனி யென்றது—வாதிதேவரி அடியிய மணவாளர் சீயரை; இவர் (மூவாயிரத்தில்) திருவாய்மொழிக்கு உணர்மிட்டதாகக் கண்ணிற்று.

ஆக, இப்பாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று ஆசிரியர்களை மூவாயிரத்தில் கிற்சில பிர பந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமிட்டவர்களைன்று விளக்கிற்று. பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குத்

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஒரு விபாக்கியானமருளிச் செய்திருப்பதாக இக்காலத் தில் கௌரிவந்துவந்தது உண்மையில் அவ்வாசிரியர் இட்டருளினதாயிருந்தாலும்கூட இப்படியிருந்தால் இங்கு மணவாளமாழ்வினர் அவ்வாசிரியரது திருவாய்மொழித் தருளிச் செய்யாதிருந்த பாவத்தினாலேயே பெரியார் பணிக்குக்கேட்டிருந்தாக. திருவாய் மொழிப்பிள்ளைவந்ததில் பின்புள்ளவொரு மஹாநம்பணித்ததா யிருக்கலுக்கும் அந்த விபாக்கியானம்.

(சுஅ)

சுடுமுப்பத்தாருயிரப்படியின் பிரசாரமுறை கூறுவன
இப்பாட்டும் மேற்பாட்டும்.

சீரார் வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை * எழு
தோர் தமிழ்வேதத்தேனை —* தாருமென
வாங்கிமுன்னம்பிள்ளை யியண்ணிமாதவர்க்குத்
தாம்கொடுத்தார் * பின்னதனைத்தான்.

(சுஅ)

சீர் ஆர்	சீரமை பொருத்திய				
வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை	வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை	தாரும் என் வாங்கி			இதை என்னிடம் கொட்டும் என்று கேட்டுவாங்கி
எழுது	சாத்தியருளின	பின்			முதிரங்காததனுடைய நியமனமான பின்பு
சீர் ஆர் தமிழ் வேதத்து	நெந்த திருவாய்மொழி	அதனை			அந்த ஈட்டு ஸ்ரீ கோசத்தவத
சுடு தனை	விபாக்கியானமானாடு முப்பத்தாருயிரப்படியை				
முன்	அக்காலத்தில்	சுயண்ணி மாதவர்க்கு			சுயண்ணிமாதவப்பெருமா
நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளையானவர்	தாம் கொடுத்தார்			சென்னையாசிரியர்களை யிலே தந்தருளினார்.

* * * திருவாய்மொழிக்கு ஐந்து விபாக்கியானங்கள் அவநிந்தனவாகக் கீழே யருளிச் செய்தார்; அந்த ஐந்து விபாக்கியானங்களானும் சுடுமுப்பத்தாருயிரப்படி பெய்கிற விபாக்கியானமே காலகோட்பய்ச்சாரத்தில் முக்கியமாக இருந்துவருவதனும் இதைப்பற்றின வரலாற்றையுணர்ந்தவேனுமென்று திருவுள்ளம்; மற்றின மாருணிகள் இரண்டுபாட்டிலே அதை யுணர்ந்தியருளுகிறார்.

* நம்பிள்ளை தம்முடைய கல்வநுளாலேவியிடப் பின் பெரியவாச்சான் பிள்ளையதனால் * என்று கீழே யருளிச் செய்தபடி நம்பிள்ளையின் கிளமனத்தினால் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யிட்டருளின இருபத்திருவாயிரப்படி விபாக்கியானம் இருக்கவும், நம்பிள்ளை மற்றொருவினைச் திருவாய்மொழிப்பொருளை உயர்வளித்தருளும்கேடாது அதைக்கேட்டிருந்து வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை பட்டோலை கொண்டு சுடுமுப்பத்தாருயிரப்படியாங்கி முடித்து நம்பிள்ளை ஸன்னிதியிலே கொண்டு போய் வைத்தருளினார்; அதை அவர் கடாசுபித்த “ஆரீ கோலம் செய்தாப் போலே அழகியதாகவே காண்கிறது; ஆகிலும் கமது கட்டளைபின்றிக்கே எழுதினீர்; இருக்கட்டும்” என்று சொல்லி அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை உன்னை வைத்தருளினார் (நம்பிள்ளை); பெரிய பெருமானுடைய நியமனமானுள்ளநி நம்பிள்ளை இந்த ஸ்ரீ கோசத்தைத் தந்தருளாரொன்று தெரிந்து கொண்ட சுயண்ணி மாதவப் பெருமா சென்னவார், இந்த சுடு விபாக்கியானமே உலகில் பிரசாரம் பெறவேனுமென்று ஆவல் கொண்டு அதற்குப் பாகமாக மகன்கிளமனத்தைப் பெறுவிக்வேனுமென்று கருகிப் பலகாலம் பெரிய பெருமானை வலஞ் செய்து வந்தார்; பெரிய பெருமானும் திருவுள்ள முவந்து இரங்கி நம்பிள்ளைக்கு நியமித்தருளவே, பின்பு அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை அவர் சுயண்ணிமாதவப் பெருமானுக்கு தந்தருளினார். இதற்கு மேலுள்ள வரலாறு மேற்பாட்டில் காணத்தக்கது.

(சுஅ)

ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை *
தாம்கொடுத்தார் தம்மகனார் தம்மையில் — * பாங்குடனே
நாவார்பிள்ளைக்கவர்தாம் நல்லமகனார்க்கவர்தாம் *
மேலோர்க்கிந்தாவரோ மிக்கு. (சுக)

ஆங்கு	அவ்வண்ணமா		
ஆவர் பால் பெற்ற	{ அந்த நம் பி ள்ளையிடத் தில் பெற்றுக் கொண்ட வரான	நாவார்பிள்ளைக்கு	{ காவார்பிள்ளை மென்னு மாகிரியரிடம் அதைக் கொடுத்தார்.
சிறியாழ்வான் அப்பிள்ளை தாம்	{ சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்கிற ஆங்கவரின் யார் [சுயண்ணிமாதவர்]	ஆவர் தாம்	{ அந்தகாவார்பிள்ளை தாம் தம் து திருக்குமாரான
தம் மகனார் தம் மையில்	{ தம்முடைய திருக்குமா ரான பத்மநாபப்பெரு மானுடைய மையில்	நல்ல மகனார்க்கு கொடுத்தார்	{ தம் து திருக்குமாரான நாவாராச்சான் பிள்ளை க்கு அதைக் கொடுத்த தருவினார்.
கொடுத்தார்	{ (அந்த நடனக்) கொடு த்தருவினார்;	அவரோ	{ அந்த நாவாராச்சான் பிள் ளையே
ஆவர் தாம்	{ அந்த பத்மநாபப் பெரு மான்	மிக்கு	{ அதிசயமாக
பாங்குடனே	{ திருமன்னத்தி விரக்கத் துடனே	மேலோர்க்கு சந்தார்.	{ மேலுள்ளவர்களுக்கு கொடுத்தருவினார்.

* * * இப்பாட்டில் “சுயண்ணிமாதவர்க்குத் தாம் கொடுத்தார்” என்றருளிச் செய்தான
பின் “ஆங்கவர்பால் பெற்ற” என்றருளிச் செய்திருப்பதற்குப் பொருத்தமான பொருள்
“அந்த சுயண்ணிமாதவப் பெருமானிடம் பெற்றுக்கொண்டவரான” என்று தோன்றக்கூடியது;
நம் பிள்ளை சுயண்ணிமாதவரிடம் கொடுத்தருவினார் நேனும், அந்த சுயண்ணிமாதவர் சிறியாழ்
வானப்பிள்ளையிடம் கொடுத்தாரெனும் கூறுவதாக இங்குப் பொருள் தோன்றக்கூடியது;
ஆனால் பிள்ளைலோகஞ்சிறப் பணித்த வியாக்கியானத்தில்—“இப்படி நம்பிளையுடைய ப்ரஸாதத்
தாலே, சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்று திருநாமக்கையுடையவான சுயண்ணிமாதவப் பெரு
மானுக்குப் பார்ப்பத மான் நடனது” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சுயண்ணிமாதவப் பெருமானுக்கே
சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்று ஒரு குறுபேர் உள்ளதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே
அதைத் தழுவிமுரைத்தல் நமக்குப்பணியாயிற்று. * திருவருள்மால் சேனைமுதலி * இப்பாதி
யான ஸ்ரீநந்தனியனின் “இருகண்ணர்க்கண்புடைய நம்பிள்ளை இவரிடமிருந்ததேய்ந்த மாதவர்
பற்பலாபர்” என்றுள்ளதும் நோக்கத்தக்கது. “வந்தே மாதலபத்மநாப ஸாமந: கோலேச
தேவாதிபாந்” என்ற சிலேசமும் இங்கு அதுணர்ந்தகவியுள்ளது. (சுக)

இனி பூர்வசுத பூஷணப்பெருமை கூறுதற்கு அடிகோலுதல்.

நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை
யென்பர் * அவரவந்தமேற்றத்தால் — * அன்புடையோர்
சாத்துதிருநாமங்கள் தானென்று நன்னெஞ்சே *
நந்ததனைச்சோல்லி மின்று. (சு)

நம்பெருமாள் நம்மாழ் வார் நஞ்சீயர் நம் பிள்ளை யென்பர்	{ நம்பெருமனென்தம் நம் மாழ்வாரென்தம் நஞ் சீயரென்தம் நம் பிள்ளை யென்தம் சிறப்பித்துக் கூறுவர்; (சுதருவெயென்னில்);	ஆவர் அவர் தம் ஏற்றத் தால்	{ அவரவர்களுக்குண்டான ஏற்றம் காணமாக வாய்; (மேற்கூறிய திருநாமம் கணானவை)
--	--	------------------------------	---

அன்பு உடை யோர்	அவரவர்களுடத்தில்	நம் செஞ்சே	நம்முன்னமே!
சாத்த	அன்பு செராண்ட	இன்று	இப்போது
	மஹான்கள் திரப்பாக	நீ அதனை சொல்லி	நீ அந்தச் சொல்லைப்
	இட்டருளின	எத்து	சொல்லித் துதிப்பா
திருநாமங்கள் தாம்	திருநாமங்கள் மென்று		யாக.
என்று	கொண்டு		

*** இப்பாசரம் முதல் மூன்று பாசரங்களுக்கானவ எதற்காக அருளிச் செய்யப்படுகின்றன வென்னில்; கிழே ஆழ்வார்களைப்பற்றியும், ஆழ்வாருளிச் செயல்களை வியாக்கியான முகத்தாலே கரத்தருளின ஆசாரியர்களைப் பற்றியும், அந்த வியாக்கியானங்களில் நமையான கடி மூப்பத்தாலுயிர்ப்படியின் கரலாற்றைப்பற்றியும் அருளிச் செய்தாரிற்று. இனி அருளிச் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றின விஷயமென்ன வென்றால், அருளிச்செயல்களுக்குக் காப்பாடப் பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச் செய்த ஸ்ரீவசந்தூஷண திவ்ய சாஸ்தரத்தின் சீரமைப்பற்றியருளிச் செய்ய நின்றருளினார்; [அது ஐம்பத்து மூன்றாவது பாசரம் முதல் அருளிச்செய்யப்படுகிறது.] அந்த ஆசிரியர்க்கு லோகாசார்யரென்கிற திருநாமம் வந்த வழியை கிசுபிக்க வேண்டியதாயிற்று; ஏற்கனவே அந்தத் திருநாமம் நம்பிள்ளைக்கு இருந்தது; அந்தத் திருநாமமே இவர்க்கு இடப்பட்டது என்று சொல்ல நேர்த்தது. [அது ௫௧, ௫௨ ஆம் பாசரங்களா ளருளிச் செய்யப்படுகிறது.] அந்தப் பரஸத்தியின்னன் நம்பிள்ளை யென்கிற திருநாமத்திற்கும் நிதானம் சொல்லவேண்டியது பரப்பதமாக, அதற்காக இப்பாட்டு அடிநிலைகின்றதென்க.

நம்பிள்ளையைப்பற்றிச் சொல்ல நின்றதும் போதே 'நம்' என்கிற உபபதம் பெற்றவர்க ளான நம்பெருமான், நம்மாழ்வார், நஞ்சீயர்க்கும் நின்றவுக்கு வரவே எல்லாநாயுஞ் சேர்ந்து ஒரு கோவையாக எறிக்கினார். நம் என்று கிறப்பித்துக்கூறுவது, ப்ரோமவிசேஷ கார்யமாந லால், அந்த ப்ரோமவிசேஷ கார்யமாகவே ஒவ்வொரு கால விசேஷத்தில் ஒவ்வொரு மஹான்களால் நம்பெருமானென்பது முதலான திருநாமங்கள் வழங்கிவரலானே. ஸ்ரீராமக்கரத்தனுக்கு நம்பெருமானென்கிற திருநாமம் ஒருகால் ஒரு ஆண்டயரால் நிகழ்ந்தது. சடகோபர்க்கு நம்மாழ்வாரென்கிற திருநாமம் ஸ்ரீ ரங்கநாதனுல் நேர்ந்தது. வேதாந்தி மூனிவர்க்கு நஞ்சீயரென்கிற திருநாமம் பட்டர் இட்டது. திருச்சுளிகன்றி தாவர்க்கு நம் பிள்ளை யென்கிற திருநாமம் நஞ்சீயர் சாத்தியது. திகன் விவரணங்களை நம்பிரதய வாயி லாக உணர்க. இப்படி மூன்னோர்கள் இவர்கள் பெருமையைக்கண்டு அதற்குத் தகுதியாக இட்டருளின திருநாமங்களை நெஞ்சே! ஸீயமுதல்கு அதுவைத்தித்து உஜ்ஜீவியென்று நம் திருவுள் ளத்திற்கருளிச் செய்தாராயிற்று.

(௫௦)

நம்பிள்ளைக்கு லோகாசார்யரெனும் திருநாமம் விளைந்தமைவிளம்புதல்

தன்னுபகழ்க்கந்தாடைத் தோழப்பர் நம்முட்பால் *

என்னவுலகாரியனோ வென்றரைக்க —* பின்னை

உலகாரியனெனும்பேர் நம்பிள்ளைக்கோங்கி *

விடகாமல் நின்றதென்றும்மேல்.

(௫௧)

தன்னுபகழ்	பாத்தபுகழையுடைய	என்ன உலகாரியனோ	* நீர் என்ன லோகாசார்
கந்தாடை	{ கந்தாடை வம்சத்தில்	என்று உரைக்க	யிரோ? என்று வியக்
	தோன்றிய		து கூற
தோழப்பர்	தோழப்பானவர்	பின்னை	அந்நான் தொடங்கி
நம் உட்பால்	தமது மகிழ்ச்சியினாலே	உலகாரியன் என்று	லோகாசார்யரென்கிற
		பேர்	திருநாமம்

கம்பிள்ளைக்கு ஒன்றி } கம்பிள்ளைக்குப் பிரதித்த } மேல் என்றும் விவகார } மேலுள்ளனவெல்லாம்
யாதி } மல நின்று } பேராமல் நிலை நின்று } விளக்கிற்று.

* * * முதலியாண்டானுடைய திருவம்சத்திலே தோன்றி ஆசார்யபுருஷராகப் புகழ் பெற்றிருந்த கந்தாண்டத் தோழப்பொன்னும், ஸ்வாமி கம்பிள்ளை காலத்தில் தோயிலில் ஒரு திருவிதியில் வாழ்ந்து வந்தார். அகரும் விதவானாகவே யிருந்துப், அகிலமும் கம்பிள்ளை திருவடிவளிலேயே ஆசாரித்து அர்த்தங்கள் கெட்டு வந்தார்களே யன்றி அவரிடம் ஒருவரும் வந்து பணிந்தவர்; அதனால் அவர்க்கு கம்பிள்ளையின்பிது அனாதைய அடிகரித்து அவரைத் தூஷித்துக் கொண்டே யிருந்தார் அந்தத் தோழப்பர். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் அவர் க்கு அனாதாயம் தோன்றி கம்பிள்ளையிடம் சென்று அபாரதக்ஷாமணம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசையுண்டாகி அவர் புறப்படுவதற்கு இருக்கையில், 'ஐயோ! மஹாகுஸ்பானாதரான். இந்தத் தோழப்பருடைய திருவள்ளம் கண்டும்படி நாம் பிறந்தோமே! அவரிடம் சென்று பொறுப்பித்துக் கொள்வோம்' என்று கம்பிள்ளை அதே ஸமயத்தில் அந்தத் 'தோழப்பருடைய திருமாளிகை வாசலில் வந்து பதுக்கி நிற்கினார். தோழப்பர் வெளியே யெழுந்தருளினதும் அவரை கம்பிள்ளை தெண்டனிட்டு ஸ்மை ஷெண்ட, இடுதென்ன ஆச்சரியமான குணம்! என் வியந்த கந்தாண்டத் தோழப்பர் கம்பிள்ளையை நோக்கி 'நீ சென்ன லோகாசார்யசோ!' என்று சுடுபட்டுக் கூறினாராம்; அது முதலாக கம்பிள்ளைக்கு லோகாசார்யசென்கிற ப்ரஸித்தி விரைந்ததாம் (இக்)

வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை தமது திருக்குமார்க்கு ஆசார்ய

திருநாமத்தையே யிட்டாரென்பது.

பிள்ளைவடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை * அன்பால்
அன்னதிருநாமத்தைப்பாதித்து — * மன்னுபுகழ்
மைந்தருக்குச்சாத்தையால் வந்து பந்தது * எங்கும்
இந்தத்திருநாமமிங்கு.

(இட)

பிள்ளை	பிறகொரு காலத்தில்	மன்னுபுகழ் மைந்த	யசஸ் விபான தமது
வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை	(கம்பிள்ளை திருவடியான) வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளையானவர்	தருக்கு	திருக்குமார்க்கு
அன்பால்	ஆசாரப்பத்தி விசேஷத் தினால்	ஆதரித்து சாத்தினக யால்	வினம்பி இட்ட படியினால்
அன்ன திருநாமத்தை	அந்த லோகாசார்யதிரு நாமத்தை	இவ்வுகம்கும்	இவ்வுகம்கெங்கும்
		இந்த திருநாமம்	இந்த லோகாசார்ய திரு நாமமென்று
		வந்து பார்த்தது	(அநாதா பெயராகப் பா வியதாயிற்று.

* * * வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளையானவர் கம்பிள்ளை திருவடிவளிலே காலக்ஷேபம் செய்து போராகிறகையில் அவர்க்கு ஒரு திருக்குமாரச் ஆசார்யரது அதுக்காஹாதியதந்தினால் தோன்ற, அக்குமாருக்கு ஸ்வாசார்யருடைய திருநாமத்தையே சாத்த வேண்டுமென்று திரு வள்ளம் பற்றிய வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை லோகாசார்யரொன்று நாமகரணம் செய்தருளப் பிள்ளை லோகாசார்யரொன்று அத்திருக்குமாரச் உலகமெங்கும் ப்ரஸித்தி பெற்றாரென்கை (இட)

கெஞ்சே	மனமே!	இந்த திரு ஆதிசை தன்	இந்தத் திருவாதிசைத்
என்ந்த எதிர்ச்சர்	அல்லதாபாய்யான் எம்	னின்	திருகாளிறுண்டிய.
இ உலகிவ்	கெருமானார்	சொன்ன தனை	சிறப்பை
எம் தமக்கு ஆ	இவ்விவ்வதத்தில்	ஒருவரால்	இடைவிடாமல்
	நமசிபாகவே	எப்பொழுதும்	ஸ்தாகாமும்
வந்து உதித்த கார் என்	வந்த தோன்றப்பெற்ற	நர்	செதித்திரு.
னும் வரவியினால்	திருகாளென்கிற வை		
	வந்த ஸ்தானம் வந்த		
	கொண்டு		

* * * ஆதிசைகளை எம்மிருமானாராகத் திருவவதரித்தருளினர்; இவர் கலம்கத்தில் நேர் காட்டிலே * சென்றான் குடைபாடம் இருந்தால் சிங்காசனமாம் * இப்பாதிப்படியே எம் பெருமானுக்கு ஸகல விதவிதங்களையும் செய்து கொண்டு வாழ வேண்டியிருக்க, அதைவிட்டுப் பம்பல கட்டடங்களுக்கு ஆன்பதமான இவ்விருள் தருமா ஞாலத்திலே அவதரித்தருளினது நிற்பாஸஸாரிகளான கற்பிபாஸஸாரிப் பிதவித் கடலில் நின்றும் கை கொடுத்தெடுப்பதற்காக வே மென்று அதைவந்தித்து இவரது திருநாளைக் கொண்டாடவேண்டுமென்றாபரிந்து. (உக)

முதலாழ்வார்கள் கலியன் திருப்பாணாழ்வாராகிய இவர்களின்

திருவவதாரஸ்தலங்கள் கூறுதல்.

எண்ணும்சீர்ப்பொய்கைமுன்னோர் இவ்வுலகில்தோன்றியவூர் *

வண்ணமிசுக்கச்சிமல்லைமாமயிலை —* மண்ணியினீர்

தேங்கும் தறையலூர் சீர்க்கலியன்தோன்றியவூர் *

ஒங்குமுறையுப்பாணனூர்.

(உ.உ)

எண்ண அரு சீர்	எண்ண முடியாத திருக் குணங்களை அடைய	மண்ணியின் நீர் தேங்கும் குறையலூர்	மண்ணியாற்றின் நீர்த் தம் வந்து தேங்குமிடமான திருக்குறையலூரானது
பொய்கை முன்னோர்	பொய்கையார் பூதத்தார் பேயர் முயரும்	சீர் கலியன் தோன்றிய ஊர்	மண்ணிமிக்க திருமண்ணியாழ்வார் அவதரித்த தலம்;
இ உலகில் தோன்றிய ஊர்	இவ்விதத்தில் அவதரிக்கப்பெற்ற தலங்கள் எல்லையென்றால்,	நங்கும் உறையூர்	உயர்ந்த உறையூரானது
வண்ண மிசு கச்சிமல்லை மா மயிலை	(முறையிய) அடக்கிய கஞ்சி நகரமும் திருக் கடல்கடலையும் மயிலை மூலம்;	பாணன் ஊர்	திருப்பாணாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் குலசேகரராவர்களின் திருவவதார

ஸ்தலங்கூறுதல்.

தொண்டரடிப்பொடியார் தோன்றியவூர் * தொல்புகழ்சேர்

மண்டங்குடியென்பர் மண்ணுலகில் —* எண்டிசையும்

ஏத்தும் சுவசேகரனாரெனவன்பார் *

வாய்த்திருவுஞ்சிக்களம்.

(உ.க)

தொல் புகழ் சேர்	சித்தியமான பு.க.க.ழ அடைய	திருவஞ்சிக்களம்	திருவஞ்சிக்களமென்ற பஞ்சிய
மண்டங்குடி	திருமண்டங்குடி பென் றிற் பதியை	எண் திசையும் ஏத்தும்	எட்டுத்திசையிலு முள் ளாரும் தறிக்கும் படியான
தொண்டரடிப் பொடியார் தோன்றிய ஊர்	தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அவதரித்த தலமென்பாபெரியார்;	குலசேகரன் ஊர் எண் உறையூர்	குலசேகரராவார் தோன்றிய தலமென்பர்.
என்பார்	அடியாளர்கள் நடுபடாததகம்		
வாய்த்த			

திருமழிசைப்பிரான் தம்மாழ்வார்பெரியாழ்வார்களின் திருவவதாரஸ்தலங்கூறுதல்.

மன்னுதிருமழிசை மாடத்திருக்குகூர் *
மின்னுபுதழில்லிபுத்தூர் மேதினியில் —* நன்னெறியோர்
எய்ந்தபத்திரா ரேழில்மாறன் பட்டர்பிரான் *
வாய்ந்துதித்தவர்கள்வகை.

(ந.உ)

மேதினியில்	இவ்வுலகில்	எல் நெறியோர் எய்ந்த	என்மார்ந்த தீர்தர்கள்
மன்னு திருமழிசை	{ தீதழ் பூதியான் திருமழி ஊசும்	பத்திரா	{ செரும் திருமழிசை யாழ்காரொண்ன,
மாடம் திரு குகூர்	{ மாடங்கள் குழந்த திரு சகர்புள்	எழில் மாறன்	{ அழகிய கம்மாழ்வா ரொண்ன
மின்னு புத்த லில்லி புத்தூர்	{ மீள்க்கும்புக்கழைபுடைய பூதி வில்லிபுத்தூரும் (ஆரிய இம்முன்று திருப்பதிகள்)	பட்டர்பிரான்	{ பெரியாழ்வாரொண்ன ஆ ரிய இம் முக்கும்
	(முறையே)	வாய்ந்து	{ இவ்வுலகத்தைத் தாப்ப தற்குப்பொருத்தமாக
		உதித்த வர்கள் வகை	{ அவதரிக்கப்பெற்ற தெய்வ தேவர்களாம்.

ஆண்டாள்மதுரகவிகள் உடையவர்களின்
அவதாரஸ்தலங்கள் கூறுதல்

சீராரும்வில்லிபுத்தூர் செல்வத்திருக்கோளுர்*
ஏரார்பெரும்பூதாரென்னுமீவை—* பாரில்
மதிபாநுமாண்டாள் மதுரகவியாழ்வார்*
எதிராசர்தோன்றியபூரிங்கு.

(ந.ந)

பாரில்	இவ்வுலகில்	மதி ஆரும் ஆண்டாள்	ஞானம் நிரம்பிய ஆண்
சீர் ஆரும் வில்லிபுத்தூர்	பூதி வில்லிபுத்தூர்	மதுரகவியாழ்வார்	டானும்
செல்வம் திரு கோளுர்	பூதிவலக்கணை பூதிமல் பெ திருக்கோளுர்	எதிராசர்	மதுரகவியாழ்வாரும் உடையாரும்
ஏர் ஆர் பெரும்பூதூர்	பூதிபெரும்பூதூர்	இங்கு தோன்றிய ஊர்	{ இவ்வுலகில் வந்து அவதரித்த திருப் பதிகளாம்.
என்னும் இவை	என்று சொல்லப்படு கிற இத்தலங்கள்		
	(முறையே)		

***—தில்லியப் பிரபந்தங்களை யருளிச் செய்தவர்கள் விஷயமாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய
பாஸ—நகத்தா—அவதாரஸ்தலங்களை இத்தப்பாசாந்தோடு அருளிச் செய்து தலைக்கட்டினாரா
யிற்று. திருவாங்கத்தருநா ருளிச் செய்த இராமானுச ஸுத்தந்தாதியைப்பற்றி இதில்
ஆன்றும் அருளிச் செய்யாமைமையே அந்தப் பிரபந்தம் காலாபிரத்தினன் சேர்ந்ததாக அக்கா
ஸத்திற் கொள்ளப்பட்டதில்லை யென்று தெரிகிறது. ஆனதுபற்றியே அப்பெயரை யென்னு
மாகியவர் அந்த ஸுத்தந்தாதியைத் தவிர்த்தே காலாபிரக் கணங்கு இட்டருளினார்போலும்.
மனவாஸமாமுனிகள் தாமே ஸுத்தந்தாதியை நாணயிர் தில்லியப்பந்தங்களைப்போடப்ப
ஆதரிக்கவேண்டுமென்றும், திருக்கார்த்திகைமாதமாகக் கொள்ளும் அந்தயன் நியமம் இந்த
ஸுத்தந்தாதியும்கேள்வதுக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்றும் நியமித்தருளினுசென்று பெரி
யார் பணிக்குக் கேட்டிருக்கை.

(ந.ந)

இது முதல் ஏழுபாசுரங்கள் ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின்
பெருமை கூறுவன.

அன்னபுகழ்முமீம்பை யண்ணலுலகாசிரியன் *
இன்னருளாச்செய்தகலை யாவையிலும் —* உன்னில்
நிகழ்வகன பூடணத்தின் சீர்மையொன்றுக்கில்லை *
புகழலிவ்வார்த்தை மெயிப்போது.

(ருட)

அன்ன புகழ்	அப்படியப்பட்ட புகழை	திகழ்	மிக விளங்குகின்ற
முமீம்பை	புடைபாசாய்	வசன பூடணத்தின் சீர்	ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின்
அண்ணல் உலகாசிரியன்	முமீம்பைக் குலதிலகாரன்	மம்	குண்டான நிறப்பு
	ஸ்வரமி பின்னை	மூன்றுக்கு இன்னி	மற்றொரு தூறுக்கு ம்
	லோகாசிரியர்		வாய்க்கலில்லை;
இன் அருளால் செய்த	பரம கிருபை யடியால்	இப்போது இவ்வார்த்	இப்போது சொல்லுகிற
	அருளில் செய்த	தை	இந்த வார்த்தையா
கலை யாவையிலும்	சஹஸ்ய சாத்தன்களால்		னது
	வாழ்ந்தினுள்ளும்	புகழ் அவ	அதிசயோக்தியன்று;
உன்னில்	சூராயுதித்த	மெய்	ஸத்யமானது.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசுரஸ்ந்சமானது * ஸாங்காகிவ த்ரவிட ஸம்ஸ்க்ருதருப வேத
ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமஹாரஸ வாக்யஜாதம் * என்னிறபடியே அநிய வேண்டிமீர்த்தமெல்லாம்
அழகாக நிரம்பப் பெற்றநாதலால் இது நிகரற்றதென்பது அர்த்த வாதமன்று; மெய்யுரையே.

(ருட)

ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற திருநாமத்தின் காரணம் கூறுதல்.

முன்னம்தரவோர் மொழிந்தவசனங்கள்
தன்னை * மிகக்கொண்டேற்றோர்தம்முயிர்க்கு— * மின்னணியாச்
சேரச் சமைத்துவரே சீர்வசனபூடணமென்
பேர் * இக்கலைக்கிட்டார்பின்.

(ருச)

முன்னம் குச் சேவார்	பூருவாசாரியர்கள் அரு	சேர சமைத்து	சேர்த்து அணி வகுத்து
மொழிந்த	ளிச் செய்த	அவரே	அன்னாசிரியர்தாமே
வசனங்கள் தன்னை	ஸ்ரீஸூக்திகளை	பின்	பிறகு
மிக கொண்டு	பெருமபாலம் சேர்த்து	இக்கலைக்கு	இந்த கார்த்தத்திற்கு
தற்றோர்தம் உயிர்க்கு	கல்வியிற் நிறத்தாகுடை	சீர் வசனபூடணம் ஏன்	ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற
	ய ஆத்மவுக்கு	பேர்	திருநாமத்தை
பின் அணி ஆ	அழகிய அவகாசமாக	இட்டார்	இட்டருளினர்.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற கார்த்தத்திருநாமத்திற்கு விவரணம் காட்டியருளினாரா
யிற்று. மணவாளமாமுனிசுரதாமே ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாக அவநாரிகையில்— "சங்க
ப்ரசகமான பூஷணத்துக்கு சங்கபூஷணமென்று பேராழாப்போலே பூர்வாசாரியர்களுடைய வசந
ப்ரசகமாய் அதுஸந்தரநாக்களுக்கும் ஐஸ்வர்யகமாயிருக்கையாலே இதுக்குவசநபூஷணமென்று
திருநாமமாயிற்று" என்று அருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்தி இங்கே அதுஸந்தேகம். பூருவா
சாரியர்களின் வசனங்களையே [ஸ்ரீஸூக்திகளையே] கொண்டு அமைக்கப்பட்டநாய் முழுக்கக்
களின் கண்டத்திற்கு பூஷணமாயிருக்கத் தக்கதான இந்த கார்த்தத்திற்கு ஸ்ரீவசநபூஷண மென்
னும் திருநாமம் சாலப் பொருந்து மென்க.

இப்பாகரத்தில் “சீர்வசன்பூடணமென்னும் பேர்” என வழங்கி வரும்பாடம் பொருந்
காறு; அது மறக்கத் தக்கது. என்போர் என்பதற்கே என்னும் பேர் என்று பொருள். (இச)

ஸ்ரீவசநபூஷணதிகாரிகள் தூர்லபர்எனல்.

ஆர்வசன்பூடணத்தி னுழ்பொருளெல்லாம்மறிவார் *
ஆரதுசொன்னேரிலனுட்டிப்பார் —* ஒரோருவ
ருண்டாகி லத்தனைகாணுள்ளமே * எல்லார்க்கும்
அண்டாத தன்றேவது.

(இரு)

உபதேசாத்தினயாக	ஸ்ரீவசநபூஷணதிகாரிகள்	உள்ளமே	மெனமே
ஆர்வசன்பூடணத்தி	ஹண்டா	ஒர் ஒருவர் வண்டு ஆகில்	யாரோனும் மொருவர்
ஆர்வசன்பூடணத்தி	கம்போமான அர்த்தம்	அத்தனை வண்ண	தேறினானில் தேறக்
ஆர்வசன்பூடணத்தி	களை பொல்லாம்		கூடுமென்றறி;
அறிவார் ஆர்	அறியவல்லவாரில்லை;	அது	அத்ததி வயசாந்தரமா
அது சொல் கேரில்	அத்த ஸ்ரீவசநபூஷண		எது
	சாஸ்திரம் இட்ட கப்	எல்லார்க்கும் அண்டாத	ஒருவர்க்கும் அறியவும்
	டனையிலே	து அன்றோ	அனுட்டிக்கவும் எளி
அனுட்டிப்பார் ஆர்	அது ஸ்ரீவசநபூஷண		யதொன்றென்காண்.
	களுமென;		

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண மென்பது பெரியதொரு மீமாம்ஸா சாஸ்திரம்; இது ஸாஸ்திர ரூப
மாக அமைந்திருந்தாலால் பொருளறிவது அரிது; வியாக்கியானங்களைக் கொண்டு ஒருவரது
அறியப் பெற்றாலும் அதன்படி அனுட்டிப்பது மிகவு மரிது. இப்படி அறியவும் அனுட்டிக்க
வும் முடியாதபடி அதிகாரிகளாற்றதொரு சாஸ்திரத்தை ஆகிரியர் அருளிச் செய்யலாமே
வேண்டி, ஸர்வாத்மகர் அதிகாரிகளை யில்லை யென்னப் போகாது, ஒரோருவர் உண்டாகிலத்
தனை காண்; * மறுமையானும் ஸாஸ்திரோஷ* கச்சித் யததி ஸித்தமே, யதநாமமே ஸித்தநாமம்
கச்சித் பாம் ஸித்ததி தத்தவத: * என்று சித்தையிலருளிச் செய்தபடியே ஒவ்வொரு காலத்தில்
ஒவ்வொருதிகாரி தேற்க்கூடு மென்றதாயிற்று.

அதற்கடிக்க முடியாதபடி இதில் என்ன விஷயம் கூறப்பட்டபாசின்ற தென்னில்; “சூத்
றம் செய்வவர்கள் பக்கல் பொறைபும் கருணையும் சிரிப்பும் உதப்பும் உபகாஸம்முகியும் நடக்க
வேணும்” என்றும், “விஹிதபோகம் நிஷித்த போகம் போலே லோகவிருத்தமுமன்று, கரகதேஹ
தாயுமன்று; ஆயிரக்கூச் செய்கேத ஸ்வரூப விருத்தமுமாய் வேதாந்த விருத்தமுமாய் சிஷ்டகர்ஷித
முமாய்ப்பாப்ய ப்ராதிபந்தகமுமாயிருக்கையாலே த்பாஜ்யம்” என்றும் இங்கனே அருளிச் செய்யப்
பட்டுள்ள பலபல விஷயங்கள் அதுஷ்டிக்க வரியான என்னுமிடம் சொல்லைவனுமோ? (இரு)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பொருளையறிந்து அநுஷ்டிக்க விரும்புவதே
உஜ்ஜீவதேநாபாய மெனல்.

உய்யகிணவுடையீர் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் *
ஸவயதருமுன்னம்வாய்மொழிந்த —* செய்யகலை
யாம் வசன்பூடணத்தினுழ்பொருளை * கற்றதனைக்
கூர்ம்கிலையில் கின்றுமறிந்து.

(இரு)

உய்ய நினைவு உடைவிர்	உஜ்ஜீவிச்செய்யுப்பமுடை- யவர்களை !	வசனபூட்டணத்தின்	ஸ்ரீ வசநபூட்டணத்தின்
வங்களுக்கும் செல்லுவிண் றென்	வங்களுக்கொரு வயிதம் செல்லுவிண்றென் (கெண்டின்)	ஆம் பொருளை கற்று ஆறித்து	ஆந்த பொருள்களை ஆசாரவழியாக அநி கரித்து உணர்ந்து
முன்னம் வசனபூட்டு வாய்மொழிந்த	முன்பு பின்னை யவகாமிசி யர் அருளிக் கொய்த தான்	அதனுக்கு ஆம் நிலையில் நிலுவம்	அவ்வறிவுக்கு ஏற்றத்து உடனானதில் வலன்றி யிருங்கள்.
செய்யகளை ஆம்	நிலுவ தாண்டீரவிய		

* * * பாகாம் தொடங்கும் பொருத உய்ய நினைவுடைவிர் என்று தொடங்குகையாலே
ஸ்ரீ வசநபூட்டணத்திற்க்களை அநியாதாரிலும் அதன்படி அதுவடிவாதாரிலும் உஜ்ஜீவிக்க விர
கெண்டியென்று வர்த்திற்றுந்நது. (இஉ)

ஸ்ரீவசநபூட்டணத்தை அதிகரியாதவர்கள் பால் நிர்வேதம்காட்டுதல்.

தேசிகர்பால் கேட்டசெயும்பொருளை * சிந்தைதன்னில்
மாசறவேயுன்றமனனஞ்செய்து —* ஆசரிக்க
வல்லாரிகள்தாம் வசனபூட்டணத்தின் வான்பொருளை *
கல்லாததென்னோகவர்க்கு.

(இஎ)

தேசிகர்பால் கேட்ட	ஆசாரியர்களிடத்தில் கேட்ட	ஆசரிக்க வல்லாரிகள்தாம்	அப்படியே அதுவடிக்க வல்லாரிகளான அநி காரிகள்
செயு பொருளை நினைத தன்னில் மாச அற கணன்ற மனனம் செய்து	செய்த அந்ததங்களை கெட்டுவினை அழுகிறது வன்றமன செய்தனை செய்து	வசனபூட்டணத்தின் வான் பொருளை கவர்க்கு கல்லாததென்னோ	ஸ்ரீ வசநபூட்டணத்தின் வான் நிவ்யார்த்தங்களின் அபிவிருத்திக்குடனே அநிகரியவாஸிப்பது ஏனோ?

* * * உலகில் ஆசாரிய சிஷ்யம்சமம் ஒன்று நடந்து வருகின்றதை; சிலர் ஆசாரியரிடம்
பணித்திருந்து சிலர் அந்த விரோதங்களைக் கேட்டதும் அவற்றைச் சிந்தனை செய்வதும் யதா
சந்தி அனுபவிப்பதுமாகி வருகின்றனவர்களை; அப்படிப்பட்டவர்கள் மற்ற கார்த்தவர்களில் பரிசு
மத்தை விட்டு ஸ்ரீவசநபூட்டணத்தில் பரிசுபாடப்படலாம்; அந்தோ! இவ்வ அபிவிருத்திச் செயல்
னாது என்னோ! என்னோ! உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் இந்த திய்யசாஸ்தாநத்தை அதிக
ரிக்கவேண்டுமென்று மனமுனி கருத்துண்டான அபிவிருத்தி இதனால் விளங்கிநிறைக. (இன)

ஸ்ரீவசநபூட்டண விராக்கியானங்களை யதிகரிப்பது பாக்கெனல்.

சர்வம்விராயம் தாமதையெங்கேட்டக்கால் *
மெர்சம்விராக்கியைகளுண்டாகில் —* நச்சி
அதிகரியுமீர் வசன பூட்டணத்துக்கற்ற
மதியுடையீர் * மத்தியத்தாய்.

(இஉ)

வசனபூட்டணத்திற்கு அத்தமதி உடைவிர்	ஸ்ரீ வசநபூட்டணத்தின் நிலையில் உடைக்க முண்டவீரகாள்.	விராக்கியைகள் உவ்வது ஆகில் கச்சி	விராக்கியானங்கள் வத்தனை அவதரித்தா தும்
சர்வம்விராயம் உவ்வ யொர் தாய்	சர்வம்வசதாய சர்வாணி யில் படித்த மலுரை கள்	கீர் மத்தியத்தீர் ஆம் அதிகரியும்	அவற்றை விரும்பி நில்கள் மத்தியத்தீர்களைப் கொண்டு அப்படியுங்கள்.
கேட்டக்கால் மெர்சம்	கேட்டவனவிலே கொண்டாடும்படியான		

* * * தெரிந்த க்சந்தமொன்று அவநரிந்தான் அதற்குப் பலரும் வியர்க்கியானார்கள் இயற்ற விரும்பினது இயல்பு; ஆகவே இந்த ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய காண்டாந்திற்கும் பலபல வியாக் கியானங்கள் அமைபவாகும்; அவற்றையெல்லாம் அதிகரிக்க வேண்டியது; ஆனால் அவை ஸத் ஸம்பீதாய ஸாரவீரத்துக்களால் மெச்சப்படுமையவாக இருக்கவேண்டும்; அப்படிப்பட்ட வியாக் கியானங்கள் எத்தனை அவநரிந்தா தும் அவற்றையெல்லாம் அஸூனையின்றி அதிகரிக்கவேண்டு மென்று அஸ்மதாதிக்களை கோக்கி அருளிச் செய்தபடி, மத்யஸ்த: என்னும் வடசொல் 'மத்தி யத்தம்' எனத் திரிந்தது, அஸூனைய யற்றவர்களாய் என்று தாற்பரியம். (இஅ)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பரமபோக்யதையை வியந்து கூறுதல்

சீர்வசனபூடணத்தின் செம்பொருளை * சிந்தைதன்னால்
தேறினுமாம் வாய்கொண்டுசெய்யுமாம் —* ஆரியர்கள்
என்றனக்குறளும் இனிதாக நின்றதையோ *
உத்தமக் கெவ்வின்பமுளதாம். (இக)

ஆரியர்கள்	நம்மறியார்களே!		
சீர்வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் இயல்பை	நானும் இனிது ஆக சிந்தை	* அப்பொழுதைதக்கப் பொழுதென்றோ ரவமுதமென்னவாம் படிபுள்ளது;
செம்பொருளை	செவ்விய பொருள்களை	இயேசு	மிக ஆனந்தம்!
சிந்தை தன்னால் தேறி	செஞ்செவ்விய ஆரியர் இயல்பை	உத்தமக்கு எவ் இன்பம்	உத்தமக்கு எப்படிப்பட்ட ஆனந்தமாயிருக்கின்றதோ!
இயல்பும்	பாக்கிலுமாம்,	உளது ஆம்	
வாய்கொண்டு செய்ப்பி	வாயினால் எடுத்துரைக்கி		
இயல்பும்	உமாம்;		
என்றனக்கு	எனக்கு		

* * * மாமுனிவர் தமது கைச்சாது ஸந்தான ஸ்வபாவத்தினால் இது அருளிச் செய்கிறார்; அப்படி ஒருவன் எனக்கே ஸ்ரீவசநபூஷணத்திற்குள்ளின் இனிமை பரிச்சேதிக்கப் போகிறதில்லை யே! மஹாபராஜாவுள்ளவர்கள் இதன் போக்யதையில் எவ்வளவுதான் ஈடுபட்டிருப்பார்களோ! என்றாராயிற்று. முதலடியில் 'செவ்விய பொருளை' என்றோடுவது அசத்தபாடம்; வெண்டனைபிறழும்; 'செம்பொருளை' என்பதே ஓதிக. (இக)

இது முதல் பதினொரு பாசுரங்கள் ஸ்ரீவசநபூஷணத்தங்களில் முக்கியமானவற்றை விளக்குவன.

தன்கருவின் தான்களைத்தன்னில் அன்பொன்றில்லாதார் *
அன்புதன்பால்செய்தானு மம்புயைக்கேன் —* இன்பயிசு
விண்ணாடு தான்கிக்க வேண்டியிரான் * ஆதலால்
நண்ணாவர்கள் நிகுகாடு. (இக)

அன்புயைக்கேன்	திருமகள் கொழுநன்.	தான்	ஆசாய்ப்பதற்குரியே ஆதரிக்குவியல்வினா ன்தான்
தன்கருவின் தான்	ஸ்வாசார்ய பாதாசியந்த	விண் காடு அளிக்க வேண்டி இரான்	(அன்னவர்களுக்குப்) பரமபதம் கொடுக்க விரும்பான்;
இன்னவன் தன்னில்	வகையில்	ஆதலால்	ஆகவே
அன்பு புன்று இல்லமார்	பித்திர பக்தியுமில்லாத வர்கள்	அவர்கள் திரு நாடு நண்ணா	ஆசாய்ப்பத்தியற்றவர்கள் வைகுந்தம் புத்தமரட்டார்கள்.
தான்	தன்னிகழதத்தில் எவ்வளவு பக்தி செய்துத்தினும்		
தன் பால் அன்பு செய்			
தாலும்			

* * * ஸ்ரீவசகபூஷணர்த்தங்களின் பாம்போக்யதைநயைக் கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாபித்த ப்ரஸங்கத்திலே, ஸ்ரீவசகபூஷணத்தின் உயிரான இல் அர்த்தவிசேஷங்களை வெளியிட்டருந் திருவுள்ளம் பற்று இப்பாசரம் முதலாக உபகரமிக்கிறார். ஸ்ரீவசகபூஷணத்தில் “ஸ்வநக்தரண உபாயமாகத் தான் பற்றினபொதிறே இப்ரஸங்கத்தானுள்ளது” என்கிற ஞானை முதலாக “சுசர்யனைப் பற்றுமை கையைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள்ளுமோபாதி; ஆசர்யனைப் பற்றுமை காலைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள்ளுமோபாதி” என்கிற ஞானை மனவாக, “இது ப்ராதமம் ஸ்வரூ பத்தைப் ப்ரஸங்கிதமாக்கும், பின்பு புஷ்டிதமாக்கும், அநந்தரம் பலபர்யந்தமாக்கும்” என்பதிறாக ஆசர்யவிஷ்டையே சரமோபாயமென்று மிக அற்புதமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருத்தலால் அவ்வர்த்தவிசேஷம் இங்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. “நாமரைபை அலர்த்தக்கடங் ஆதித்யன் தரணே ரீரைப்பிரிந்தால் அந்தை உலர்த்துமோபேரலே ஸ்வரூபவிகாஸத்தைப்பண்ணு மிசுவன் தரணே ஆசர்யஸம்பந்தம் குணந்தால் அந்தை வடப்பண்ணும். இத்தை யொழிய பகவத் ஸம்பந்தம் ஞாஸபம்.” என்கிற ஸ்ரீவசகபூஷணநிவ்யஸங்கி இக்கே அருஸந்தேயம்.

அம்புயை—அம்புஷத்திலே [நாமரையிலே] கீறந்த பிராட்டி என்றபடி. பத்மா, கமலா என்கிற திருநாமங்கள் போனாதிது. (கூடு)

ஞானமனுட்டானமிவை நன்றாகவேயுடைய

ஞான * குருவையடைந்தக்கால்—* மானிலத்தீர்

தேனார்கமலத் திருமாமகள் கொழுநன் *

தானேவைகுந்தித்தரும்.

(கூடு)

மானிலத்தீர்	இக்கிலவுகத்தலாகினி
ஞானம் அனுட்டானம்	நிஞானமும் அனுஷ்டா
இவை	சாமுமாகிறபிரண்டும்
நன்று ஆக ஏ உடையன்	குறையற காய்ப்பிப்பற்ற
ஞான	ஆசாரியரை
குருவை	ஆசர்யத்தால்
அடைந்தக்கால்	(அப்படிப்பட்டவதாசார்
	மலமசர்யண முன்ன
	வந்தருந்ரு)

தேன். ஆர் கமலம் திரு	தேனிரம்பிய நாமரை
மா மகள் கொழுநன்	
தானே	மனிலத்தோன்றிய ஸ்ரீ
வைகுந்தம் தரும்	மஹாலக்ஷ்மிக்கு வல்ல
	பஞ்ச ஸர்வேசுவரன்
	தாளுக்கிலே உகந்து
	ஸ்ரீவைகுண்டத்தை உப
	சரித்தருள்வன்.

* * * ஆசர்யபக்தி அவசியமென்றது கீழ்ப்பாட்டில்; இஞான அஷ்டாநஸம்பந்தமான ஆசர்யனைப் பணிக்தாலன்றிப் பேறு பெற முடியாதென்கிறது இப்பாட்டில். ஆழ்வார்கள் நமது நிவ்ஸியப்பிரபந்தங்களில் * வண்டுதனோ வம்மின் * என்றும், * அஞ்சிறையடகர்சாய் * என்றும் பலகளும் பகவிகளை கிளிப்பார்கள்; ஆசர்யர்களைப் பகவிகளாகக் கூறுவார்கள்; * உபாய்யாமேவ பகவாப்பாய் ஆகாசே பகஷிணம் கதி; ததைவ த்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம; * என்று, பகவிகளுக்கு இரண்டு கிறகுளும் குறையற இருந்தாலன்றி உயர் கதி ஸம்பங்கிதமாட்டாநாப்பேரல், ஆசர்யர்களுக்கும் ஞானமும் அனுட்டானமுமாகிற இரண்டு பகஷிணபிருத்தாலன்றி உயர்கதி நேசாதென்று காந்தரங்கள் கூறும். “சேர்ப்பானைப் பகவிகளாகக்கி இஞானகர்மங்களைச் சிறகென்று” என்ற ஆசர்யவற்றதயஸங்கிதியும் காண்க.

இங்கு “தேனார்கமலத் திருமாமகள் கொழுநன்” என்றது ஸாபிப்ராயம்; பிராட்டியின் புருஷகாரத்தாலே மோகமனிக்கவல்லவனெனப்பெருமான்; ஆயினும் உதாசர்யர்களை ஆசர் யியுந்ருந்ருப் பிராட்டியின் புருஷகாரமும் பகைக்கமாட்டாது என்று காட்டினபடி. ஆசர்ய ஆசர்

யணமிருந்தால் பிராட்டியின் புருஷநாராயணமின்றி ஸ்வயமாகவே விடு தந்தருள்வென்று காட்டத் "தானே வைகுந்தம் தரும்" என்றார். (கூக)

உய்யகிணவுண்டாகில் உங்குருக்கள் தம்பதத்தே
வையும் * அன்புதன்னையிந்தமாகிலத்தீர் —* மெய்யுரைக்கேன்
பையரலில்மாயன் பரமபதமுங்களுக்காம் *
கையிலங்கு நெல்லிக் கனி. (கூஉ)

இந்த மாநிலத்தீர்	இக்கிலவுகத்தவர்களே	மெய் உரைத்திகள்	உள்ளபடி உறுதிமுனை
உய்யகிணவு உண்டாகில்	{ உஞ்சிவிடவேண்டு மென் நிதவிருப்பம் உங்களுக்கு ரு உள்ளதாகில்	பை அரலில் மாயன் பரமபதம்	{ (நெணயின்) சேஷசயனானவர்களை வாணுடையதானபரம பதமானது
அன்பு தன்னே	பத்தியை	உகைநாயகு கை இவங்கு நெல்லி கனி ஆம்	{ உகைநாயகு கரதளமலக மென்னலா ம்படி எனினாரும்.
உங்குருக்கள் தம்பதத்தே	{ உமது ஆசாரியர்களின் திருவடி களியேயே செலுத்தங்கள்;		
வையும்	(அதனால் நேரும் பலனை)		

* * * ஆசாரிய பக்தர்களுக்குப் பரமபதமானது கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாமென்றது பரம பதபாகங்களைமெல்லாம் இங்கிலைத்திலேயே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெறலாமென்றபடி. * பொன்னுல காளிரோ புலனி முழுதாயிரோர் * என்னும்படி பிறர்க்கும் வழங்குதற்கு உரித்தாம்படி விதேய மாரும் என்ற கருத்தும் உயத்துணரத்தக்கது. (கூஉ)

ஆசாரியன் செய்த உபகாரமானவது *
தாய்தாக நெஞ்சதன்னில் தோன்றமேல் —* தேசார்
தரத்திலிருக்க மனந்தான்பொருந்தமாட்டாது *
இருத்தலினியேதறியோம்யாம் (கூங)

ஆசாரியன் செய்த உபகாரம் ஆன அது	ஆசாரியன் பண்ணின மஹோபகாரமானது	மனம் தான் பொருந்த மாட்டாது	{ நெஞ்சஇசையவில்லாது, இங்ஙனே தத்துவமிருக் தும்
அய்து ஆக நெஞ்ச தன்னில் தோன் தும் எல்	{ நெஞ்சில் படு மாணு (பிறகு) (ஆசாரியனைப் பிரிந்து) வேறொரு தேசத்தில் வசிக்க	இனி இருத்தல் எது யாம் அறியோம்	{ ஆசாரியனைப்பிரித்திருத் தற்கு காரணத்தை காம் அறியமாட்டோம்.

* * * இரும்பைப் பொன்னுக்குமாபோல ஆசாரியன் செய்த மஹோபகாரம் சிஷ்யனுடைய நெஞ்சில் நன்றாகத் தோன்றுமாகில் 'வஸந்தவ்யம் ஆசாரியஸக்தித்யே' என்று அக்பவஸாயன் கொண்டு ஒரு நெய்யப் பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்க வேண்டியதாகுமத்தனை; ஆயினும் பிரிந்திருப்பார் கிலுண்டாகில் அவ்விருப்புக்கு தோது இன்னதென்று காம் அறியோம் என்கிறார். 'பரபபைபமே தோது' என்று வெட்டிதாகச் சொல்லக்கூகி. 'எது யாம் அறியோம்' என்கிறார். தோது என்னும் வடசொல் ஒதுவெனத் திரிந்தது. (கூங)

தன்னுரியனுக்குத் தானடிமைசெய்வது * அவன்
இங்நாதேன்னிலிருத்தும்நான் —* அந்நே
ரறிந்தமதிலாசையின்று ஆசாரியனைப்
பிரிந்திருப்பாரார், மனமேபேக. (கூச)

தன் ஆரியனுக்கு	ஸ்வாசார்யனுக்கு		
தான் ஆடினம் செய்தது	சிஷ்யனுடைய தான் கை கொரியம் பண்ணுவதா னது	அதில் ஆசை இன்றி	அந்த ஆசார்ய கைக்கரி யத்தில் ருசி யில்லா மல்
அவன் இ நாடு தன்னில் இருக்கும் நாள்	அவ்வாறியின் இவ்விழி யில் எழுந்தருளியிருக் குமனாயுமாம் ;	ஆசாரியனைப் பிரித் து இருப்பார் தூர்	ஆசாரியனைப் பிரித் து பிரிதோரிடத்தில் வைப்பாரு முளரோ ? கெஞ்சே ! சொல்லு.
அநேர் அதிந்தம்	அந்த நேரத்திலைய அநித் து வைத்தும்	மனமே பேச	

* * * ஆசார்யன் பங்களில் அந்தந்தங்கள் கேட்டுமுள்ளவை அவர்க்குக் கைக்கரியம் பண்ண
வேண்டும்; அந்தந்தம் கேட்டுத் தலைக்கட்டினவாறே வேறிடம் சென்று எங்கேனும் வாழலாம்
என்று நினைப்பது தகுதியன்று; ஆசார்யன் இந்தவிழியில் எழுந்தருளியிருக்குமனவும் அது
நினமும் கைக்கரியம் செய்தே னத்தையிப்பறவேனுமென்கிற சாஸ்திரார்த்தம் இதனால் வெளி
யிடப்பட்டதாயிற்று. (கௌ)

ஆசாரியன்சிச்ச னுருயிராப்பேணுமவன் *

தேசாரும் சிச்சனவன் சீர்வடிவை —* ஆசையுடன்

நோக்குமவனென்னும் நண்ணலிவைக் கேட்டுவைத்தும் *

ஆர்க்குமநேர் நிற்கையரிதாம். (கௌ)

ஆசாரியன்	ஆசார்யசான்வர	ஆசை உடன் நோக்கு	பத்தியோடு பேணக் கட மவன்
சிச்சன் ஆர் உயிரை பேணுவான்.	சிஷ்யனுடைய ஆதரமன்வ ருபத்தை நோக்கியிரு க்கக்கடவார் ;	என்னும் தன் அறிவை	என்கிற இந்தநட்பமான விசேஷார்த்தத்தை (ஸ்ரீகசந்யஷணதிகளி யை) கேட்டிருந்தா லுக்கட
தேச உரும சிச்சன்	எவ்வுருபநுமை மாற்ற தேஜவுஸு பொருந் திய சிஷ்யனுனை	கேட்டு வைத்தும்	அவ்வுழியில் சிஷ்யன் யோடிருத்தல்
அவன் சீர் வடிவை	அவ்வாசார்யனுடைய திவ் யாகவன் விச்ரதநத் வை	அநேர் நிற்கை	எப்படிப்பட்டவர்களுக் கும் அருமைப்படுத்தி வருக்கும் [எவரிதன்று.]
		ஆர்க்கும் அரிது ஆம்	

* * * ஸ்ரீகசந்யஷணத்தில் மூன்றாம் பிரகாசனத்தில்—“ஆசார்யன் சிஷ்யனுடைய எவ்
ருபத்தைப் பேணக் கடவன்; சிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய தேஜநத்தைப் பேணக்கடவன். இரண்
டும் இருவர்க்கும் எவ்வுருபமுமாய் பகவத் கைக்கரிய முமாயிருக்கும். ஆசார்யனுக்கு தேஜநாந்
னம் எவ்வுருபநாநி; சிஷ்யனுக்கு ஆத்மாந்நனம் எவ்வுருபநாநி” இந்நியாயாக அருளிச் செய்
யப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ இணைக்கிகள் கங்கே அதுவைத்தியம். இவ்வந்தத விசேஷங்களைக் கேட்கவும்
கேட்பிக்கவும் அதிகாரிகள் உளரேயன்றி அனுட்டிக்கவல்லாரொருவருமில்லே பென்று அருமை
கூறினாகியிற்று. (கௌ)

பின்பழகாரம்பெருமாள்சீயர் * பெருந்திவத்தில்

அன்பதுவெற்று மிக்கவாசையினால்—* கம்பிளனைக்

கானவடிமைகள்செய் யநிலையை நன்னெஞ்சே *

ஊனமறவேப்பொழுதுமோர். (கௌ)

நடு சொன்னவரை

{ இவையே சொல்லப்பட்ட
டதுஸ்திகர்களை

நானும் தொடர்

{ ஸப்போதம் அதுவர்த்திப்
பாபாக.

* * * ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தில் இரண்டாம் பிரகாசனத்தில் “அஜ்ஞான விக்ஷயப்ரவணன் கேவலநாதிகளைப்போலே ; பூராகமநான விக்ஷயப்ரவணன் ஆஸ்திகநாதிகளைப்போலே” இப்பாதிபாக அருளிச் செய்தது இங்ஙனே அதுஸந்தேயம். சாஸ்தரத்தில் ப்ராமாண்ய புத்தியில்லாமல் தான்தோன்றியாகச் செய்து திரிவதான் வெறும் நாதிகளைப்படுவன். சாஸ்தரங்களை ப்ராமாணமாக இகைத்து ஆஸ்திகனைன்று சொல்லத்தக்கவனாகும், அந்த சாஸ்தரவரம்பில் அடங்காமல் தோன்றிப்படியே செய்து திரிவதுபற்றி நாதிகளமனுயிருப்பவன் ஆஸ்திக நாதிகளை நனைப்படுவன். ஆஸ்திகர்களை நமன்கு அதுவர்த்தியர்களை நமதாபிந்து. (கக)

ஸத்ஸங்க மஹிமை கூறுதல்.

நல்லமணமுள்ளதொன்றை நண்ணியிருப்பதற்கு *

நல்லமணமுண்டாம்நலமதுபோல் —* நல்ல

குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *

குணமதுவேயாம் சேர்த்திகொண்டு.

(கக)

நல்ல மணம் உள்ளது } நல்ல வானனைபுண்டிய
ஒன்றை } தொரு வஸ்துவை
நண்ணி இருப்பதற்கு } அணந்திருக்கிற பொரு
ஒருதும் }
(வாஸந்தகபலத்தாலே)
நல்ல மணம் உண்டாம் } நல்ல பரிமாணமுண்டா
நலம் அது போல் } குமென்கிற கியாயப்
படி.

நல்ல குணம் உடையோர் } வத்குணசாலிகளாடு
தங்களுடன் }
கூடி இருப்பார்க்கு } ஸஹவாஸம் பண்ணியிரு
க்குமவர்களுக்கு
சேர்த்தி கொண்டு } அந்த ஸம்பந்த வைபவத்
தினால்
அதுவே குணம் ஆம் } அந்த கற்குணமே விளைந்
திடும்.

* * * ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தில் இரண்டாம் பிரகாசனத்தின் முடியில் ப்ரபந்தநிக்சர்ஸையைய வெகு அழகாக அருளிச்செய்துயருமிடத்து “அதுகூலஸஹவாஸமும் ப்ரதிகூலஸஹவாஸ நிய்ருந்தியும் ஸந்சாரப்ரஸாதத்தாலே வர்த்திக்குப்படி பண்ணிக்கொண்டு போரக்கடவன்” என்றருளிச் செய்திருப்பதைத் திருவுள்ளம் பற்றி இப்பாட்டிம் மேலிற்பாட்டிம் அருளிச் செய்யப்படுகின்றன. பூராகாதுஷ்டாஸங்களை வளர்க்கவல்ல அதுகூலரான ஸந்நாஸ்களை ஒரு கொடிப்பொழுதும் விட்டிப்பிரியாமலும், ஸவசுபத்தைக் கெடுக்கவல்ல பிரதிகூலரான அஸந்நாஸ்களைக் கண்ணெடுத்துப் பாராமலும் வர்த்திக்கவேணுமென்கிற ஸ்ரீ வசநபூஷண நிய்யசாஸ்தர நியமனைத்தை வெளியிட்டருளுகிறபடி.

“நயமது போல்” “நமைது போல்” என்பன பரட பேதங்கள்.

(கஉ)

அஸத்ஸஹவாஸத்தின் வர்ஜியைதையைக்காட்டுதல்.

தீயகந்தமுள்ளதொன்றைச் சேர்த்திருப்பதோன்றுக்கு *

தீயகந்தமேறும் தீமதுபோல் —* தீய

குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *

குணமதுவேயாம் சேறிவுகொண்டு.

(எ0)

தீய கந்தம் உள்ளது } கெட்ட கந்தமடைம
ஒன்றை } தான் பொரு வஸ்து
வை

சேர்ந்து இருப்பது ஒன் } அணந்திருக்கும் தான
துக்கு } ஸொரு பொருளுக்கு

நியக்ஷம் கதம் திரம் } செட்டநாதம் பற்றுமே
அது போல் } தென்கிற கியாப்படி
நிய குணம் உண்டாயோர் } தஷ்டஸஹவாஸமுடை
தந் கஞுடன் கூடி } யவர்களுக்கும்
இருப்பார்க்கு

செறிவு கொண்டு } அந்தச் சேர்ச்சையினால்
அதுவே குணம் ஆம் } அந்தத் தீய குணமே
விளைந்திடும்.

*** ஆதலால் தஷ்டஸஹவாஸம் வர்ஜனம் என்று சேஷபூரணமாகக் கடவது. இப்படி
யே கீழ்ப்பாட்டிலும் விதஸஹவாஸமே வந்ததல்ய மென்பதாகப் பூரித்துக் கொள்வது. (எ0)

பூர்வசநபூஷண தூஷகர்களின் புன்மை கூறுதல்

முன்னோர்மொழிந்த முறைதப்பாமல்கேட்டு *
பின்னோர்க்குதாமதனைப் பேசாதே —* தம்நெஞ்சில்
தோற்றினதேசொல்லி யிதுகத்தவபதேசவர
வாற்றதென்பர் * முர்க்கராவார். (எக)

முன்னோர் மொழிந்த } பூருவர்கள் அருளிச்
செய்தவற்றை
முறை தப்பாமல் கேட்டு } முறை வழுவாமே ஸதா
= ராமஸன்னிதானத
தில் கேட்டுணர்ந்து
பின் ழுந்து } பின்பு அதை அப்படியே
மனனம் பண்ணி
தாம் அதனை பேசாதே } தாங்கள் அதை அப்படி
யே பேசவேண்டியது
பரபந்தமாயிருக்க அவ்
வன்ம் பேசாமல்
தம் நெஞ்சில் } தமது உள்ளத்திலே

தோற்றினதே சொல்லி } தோற்றின தாந்தோன்றி
யந்ததற்கையே
சொல்லி
இது } 'இந்த அந்தமே
கத்த வம்பரதாய உபதே
சபரம்பரையாய் வர
லுற்றது' என்று
பொய்யும் சொல்லும்
வர்களே
முர்க்கர் ஆவார் } முர்க்கரெனத் தருத்தவர்
கள்.

*** வாசம்மகோசமான மஹிமை வாய்ந்த பூர்வசநபூஷண திவ்ய சாஸ்திரத்தினில் ப்ரதி
பத்தி வஹிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அது செய்யாததேதாடு இந்த சாஸ்திரத்தின்களை அடவிப்பா
ரும் சிலர் உண்டாயிருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னோர்மொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டவர்
களல்லர்; முன்னோர் மொழிந்த முறைப்படியே பேசவேண்டுமென்கிற விதம் கொண்டவர்களு
மல்லர். எனையேனும் தாந்தோன்றியாகச் சொல்லுவார்கள். அங்கனம் சொல்லுவதேதாடு நில்லர்
மல் தாம் ஸதாசார்ய பரம்பரையாகக் கேட்டுப் பேசுநார்களே பொய்சொல்லி உலகை வஞ்சிக்க
வும் வல்லவர்கள்; அவர்கள் ஸதாசார்யர்களை முர்க்கரென்று கூசாமல் தூஷிக்கவும் வல்லர்; அப்
படிப்பட்டவர்களையே முர்க்கர்களென்று விட்டுத் தெர்த்தக்க வேண்டிய தொழிய அவர்கள் துபேச்
சுக்களுக்கு மறுப்புரைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் கமக்கவில்லை என்று இப்பாட்டி
னால் தெளியவருளிச் செய்தாராயிற்று.

முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டுச் சொல்லுகிறவர்களை 'தருட பூர்வக்குதோ
முர்க்கர்' என்று தூஷித்தால் அது ஈற்குமோர் பூர்வேப்பய: க்ருதம்—பூர்வக்குதம்; த்ருதம் பூர்வக்
ருதம் யஸ்ய ஸ:—த்ருடபூர்வக்குத:—முன்னோரிடம் கேட்டதைவே கிட்டமாக வைத்துக்கொள்ளு
கிறவன் முர்க்கன் என்று அஸ்தானிகே அபுந்ரமாகச்சொல்லி தூஷித்தார் சிலர்; அத்தோ!
பூருவர்க்கிடத்தில் க்ருதமானதை த்ருடமாக வைத்துக்கொள்பவர் முர்க்கரல்லர்; பூருவர்
க்கிடத்தில் ஒன்றும்கொளாமல் தாந்தோன்றியாகச் சொல்லியிட்டு உலகை வஞ்சிப்பவனே முர்க்கர்
என்று மிகவும் புத்தமாவதும் ஸாசமாகவும் அருளிச் செய்தாராயிற்று. (எக)

உபதேச நிகமனம்

பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள் *
கடவுளார் வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர்—தேறி *
இருள்தருமாலாலத்தே யின்பமுற்றுவாமும் *
தேருள்தருமா தேசிகனைச் சொந்து.

(எஉ)

(ஆன்மநியங்களை)

பூருவாசாரியர்கள்	{ பூர்வாசாரியர்களினுடைய	தேருள் தரும்	{ கல்லறியை உபநித்தருள்கல்ல
போதம் அனுட்டானங்கள்	{ இவ்வாசாநிஷ்டானங்களை	மா தேசிகனைச் சொந்து	{ நெத்த ஆசாரியனை அடியாந்த
கடவுளார்	{ எடுத்தச் சொல்லுகின்ற கருவாண்மாரினுடைய	இருள்தருமா ஞானத்தே	{ இவ்விருள்தருமா ஞானத்திலே
வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர் தேறி	{ பூர்வாசாரியர்களினுடைய நீக்கல் தெளிவுபெற்று	இன்பம் உற்று வாழும்	{ ஆனந்தநிப்பாரிசைய வாழ்க்கை.

* * * கீழ்ப்பாட்டினுள் சொன்ன முர்த்தகங்களையும் அப்படிப்பட்டவர்களினுடைய சுவடிகளையும் ஒரு பொருளாக மதியாமல், கம்முடைய பூருவாசாரியர்களுளிக்கேய்த அந்தத் திவ்யவகங்களையும் அவர்வளது அனுட்டானங்களையும் எடுத்துரைக்கும் மஹரீபர்களின் இருவாக்குத்தனையே நிதியாகக்கொண்டு ஒருகலக்கமுமின்றிக்கே ஸாதாசாரியரை ஆசாவித்து வாழப்பெறில் அவர்களுக்கு இக்கலம் இருள்தருமாலாலமாகத் தோற்றது; * நலமந்தமில்லதோர் நாடாகவே தோற்றம்; * இக்கிரகைமரணமச்சுவை பெற்றினும் வேண்டின் என்று பாம்பதந்தையும் வெறுத்து இவ்வுலகத்திலேயே ஆனந்தமயமாக நெடுகாள் வாழப்பெறலா மேந்தலாது. (எஉ)

பயனுரை துத்தலைக்கட்டுதல்.

இந்தவுபதேசத்தினால்தான் *
சீந்தைதனில்லளும் சிந்திப்பார் — * என்னை
எதிராசரின்ருளக் கென்றுமில்லக்காதி *
சுதிராக வாழ்ந்திடுவோதாம்.

(எங)

இந்த உபதேசத்தின் மரபு தன்னை	{ உபதேசத்தின் மாலை மென்னுமிந்தப்பிரபந்தத்தை	என்னை எதிராசர்	{ ஸ்வாமி மெம்பெருமானுருடைய
காரணம்	{ அதனினும்	இன் அருளுக்கு என்மும் இவ்ரு ஆக	{ பரமகிருபைக்கு என்னும் பாத்சிமாதி
சீந்தை தனில்	{ உன்னத்தினுள்ளே	சுதிர ஆக	{ ஒரு குறைப்பின்றிக்கே செல்வம் பெறலிய
சிந்திப்பார் நாம்	{ சிந்தனை செய்யுமவர்கள்	வாழ்த்திடுவர்	{ வாழப்பெறுவர்கள்.

* * * எம்பெருமானார் திருமுள்ளத்திற்று உகப்பான விஷயங்களை யெ கொடுத்து இயற்றியுள்ள இந்தச் சொல்லாலையே சிந்தையிலே அணிந்து கொள்ளுமவர்களுக்கு எம்பெருமானாருடைய பரமகிருபையே பேருருமென்று பலனருளிக்கேய்து தலைக்கட்டினாயிற்று.

எம்பெருமானார் எழுபத்தினுள்ளு ஸிம்ஹாஸனாநிபதிக்களை கியமித்தருளினவராதலால் அந்தக்கன்கிலே எழுபத்தினுள்ளு பாசாமாத இத்திவ்வியப் பிரபந்தத்தை இயற்றியருளவேணுமென்று மனவாஸமாயுனிகள் திருவுள்ளம்பற்றியிருந்தாராம்; அப்போதையாருளிகளையே நாயவமாகக்கொண்ட லொருமஹாசாரியர் “மென்னுமிக்காளிற்கே மனவாஸமாயுனிவன்” என்கிற பாகரத்தைப்பணிந்து இந்தப்பாகரம் உபதேசத்தினாலையேபாடு சொந்தே அதுணங்கிக்கப்படுமாறு அருள்புரியவேணுமென்று பெரியபெருமான் திருவடிக்கிலே வணங்கிவழிபட்டுப் பிரார்த்த

பின்பழகாரம் பெருமான் } பின்பழகியபெருமான்சிய
சேயர் } ரென்பவர்
பெரும் திவத்திலும் } பரம்பத வாழ்க்கையிலும்
அன்பு அது அத்து } விருப்பமின்றிக்கே
மிக்க ஆணையினால் } பரம்பத்தியோடு
(ஸ்வாசாரியரான) கம்பின்
கம்பின்னைக்கு ஆண அடி } னைக்கு அனுபவிமான
மைகள் செய் } னைக்க நியக்களைச்
செய்யப்பெற்ற

அ நினைய } அந்த நிஷ்டையை
நல் கொஞ்சே } நல்லமனமே !
நண்ணம் அற } குணவென்று பின் வி
எப்பொழுதும் ஓர் } [பரிபூர்த்தியாக]
} அவ்வாதரும் சிந்தனை
செய்வாயாக.

* * * கம்பின்னை திருவடிக்கில் ஆசரயித்து வாழ்ந்தவர்கள் பவர் இருந்தானும் பின்பழகிய பெருமான் தீயர் என்னும் சிஷ்யர்க்கு இருந்த ஆசாரியபேரமம் ஒப்புபர்வற்றது ; கம்பின்னை திருவடிக்கிலே நிர்வகைதக்கியம் செப்பப் பெறலெனும்மென்றே இவர் சில ஓளநதங்களை ஸ்வித ரித்துத் திருமெனரியைப் போஷிக்க விருப்பப்பெண்டிருந்தவர் என்பது மையவ தனில் விசதம். இவரைப்போல் கம்மால் இருக்கமுடியாமற்போனும் இவருடைய நிஷ்டையைச் சிந்தனை செய்ய வரவது பெற்றதால் அதுவே நாம் உறுதியிக்குப் போதுமான தென்று காட்டினாராயிற்று. (கௌ)

ஆசாரியர்க ளனைவருமுன்னாசித்த *

ஆசாரந்தன்னை யறியாதார். —* பேசுகின்ற

வார்த்தைகளைக்கேட்டு மருளாதே * பூருவர்கள்

சீர்த்திலுதன்னை நெஞ்சே சேர்.

(கௌ)

முன் ஆசாரியர்கள்	{ பூருவசாரியர் களைவல்ல	வார்த்தைகளை கேட்டு	பேச்சுக்களைக்கேட்டு
அனைவரும்	ரும்	மருளாதே	மனம் திரியாமல்
ஆசரித்த	அனுட்டித்தும் பேரந்த	பூருவர்கள்	முன்னேருடைய
ஆசார்ம தன்னை	அனுட்டானத்தை	சீர்த்த நிலை தன்னை	சிரிய நிஷ்டையை
அறியாதார்	அறியப்பெருதவர்கள்	நெஞ்சேசேர்	{ மனமே ! அதுவர்த்திக்
பேசுகின்ற	கண்டபடிசொல்லுகின்ற		தப்பார்.

* * * புதுவைத்தனவன் கொண்டாடுஞ் சிலர் புதிது புதிதாகச் சில நடத்தைகளைக் கைப் பற்றி 'இதைச் செய்யவேணும், இதை அனுட்டிக்க வேணும்' என்றிப்படி பேசவும் திருந்தாரும் புறப்படுவார்கள்; கம்முடைய பூருவசாரியர்களின் அனுட்டான முறைமையினைத் தெரிந்து கொள் ளாதாருடைய அந்தப் பேச்சுக்களினால் மனம் திரியாமல் * செய்யாதன செய்யோம் * என்றும் * மேலியார் செய்வனகள் * என்றும் ஆண்டாநருளிச் செய்தமடியே பூர்வாறுஷ்டாக ஸாரணியி லேயே வர்த்தித்தல் வேண்டுமென்று நியமித்தாராயிற்று. (கௌ)

நாத்திகரும்நற்கையின் நன்னெறிசேரத்திகரும் *

ஆத்திகநாத்திகருமாமிலரை —* ஓர்த்துநெஞ்சே

முன்னவரும்பின்னவரும் முர்க்கரெனலிட்டு * நஞ்சு

சொன்னவரை னாளும்தொடர்.

(கௌ)

நாத்திகரும்.	நாஸ்திகர்களும்	ஒர்த்து	ஆசாரியரதுபார்த்து
நல் கையின் நல் கொறி	{ உயர்த்த தாஸ்தரங்களுள்	நெஞ்சே	மனமே!
சேர் ஆத்திகரும்	{ வண் மார்க்கத்தி லே	முன்னவரும்	பின்னம்
	படித்த ஆஸ்திகர்களும்	ரும்	{ முதலில் சொல்லப்பட்ட
ஆத்திகநாத்திகரும்	ஆஸ்திகநாஸ்திகர்களும்		{ தாஸ்திகர்களும், பிந்தி
ஆம் இவரை	{ ஆசிய இம்முறை வகுப்	முர்க்கர் என லிட்ட	{ சீரொல்லப்பட்ட ஆஸ்
	பின்னமும்		{ திகாஸ்திகர்களும்
			{ திருத்த முடியாத முர்க்
			{ கர்கள் என்று அவர்
			{ ண்டிடத்திலே விவா
			யற்று

திக்க, அப்படியே பகவந்தியமணமாவிற்தென்று வெளியார் பணிக்கக் கேட்டிருக்கை. ஆனது பற்றியே எழுபத்துமூன்று பாட்டளவிலே நடைநின்றயுள்ளார் மாமுனிகள். அந்தப்பாசாம் அடுத்துவருவது. (எஃ)

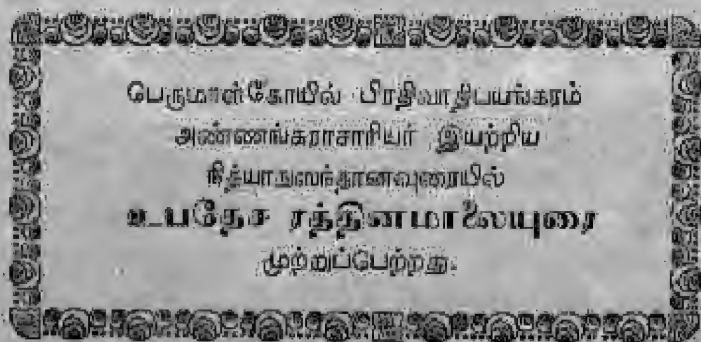
மன்னுயிர்தாளிங்கே மணவாளமாமுனிவன் *
பொன்னடியாள் செங்கமலப் போதுகளை—* உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டில் அபானவனும் நம்மை *
கரத்தாலே தீண்டல் கடன். (எஃ)

மன் உயிர்தான் இங்கே.	முழுக்கூசேதனர்களை ! இக்கிலத்திலே	சிரத்தாலே தீண்டில்	தலையினுடே வப்பிக்கப்பெற்றான்
மணவாளமாமுனிவன்	மணவாளமாதா ளரி உ ளரி ஹுடைய	நம்மை	அப்படிப்பட்ட பாத்தியம் பெற்ற அல்லதாதி கலீர
பொன் அடி ஆம் செம் கமலம் போதுகளை	திருவடிவளாதிற செந்தாமரை மலர்களை (இவையே நமக்குத் தரு செய்வது) பிரதிபத்தி பண்ணி	அபானவன் சிரத்தாலே தீண்டலும் கடன்	அபானவனென்றே திவ் யபுருஷன் தன்னு ளைகளால் ஸ்பரிசிப்படும் வியர்த்துளாகும்.

* * * ஆழ்வாரசாரியர்களின் பெருமைமையப் பேசுவதற்கென்றே பாங்காக அவதரித்த இந்த பாபந்தரத்திலே ஆசாரப் வாய்ப்பெனமான் நம்மணவாளமாமுனிகளின் பெருமை மையப் பதரும் பாசாமும் செர்க்கிருங்க வெண்டியது அங்கியமாதலாலும், அஃது இதில் இல்லா திருப்பது பெருவருணைமாருமாதலாலும் கவடநிற்க மனாரியர் இப்பாசாந்தைச் சேர்த்து இப் பிரபந்தத்தைப் பூர்த்தி செய்தது மிகப் பொருத்தம்.

இக்கிலத்தில் பந்தம் கீர்ந்த முத்திபெறப் போகும் ஜீவாத்மாவுக்கு அங்கே அமாநவகரஸ்பர் சம்நேருவதாகவும் அதுவே நித்திய விபூதிச் செல்லங்களுக்கு முலங்க மென்றும் சாஸ்தரங்கள் கூறும். இக்கிலத்தில் மணவாளமாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றார்க்கு இதுவே அமா நவகரஸ்பர்சத்தினும் மேம்பட்ட தாதலால் அங்கே நனிந்து அது வேண்டா என்றதாயிற்று. இதனால் மணவாள மாமுனிகளின் வைபவம் ஒப்புயர்வற்றதென்று விளங்கிற்று. ஆசாரப்பதவ பூர்த்தியுள்ளது இவ்வாசிரியர்க்கேவாமந்தனை. (எஃ)

ஆழ்வாசெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

கம்மாழ்வாருனிச் செய்த திருவாய்மொழியானது நூறுபதிகங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு பதிகத்தின் நூற்பரியத்தையும் ஸாசமாக வெடுத்துத் தொகுத்து மணவாளமாமுனிசு னால் இத்திவ்யப்பிரபந்தம் நூறுபாசரமாகவும் அந்நாதித் தொண்டயாகவும் அருளிச் செய்யப் பட்டநூலால் இதற்குத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியென்று திருநாமமாபிற்று.

உலகில் எத்தனையோ பிரபந்தங்கள் அவதரித்திருந்தாலும் இப்பிரபந்தத்திற்கு நிகரான தொன்றில்லை யென்பது மாச்சரியமற்ற அநுபவரஸிகர்களின் விரிந்தாக்தமாகும். * அல்லும் பகலும்னுபயிப்பார் நக்குளுக்குச் சொல்லும் பொருளும் தொகுந்துரைத்தான் நல்ல மணவாள மாமுனிவன் * என்று இப்பிரபந்தத்திற்குத் தனியன் அமைந்தது சரஸமும் பொருந்தும். சொல் நோக்கும் பொருள் நோக்கும் தொடை நோக்கும் மற்று எக்கோக்குந்தான இலக்கியமாகவும் இலக்கணமாகவும் அமைந்தது இத்திவ்வியப் பிரபந்தம்.

திருவாய்மொழியிலுள்ள ஒவ்வொரு பதிகத்தினுடையதும் முதற் சொல்லே இப்பிரபந்தத்தில் ஒவ்வொரு பாசரத்திற்கும் முதற் சொல்லாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது; அதுவும்ல்லாமல் அந்நாதித் தொண்டயாகவும் இது பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பாசரத்தோடும் கம்மாழ்வாருடைய திருநாமமும் துதிபுடன் அமைய வேணுமென்பதும் இதில் ஒரு நிபம்மாகக் கொள்ளப்பட்டது.

கம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழியும் அந்நாதித் தொண்டயாகமைந்ததேயாயினும் ஒவ்வொரு பாசரத்தையும் முடிப்பது அவருடைய இஷ்டப்படியே இருந்தது. இன்னசொல்லித்தான் பாசரத்தின் முடிவிலே அமைக்கவேணு மென்கிற நிர்ப்பந்தம் எந்த அந்நாதிப் பிரபந்தத்திற்கும் இல்லையென்றே. முடிந்த சொல்லையே மேற்பாட்டில் முதலாக அமைக்கவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தம் மாத்திரமேயன்றே அந்நாதிப் பிரபந்தங்களுக்கு உள்ளது. இந்த நூற்றந்தாதி அவ்வளவே யன்றிக்கே ஒவ்வொரு பாட்டின் முடிக்குஞ் சொல்லிலும் நிர்ப்பந்தமுடையதாயிற்று. ஆகவே இப்படி அதிகசயம்மிருந்த பிரபந்தமொன்று இதுவரை தோன்றியதாயில்லை, இனித் தோன்றவுக்கான முடியாது. திருவாய்மொழியின் பதிகங்களொவ்வொன்றுக்கும் உபயோக கருத்தை வெடுத்து அமைத்திருக்கும்படி பார்த்தாலேர் அது மெஞ்சால் நினைப்பரிதரல்.

இத்திவ்வியப் பிரபந்தமானது எவ்வளவு விரிவான விரிவாகியானத்தையும் கொள்ளும். ஏனெனின், திருவாய்மொழியின் ஸாசமாக அமைந்த பிரபந்தமானதால் அதில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் பெரும்பாலும் இதில் விஹரிக்கத் தகுமாதலால். ஆனாலும் மெஞ்சில் எனினாகத் தேக்கிக்கொள்ளவரியதாம்படி. பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதப்படுகின்றன.

புதி:

நியர் திருவாய்மொழி சாணம்.

மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

(புதி காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்காசாரியர் இயற்றிய
பதவுரை பொழிப்புரையுடன் கூடியது.)

(தனியன்கள்.)

அல்லும் பகலும் மன்னுபலிப்பார்தங்களுக்குச்
சொல்லும் பொருளுக் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாள மாமுனிவன் மாறன்மறைக்குத்
தணவா நூற்றந்தாதி தான்.

அல்லும் பகலும்	{ இரவும் பகலுமாய் எப் பொழுதும்	மாறன் மறைக்கு	{ கம்மாழ்வாசருளிச்செய்த தமிழ் வேதமான திரு வாய்மொழிக்கு
அனுபலிப்பார்	{ (சொல்லும் நுளிரும்படி) அனுபலிக்க விரும்பு மவர்கட்காக,	தணவா நூற்றந்தாதி	{ மிகவும்பொருந்தின தூந் நந்தாழ்வைய
சொல்லும் பொருளும்	{ (இனிமையான) சொற்க ளையும் பொருள்களை யும்	தொகுத்து உரைத்தான்	{ ஸங்கீரகமரக் அருளிச் செய்தார்.
நல்ல மணவாள மாமுனி வன் தான்	{ நன்மைபொருந்திய மண வான மாமுனிகள்	*(இதுவேயெனக்குத் தஞ்சமென்க.)	

மன்னு புகழ்சேர் மணவாள மாமுனிவன்
தன்னருள லுட்பொருள்கள்தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றந் தாதியாக் தேனை
ஒருவா தருந்துகேஞ்சே யுற்று.

மெஞ்சே	மணமே	சொன்ன	அருளிச்செய்த
மன்னு புகழ் சேர்	{ கலைபெற்ற கீர்த்தியை புடையான	திருவாய்மொழி நூற்றந்	திருவாய்மொழி நூற்றந்
மணவாள மாமுனிவன்—		நாதி ஆம் தேனை	நாடியாவிற தேனை
தன் அருளால்	தமது திருவாயினுளை	ஒருவாது	இடைவிடாமல்
உன் பொருள்கள் தன் னுடனே	{ ஆழ்த்த கருத்துக்கள் அமைபும்படி	உற்று	வணந்தி
		அருந்து	பருகக்கூடைய.

பிரபந்தாரம்பம்

உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாந்தான்கண்டு *
உயர்வேத நெர்க்கொண் ணேரத்து *—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரைவாழ்விக்கும்மாறன்சொல் *
வேராகவே விளையும் வீடு.

உயர்வு ஏய் பான்	உயர்ந்தி பொருந்திய பாடிருஷனுடைய	உரைத்து	அருளிச்செய்து,
படி உள்ளதை ஏல்லாம்	எவ்வுருப எவ்வாறுவன்களா யிருப்பவற்றை யடங் கலும்	மயர்வு ஏதும் வாராமல்	{ சிந்தித்து அந்நூலுமும் தலைகாட்டாதபடியாக
தான் கண்டு	தாம் ஸாஷாத்தகரித்து	மாளிடரை	மணிதாக்களை
உயர் வேதம்	{ உயர்ந்த ப்ரமாணமாயிடு கருவியின் சா...ய	வாழ்விக்கும்	உஜ்ஜீவிப்பித்தருளின்
கொண்டு	யாவே	மாறன்	கம்மாழ்வாருடைய
		சொல் வேர் ஆக	ஸ்ரீஸூக்தியழையாக
		வீடு விளையும்	மோகமுண்டாகும்.

* * *—முதல் திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய பரந்துவம் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது. * ஆழ்வாய் பரமவயாய் கின்றமயர் என்றும் * முழுதுண்ட பரபான் என்றும் அளிபொதையாய்கின்ற பான் என்றும் பரந்தமையாயிற்று இதிற் சொன்னது.

மயர்வு ஏதும் வாராமல் = ஆழ்வாருடைய மயர்வை எம்பெருமான் போக்கினான்; எம்மாரி கருஷ்டைய மயர்வை ஆழ்வார் போக்கினார் என்க. அடியோடு ஞானமேயில்லாமையும், ஒன்றை வேறொன்றாக அறிவையும், அதுவே இதுவேவென்று ஸங்கேதமாகின்றதாலும், தெரிந்ததை மறந்தொழிந்துமாகிறது இவையெல்லாம் மயர்வு எனப்படும்; அது மாளிடர்க்கு வாராமல் ஸ்ரீஸூக்திகளைத் தந்தருளி ஆழ்வார் வாழ்வித்தாராயிற்று.

மாறன் சொல்வோராகவே விளையும் வீடு = வேர் இன்றி கிருஷ்ணம் கிளம்பாதவாறுபோல, ஆழ்வாருளரிச்செயலின்றி மோகதம் விளையுதென்று காட்டினபடி. (க)

வீடுசெய்து மற்றெவையும் மிக்கபுகழ் நாரணன்தான் *
நாடு நலத்தாலடைய வண்குரைக்கும் *—வீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறன் இந்த மாகிலத்தோர் தாழ்வாழ் *
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (உ)

வீடு புகழ்	பெ. ரு. ம் பு கழையுடைய புகழும்	மற்று எவையும்	{ பகவத்கீழையந்தவிர) மற்ற தெல்லாவற்றையும்
வண்குருகூர்	{ வண்ப்பதனை யுடைய திரு நகரியின் திருநடுவன் ரித்தவருடைய	வீடு செய்து	வீட்டு
மாறன்	தாமாழ்வார்	யிக்க புகழ்	மிருத்த புகழுடைய
இந்த மா கிலத்தோர்	{ இப்பெரிய பூமியிலுள்ள	நாரணன்	நாராயணனது
தாம்	வர்கள்	தான்	திருவடிக்களை
வாழ்	உஜ்ஜீவிப்பதற்காக	காடு	உலகத்தாரெல்லாரும்
பண்புடனே	திருப்பெயருடனே	கலத்தால் அடைய	{ பக்தியுடன் ஆச்சரியிக்கு மாறு
பாடி அருள்	பாடியருளின்	நன்றி உரைக்கும்	நன்றாக உபயிதலிக்கும்.
பத்து	{ (வீடுவின் முற்றவென்ற தொடங்கியுள்ள) பத் துப்பாகவர்களைவை		

* * * எம்பெருமானைப் பற்றிப்பதற்கு இடைபூலுபும் அத்தற்காக நேறுவாய்ப்புருள்ள எல்லா வற்றையும்விட்டு, கல்யாண குணங்கள் கிடைத்த ஸ்ரீமந்தரகரபண்ணுடைய திருவடிகளை உலகம் முழுவதும் ஆச்சரியித்து உஜ்ஜீவிக்குமாறு கம்மாழ்வார் பரம கிருபையுடன் உபதீகித்த பதிகம் * வீடுவின் முற்றவென்பதாம் என்றவாறு. (உ)

பத்துடையோர்க் கேன்றும் பானெளரிய லும்பிறப்பால் *
முத்திதரும் மாரிலத்தீர் மூண்டவன்பால் *—பத்திசெயு
மென்றுரைத்த மாறன்தனின் சொல்லாற்போம் * கேடுகச்
சேன்ற பிறப்பாமஞ்சிறை.

(க.)

பான்	மாவேசுவரன்	பத்தி செயும்	{ (அவன் பக்கமில்ல) பத்தி
பத்துடையோர்க்கு	பத்திமான்சுக்கு		{ வையப் பண்ணுகிறான்;
என்றும்	எந்நாளும்	என்று வரைத்த	{ என் னு உ ய தே தி த்
பிறப்பால்	அவதாரத்தினால்	மாறன் தன்	{ தருளின
வளியன் ஆம்	மூலப்பருவன்		{ ஆழ்வாருடைய
முத்திதரும்	{ மோகந்தையும் தந்தரு	இன் சொல்லால்	{ இனிமையான அருளிச்
	ருவன்;		{ செயலான இக் திரு
	(ஆதலால், அவன்	கெடுக சேன்ற பிறப்பு	{ விளமாகத் தொடர்ந்த
	அவதரிப்பதற்குரிய)	ஆம் ஆம் சிறை போம்	{ வந்த பிற வியாகிய
மா விளத்தீர்	{ (இத்தப்) பெரிய நிலை		{ கடுஞ் சிறைநில்கும்.
	கத்திலுள்ளவர்களை!		
மூண்ட அன்பால்	{ கிளங்கெழுத்த ப்ரேமந்		
	தடனை		

***—மால்பெருமான் பத்திமான்சுக்கு அவதரித்த வளியனுப் முத்தியு மளிப்பாறு
கையாகில் அவன் திறந்துப் பத்தி புரிபுங்கோ னென்று உபதேசித்த*பத்துடையடியவர் திருவாய்
மொழியை அதுவந்திக்கப்பெற்றால் அநாதியான மண்ணாபந்தத்தில்லின் னும் விடுபெறலாகு
மென்றுராயிற்று. முத்தி—முத்தி. “மூண்டு அவன் பான்” என்றும் பிரிப்பாருள். அவன்
பால் அவனாழித்து என்றபடி.

... (க.)

அஞ்சிறையுட்கள்தமை ஆழியானுக்கு * கீர்
என்செயலைச் சொல்லு மெனலிந்து *—விஞ்ச
நலங்கியதும் மாறனின்கே நாயகனைத்தேடி *
மலங்கியதும் பத்தி வளம்.

(ச.)

மாறன்	மம்மாழ்வார்,	இரத்த	வேண்டுகொண்டு
அம் சிறையுட்கள்	{ அழகியிருக்கையுடைய	விஞ்ச	யிகலன்
தமை	{ (காண் மூதலிய) பற	நலங்கியதும்	நலங்குலைத்ததும்.
	வைகளை நோக்கி,	இந்தே	இருக்கத்திலே
கீர்	நீங்கள்	நாயகனை	{ மாய்க்குனை எம்பெரு
ஆழியானுக்கு	{ கத்திராப்பினதன் பக்கமி	தேடி	மாரின்
என் செயலை	வே சென்று	மலங்கியதும்	தேடி
சொல்லும்	என் படிவாய		நிலைதருமியதும்
என	தெரிவிப்புகள்	பத்தி வளம்	{ பத்தியின் பெருமை
	என்று		மாயும்.

***—இப் பாகரத்தினால், * அஞ்சிறையுட்களாய் என்னு மித்திருவாய்மொழியின்
பாடியெய்க்கையும், இத் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் பெண்ணினில்லை பெய்திக் து நுளிட்ட
அமங்கு உரிய உபபத்தியையும் சேர்ந்து அருளிச் செய்தாராயிற்று.

(ச.)

வளமிக்க மால்பெருமை மன்னுயிரின் தன்மை *
உளமுற்றம் கட்டுருவ வோர்ந்து *—தளர்வுற்று
நீங்குகளைமாறனைமால் நீடிவதுசீவந்தால் *
பாங்குடனை சேர்த்தான் பரிந்து.

(ரு.)

வளம் விக்	செவ்வத்தால் மிகுந்த	சீங்க மனை	{ எம்பெருமானை விட்டு
மரல்	எம்பெருமானுடைய		நீங்க வேறுமென்
பெருமை	{ (நித்தியாநுஸந்தானம் மூ	மாதனை	நினைத்த
மன் உயிரின்	தலிப) பெருமையும்	மான்	ஆழ்வாரை
தன்மை	ஆதமாரி னுடைய		ஸர்வேசுவரன்
உளம் உற்று	அநர்ஸமம்	சீடு இவரு சிலத்தால்	{ கொடுகி விளங்குவதான
அங்கு	திருவுள்ளத்தில்பட,		(தனது) சீலகுணத்
	அப்போது		திருவல்
ஊருருவ ஓர்ந்து	{ உட்புகுத்து ஆராய்ச்சி	பரிந்து	ஸநேகித்த
	செய்து	பாங்குடனே	நன்றாக
தளர்வுற்று	தளர்ந்து	செர்த்தான்	அனைத்துக்கொண்டான்

*** 'பெருமையில் தலைகின்ற அப்பெருமானைச் சிறுமையில் தலைகின்ற காமோ அணுகு வது? என்று தளர்ச்சியுண்டாகி எம்பெருமானைவிட்டு நீங்கப்பார்த்தார் ஆழ்வார்; அப்போது அவர்சீரு எம்பெருமான் தனது சிறந்த சீலகுணத்தைக் காட்ட, அந்த குணத்திலிடுபட்டு ஆழ்வார் எம்பெருமானோடு பொருந்திப்படிபைப் பேசின * வளவேழமலகு திருவாய்மொழியின் பாமேயத்தை இப்பாட்டினால் வெளியிட்டாராயிற்று.

உளமுற்று—எச்சத்திரிபு; உளமுற என்றபடி. “சொல் திரியினும் பெருந் திரியா வினைக்குறை.” ... (6)

பரிவதி லீசன்படிபைப் பண்புடனே பேசி *
அரியனல ஞாநனைக் கேன்று * —உரிமைபுடன்
ஓதியருள் மாறன் ஒழிவித்தா னில்வுலகில் *
பேதையர்கள் தங்கள் பிறப்பு. *

பரிவதி இன்	வேயகுணமற்றவனான	உரிமைபுடன்	ஒள்சித்தத்தோடு
நான்	எம்பெருமானுடைய	ஒதி அருள்	அருளிச்செய்த
படியை	{ (ஆராதிப்பதற்கு எளி	மாறன்	கம்மாழ்வார்
	யன் என்கிற) பா		இவ்வுலகத்திலுள்ள
பண்புடனே பேசி	நாரத்தை	இ உலகில்	பாமார்க்கினி னுடைய
	அழகாக அருளிச்செய்து	பேதையர்கள் தங்கள்	பிறவினைய
ஆராதனைக்கு அரியன்	{ (அவன்) ஆராதிப்பதற்கு	பிறப்பு	தொலைத்திட்டார்.
அவன் என்று	அருமைபானவ னல்	ஒழிவித்தான்	
	வன் என்று (இவ்விஷ		
	யத்தை)		

*** ஸர்வேசுவரன் ஆவாப்த லைமல்தகாமனாகையாலே நாம் இட்டதுகொண்டு நிறையவேண் டியவனல்லனாகலால் அன்போடு நாம் இடுவது அனுபவவேயாயினும் அதுதன்னைப்பேசுகொண்டு பசும் நுருப்பியடைகிறுமென்பதைத் தெரிவிக்கின்ற முகத்தால் எம்பெருமானுடைய ஆராதனை வளையத்தை ஆழ்வார் * பரிவதிலீசனையென்றும் திருவாய்மொழியிலிருளிச்செய்து இத்தனைய திருவாய்மொழியை உபகரித்தவனானும் போன்ற அறிவிக்கனின் பிறவித்துன்பத்தையும் போக் கியருளினாராயிற்று என்பதாம். ... (6)

பிறவியற்றுள்ளேலிசம்பில் பேரின்ப முய்க்கும் *
திரமளிக்குஞ் சீலத் திருமால் * —அறவியன்
பற்றமவர்க் கேன்று பகர்மாறன் பாதமே *
உற்றதுணை யென்றளமே யோடி.

(6)

உளமே	கெஞ்சே	பற்றுமவர்க்கு	{ தன்னைவந்து பணியுமவர்
பித்தி அந்து	ஹம்மளம்பத்தமந்து		கட்டு
மீள் விசம்பில்	{ பரமாகாசென்ற பரம	அது இனியன் என்று	{ மிகவும் போக்யமுயிருப்ப
	பதத்தில்		கொன்று
பேர் இன்பம் உய்க்கும்	{ பரமாகந்த மதபவிக்குத்	பகர்	அருளிச்செய்த
திறம்	திறத்தை	மாறன்	கம்மாழ்வாருடைய
அளிக்கும் சேவம்	{ அறக்கவழிக்கவல்ல லவ	பாதமே	திருவடிசேனை
திருமால்	{ பாவமுடைய	உற்ற துணை என்று	{ மமக்கு பரப்தமான
	எம்பெருமான்	ஒடு	துணையென்றகொண்டு
			வினாந்தென்று பணி.

* * *—ஹம்மளம்பத்ததந்தையறுத்துத் திருகாட்டில் நித்யாகத்தமதபவிக்கப் பெறுவானான பேற்றையளிக்கவல்ல எம்பெருமானுடைய ஆச்சரணமானது வருத்தமாக இராமல் மிகவும் இனிதாகவேயிருக்குமென்று ஆச்சரணத்தின் போக்யபதையை * பிறவித்துயாறதிருவாய் மொழியிலே யருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே நமஸ்கூறும் தஞ்சமென்றதாயிற்று. (எ)

ஓடுமனஞ் செய்கையுரை ஒன்றிரில்லாதாருடனே *
கூடினோமோ வடிமைகொள்ளுகிலே *—நாடரிய
ஒள்தவன்றன் செம்மை உரைசெய்த மாறனென *
எய்துகிறதும் வாழ்வா மிவை. (அ)

ஓடும்	இதாலிஷயக்களில்வினா	அடிமைகொள்ளும் நிலை	{ அடிமைகொள்ளும்
மனம்	கூறு ஒடுகின்ற	நாடு ஆரிய	குணத்தை
செய்கை	கெஞ்சும்	ஓர்ந்து	காட்டார் அறியுமாறு
உரை	காயமும்	அவன் தன் செம்மை	ஆராய்ந்து
	வாக்கும் (ஆகிய இவை)	உரைசெய்த	{ அப்பெருமான்னுடைய
ஒன்றி சில்லாதாருடனே	{ ஒருவழிப்பட்டு நிதகப்	மாறன் என	குணத்தவ குணத்தை
	பெருத கோணல்		அருளிச்செய்த
	பொருத்திய ஸம்ஸாரி		{ ஆழ்வார் என்று அநஸம்
	கனோடு		தித்தவளவிலே
கூறு	சேர்ந்து	வாழ்வு ஆம் இவை	{ ஸ்வரூபா நுருப்பான்
கொழுவல்	ஸர்வசேவன்	எய்துந் திற்தும்	வாழ்ச்சிகள்
			பொருத்தி கிலைந்தும்.

* * * எம்பெருமானை ஆச்சரிக்கும்வர்கள் மனமொழிகெய்களில் வேறுபாடுடையவர்க ளாகிச் செவ்வைக் கெடாநான ஸம்ஸாரிகளாகையாலே அவர்களோடு பரிமாறுவது எம்பெருமா னுக்கு இயலுமோ என்கிற சுவைக நீங்குமாறு, நீர் ஒருந மேடுகளிலே ளைவசேய னுஞ் செய்து நீரேற்றுமார்போலே இவர்களுடைய செவ்வைக்கிடு தானே தனக்குக் செவ்வையாப்படி அவர்களோடேகூடிப்பரிமாறும் குறுகுவதுணத்தை * ஓடுமபுள் திருவாய்மொழி முகத்தாலே வெளியிட்டருளின கம்மாழ்வாரை அதுவந்திக்கவே கமது வாழ்ச்சி நிலைந்திரு மென்கை. (அ)

இவையறிந்தோர் தம்மளவில் ஈசனுவந்தாற்ற *
அவயவங்கள் தோறும்ணையுஞ்—கவையதனைப்
பெற்று * ஆர்வந்தால் மாறன் பேசினசொல்பேச * மால்
பொற்றுள் நஞ்சென்னி பொரும். (ஆ)

இவை	{ சிந்த்திருவாய்மொழி	அறிந்தோர் தம் அளவில்	அறித்தவர்களின்பக்கலில்
	களில் அதுபவிக்கப்	நசன்	எம்பெருமான்
	பட்ட திருக்குணங்களை	உவந்து	திருவுள்ளமுவந்து

ஆற்ற	பொறுக்கப்பொறுக்க	மாறன்	ஆழ்வார்
அவயவங்கள் தோறும்	(ஒப்பொரு அநவயவமாக)	பேசின	அருளிச்செய்த
அநீனமும்	என்ன அவயவங்களிலும்	சொன்	(இந்தத் திருவாய்மொழி
சகல ஆதரை	வந்து சென்றதனாலும்	பென்	யாகிற) ஸ்ரீஸூக்தியை
பெற்றது	டான்	மாள்	(நாம்) உச்சரிக்க
ஆவந்தால்	மலத்தை	பொன் தான்	வாசெய்வா ஸூடைய
	அடைந்தது	தம் சென்னி	அழுவிய திருவழிகள்
	(அன்னம் அடைந்த)	பொரும்	மமது தலைத்து
	இளமையினால்		வந்தசேரும்.

“ * * * — இவை என்றது கீழ் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியிலும் அதுபுகித்த குணங்களை யாம். பரந்தவம், பழையதவம், ஸௌவப்பயம், அபாரதஸஹந்தவம், ஸௌசீல்யம், ஆராதனைக் கௌரிஸம், பரம்போக்யபந்த, குணந்தவம் என்கிற திருக்குணங்கள் கீழ்த்திருவாய்மொழிகளில் முறையே ஆழ்வாரால் அதுபுகிக்கப்பட்டன. வாதலால் அக்குணங்களை இவை என்று கீர்ந் தேசிக்கிறபடி. அக்குணங்களை அறிபுவர்கள் திறத்திலே எம்பெருமான் ஸத்துஷ்டாயப் பொறுக்கப் பொறுக்க வகல அநவயவங்களிலும் ஸம்ச்சிலைகிப்பன் என்று ஒன்றுண்டே, அப் பேற்றை ஆழ்வார்பெற்று அதனாலுண்டான ஆனந்தம் புதலெள்ளமிட்ட சொல்வாகிய* இவையு மவையும் திருவாய்மொழியை ஒதுவாரது சென்சரித்திடரில் ஸர்வேசுவர ஸூடைய திருவழிகள் வந்து சேருமென்றாயிற்று.

“ இவையறிந்து ஓர் தம்மனாகில் ” எனப்பிரித்து இவற்றையறிந்து ஓர் கின்ற [ஆராய்ச்சி செய்கின்ற] தம்மனாகிலே என்று முறைப்பாருளார். (க)

பேருமாழி சக்துடையோன் ஸ்தலத்தே வந்து ”

தருமாறே ரேதுவறத் தன்னை*—தீரமாகப்

பார்த்துரைசெய் மாறன் பதப்பணிக வென்சேன்னி ”

வாழ்த்திகே வென்னுடைய வாய்.

(கஉ)

பொரும்	{ (பனகவாழிது) பொன்	திரம் ஆக	விதிரமர்க
ஆழி	{ புரியாநிந்தி	பார்த்து	ஸாஷாந்சரித்து
சங்கு	{ திருவாழியையும்	உரை செய்	அருளிச்செய்த
உடையோன்	{ சங்கையும்	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
	{ (திருக்கவியில்) உடைய	பதம்	திருவழிகளை
	{ எம்பெருமான்	என் சென்னி	என்றனை
புதலத்தே வந்து	{ இப்படியில் வந்தவத்	பணிக	வணக்குத;
	{ ரித்து	என்னுடைய வாய்	எனது வாக்காவது
தான் ஏன் அற	{ ஒரு ஸேதலில்லாமல்	வாழ்த்திகே	{ (அத்திருவழிகளுக்கே)
	{ [கீர்ந்தெடுக்கமாக]		{ மங்களா என்னுடைய செய்க.
தன்னை தரும் ஆறு	{ (அடியார்க்கு) தன்னை		
	{ (அதுபுகிக்க)த்தருகிற		
	{ படியை		

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் வந்து ஸர்வாங்க ஸம்ச்சிலைஷம் செய்தருளினபடி யை அதுஸக்தித்த ஆழ்வார் ‘ இப்பேற்றுக்குத்தருகியாக தம்மால் செய்யக்கூடிய உபாயாய்ச்சம் உண்டோ ? ’ என்று ஆராய்ந்துபார்த்தவளையில் ஒரு ஸாதகமுமின்றியே நிர்ஜெதுகமரக விசேஷ கடாகத்தின் செய்தருள்கிற எம்பெருமான் ஸூடைய இயல்வு என்பதைக் கண்டறிந்து அவ்விஷயத் தைப் * பொருமா நிற்படை யென்னுந் திருவாய்மொழியினருளிச்செய்தா சென்றதாயிற்று. (கஉ)

வாயுந்திருமால் மறையறிந்த * ஆற்றும்மை
பேய்விஞ்சி மிக்க புலம்புதலாய் *—ஆய
அறிபாதவற்றோ டினைந்தமுத மாறன் *
செறிவாரை நோக்குந் திணிந்து.

(கக)

வாயுந்	{ (அடியார் அது ப லி க் க வாய்மொழி) இட்டுரை மையே ஸ்வபாவமாக வருடைய	ஆய அறிபாதவற்றோடு	{ (அறிதென்க ளைமையா லே தம்முடைய தக் கத்தை) ஆராய அறி பாதவற்றை கட்டிக்கொண்டு
திரு மால்	சரியப்பதியான எம்பெரு மான்	ஆனைந்து	{ (அவற்றை ஸம் தக்கிக ளாகவியதானது)
மறைய ிற்த	{ (கண்ணுக்குப் புலப்படா மல் பிரிந்து) மறைந் திருக்க (அதனாலே)	அமுத	{ அமுத
ஆற்றும்மை	{ சோகம் அதிகரித்து	மாறன்	{ ஆழ்வார்
பேய் விஞ்சி	{ மிகவும் அழும்படியான நிலைமை நோக்கு	செறிவாரை	{ தம்மை வந்த பணிபு மலர்களை
மிக்க புலம்புதல் ஆய்		தினைந்து நோக்கும்	{ திடமாகக் கட்டா கதி த் தருள்வர்.

* * * —மேன்மை மீர்மை வடிவமுது ஆவிய மூன்றும் குறைவின்றியே உண்டாய், அவ
தாரத்தில் பிற்பட்டவர்களு மீழ்க்கொண்டாதபடி முதல்கொடுத்துக்கொண்டு கிற்றிற் ஸ்தல
மான அர்ச்சகராதார நிலங்களுட் கிறந்ததான திறக்குருங்குபுரிலே அதுபவிக்க ஆகாப்பட்டுக்
கொடையாமைபாலே கண்ணுஞ்சமுலைபிட்டு, நானா அன்றில் கடல் வாடை வானம் மதி இருள்
கழி விளக்கு முதலான உலகப் பொருள்களும் தம்மைப்போலே பகவத் விசுவத்தராலே கொவு
படுகிறனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் கொவுபட்டுச் செல்லுகிறபடியைப் பேசினது
* வாயுந்திரையுஞ் சென்றிற் திருவாய்மொழி. இன்னனம் விசுவத்தைமாத கிலைமையையடைந்த
ஈம்மாழ்வார் அடியார்களை பகவத் விசுவத்தை கோபபடி பரிபூர்ண கடாக்ஷஞ் செய்கருள்வ
சென்றதாயிற்று. (கக)

திண்ணிதா மாறன் திருமால் பரத்துவத்தை *
நண்ணியவதாரத்தே நன்குரைத்த—* வண்ணமறிந்து
அற்றார்கள் யாவர் அவரடிக்கே யாங்கவர்பால் *
உற்றுரை மேலிடாதுன்.

மாறன்	ஈம்மாழ்வார்	அறிந்து	தெரிந்துகொண்டு
திருமால் பரத்துவத்தை	{ எம்பெருமானுடைய பரத்துவத்தை	அவர் அடிக்கே	{ அவ்வாழ்வார் திருவடியி லேயே
அவதாரத்தே நண்ணி	{ அவதாரத்தில் அதுபவி த்து	அற்றார்கள் யாவர்	{ எடுபட்டிருப்பார் யாவரோ,
திண்ணித ஆ	திட்பாகவாய்	அவர்பால் உற்றுரை	{ அவர்களிடத்தில் பணிந் திருப்பவர்களை
நன்று	நன்றாகவும்	என்	{ தேவஸம்பந்தம்
உரைத்த	ஆளுவிச்செய்த	மேலிடாது	{ கோரது.
வண்ணம்	நீதினைய		

* * * —திண்ணன்விட்டுப்படுகத்தில் ஆழ்வாரருளிக்கேய்த பகவத் பரத்துவத்தை அறிந்து
எடுபட்டிருப்பவர்களுடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளும் வாழப்பெறுவர் என்கிறது. “திண்ணி
தாம் மாறன்” என்று மிரித்து மாறனுக்கு விசேஷமணிக் கிபுகைப்பாருமுனர். பரத்வே
பரத்துவவிக்ஷயமான * உயர்வுற வுயர்வுலக்திற் கட்டிக் இந் திருவாய்மொழிக்குண்டான வாகி விளங்

குதற்கு 'அவநாதத்தேவண்ணி' என்றார். விபவாவதாரங்களிற் பொலிந்த பரநிவந்தைப் பேசினது * திண்ணன்விடதிப்பதிகமென்க. ஆங்கு—அங்க. “அவநாதக்கே அந்நூர்கள் யாவர்” என்று, கொண்டுக்கூட்டுப்பொருள்கோள். ... (கஉ)

ஊனமறவேவந்து உள்கலந்த மாலினிமை
யானது * அனுபவித்தற்காங்குணையா *—வானில்
அடியார் குழாங்கூட ஆசையற்ற மாறன் *
அடியாருடன் நெஞ்சே யாடு. (கங)

நெஞ்சே	மனமே !	வானில்	பரமபதத்தினுள்
ஊனம் அற வந்த	குறையற வந்து	அடியார்	அடியவர்களான நித்ய
உள்கலந்த	அந்தரங்கமாகக் கலந்த	குழாம்	முத்தர்களினுடைய
மால்	ஸர்வேசுவரனுடைய	கூட	கொத்தடியிலே
தூனிமை ஆனது	கலவியின்பத்தை	ஆசை உற்ற	அக்ஷரிக்
அனுபவித்தற்கு	அனுபவிப்பதற்கு	மாறன்	குதாஹவர்கொண்ட
ஆம் தனை ஆ	அதகூலமான ஸஹலா	அடியாருடன்	நம்மாழ்வாருடைய
	ஸம் அபேஷிதமாக,	ஆடு	பக்தர்கொண்டே கூடி
			அனுபவிக்கப்பார்.

* * —இத் திருவாய்மொழியில், ஆழ்வார் தம்மோடே ஏகநத்துவடுமென்னும்படி எம்பெருமான் ஸம்சுவேஷிக்க, அதனுள் பரமானந்தம் பொலியபெற்ற ஆழ்வார் அந்த எம்பெருமானது பரம் பேரக்யகையைத் தனியே அனுபவித்து ந்ருத்திபெறமாட்டாமல் உகாத்நுணைவேண்டிப் பரமபதத்தில் நித்ய முத்தர்களினுடைய திரளோடே அக்ஷரிக் கப்பெறவேணுமென்று ஆசை கொண்டார்; அன்னவாது பக்தர்களுடனே நெஞ்சே! நீ கூடிக்களிப்பாயாக—என்று சாயிற்று. ... (கங)

ஆடிமகிழ் வானில் அடியார்குழாங்களுடன் *
கூடியின்பமெய்தாக் குறையதனால் *—வாழ்மிக
அன்புற்றார் தம்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்க மோகித்து *
துன்புற்றான் மாறனந்தோ. (கசு)

மாறன்	ஆழ்வார்	அன்பு உற்றார்	அன்பர்களான ஸ்ரீமதூர
	(பிரந்தர பகவதபவத்		கவி பொல்வார்
ஆடி மகிழ் வானில்	தாலே) கூத்தாடித்		ஆராய்ந்து சொல்லும்
	களிக்குமிடமான பரம		படியாக [அதாவது;
	பதத்தில்		தம் வாயாற் சொல்லு
அடியார் குழாங்களுடன்	(நித்ய முத்தர்களிடம்)	ஆய்ந்து உரைக்க	சிற பாசர மன்றியே
	அடியார்களின் திர		வேற்று வாயாற்சொல்
	ளோடே		லுதிற் பாசராம்படி
கூடி	கலந்த		யாக]
இன்பம் எய்தா குறை	ஆனந்திக்கப்பெருந்	மோகித்து	மோஹமடைந்த
அதனால்	குறையினால்	அன்புற்றான்	கூக்கித்தார்;
மிக வாய்	மிகவும் வாய்ப்படைந்து	அக்கோ	ஐயோ !
தம்நிலைமை	(அப்படிப்பட்ட) தமது		
	நிலைமையை		

* * * சித்திருவாய்மொழியில் “அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொளோ” என்று பாரிந்த ஆழ்வார் அவ்வண்ணமாகவே பரமபதத்தில் நிக்பமுத்தர் திரளிலே சென்று சேர்ந்து அனுபவிக்கப்பெருந் குறையினாலே மோஹமடைந்தார்; அந்த மோஹம் எப்படியு

பட்டதென்னில் தம் வாயாலே பாதாம் பேசுவொண்ணுமே தாய்ப் பாக்ரமாக் வேற்றுவாயாலே பேசலாப்படியாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வயனகம் * ஆடியாடியென்கிற திருவாய்மொழியிலே நிகழ்ந்தது—என்றதாயிற்று. (கரு)

அந்தாமத் தன்பால் அடியார்களோ டிறைவன் *
வந்தாரத் தான்கலந்த வண்ணமயினால் *—சந்தாபந்
தீர்ந்த சட்கோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே *
வாய்ந்தவன்பை நாடோறும் வை. (கரு)

கெஞ்சமே	மனமே!	ஆரகலந்த வண்ணமயி	{ பரிபூர்ண ஸம்ச்சேஷமம்
அம் தாமத்து அன்பால்	{ ஸ்வை கு ண் டத்திற்	நால்	{ தந்த ஒளதாய்தினால்
	{ பண்ணும் விருப்பத்	சந்தாபம் தீர்ந்த	{ தாபம் நீக்கப்பெற்ற
	{ தேடு	சட்கோபன்	{ ஆழ்வாருடைய
அடியார்களோடு வந்து	{ (அவ்வாறு புகுந்துகொள்	திரு அடிக்கே	{ திருவடிகளிலேயே
	{ யுள்ள) நித்ய ஸூரிக	வாய்ந்த அன்பை	{ பொருத்தமான பத்தியை
	{ ளோடு கூடி (பபர	என் தோறும் வை	{ எப்போதும் செ லுத்த
	{ பதத்தினின்றும்)வந்து		{ வாயாக.
இறைவன் தான்	எம்பெருமான்		

* * * திருகாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளோடே கூடி அதுபவிக்கவேண்டுமென்று பாரித்த ஆழ்வாருடைய மனோரத்ததை ஒருவாறு தீர்க்குகின்ற எம்பெருமான் பாசமபதத்தில் தனக்குள்ள விருப்பத்தை ஆழ்வார் பக்களிலே பண்ணி, திவ்யாபரண திவ்யாயுதங்களாகிற நித்யஸூரிகளோடே தானே இரங்கித்தல் திருவாரியேற எழுந்தருளி ஸம்ச்சேஷரஸம் தத் தருகின்றபடியை * அந்தாமத்தன்புபதித்தாலே பேசுவருத்தம் தீரப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய திருவடிகளிலேயே பத்தி பண்ணுமாறு திருவுள்ளத்திற்கு உரைத்தாராயிற்று. (கரு)

வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன் *
சேய்சின்ற கைச்சியத்தைச் சிந்தித்து *—னாகின்ற
தன்மைதனைக் கண்ணீனைத் தான்விடே னென்றுரைக்க *
வன்மை யடைந்தான் கேசவன். (கரு)

வைகுந்தன்	{ பாசமபத நாதனான் எம்	சிந்தித்து	{ (எம்பெருமான்) விசார
	{ பெருமான்	கைசின்ற தன்மை	{ மனடத்து
வந்து கலந்ததற்பின்	{ வந்து (தம்முடன்) கலந்	தனை கண்டு	{ சிதின்னுகிறபடியையப்
	{ த பிறகு		{ பார்த்து
வாழ்	ஸத்தை பெற்ற	உன்னை விட்டின் என்று	{ 'உன்னை நான் விடமாட்
யாதன்	ஆழ்வார்	உரைக்க	{ டேன் (ஆ த வ ர ள்
செய்கின்ற	விசயிற்		{ கவலைப்படவேண்டா)
கைச்சியத்தை	{ கைச்சியத்து வந்து தான்	கேசவன் தான்	{ என்று தெரிவிக்க
	{ தைக்குறித்து	வன்மை அடைந்தான்	{ எம்பெருமான்
			{ (கவலை சீக்கி) நீலப்பெற்று
			{ கின்றான்.

* * * ஆடியாடி பென்கிற திருவாய் மொழியிலே பட்ட வயனகம் தீர * அந்தாமத்தன்பில் எம்பெருமான் வந்து ஸம்ச்சேஷிக்க அருளால் துயர் தீர்ந்து வாழ்ந்த ஆழ்வார் "அக்ஷாயி" என்றும் "என் முடிவு காணாதே" என்றும் கைச்சியத்துநகர்பாஸத்தி பண்ண, அது கண்டாம்பெருமான் 'இவர் ஸம்மைசீட்டு அகன்றுபோய் தீபாநெருக்கிறதே!' என்று அதிசயக்கொள்ள, அஃதறிந்த ஆழ்வார் 'பிரானே!' உன்னை பொருநாளும் விடமாட்டேன்' என்று உறுதியாகக் கூற அது கேட்டு எம்பெருமான் கவலை தீர்த்தானான * வைகுந்தாமணிலண்ணனில். (கரு)

கேசவனு லென்தமர்கள் கீழ்மே லெழுப்பிற் பும் *
தேசடைந்தா ரென்று சிறந்துரைத்த*—விசபுகழ்
மாறன் மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல்லா முய்கைக்கு *
ஆறென்று நெஞ்சே யணை.

(க௭)

கெஞ்சே	மனமே,	விசபுகழ்	எங்கும் பரவிய
என் தமர்கள்	{ என்னைச் சேர்ந்தவர்க ளான	மாறன்	{ புகழை புடைப்பருமான
கீழ் மேல் ஏழு பிறப்பும்	{ கீழும் மேலுமுண்டான ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகள் வசையிலும்	மலர் அடியே	{ ஆழ்வாருடைய நிறுவாத தாமரைகளே.
கேசவனூல்	{ எம்பெருமானானே	மன் உயிர்க்கு எல்லாம்	{ நிலை நின்ற ஆத்மாத்
தேச அடைந்தார்களென்று	{ வீறு பெற்றார்கள் என்று	உய்கைக்கு ஆறு என்று	{ கலுக்கெல்லாம் உருவிகொளைய மென்று
நிறந்து உவந்த.	{ கண்ணக அருளிச் செய்த வரும்.	அணை	{ கொண்டு (அத்திருவழிகளை) ஆசா யிப்பாயாக.

* * * இருபத்தொரு தலைமுறை யன்காகவுள்ள என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யாவரும் எம்பெரு
மானுலே விஷயிகரிக்கப் பெற்று வீறு பெற்றோர்களாரினர் என்று * கேசவன் தமரில் நன்கு
அருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய நிருவாடிகளை யாவர்க்கும் உய்யுபாயும் என்றதாயிற்று. (க௭)

அணைந்தவர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம் *
குணந்தனையே கொண்டலெகைக்கூட்ட *—இணங்கியிச
மாசிவூபதேசம்செய் மாறன் மலரடியே *
விசபுகழெம்மா வீடு.

(க௮)

தம்முடனே அணைத்தவர் கள்	{ தம்மோடு ஸம்பந்தம் பத்தம் பெற்றவர்க ளுக்கூட்ட	விச இணங்கி	யிசவும் பொருத்தி
ஆயன் அருட்கு	{ எம்பெருமானுடைய நிருவாருக்கு	மாக இங் உபதேசம்	{ குந்தமற்ற உபதேசத் தைச் செய்தருளின
ஆன் ஆம்	{ இலக்காரும்படியான	மாறன்	{ ஆழ்வாருடைய
குணம் தனையே	{ குணத்தையே பற்று	மலர் அடியே	{ பாதாவித்தமே
கொண்டு	{ சாகக்கொண்டு	விசபுகழ்	{ எங்கும் பரவிய புகழை புடையதாய்
உய்கை கூட்ட	{ ஸம்ஸாரி கொடுத்ததை எம்பெருமானோடுசேர்ந்த	எம் மா வீடு	{ எல்லாப் படியாய் ஆம் மீ மன் மை புடைய தான் மோகம்.

* * * ஆழ்வார், தம்முடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளும் எம்பெருமானுடைய விஷயிகாரத்
திற்கு இலக்காக உலுக்கிக்கப் பெறுகிறபடியைக்கண்டு, எல்லா ஸம்ஸாரிகளையும் கம்மோடே
சேர்த்துக் கொள்ளொமென்று ஆசைப்பட்டவராய் அந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கு கல் உபதேசங்களைச்
செய்தருளினார் * அணைவதாவணைத் நிறுவாய்மொழியில், அவருடைய நிருவாடிகளின் நிழ்
வாழ்வதே கம்மக்கு மோகடி புருஷர்த்தம்; அன்றி, வேறு கிடையாது என்றாயிற்று. (க௮)

எம்மாவீடும் வேண்டா என்றனக்குன் தாளினையே *
அம்மா அமைபுமென வாய்ந்துரைத்த*—கம்முடைய
வாழ்முதலாம் மாறன் மலர்த்தா ளிணைகுடி *
கீழ்மையற்று நெஞ்சே கிளர்.

(க௯)

அம்மா	{ எம்பெருமானே!	கம்முண்டய வாழ் முத்தல்	{ கம்முண்டய வாழ்ச்சிக்குத்
எம் மா வீடும் வேண்டா	{ எப்படிப்பட்ட திறத்த	ஆம் மாறன்	{ காரணமுத குமாள்
என் தனக்கு	{ மோகமும வேண்டா;		{ ஆழ்வாருடைய
உன் தான் இனையே	{ அடியேனுக்கு	மணி தான் இனையே	{ உபபா தாரலித் தன்களை
அமைபும்	{ உன்னுடைய உபய	குடி	{ கிரஸர் வதரித்த
என்	{ பா தங்களை	திழமை அற்று	{ அதமபுருஷார் ததம்
	{ பேர்தம்	நெஞ்சே	{ கனிக் கிருப்பவற்று
	{ என்று	கினர்	{ மனமே!
தும்பு உலாந்த	{ ஆராய்ந்து அருளிச்		{ மேன்மேலும் மகிழ்வா
	{ செய்தவரும்		{ யாக.

*** எம்பெருமானே! உன்னுடைய திருவடித் தாமசர்கள் எம்போதும் என்னுடைய சென்னியை விட்டுப் பேராசபடி யிருக்கப்பெறுமாயில் அதுவே பெனக்குப் பாம புருஷார்த்தம். வேறு எப்படிப்பட்ட மோகமும எனக்கு வேண்டா என்று நிஷ்கர்ஷித்து * எம்மாவீட்டுப் பதிகம் அருளிச் செய்தவரும், கம்முண்டய உஜ்ஜீவனத்திற்காகவே திருவவநரித்தவருமான ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை கமக்குத் தஞ்சம்; அந்தத் திருவடிகளின்தீழ் நாம் வாழப் பெறுவோமாகில் கமக்கு யாதொரு குணதாழ்மிராது என்றாயிற்று. (கக)

கிளரோளிசேர் கீழரைத்த பேறு கிடைக்க *
வனரோளிமால் சோலை மலைக்கே *—தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச் சேருமெனும் நீடுபுகழ் மாறன்தான் *
முன் செலுத்துவோமெம் முடி. (உஉ)

கினர் ஒளி சேர்	{ அதிகயமான மேன்மை	தளர்வு அறவே	{ தளர்ச்சியில்லாமல்
கீழ் உலாந்த	{ பொருந்தியதம்	நெஞ்சை வைத்து	{ திடமாக
பேறு	{ கீழ்த்திருவாய்மொழியில்	சேரும் எனும்	{ மகஸ்ஸை வைத்து
கிடைக்க	{ சொல்லப்பட்டதுமான	நீடு புகழ் மாறன்	{ போய்ச் சேருங்கள்
	{ புருஷார்த்தம்	தான் முன்	{ என்று உபதேசித்த
	{ கிடைப்பதற்காக,	எம் முடி	{ மஹா யசஸ்வியான ஆம்
வளர் ஒளி	{ மேன்மேலும் வளர்ந்து	செலுத்துவோம்	{ வாகுண்டய
	{ வருகின்ற ஒளியை		{ திருவடிகளின் முன்பே
யால் சோலை மலைக்கே	{ கிளரோளிசேர்		{ நமது தலையை
	{ மலைக்கே		{ வைப்பிப்போமாக.

*** எம்மாவீட்டுன்கிற கீழ்த்திருவாய்மொழியில் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட கைங்கரியமாகிற பாம புருஷார்த்தம் கிடைக்கவேண்டுமென்கிற கைப்புடையா! அதற்காக வேறொரு நேச விசேஷம் தேடிப்போகவேண்டா; இங்கிலத்திலேயே பாம விவகடணமான திருமாளிஞர் சோலை மலையிலே எல்லா அடிமைகளுந் கொள்வாளுந் அப் பெருமானேழ்ந்தருளி நிய் ஸங்கீதி பண்ணி யிருக்கிறானையாலே அந் திருமலையில் தானே சென்று சேர்ந்து அதுபவிக்கப் பாருங்கோள்— என்று *கிளரோளி பிளமையில் உபதேசித்தருளின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளுக்கே கமது தலையை அந்த வுபதேசத்திற்குக் கைம்மாகுந் அர்ப்பணம் செய்வோமென்றாயிற்று. (உஉ)

முடியார் திருமலையில் முண்ணேன்ற மாறன் *
அடிவாந் தன்னி லழகன்—வடிவழகைப்
பற்றி * முடிய முடியும் படி கலனும் *
முந்ய மனுபலித்தான் முன். (உஉ)

முடி ஆர்	கொடுமுடிகள் கிவறத்த	முடியும்	கீட்டமும்
திருமலையில்	திருமலிருஞ்சோலை	அடியும்	கிலம்பும்
மூண்டு கின்ற	மலையில்		
மாறன்	மண்டியனுபவித்த	படி கலனும்	திருமேனியிலுள்ள மத்த
அடிவாரம் தன்னில்	ஆழ்வார்		ஆபரணங்களுமாயின
அழகர்	திருத்தாழ்வரையிலே	முற்றும்	முழுமையும்
	அழகருடைய	முன்	முற்காலத்தில்
வடிவு அழகை பற்றி	திவ்ய மங்கன விக்ரஹ	அனுபவித்தான்	அனுபவித்தப்பேசினார்.
	லெளகந்தியத்தைப்		
	பற்றி		

* * * இளசொளியினமை யென்கிற கீழ்த்திருவாய்மொழியினால் திருமலிருஞ்சோலைமலையில் சுறுபாடு கொண்டிருந்த ஆழ்வார், அத்திருமலையின் அடிவாரத்திலே எழுந்தருளியுள்ள அழகருடைய வடிவழகிலே ஊன்றி திவ்யாவயய திவ்ய பூஷணங்களை கன்கு அனுபவித்து அருளிச் செய்த திருவாய்மொழி * முடிச்சோதியா யென்பது என்றதாயிற்று. (உக)

முன்ன மடகரெழில் முழ்துங் குருகையர்கோன் *
இன்னவள வேன்ன வேனக்கரிதாய்த்து—என்ன *
காணக் குறையின் கலக்கத்தை * கண்ணன்
ஒருமைப் படுத்தா னெழித்து. (உஉ)

முன்னம்	{ முந்திய திருவாய் மொழியில்	கண்ணன்	எம்பெருமான்
அழகர்	{ திருமலிருஞ்சோலை யழ கருடைய	காணம் குறையின் கலக்கத்தை	{ (ஆழ்வார்க்கு) கர்ண ஸங்கோச திபத்தை மென்று உண்டா ன் கலக்கத்தை
எழில்	வடிவழகிலே		
முற்றும்	ஆழ்கின்றபட்ட		
குருகையர் கோன்	ஆழ்வார்	ஒழித்து	போகி
இன்ன அளவு என்ன எனக்கு அரிது	{ இது இவ்வள வென்ற பரிச்சேதிக்க என்னால் முடிய வில்லையே.	ஒருமைப்படுத்தான்	ஆர்வலப்பித்தான்.
ஆய்த்து என்ன	என்றுதள்ளச்செய்யுடைய		

* * * முடிச்சோதியாய் என்கிற கீழ்த்திருவாய்மொழியில் திருமலிருஞ்சோலைபழகருடைய வடிவழகில் ஆழ்க்காற்பட்ட ஆழ்வார் 'அந்தோ! இவ்வழகு முகவியவற்றை காம பரிபூர்ந்தியாக அதுபவிக்க முடியவில்லையே, இதற்கு என்ன காரணமிருக்கும்; கம்முடைய காணக்ராமங்கள் ஸங்குதிநங்கனாயிருக்கையாலே அது காரணமாகவன்றோ பூர்ணாபவம் செய்ய முடியவில்லை; அந்த காரண ஸங்கோசம் இல்லாதிருக்கின்ற கித்ய முக்தர்களிலே ஒருவனாக நானிருந்தால் பரிபூர்ணாபவம் பண்ணலாமே' என்று அலமக்கிருக்க, அதுகண்ட எம்பெருமான் 'ஆழ்வார்! கம்மைப் பரிபூர்ணாபவஞ் செய்ய முடியாமலுக்குக் காரணம், கரணஸங்கோசமன்று காணும்; அஸங்குதிமான கரணங்களையுடையவர்கள் தாமும் கம்மைப் பரிபூர்ணாபவம் செய்வது அருமையே; விஷயம் மறைந்தாகையாலே பூர்ணாபவம் செயல்படுபவர்தான் திவ்யையொழிய வேறு காரணமன்று' என்று தெரிவித்து ஆழ்வாரைத் தேவதுவித்தபடியை * முகரீரஞ்சலத் திருவாய்மொழி சொல்லிற்றாகிறது என்று அருளிச்செய்தாசாயிற்று. (உஉ)

ஒழிலிலாக் கால முடனாமி மன்னி *
வழவிலா வாட்டுய்ய மாலுக்கு *—எழுகிர
வேங்கடத்துப் பாரித்த மிக்கநலஞ் சேர்மாறன் *
பூங்கழலை நெஞ்சே புகழ்.

ஒழிவு இல்லா காலம்
உடன் ஆகி மன்னி
மாலுக்கு
வழு இலா
ஆள் செய்ய

ஹதா காலமும்
கடவுப்பிரியாது பொருள்
இயிருந்து
லாவேச்வா னுக்கு
வழுவின நீக்கிக
அடிமை செய்புமாத

எழு சிகரம் வெங்கடத்து
பாரிந்த
மிக்க கலம் சேர் மாறன்
பூ சுழலை
நெஞ்சே
புகழ்

ஒழிவின சிகரங்களை புன
ய திருமலையிலே மனோ
ரதித்த
மற்றாருண சாலியான
ஆழ்வாருடைய
பொலிவுற்ற திருவடி களை
மணமே !
பொற்றவாயாக.

*** ஒழிவில்லா காலமெல்லா மென்கிற திருவாய்மொழியில் திருமலையிலுடைய ஹதா காலம் ஆத்தானிச் சேவகம் செய்யவேணுமென்று மிக்க மனோரதம் கொண்ட சிறந்த நற்குணங்
கள் நிரம்பிய ஆழ்வாரது திருவடிநீராமரைகளைத் துதிக்குமாறு நெஞ்சுக்கு உரைத்தாரா
யிற்று. மூன்றாமடியில் 'பாரிந்து' என்ற பாடமும் பொருள்தும். அப் போது, 'மிக்க கலம்
சேர்' என்பதற்கு 'மிருந்த ஆளந்த மடைந்த' என்று பொருள்.

புகழோன்றுமால் எப்பொருள்களுக் தானாய் *
நிகழ்கின்ற நேர்காட்டி நிற்க *—மகிழ்மாறன்
எங்கு மடிமைசெய இச்சித்து வாசிகமாய் *
அங்கு மடிமைசெய்தான் மொய்யம் பால்.

(உச)

புகழ் ஒன்று மால்
எப்பொருள்களும் தான்
ஆய் நிகழ்கின்ற நேர்
காட்டி நிற்க
மகிழ் மாறன்
எங்கும்

{ கீர்த்தி பொருந்திய ஸர்
வேச்வரன்
ஸகல பதாரிந்தங்களும்
தானேயாய் இரு க்
கின்ற படியைக்காட்டி
நின்றவனாவில்
(அதனால்) ம டி த் த் தி
கொண்ட ஆழ்வார்
எவ்விடத்தும்

அடிமை செய இச்சித்து தொண்டசெய்ய விரும்பி
மொய்யம்பால் { *மயர்வற மதிரைமருளப்
பேற்ற சீரமைவினானே
வாசிகம் ஆய் அடிமை
செய்தான் } ளாய் மொழியினுள்ளிய
கைக்கரியத்தைச்
செய்தார்.

*** கீழ் * ஒழிவில்லா காலமெல்லா மென்கிற திருவாய்மொழியில் கைக்கரிய மனோரதங்கொண்ட
ஆழ்வாருடைய பாரிப்புக்குத் தகுதியாக எம்பெருமான் தானே எங்கும் எல்லாப் பொருள்களு
மாய் நிற்கின்ற படியை ஆழ்வார்க்கு வேண்டி ஸாதிப்பிக்க, ஆழ்வாரும் எம்பெருமானுடைய
விபூதியுள்ள விடக்களிலெல்லாம் காரிக கைக்கரியம் செய்யவிரும்பி, அது செய்ய இயலாமல்
எம்பெருமானுடைய ஸர்வாதம்பாவத்தைப் பேசும் முகத்தால் வரிகை கைக்கரியத்தை * புகழ்
நல்லொருவன் திருவாய்மொழியில் செய்நருளினார் என்றதாயிற்று.

(உச)

பயிலுந் திருமால் பதத்தன்னில் * நேஞ்சம்
தயவுண்டு நிற்கும் ததியர்க்கு *—இயலுடனே
ஆளானாக் காளாதம் மாற னடியதனில் *
ஆளாகார் சன்மம்முடியா.

(உச)

பயிலும்
திருமால்
பதம் தன்னில்
நெஞ்சம் தயவுண்டு
ததியர்க்கு
இயலுடனே ஆள்
ஆனர்க்கு

{ அடியவர்களைநி கலந்து
பதஞ் தன்மையான
எம்பெருமானுடைய
திருவடிகளில்
மனம் பதித்து சிந்தி
பாகவதான்கு
முறையே அடிமை
யிருக்குமவர்களுக்கு

ஆள் ஆதம்
மாறன்
அடி அதனில்
ஆள் ஆதார்
சன்மம்
முடியா

அடிமை செய்யப்பெற்ற
ஆழ்வாருடைய
திருவடிகளில்
அடிமை செய்யப்
பெருதன்களுடைய
பிறவி
{ ஒருசாறுமீ) முடிவடைய
மாட்டாது.

*** எம்பெருமானது திருவடிக்களில் நிற்குமயம் அவகாஸித்திருக்கப்பெற்ற பாகவதர்களுக்கு தானாது தானாகத் தம்மை அதுவைத்திந்து * படியிலுஞ் சுடரொளிப்பதிக் மருகிய கம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளில் அடிமை பூண்டிருக்கும் பாகவத மந்தவர்களுடைய பிறனித்துயர் ஒருநாளும் முடிவு பெறமாட்டாது; அவர்கள் நித்ய ஸம்ஸாரிகளாகவே நிகழ்வார்கள் என்பபடி. (உஎ)

முடியாத வாசைமிக முற்று காணங்கள்*

அடியார்தம்மைவிட்டவன்பால்—படியா*

ஒன்றென்றின் செயல்லிரும்ப உள்ளதெல்லாம் தான்விரும்ப*

துன்னியதே மாறன்டன் சொல்.

(உஅ)

முடியாத வாசைமிக முற்று காணங்கள் அடியார்தம்மை விட்டு அவன் பால் படியா ஒன்று ஒன்றின் செயல் விரும்ப	ஆராதனாது அடிசயிக்க வல்லா இத்திரியங்களும் பாகவதர்களை விட்டு அக்ஷெம்பெருமான் பக்கலிலே படிந்து ஒரு காணம் மற்றொரு காணத்தின் விருத்தியை ஆசைப்பாட	உள்ளது எல்லாம் தான் விரும்ப மாறன் தன் சொல் துன்னியது	காணங்களின் விடாய் முழுவதையும் ஆம் வாய் தாருடைய ராதனை விரும்ப ஆழ்வாருடைய பூரிசுத்தி (ஒருத்தத்தினால்) ஒருக்க முற்றது.
---	---	--	---

*** செய்ய தாமசர்க்கண்ணனென்ற திருவாய்மொழியில் “என்று கொல் கண்கள் தான்பதுவே” என்று கிளர்ந்த ஆசை * படியிலுஞ்சுடரொளியில் தணியாத அதிகரிக்க, பாற்றயம் ஆப்பந்தரம் என்னும் வாடிபின்றிக்கே ஸகல காணங்களும் * எம்மையாவும் பரமர் * எம்மையாளுடைநாதர் * எம்மையாளுடையார்கள் * எம்பெருமக்கள் * எம்மையளிக்கும் பிராக்கள் * எம்மைச் சன்மசன்மாந்தரக் காப்பர் * எம்மை நானாயக கொள்கின்ற கம்பர் * எம் தொழுகுலத்தார்கள் * அடியா செம்மடிகள் * அடியார் தம்மடியாரசுயோங்கள் * என் நிப்படி ஸகல பாகவதர்களும் சேஷிகளாக அதுவைத்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைவிட்டு எம்பெருமான் பக்கலிலே பவகாஸித்தது, [காணங்களும் தாமும் தத்விஷயத்திலே பாலணராய்] ஓர் இத்திரியத்தினுடைய வருத்தியை மற்றை விர்த்திரியங்களும்மாசைப்பட்டும் அவை பெல்லா வற்றினுடைய வருத்தியையும் தாமாசைப்பட்டும் ஆழ்வார் அவஸாதத்தோடு அருளிச்செய்யும் படியாயிற்று * முடியானே பென்கிற திருவாய்மொழி என்பபடி.

“முடியாதவாசைமிகு” என்றும் பாடமுண்டு; அப்போது காணங்களுக்கு அடை மொழியாக அகவடிக்கும். படியா—செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டிற்குநகரால் வினை பெச்சம்; படிந்து என்பபடி. ‘துன்னியது’ ‘துன்றியது’ என இருவகையான பாடமும் காண்கிறது. பொருள் ஒன்றே; கிரேஸும் மிக்கது என்பபடி. (உஅ)

சொன்னாவில் வாழ்புலவர் சொறு கூறைக்காக*

மன்னாத மானிடரை வாழ்த்துதலால்—என்னதும்*

என்னுடனே மாதவனை ஏத்துமெனுங்குடர்*

மன்னகுளால் மாறுஞ்சன் மம்.

(உக)

காவில் சொல் வாழ்புலவர்	“மாக்கிலே இனிய கவி மொழிகள் விளக்கப் பெற்ற பண்டிதர்களே !	சொறு கூறைக்கு ஆக மன்னாத மானிடரை	{ சொற்றக்கும் தானிந்து மாக { நீகெ லென்று இவ்வித்திருக்க மாட்டாத மனிதர்களை
------------------------	---	---------------------------------	---

வாழ்த்துதலால்
என் ஆரும்
என்னுபின்
மாதவனை

கவிபரிதிப் புதிதவதனால்
{ என்ன பயனுண்டாகும் ?
(ஒன்றுபிள்ளையாம்)
என்னுடன் கூடி
திருமாலை

எத்தும்
எனும்
குருகூர் மண்
அருளால்
சன்மம் மாதும்

வத்துங்கள்
என்று உபதேசித்த
{ திருநகரிக்குத் தலைவ
ரான ஆழ்வாருடைய
திருப்பயினிலே
பிறவித்துயர் தொனையும்.

* * * வாக்கிலே கவனஞ் சூரிய முடையவர்களாய், அந்தத் கவித்திறமைமைய பகவந்விஷயத் திலே செலுத்தாமல் அன்பாபுண்களாகான நீசு மானிசர்க்கரிடத்திலே செலுத்தி * காசங்கறை யுடைக்கறைக்குமங்கேர் கற்றறைக்கு மானகயினால் அவர்களைத் துதித்துக்கொண்டு திரியும் புலவர்களை விளித்து, அந்தோ! நீங்கள் இங்ஙனம் பயன்றதெய்கைச் செய்து திரிவது தவிர்த்து என்னைப்போல் எம்பெருமானைத் துதித்து வாழ்ந்தவன் என்று * கொன்னால் னிரோதப் பகிதத்தில் ஆழ்வார் உபதேசித்தபடியைக் கூறி, அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய திருவருளுக்கு நாம் இலக்காகப் பெற்றோமாகில் நம்முடைய பிறவித்துயர் நீக்குமென்று அருளிச்செய்தா ராயிற்று.

(உக)

சன்மம் பலசெய்து தானிவ் வுலகளிக்கும் *
கன்மையுடை மால்குணத்தை நாடோறும் *—இம்மையிலே
ஏத்துமின்பம் பெற்றே னெனுமாறனை யுலகீர் ! *
காத்தழும்ப வேத்துமொரு கார்.

தான் பல சன்மம்
செய்து
இ உலகு
அளிக்கும்
சன்மை உடை
நால்
குணத்தை
இம்மையிலே

{ தானாகவே பல திருவய
தாரங்களைப் பண்ணி
இந் திவ்வுலகத்தை
காத்தருளுமையாகிற
சன்மையை உடைவது
ஒன்
எம்பெருமானுடைய
திருக்கல்யாண்
குணங்களை
இப்பிறப்பிலே

நான் தோறும்
எத்தும் இன்பம்
பெற்றேன் எனும்
மாறனை
உலகே
ஒரு கார்
நா தழும்பு
எத்தும்

அறுபணமும்
{ புகழ்த்து பேசும்படியான
இன்பத்தை
பெற்றேனென்று அரு
ளிச்செய்த
ஆழ்வாரை
உலகர்களை!
ஒருகாராகிலும்
நாக்குத் தடிக்கும்படி
நீங்கள் துதிப்பீர்களாக.

* * * எம்பெருமான் பல திருவயதாரங்களைச்செய்து இவ்வுலகத்தைக் காத்தருள்கின்ற னென்பது முதலான அவனுடைய திருக்கல்யாணகுண ஸம்ருத்தியை இம்மையிலேயே வாயாரப்புகழ்ந்து பேசும் பரங்கியந்தையான் பெற்றேனென்று பேராணந்தம் பொலிய * சன்மம் பலபலவென்னுந் திருவாய்மொழியி லருளிச்செய்த நம் ஆழ்வாரை, ஸம்ஸாரிகளை! நீங்கள் ஒருகாராகிலும் நன்கு துதிப்பது நன்று என்றருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உஃ)

ஒருநாயகமாய் உலகுக்கு, வானோர் *
திருநாட்டி லேறியுக்கு மின்பம் -- திரமாகா *
மன்னுயிர்ப்போகும் தீது மரலடிமைபேயினிதாம் *
பன்னியிவைவ மாறனுரைப் பால்.

(ருத)

உலகுக்கு
ஒரு நாயகம் ஆய்
உய்க்கும்
இன்பம்

{ இவ்வுலகுக்கெல்லாம்
ஏகாதிபதியாகியத்
கொண்டு
அறுபலிக்கின்ற
ஆனந்தமும்

வானோர் இரு நாட்டில்
ஏறி உய்க்கும்இன்பம்
திரம் ஆகா

{ தேவர்களுடைய விசால
மான் சுலர்க்கப்போகத்
திற் சென்று அறுப
லிக்கும் ஆனந்தமும்
நிலை நிற்கமாட்டா;

மன்	நித்தியமான	மாறன்	ஆழ்வார்
உயிர் போகம்	{ ஆத்மநுபலமானதே சைவவ்யமானது	பன்னி	விரிவாக
திது	{ ஸ்வரூபத்திற்குச் சேராதது;	உரைப்பால்	அருளிச் செய்ததனால்
இவை	{ வந்திறஇவ்வர்த்தங்களை	மால் அடிமையே	{ எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்வதே
		இனிது ஆம்	போக்யமாயிருக்கும்.

* * * இவ்வலகம் முழுவதையும் ஏகச்சந்தாதிபதிகளாம் ஆண்டு அநுபவிக்கும் இன்பமும், ஸ்வர்க்கலோகம் புக்கு அநுபவிக்கும் இன்பமும் ஸ்திராவாக நிற்கமாட்டாதவை; சைவவ்யமோஷ்பாகிற ஆத்மநுபலமானது ஸ்திராமாயிருக்கக்கூடியதாயினும் பரப்பாற்றாறுபலத்தைப் பற்றச் சிந்தின்பமாயிருக்கும்; ஆதலால், பகவத் விஷயத்தில் செய்யும் அடிமையொன்றே இவரியதாகும்—என்று ஆழ்வார் * ஒருநாயகத்தில் விரிவாக அருளிச் செய்தாரென்றதாயிற்று.

திரம்—ஸ்திராம் என்ற வடசொல் விகாரம்.

(௩௧)

பாலரைப்போல் சீழ்சிப் பரளளலில் வேட்கையால் *

காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்து *—சால்

அரிதானபோகத்தில் ஆரையுற்றுணைந்தான் *

குருகூரில் வந்துதித்தகோ.

(௩௨)

குருகூரில்	திருக்கூரில்	பான் அளவில் வேட்கை	{ எம்பெருமான் பகக்கலி
வந்து உதித்த கோ	{ வந்து அவதரித்த ஸ்வா யான் ஆழ்வார்	யால்	{ லுள்ள ஆசையாலே,
	{ யியான ஆழ்வார்	காலத்தால் தேசத்தால்	{ கால தேசங்களினால் கை
	{ (விரும்பின பொருள் உடனே கைப்பட	காண்பிந்து	{ கழித்து போனதனால்
பாலரை போல்	{ வேணுமென்று அழ கிற) சிறு பிள்ளை	சான் அரிது ஆன	{ மிகவும் துரல்பமான
	{ கலைப்போல்	போகத்தில்	{ அருபவத்தில்
		ஆசை உற்று	{ ஆசை அதிகரிக்கப்
சீழ்சி	சினுக்கி	கைந்தான்	{ பெற்று
			{ வருந்தினார்.

* * * ஆழ்வார் "பாலராய்" என்கிற திருவாய்மொழியில், சிறுபிள்ளைகள் ஏதேனுமொரு வஸ்துவை ஆசைப்பட்டு அதுவே வேணுமென்று பிடிவாதம் பிடித்துக் கதறுமாபோலே, எம் பெருமானுடைய புராதனங்களான அபதானங்களில் ஆசைவைத்து, காலத்தாலும் தேசத் தாலும் அதிதங்களாயும் துரல்பங்களாயுமிருக்கிற பேரகங்களை விரும்பி அவற்றைப் பெறு வதற்காக ஆற்றாமையுடையாரென்றதாயிற்று.

(௩௩)

கோவானவிசன் குறையெல்லாக்திரவே *

லுவாதகாலத் துவாதிதனை *—மேலிக்

கழித்தடையக்காட்டிக் கலந்தகுணமாறன் *

வழுத்துதலால் வாழ்க்ததறிந்த மனை.

(௩௪)

கோ ஆன ரசன்	{ ஸர்வசேஷியான எம்பெ ருமான்	அடைய	{ (சிறு அபேகித்த அப தானங்களை) செயல்
குறை எல்லாம் தீர	{ எல்லாக் குறைகளும் நிறும்படி	காட்டி	{ மெய்யை மறப்பித்து
லுவாத காலத்து உவாதி தனை	{ விசேஷதயின்று நடந்து செல்லுதல் காலத்தின்	கலந்த குணம்	{ தம்மோடு கலந்த குணத்
	{ உபாதிசைய	மாறன்	{ கை
மேலி கழிந்து	{ தம்மோடு சேர்ந்து அழி த்து	வழுத்துதலால்	{ எம்மொழுவார்
		இந்த மனை	{ துதித்ததனால்
		வாழ்க்தது	{ இவ்வலகம்
			{ ஸத்தை பெற்றது.

*** நிழத்திருவாய்மொழியில் தேசகால விபரங்களுட்கள்ளான தன்படினை அதுபவிக்க வேணுமென்று ஆசைப்பட்ட ஆழ்வார்மீது, காலசக்கரத்தானாகையாலே காலோபாதினையக் கழிந்து நிகழ்காலம்போலே ஆக்கிக்கொடுத்து, இவர் தம்முடைய ஸந்தையைய தனக்கு எல்லா மாப்படி விருத்தி தன் ப்ரணயிதல் குணத்தையும் அதுபவியிக்கவே எல்லாம் பெற்றாராய் இந்த ப்ரணயிதல் குணத்தை * கோவைவரையான் பதித்ததில் பாராட்டிக் கூறினவிறால் இம் மண்ணுவகம் உய்வு பெற்றதென்றபடி:

காலோபாதினையக் கழிப்பதாவது—இதற்கு காலத்தில் கழிந்துபோனவற்றையும் தக்காவத் திற்போலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படியாகச் செய்துவைக்கை.

“கலந்த குணமாறன்” என்றவிடத்து, குணம் என்பதை மாறனுக்கு விரேஷணமாக்கி, கிற்ற குணசாலையான் நம்மாழ்வார் என்று பொருள் கொண்டு, கலந்த மாறனை வழுத்துதலால் இந்த மண் வாழ்ந்தது என்று உரைப்பாருமுள். வாழ்ந்தது—வாழும் என்று எதிர்காலப் பொருள் கொள்ளவும் தகுதியுண்டு, வினைவயற்றிய வழுவுமென்கி. (நுங்.)

மண்ணுவகில் முன்கலந்து மால்பிரிகையால் * மாறன்
பெண்ணிலைமையாய்க் காதல்பித்தேறி *—எண்ணிடல்முன்
போலிமுத லான பொருளையவ னாய்கினைந்து *
மேல்விழுந்தான் மமயல்தன்னின் னிறு. (நுச)

மால்	எம்பெருமான்	முன் போலி முதலான பொருளை	கண்ணெதிரே தென்படுகிற பகவத் கைஞ்ச வஸ்துக்கள் முதலான வற்றை(க்கண்டு)
மண் உலகில்	இவ்விழுவியிலே		
முன் கலந்து	{ முன்னே கலந்து பிரிந்த		
பிரிகையால்	{ தனது		
மாறன்	ஆழ்வார்	அவன் ஆய் கினைந்து	{ அந்த பரலா னாகவே அவற்றை கினைத்து
பெண் நிலைமை ஆய்	{ நாயகி ஸமாதியை யுடை		
	{ யாராய்	மமயல் தன்னின் விரு	{ வியாமோஹ மிருதியி னால்
காதல் பித்து ஏறி	{ பத்தியாலே பித்த அறி		
	{ கறித்து	மேல் விழுந்தான்	{ அவற்றிலே அதிக ஆத்ம காட்டினார்.
எண்ணிடல்	எண்ணுமிடத்தில்		

*** “புணர்ந்தொழிபென்னச் கலந்து பிரிந்து நஞ்நாகப்பக்தினை வளர்த்தது” எனக்குழையிடக் காணு பெருக்குதலும் பாலேரபவானி போலாகப் புறப்பூச்சும் போலே ஆற்றகல்ல மாபொகச் சேடமாக” என்று ஆசார்ய தற்குதயத்திலருவிச் செய்தபடியே, ஸம்ச்சேஷத்தாலுண்டான ஆனந்தரஸம்ஸர்த்தமிப்பதற்காக எம்பெருமான் ஆழ்வானைவிட்டுப் பிரிந்திருக்க, அந்தப் பிரிவாறமுமையினால் ஆழ்வார் கண்ணுக்கண்ட பொருள்களை வெல்லாம் அந்த எம்பெருமானாகவே நினைத்து வருந்தினார் * மண்ணையிருந்து அழகியின் என்று சொல்லிற்றாடுமறு.

முன்னுமொழில், முதலான எந்ததனால் எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்தம் பெற்ற பொருள் கள் கொள்ளத்தக்கன. (நுச)

வீற்றிருக்கு மால்விண்ணில் மிக்க மயல்தன்னை *
ஆற்றத்தற்காத் தன்பெருமை யானதெல்லாம் *—தோற்றவந்து
நன்று தலக்கப்போற்றி என்குகந்து னிறுணத்தான் *
சென்றதுயர் மாறன் தீர்ந்து. (நுரு)

விண்ணில் வீற்றிருக்கும் மால்	பாமபதத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற எம்பெருமான்	என்று கலங்க	தயமோடு நன்றாகக் கலக்க (அவனை)
மிக்க மயல் தன்னை	(கிழத்திருவாய் கொழி யில் ஆழ்வார்த் குண டான) யிருந்த வியா மோட்சத்தை	மாறன் பொற்றி மன்கு உகந்து	ஆழ்வார் வாயார் வர்த்தி யிகவும் களிப்படைந்து
ஆழ்ந்ததற்கு ஆ	தன்னிலக்கைக்காக	சென்ற துயர் தீர்க்கு	நிகழ்ந்த துக்கங்கள் ஒழி யப்பெற்று
தன் பெருமை ஆனது எவ்வளம் தோற்ற வந்து	தன் குண விகாநமாகி வைப்பவர்க ளெல்லாம் பாகாகிக்குமாறு இம் சேவந்து	வீறு உணர்த்தான்	உயர் விழுவிலும் தாம் வாடு பெற்றவரான பெருமையை அரு ளிச் செய்தார்.

* * * கீழே * மண்ணையிருந்து துழாயியில் அளவுகடந்த வியாமோதனத்தை யடைந்த ஆழ்வாருடைய அந்த வியாமோதனத்தைத் தணியச் செய்யும்பொருட்டுப் பாம்பதநிலையான எம்பெருமான் திருப்புவரியாழ்வாசடியிலே யெழுந்தருளித் தன்னுடைய அஸ்தாநாநனுகாந்தைக் காட்டிக்கொடுத்து எம்ச்லேஷிக்க, அதனால் ஆழ்வார் உள்ளங்குளிர்த்து வாயாவாழ்த்தித் துயர் தீரப்பெற்று, உபயவிழுகியிலும் தமக்கு நிகரில்லாமையாகிற நமது பெருமேன்மையை * வீற்றிருந்தேழுநாளு திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்தா சென்றநாபிற்று. (நூடு)

தீர்ப்பா ரிலாதமயல் தீரக் கலந்தமால் *

ஓர்ப்பாது மின்றி யுடன்பிரிய *—நோக்க
அறிவுழிந் துற்றாரு மறக்கலங்க* பேர்கெட்டு
அறிவுபெற்றான் மாறன் சீலம். (நூடு)

தீர்ப்பார் துவாத	தீர்ப்பவர்கள் இல்லாத [அருவாலும் தீரக்க முடியாத]	உற்றாரும்	தாய்மார் முதலிய உற வினரும்
மயல் தீர	பெரியகாதல் திரும்படி	அற கலங்க	யிகவும் கலங்கி விபரித பாவருத்திகன்பண்ண (அவ்வளவிலே)
கலந்த	(கிழத் திருவாய்கொழி யில்) வந்துகூடின	மாறன்	ஆழ்வார்
மால்	எம்பெருமான்	பேர் கெட்டு	தொழிமார் சொன்ன திருநாமக்களை (யாத் ருக்கெமாக்க) கெட்டு
ஓர்ப்பு ஆகும் இன்றி	(ஆழ்வாருடைய பங்குதி யைச்) சிறிதும் ஆர யாமல்	அறிவு பெற்றான்	மேலும் தெயரிந்து உணர்த்திபெற்றார்;
உடன் பிரிய	உடனே பிரிந்தவன்விக்.	சேலம்!	இது ஆழ்வாருடைய குணமாயிருந்தது!
நோக்க	முன்விலங்க் காட்டில் விகேஷமாக		
அறிவு ஆழிந்து	ஊதநயம் ஆழிந்ததனால்		

* * * மண்ணையிருந்து துழாயியில் ஆழ்வார்க்கு உண்டான மயலானது எங்கனே தீரப் போகிறது! யாராலே தீரப்போகிறது; என்னும்படியாயிருந்தது; அப்படிப்பட்ட மயல் திரும்படி யாக * வீற்றிருந்தேழுநாளை வந்து கலந்த ஸர்வேசுவரன் மீண்டும் பிரிந்தவளவிலே முன்னிலுந் காட்டில் அதிகமாக வியாபிமீறும் தகையிருந்தது; அப்போது தாய்மார் முதலான உறவினரும் யுத்தாயுத்த நிரூபணம் பண்ணமாட்டாதே கலங்கி ஏதோ தவறான வழிகளில் சில பரிஹாச முறைமைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவ்வளவில், ஆழ்வாருடைய பங்குதியை யறிந்த தொழிவர் வந்து அந்தோ! குறுகெட்டோ! மறந்தும் புறந் தொழந்தாரில் தகைவான ஆழ்வார்க்கு இப்படியும் சில அகிப்பாங்குத்திகள் செய்வது நகுதிபோ? பகவத் பாகவதபாஸக மன்கோ செய்ய அடுப்பது என்று சொல்லிவரும்போது மாயப்போர்த் தேர்ப்பாக்குள் என்றும்

என் நனக்கும் வேண்டா	எனக்கும் வேண்டிய	செஞ்சே	மனமே!
அனும்	இல்லைமென்று	நம் தமக்கு	நமக்கு
மாறன்	வெறுத்துரைத்த	பேறு ஆத	பரப்பயமாக
தாரை	ஆழ்வாருடைய	நண்ணு	விரும்புவரபாக.
	திருவாழகமே		

*** கீழ்த்திருவாய்மொழியில் கூளிக்கவி செஞ்சருகிக் கண்பணி சோசகின்று எப்பொழுதும் கண்ணாழிர் கொண்டு ஆயிதுவாந்தது துவர்ந்து நன்னிராவும் நன்பகலும் ஒலமிட்டழைந்துத் ததறினையத்திலும் எம்பெருமான் வந்து மூலக்காட்டாமைமயாலே “பராபநனும் சேவலானும் விரோதிகளைக் கிழங்கெடுக்கவல்லனா யிருக்கின்ற அவன் இந்த நிலைமையிலும் வந்து முகங்காட்டாநது இத்தகைய வேண்டாமைமயாலன்றோ; அவனுக்கு வேண்டாத ஆந்மாந்மீயங்கள் எனக்குத் தான் ஏதுக்கு?” என்று வெறுத்து அவற்றில் நகையற்றபடியை * ஏழுநுமிநறையோளில் பேசின் பராங்குசனுடைய பதவினைமீய நமக்குப் பாம்புநுதலார்ந்தமென்றதாயிற்று. (ந.உ)

நண்ணுது மாலடியை காணிலத்தே வல்லினையால் *
எண்ணாத் நன்பமுறு மீவ்வுயிர்கள் *—தண்ணினமையைக்
கண்டிருக்க மாட்டாமற் கண்கலங்கு மாறனருள் *
உண்ணாமக் குற்றதுகண் யோன்று.

(ந.க)

மான் அடியை	எம்பெருமானது திருவடியை	கண்டு	கடர்ந்தித்த
நண்ணுது	கிட்டாமல்	இருக்க மாட்டாமல்	ஆயிரிருக்கமுடியாமல்
நாஸ்கிலத்தே	இப்படியிலே	கண் கலங்கும்	திருவுள்ளம் கலங்கப்
வய் வினைபால்	சொடிய பாவங்களினால்	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
என் ஆரா தன்பம்	அளவற்ற துக்கங்களை	அருள்	சுருணையானது
உறும் இ உயிர்கள்	அதபவிக்கிற இல்லாத	நமக்கு	நம்பொவ்வார்க்கு
தண்ணினமையை	மாக்களுடைய	உற்ற துணை ஒன்று	அடுத்ததொரு துணை
	நிதனைத் தன்மையை	உண்டு	யாத இரங்கின்றது.

*** ஆழ்வார் இந்த வேதவாஸ்பாஸங்கனிலே கண் செலுத்தி ஆராய்ந்து பார்த்தவாறே ஒவ்வொருவரும் எம்பெருமான் பக்கலிலே விழுகாரப்ப பாவமேசெய்து பாவனையாய் அளவு கடந்த துக்கங்களை அதுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற படியைக்கண்டு இவர்கள் கடுவே தாம் இருக்கமாட்டாமதும் அவர்கள் படுமபாட்டைக் கண்டு ஸஹித்திருக்கமாட்டாமதும் * எண்ணாநார் பதிகத்தில் கதறினார்; அப்படியிட்ட ஆழ்வாருடைய அருளே நமக்குத் தஞ்சம் என்றதாயிற்று. [எண்ணாரா] எண்ண + ஆரா என்றும் பிரிக்கலாம்; எண்ண முடியாத வேண்டுக. (ந.க)

ஒன்றுமீகைத் தேவு இவ்வுலகம் படைத்தமால் *
அன்றியென ஆரு மறியவே *—நன்றாக
முதலித்துப் பேசியருள் மொய்மகிதோன் தாள்தோழவே *
காதலிக்கு மென்னுடைய கை.

(ந.க)

இ உலகம் படைத்த	இந்த லோகத்தை புன்	பேசி அருள்	அருளிச்செய்த
மான் அன்றி	பாக்கின	மொய் மகிதோன்	பெருமைதந்திய வஞ்ஞா
தேவு	ஸர்க்கைக்கானத் தவிர		பரணருடைய
ஒன்றும் இல்லை	தெய்வம்.	தான் தொழ வ	திருவாழகமே சொக்தி
	வேறொன்றுமில்லை		அஞ்சலி செய்வதன்
	பென்று		பொருட்டே
ஆறும் அறிப	யாவருமற்றும் வளர்ணம்	என்னுடைய கை	என்னுடைய கை
நன்றாக முதலித்து	நன்கு கிருபித்து	காதலிக்கும்	ஆசைப்படுகின்றன.

*** இவ்வாறுதான் இவ்வுத்தரணாவது. அவை உபாஸிக்கப்படுகின்ற ஒதி, ஸ்ரீமங்கராயணனை காரணவந்து வென்றும் நித்தகர்வதித்திருக்கையாலே அதனை வாயொற்றி "ஒன் னங்கீதவு திருவாய்மொழியிலே, ஸ்கந்த இக்காரணபூதனை ஸ்ரீமங்கராயணத் தங்கீர்த்துப் பார்த்தவம் பிறி தொன்றிலியென்று கையிலவரு கொல்லிக்மணியாகக் காட்டியருளின ஆழ்வாரது திருவாய்க்கிளந் தொழுந்தே ஸ்வரூபாநுரூபமென்றதாயிற்று. ... (சு0)

கையாருஞ் சக்கரத்தோன் காதலிந்திடுக்கே யிருக்க *
பொய்யாகப் பேசம் புறனுரைத்து *—மெய்யான
பேற்றை யுபகரித்த பேரருளின் தன்மைதனை *
போற்றினனே மாறன் போலிந்து. (சுக)

காதல் இன்றிக்கே	{ (பலத லிஷயத்தில்) அன்பு உண்மையிருக்க கடமாசப் பேசுகின்ற வஞ்சக வார்த்தைகளை பேப ந்ரு தாகத் கொண்டு, திருக்கையின்கீழ் திரு வாழியை யுடைய ஞன் எம்பெருமான்	மெய் னுன பேற்றை	{ உண்மையான புருஷார்த் தந்தை உதவிசெய்த மஹா கருணையின் விளை மையை ஆழ்வார் திருவுள்ளவுதப்புடன் நிறப்பித்துக் கூறினர்.
பொய் ஆக பேசம்		உபகரித்த பேர் அருளின் தன்மை தனை மாறன் பொலிகது போற்றினன்	
புறன் உரைத்து			
ஓக ஆறும் சக்கரத் தோன்			

*** எம்பெருமான் தன் பக்கவில் உள்ளருளுகி பக்திசெய்ப்பவர் திறத்தில் கருணைபுரிவது போலவே, உள்ளுறையின் பக்தியின்றிக்கே நபடமான பக்தியைச் செய்ப்பவர் திறத்திலும் கருணை புரிவதுண்டு; இதை ஆழ்வார் தம் பக்கவிலே அறுபவளித்தமாகக் கண்டாராதலால், தாம் கண்டவதனை "கையார் சக்கரத்திருவாய்மொழியில் எழுத்துரைத்தாராயிற்று.

"கையாருஞ் சக்கரத்தோன்" என்பது 'உபகரித்த' என்பதிலே அர்வபிக்கும்.

புறனுரை = வெற்றுரை என்றபடி. உள்ளேயில்லாமல் வெளியிலே மாந்திர்ந்து சொல்லுகிற வார்த்தை. முதல் திருவந்தாறியில் (41.) "புறனுரைபெய்யாபினும்" என்றதுக் காண்க. "புறனுரை" என்பதற்குப் பழிச்சொல் என்கிற பொருளும் உண்டு; பெரிய திருமொழியில் (6—4—7.) "இவன் பொல்லான் திரைந்தானென்னும் புறனுரை கேட்பதன்முன்" என்ற தது காண்க. ... (சுக)

பொலிக பொலிகவேன்று பூமகள்கோன் தொண்டர் *
மலிவுதனைக் கண்டுகேந்து வாழ்த்தி *—உலகில்
திருந்தாதார் தம்மைத் திருத்திய மாறன்சொல் *
மருந்தாகப் போதுமன மாசு. (சுஉ)

உலகில்	{ இவ்வுலகத்தில் திருமாறுக்குத் தொன் டர்களான் ஸ்ரீவைகத் ணவர்களுடைய ஸகிருத்தியைக்கண்டு உள்ளம் பூரித்து வாழ்க வாழ்க வென்று மங்களர சாஸனம் பண்ணி	திருந்தாதார் தம்மை	{ திருந்தாமலிரு ப்பவர் களை (உபநேத முகத்தாலே) திருத்தியருளின ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைகத்தினே மருந்தாகப்பெற்று மனம் மாசு போகும் நீரும்.
பூமகள் கோன் தொன் டர்		திருத்திய	
மலிவுதனை கண்டுகே ந்து		மாறன்	
பொலிக பொலிக என்று வாழ்த்தி		சொல்	
		மருத்து ஆக	
		மனம் மாசு போகும்	

(அவ்வளவோடும் ஸில்லாமல்).

*** கிழை * கண்ணுதார் முதுவலிப்பவிலே * கொடுவுலகம் காட்டேலே என்ற ஆழ்வார்க்கு இல்லாததில் இருப்பு ஒருவாறு போக்யமாக்கக்கூடிய எம்பெருமான் ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்தினர் மலிந்திருக்கும்படியை இங்கே காட்டிக் கொடுக்க, அதுகண்டு * பொலிகபொலிக வென்றுபோற்றி யும், இன்னமும் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளை உபதேசங்களாகலே திருத்தியும் அவர்பணித்த நிவர ஸூக்திகளே கம்முடைய மனனகமலங்கள் கழிய அருமருந்து என்றதாயிற்று. (சஉ)

மாசறு சோதிக் கண்ணன் வந்து கலவாமையால் *

ஆசையிதந்து பழிக்கஞ்சாமல்—ஏசறவே *

மண்ணில் மடலார் மாற னோருயித்தான் *

உண்ணங்குத் தான்பிந்தவார்.

(சா-)

மாசறு சோதி	}	நீர்மலமான சோதியை
கண்ணன்		புடைய
வந்து	}	எம்பெருமான்
கலவாமையால்		கொடுவில் வந்து
மாறன்	}	எம்மலேயும் தாராளம்
ஆசை மிகுந்து		யிணுவே
பழிக்கு அஞ்சாமல்	}	ஆழ்வார்
		ஆசையிதரப்பெற்று
	}	(காரார் தாயார் முதலா
		ஞ்ஞடைய) பழிக்கப்
		பின் வாக்காமல்

ஏசறவே	}	ஏசறமல்லே கடந்து,
தான் பிறந்த ஊர் உன்		தாம்பிறந்த இருக்கரிய
மண்ணில்	}	ஊளாரொல்லா ரும்
மடல் வந்த ஒருயித்தான்		நடுக்குமபடியாக
		இவ்வுலகத்திலே
		மடலாருகையிலே இறந்
		கினார்.

*** கிழை * பொலிக பொலிகையிலே * மலியுஞ் சுடரொளி மூர்த்தி மாயப்பிரகான் கண்ணன் தன்னே * என்று வடிவநகையும் குணங்களையும் வெளவப்பதையும் அதுவந்தித்து இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானோடே ஸம்சலேஷித்குப் பெறவேணுமென்று கோலிக் கையை நீட்ட அப்பெருமான் அகப்படாதே கைவழித்து நிற்க அத்தாலே கலங்கி மடலெடுக்கையிலே கை வைத்தாராழ்வார் என்கிறது.

ஏசறவே என்றவிடத்து 'ஏசவே' என்றும் பாடமுண்டென்று வியாக்கியான் த்திற் காண்கிறது.

ஊர நினைந்தமடல் ஊரவு மொண்ணாதபடி *

கூர்ருள்சேர் கங்குலுடன் கடமின்று—போராமல்

நீதுசெய்ய, மாறந்திருவுள்ளத்துச் சென்றதுயர் *

ஒதுவதிங் கெங்கனேயோ.

(சச)

ஊர நினைந்த	}	தாம் ஊர்வதாக நினைத்
மடல்		துத் தொடங்கின
ஊரவும் ஒண்ணாதபடி	}	மடலை
கூர் இருள் சேர் கங்குல்		ஊரமுடியாதபடியாக
உடன் கடமின்று	}	மிகுந்த இருள் செறிந்த
போராமல்		இரவானது
	}	தன் பரிவாரத்தோடே
		சேர்ந்து நின்று
		தொலையாமல்

நீதுசெய்ய	}	உபத்திரவம் செய்ய,
மாறன்		(அதனால்)
திரு உள்ளத்து	}	ஆழ்வாருடைய
சென்ற		திருவுள்ளத்தில்
துயர்	}	செறிந்த
இங்கு ஒதுவது		துயரத்தை
எங்கனே ஒ	}	இங்கு எடுத்தணர்ப்ப
		தானது
		எப்படி முடியும்?

*** கிழை * திருவாய்மொழியிலே மடலாருகையாக ஒருப்பட்ட ஆழ்வார் அது செய்யமுடியாத படிக்கு இருள் செறிந்த இராப்பொழுது வந்து இடைபூசுந் தின்றது ; அதுவும்ல்லாமல் மிக்க

துன்பத்தை நயமுண்டு பண்ணிற்று; அந்நுல் துன்பமுற்ற ஆழ்வாருடைய ஊரெல்லாந் துஞ்சியில்
மீலைமை வாய்கொண்டு பேசுவொண்ணுந் தாபிருத்த தென்னைக். (சச)

எங்ஙனே நீர்முனிவ தென்னையினி கம்பியதகு *
இங்ஙனே தோன்றுகின்ற தென்முன்னே * —அங்கன்
உருவெளிப்பாடா வுரைத்த தமிழ்மாறன் *
கருகுவவர்க் கின்பக் கடல். (சச)

நீர்	தோழியரும் தாய்மாரு மான நீங்கள்	உருவெளிப்பாடு ஆ	உருவெளிப்பா டெ ன் னும் பரிசிலே
இனி என்னை எங்கனே	இனி என்னைச் சிறலாகு மோ?	உரைத்த	அருளிச் செய்த
முனிவது		தமிழ் மாறன்	தீராவிட வேதப்பார்த்த காண கம்மாழ்வார்
கம்பி அழகு	திருக்குறுக்குடி கம்பி யின் வழிவழகானது	சுரு துமன்க்கு	தம்மைச் சித்திப்பவர் கருக்கு.
என் முன்னே	என் கண்ணெதிரில்	இன்பம் கடல்	ஆனந்த வாகசமயிருப் பார்.
இங்ஙனே தோன்றுகின் றது அங்கன்	இதோ ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோற்றுகின் றதே தி; என்று		

* * * திருக்குறுக்குடி கம்பியின் திவ்யாவயவனைத்தாய்ம், திவ்யாபாண னெளத்தரியம்,
திவ்யாயுதலெனத்தாய்ம் ஆகிய அழகுகளிலே கெஞ்சுபதிகுண்ட ஆழ்வார் அநவரதமும் அவந்
தையே வாய்வெருவாகிந்து, அதுகண்ட தாய்மார் தீறி கிசுழிக்கப்புக, 'தான் நீங்கள் கிசுழிக்கு
மன்கிலே திறவின்மேறிலிலையே, உருவெளிப்பாட்டாசில கம்பியின் அழகு என் முன்னே வந்து
தோன்றுகின்றதேதி, இனி என்னை நீங்கள் பகவத் விஷயத்தில் மீண்டும் மீட்கப்பார்ப்பது ப்ர
னந்ததேயாகும்' என்று தெரிவித்தமை * எங்ஙனையோ திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயம்.

இத்திருவாய்மொழியின் ஆழ்வார்க்கு இன்பமும் துன்பமும் கலந்து உண்டாகிற்று. அப்
படிப்பட்ட ஆழ்வாரசைச் சித்திப்பவர்களுக்கோ வென்னிஸ், துறையுளும் துன்பமுண்டாகப்பரஸ்தி
யிலிலே, இன்பமேயாகும் எனலும் வாகிப்பிந்தருளினாராயிற்று. (சச)

கடன்கூலத் தீசனை முன்காணாமல் கொந்தே *
உடனா வனுகரிக்க வற்று *—திடமாக
வாய்த்தவனாய்த் தான்பேசும் மாற னுரையதனை *
ஆய்ந்துரைப்பா ராட்சேயனோற் றார். (சச)

கடல் ஞாலத்த	கடல் நுழந்த நிலவுகைத் தில்	அவன் ஆய் தான் பேசும்	அவனாகவே தாம் அனு கரித்துப் பேசின
சச்சனை	எம்பெருமானே	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
முன் ஞானமல்	கண்முன்னே காணப் பெருமன்	உரை அங்கன்	நூலுத்திகளை
நோந்து	கிளைசப்பட்டி	ஆய்ந்த உரைப்பார்	வைபவமறிந்து அதனை தீய்ப்பவர்கள்
உடன் ஆ அனுகரிக்கல்	அவனைத்தாம் அனுகரித் தது தரிக்கப் பார்த்தது	ஆன் செய	ஆழ்வார்க்கு அடிமை செய்ய
உற்று		கோற்றார்	கோன்பு சொற்றவராவர் கள்.
திடம் ஆக வாய்த்த	திண்ணிய அந்நவலா யம் கொண்டவராய்		

* * * தீழ் * எங்ஙனையோவென்னுத்திருவாய்மொழியில் உருவெளிப்பாடாய்ச் சென்றதிற்தனை
போக்கி வாகசாத் தராதக் காணப்பெற்றதிலிலையே; அந்நுல் ஆழ்வார்க்கு, க்கேசும் மிக்கதாயிற்று;

அந்தக் கலேசத்தை எவ்வழியாலே போக்கித் கொள்ளலாமென்று பார்த்த ஆழ்வார் 'அனுதரித் துந்தரிந் துன் என்று ஒன்று மான்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி அப்படியே தற்பால பாவனை கொண்டு பேசினாராயிற்று * கடல் ஞாலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய அருளிச்செயல் களைத் தரமறித்து ஓதவல்லவர்கள் யாவரோ அவர்கள் ஆழ்வார்க்கு நித்யநுகங்கரியம் பண்ண நோன்பு கோற்றவர்களெனச் சொன்னத்தருவர் என்றதாயிற்று. (சக)

கோற்ற நோன்பாதிவிலேன் உன்றனைவிட் டாற்றசில்லேன் *
பேற்றுக்குபாய முன்றன் பேரருளே—சாற்றுகின்றேன்*
இங்கென் னிலையென்னும் எழில்மாறன் சொல்லல்லார் *
அங்கமரர்க் காரா வழறு. (சௌ)

கோற்ற	ஸாதனாநுஸந்தானம் பண் ணிப் பெறப்பட்ட	சாற்றுகின்றேன் இங்கு	அணித்திருக்கின்றேன்; இவ்விஷயத்தில்
நோன்பு ஆதி	சுருமயோகம் முதலான வற்றை	என் நிலை என்னும்	என்னுடைய உறுதி
இவிலேன்	உடையினல்லேன்;		இதுவாயிருக்கும் என் தருளிச் செய்தவரான
உன் தனை விட்டு	தாசனாய் போக்யனு யிருக்கிற வன்னை விட்டு	எழில் மாறன் சொல் வல்லார்	அழகிய ஆழ்வாருடைய திருவாய், மொழியை ஓதவல்லவர்கள்
ஆற்ற சில்லேன்	தரித்திருக்க சக்தினை லேன்;	அங்கு	திருநாட்டுக்குச் சென்ற பின்பு
பேற்றுக்கு உபாயம்	புருஷார்த்த ப்ராப்திக்கு சாதனம்	அமரர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
உன் தன்	உன்னுடைய	ஆரா அமுது	ஆராத அமுதமாயிருக்கப் பெறுவர்.
போ அருளே	பரமகிருபையே (என்று)		

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய நிர்ஹேதுக விஷயிகாத்திற்கு இடைபூறுக உபாயந்தாங்களில் தலைபிடு உடைபோனல்லேன்; *உன்னுடைய நிர்ஹேதுக கருபையே ஸாதனம்' என்கிற மஹாவிச்வாஸமுடையேன்; இதுவாயிற்று என்னுடைய நிஷ்டை—என்று தம் உறுதியை * கோற்ற நோன்பிலேன் என்றே திருவாய்மொழியில் வீண்ப்பட்டுச் செய்தவரான ஆழ்வாருடைய நித்யஸூரிகளை ஓதவல்லவர்கள் இவ்விஷயத்தில் ஸாம்ராஜ்யங்களை யுட்பகித்த பின்பு பரமபதத்திலும் நித்யமுகந்தாராலே மிகவும் கொண்டாடப் பெறுவர் என்கை. (சௌ)

ஆரா வழுவாழ்வா ராதரித்த பேறுகளை *
தாராமையாலே தளர்ந்து மிக *—தீராத
ஆசையுடனாற்றுகை பேசி யலமந்தான் *
மாசறுகீர் மாறனெம்மான். (சம)

எம்மான்	ஆலமந்தன்வாயிழும்		
மாச அறுகீர்	குந்தமற்ற திருக்குணங் களை புடையவரு மான்	மிக தளர்ந்து	மிகவும் கெஞ்சுகிறவர் பட்டு
மாதன்	ஆழ்வார்	தீராத ஆசையுடன்	அதுபவத்தாலல்லது தீர மாட்டாத அபிவிருத்த தானே
ஆதரித்த பேறுகளை	(திருக்குடையிலே) தாம் ஆசைப்பட்ட பேறுகளை	ஆழ்நுகை பேசி	தம்முடைய ஆற்றுகையை வெளி விட்டு
ஆராவமுதாழ்வார் தாரா மையாலே	ஆராவமுதப் பெருமான் அருள் செய்வானாய்	அலமந்தான்	வருத்தினார்.

*** திருக்குடந்தை யெம்பெருமான்பக்கலிலே ஆழ்வார் விரும்பின் பேறுகளாவன—
குளிரகோக்குதல், குசலப்ரசனம் பண்ணுதல், நழுவுதல் முதலியன அவற்றை ஆராவமுதன் தந்
நருளாமையாலே ஆழ்வார் மிகவும் தளர்ந்து தம்முடைய ஆற்றாமையைப் பேசினாராயிற்று "ஆரா
வமுதே யென்னும் திருவாய்மொழியில் திருக்குடந்தை யெம்பெருமானுக்கு "ஆராவமுதாழ்வார்"
என்றே ஸம்பிரதாயத்திருநாமம். "ஆராவமுது, ஆழ்வாராகரித்த பேறுகளைத் தாராமையாலே"
என்று சிலப்பிரித்துப் பொருள்கூறுவது தெரிதும் பொருத்தானது. (சஅ)

பிறந்துலகங் காத்தளிக்கும் பேரருட் கண்ணு * உன்
சிறந்தகுணத்தா லுருகுஞ் சீலத்—தீர்தவிரந்து *
சோந்தனுபவிக்கும் நிகை சேய்யென்ற சீமாரன் *
வாய்ந்தபதத்தே மனமேவைகு.

பிறந்து	பல பிறப்பும் பிறந்து	சொந்த: அனுபவிக்கும்	பொருத்தி: அநுபவிக்கும்
உலகம் காத்து அளித்	உலகங்களை சகித்	நிலை	படியான் நிலைமையை
கும்	தருளா நின்ற	செய் என்ற	செய்தருள வேணு
பேர் அருள் கண்ணு	பாமதயானுவான் கண்	சீமாரன்	மென்று பிராத்தித்த
உன் சிறந்த குணத்தால்	ண்பிரானே !	வாய்ந்த பதத்தே	ஆழ்வாருடைய
உருகும் சீலம் திரம்	உணது உயர்ந்த திருக்	மனமே வைகு	பாப்தமான் திருவடி
தவிர்த்து	குணவானால்		கனிலேபே
	நெஞ்ச உருகும்படியான		கெஞ்சே நீ பொருத்தி
	தன்மை நீங்கி		யிரு.

*** விபவாவதாரகுண சேஷடிதங்களைச் சிந்தை செய்யப்படுகின்ற ஆழ்வார் அவற்றைச்
சிந்தை செய்ய முடியாமல் நெஞ்ச உருகிப்போகவே, அந்த எம்பெருமானையே கோக்கி
'பிரானே ! இப்படி உருகிப்போகாமல் தரித்து நின்று அனுபவிக்கும்படியாக நீயே கருபை
பண்ணி யருளவேணுமென்று * பிறந்தவாறுமென்கிற திருவாய் மொழியில் பிராந்தித்தார் ;
அவருடைய திருவடிகளை சிந்திக்கத் தக்கன—அன்றாடாயிற்று. (சக)

மாநலத்தால் மாறன் திருவல்லவாழ் புகப்போய் *
தாளினைத்து விழந்தவ்வூர் தன்னகுதில் *—மேல்நலங்கித்
துன்பமுற்றுச் சோன்ன சொல்லு கற்பார் தங்களுக்கு *
பின்பிறக்க வேண்டா பிற.

மாறன் தான்	ஆழ்வார்	துன்பம் உற்று சொன்ன	வருந்தி யருளிச் செய்த
மா நலத்தால்	மிகுந்த ப்ரேமத்தோடே	சொல்லு	புனைவித்தகளை
திருவல்லவாழ் புக	திருவல்லவாழிலே	கற்பார் தங்களுக்கு	கற்றுமவர்களுக்கு
போய்	சென்று சேரப் புறப்	பின்	இனி மேலும்
அவ்வார் தன் அருகில்	பட்டி	பிற	வேறு பிறப்புகள்
இளைந்து வீழ்ந்து	அத்தலத்தின் லுட்பத்		
மென்	தில்		
கலங்கி	தளர்ந்து விழ்ந்து		
	அதற்கு மெயில		
	(தோழியாருடைய		
	நிஷேதவசனங்களை		
	ஓம்) கலிவுப்பி		
		பிறக்க வேண்டா	பிறக்கவேண்டியானது
			(மூத்தினமாமாறிய
			மாகும்).

*** திருக்குடந்தையிலே தம்முடைய மகோரத வித்திபெருத ஆழ்வார் திருவல்ல வாழ்
நதிராவது சென்று களிப்போமென்று அங்கேறச் செல்வப் புறப்பட்டு முட்ட முடியப் போகப்
பெருமே புறச்சோலையையிலேயே தளர்ந்து விழுந்து ஆற்றமை கரைபுரண்டு அருளிச்செய்த

* மானேங்கேங்குத்திருவாய்மொழியைக் கற்பார்களுக்கு இனி பொருளாகும் பிறகித்தனபம் நேசாமே பேசினபெய்தலாகும் என்றதாயிற்று. (சக)

வைகல் திருவண்ணந்தூர் வைகு மிராமனுக்கு * என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்காள்! செப்புமேன * —கைகழிந்த
காதலுடன் தூதலிடும் தாரிமாறன் கழலே *
மேழினியீர் நீர்வணங்குமின்.

புள் இனங்கள் திருவண் வண்டு வைகல் வைகு	பறவைகட்டக்களை! திருவண்ணந்தூரிலே எப்போதும் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீராமபிரானிடத்திலே எனது செய்கையைச் சொல்லுகோ கொன்று	கை கழிந்த காதலனுடன் மிகப்பெரிய ப்ரேமத் தடனை தூது விடும் அந்தப் பறவைகளைத் தருவிட்ட காரி மாறன் கழலே ஆழ்காருடைய திருவடி கரையே மேழினியீர் நீர் வணங்குமின்	மிகப்பெரிய ப்ரேமத் தடனை அந்தப் பறவைகளைத் தருவிட்ட ஆழ்காருடைய திருவடி கரையே பூமியிலுள்ளவர்களை! நீங்கள் வணங்குகொள்.
---	--	--	--

* * * பகலிகளை விளித்து “நீங்கள் திருவண்ணந்தூரிலே சென்று அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற விபவத்திருக்கோலமான ஸ்ரீராமபிரானுக்கு என்னுடைய வீரனாவேதனையைத் தெரிவித்து அங்கிருந்து நல்ல சமரசாரம் கொண்டுவரவேணும்” என்று * வைகல்பூங்கழி வாயிலே சொல்லி அந்தப்பறவைகளைத் தூதுபோகவிட்ட ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை வணங்குவதே மரகித்தவர்களுக்கு நலமென்றதாயிற்று. (சக)

மின்னிடையார் சேர்கண்ணன் மேத்தேனவந்தா னென்று *
தன்னிலை போய்ப்பெண்ணிலையாய்த்! தான்தள்ளி * —உன்னுடனே
கூடேனென்றாலும் குருகையர்கோன் தாள்தொழுவே *
நாடோறும் நெஞ்சமே! நல்கு.

மின் இடையார் சேர்கண்ணன்	{ மின்போன்ற நண்ணி கடைய புடையவ ரான ஆய்செய்யோடு சேர்க்கு பொது போக கொண்ணியாரன்	பெண் நிலை ஆய் தான் தன்னி	நந்தி பாவினை யடைந்து (அப்பெருமான் த தாம் கிரஸ்கரித்து
மேத்தேன வந்தான் என்று	{ (அதனால்) தாமதத்து வந்தானென்றெண்ணி (ஆழ்வார்)	உன்னுடனே கூடின் என்று வலும்	உன்னோடு சேரமாட்டே கொன்று வலும்
தன் நிலை போய்	{ தாமதான தன்மை தவிரப் பெற்று	குருகையர்கோன் தான் தொழுவே நெஞ்சமே!	சட்டிகாபருடைய திருவடிகளையே தொழ மாது மனமே!

தாள்தொழும் நல்கு எப்போதும் அருள்செய்வாயாக.

* * * கீழ்க் திருவாய்மொழியில் தூது விட்டவாதே எம்மொருமான் ஹவச, இப்படி நாம் தூது விட்டதைக் கேண்டும்படி தாமதத்திற்கு என்னகாரண மிருக்குமென்று ஆராய்ந்த ஆழ்வார், இவன் வேறு பெண்களோடே வல்கிருந்து போதுபோக்கி யிருந்தானக்தனை என்று கருதி யாணைய ரோஷத்தாலே நீ எங்கள் கொற்றியில் வரலானாது, உன்னோடு நான் கூடமாட்டேன் என்று கதவடைத்துத் தள்ளிப்படினைக் கூடும் * பின்னரிடைமட்டவார் திருவாய்மொழி. இங்ஙனே வீரரணங்கொண்டாடின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளைச் சரணமென்றதாயிற்று. (சக)

நல்லவலத்தால் நம்மைச் சேர்த்தோன் முன் நண்ணரை *
வேல்லும் விருத்தவிபுதியனென்று * — எல்லையறத்
தானிருந்துவருத்தும் தமிழ்மாறன் சொல்லல்லார் *
வானவாக்கு வாய்த்தருவார்.

நல்ல வலத்தால்	{ (பந்து பறித்தல் முதலிய) நல்ல வன்மை யால்	என்னை ஆற	முடிவில்லாமல்
நம்மை சேர்த்தோள்	{ (ஊடலை நீக்கி) நம்மைச் சேரவிட்டுக் கொண்ட வன்	தான் இருந்த வாழ்த்தும்	{ தாமிருந்து ஸ்தோத்தம் பண்ணின
முன்	முன்னம்	தமிழ் மாறன் சொல் வல்லார்	{ ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி இஃப ஆதிகரிக்க வல்லவர்கள்
கண்ணுரை வெல்லும்	{ பணகலர்களை வென்றவ னாய்	வானவர்க்கு	வீத்யஸூக்திகளுக்கு
விருத்த விபூதியன் என்று	{ ஒன்றோடொன்று சேராத விருத்த விபூ திகளை யுடையவ னென்று பரக்கப் பேசி	வாய்த்த குரவர்	{ பொருத்தமான குருக்க ளாவர்.

*** நல்லவல்புக்கழிவரையில் நூறுபிடலேண்டுமென்று எம்பெருமான் தாமதிக் திருந்ததனுலே பானையரோஷம் தலையெழுந்து 'உன்றோடே கடமாட்டேன்' என்று உறுதிதொண்டிருந்த ஆழ்வாரை எம்பெருமான் நல்லவலத்தால் சேர்த்துக்கொண்டான் : நல்லவலமாவது — பந்து கழல் முதலிய ஸீலாபகரணங்களைப் பறித்துக்கொள்ளுதல், பலவகையாக வாக்குவாதங்கள் செய்தல் முதலியவைபரம். அவை கீழ்ந் திருவாய்மொழியில் விசயம். இங்ஙனே நல்லவலத்தால் கூறி வித்துக்கொண்ட பெருமான், முன்னே மஹாபலகாலிகளையும் வென்றவனுதலால் அபலைகளான நம்மை வெல்லுதல் ஆவதுக்குப் பணியோ என்றிருந்த ஆழ்வார்க்கு எம்பெருமான் தன்னுடைய விருத்த விபூதியோகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து இறையும் பாரீர் என்ன, ஆங்கனமே பார்த்து வாழ்த்தின * நல்குரவு மென்ற திருவாய்மொழியை ஒதவல்லவர்கள் வானவரானும் கொண்டாடப்பெறுவர்கள் என்றதாயிற்று.

(ருக)

குரவை முதலாம் கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபக லென்னுமல் என்றும் * — பரவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசும்பரங்வுசுன்தன் *
சொல்தேனில் நெஞ்சே ! துவள்.

(ருச)

கண்ணன்	கண்ணபிரானுடைய	பரவு மனம் பெற்றேன் என்றே களித்து பேசும்	{ அருபலிக்கும்படியான நெஞ்ச படைத்தே னென்று களித்தரு ளிச் செய்த
குரவை முதல் ஆம் கோலம் செயல்கள்	{ சாண்கீடை முதலான அழியச் செய்து தன கலை	பரங்குசன் தன் சொல்தேனில் நெஞ்சே துவள்	{ நம்மாழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியாகிற மது விலே ழுமன்மே ! ி சூட்டிடு.
இரவு பகல் என்னுமல் என்றும்	{ இரவு பகல் என்கிற வானியின்றிக்கே எக் காலத்திலும்		

*** கண்ணபிரான் செய்தருளின சாண்கீடை முதலான தில்யசெய்து தன்களிலே அஹோ ராதா விபாகமற எப்போதும் ஈடுபட்டு அலத்தறியே அருபலிக்கும்படியான நெஞ்ச பேற்றேனே! என்று மிக்க களிப்புடனே * குரவையாய்க்ளியர் பதிகம் பேசின ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி யமுதமே கமக்குப் பசமீபாக்யம் என்றதாயிற்று.

(ருச)

துவளமுசீர் மால்திறந்துத் தொன்னலத்தால் * நாளும்
துவளமுதன் சீலமெல்லாம் சேன்னான் * — துவளறவே

முன்னமனுபவத்தில் சூழ்ச்சிசென்ற மாறன், அதில்
மன்னுழுவப்பால் வந்தமால்.

(ருரு)

முன்னம்	சீழ்ச்சிருவாய் மொழி		
அனுபவத்தில்	வீல்	அவன் அறு சீர் மால்	குற்றமற்ற கல்பாண
அவன் அறு	எம்பெருமானை	கிறத்து	குணங்களை யுடைய
சூழ்ச்சிசென்ற மாறன்	யனுபவிக்குந்திறத்		எம்பெருமான் விஷயத்தில்
அதில் மன்னும் உலகம்	தில்	தொல் கலத்தால்	இயற்கையான பத்தியினால்
பால் வந்த மால்	ஒரு குறைவு மின்றிக்கே	நாளும் அவன் அறு	நித்திரித் தவந்தமா
	பரிபூரணமாக அவரை		விருக்கின்ற
	விக்கப் பெற்றிருந்த		
	ஆழ்வார்		
	அவ்வனுபவத்தில் பொரு	தன் சிலை எல்லாம்	தம்படிக்கை யெல்லாம்
	த்தி சிறப்பெற்ற	சொன்னான்	அருளிச் செய்தார்.
	ஆனந்தத்தாண்டான		
	விவரமோலுத்திருந்த		

*** ஆவணில் மாமணி மாடந் திருவாய் மொழியானது ஆழ்வார் தம்முடைய படிக்கைத் தாமே தெரிவிப்பது என்று நட்புகருளிக்கேய்தபடியே இங்குமருளிக்கேய்க்கினார். “மாறன் தன் சீனெயல்வாய் சொன்னான்” என்கினார். வேறுபுணம் சித்தி மின்றிக்கே ஸமஸ்த கல்பாண குணங்களான எம்பெருமான் விஷயத்தில் பத்தியடியாகத் தமக்குண்டான படிக்கையெல்லாம் இத்திருவாய் மொழியில் ஆழ்வார் அருளிக்கேய்தார்; அதற்குக் கரணமென்னவென்னில், சீழ்ச்சிருவாய் மொழியில் விளைந்த அனுபவமே என்றதாயிற்று.

(ருரு)

மாளுடனே தான் கலக்கு வாழப்பெருமையால் *

சாலனைத்து தன்னுடைய தானடையக்—கோலியே *

தானிகழவேண்டாமல் தன்னிலிடல் கோல்மாறன் *

ஊனமறுசீர் நெஞ்சே யுண்.

(ருரு)

மாளுடனே	பரம புருஷனோடு		
தான் கலந்து வாழ	தாம் கூடி வாழப் பெரு	தன்னை விடல் சொல்	அவை தன்னடையே
பெருமையால்	மையுடைய	மாறன்	முற்றிகலித் தன்மைக்
சாலனைத்து	மிகவும் தளர்ந்து		கட்டல் விட்டது
தன் உடைமை தான்	தமமுடைய ஆத்மாத்		சுண்டபடியை அரு
அடைய	யைகளை யெல்லாம்	ஊனம் அறு சீர்	ளிச் செய்த ஆழ்வா
			ருடைய
கோலி தான் இசை	ஸ்வபாயத்த பூர்வமாக	நெஞ்சே உண்	குற்றமற்ற திருக்கல்
வேண்டாமல்	விட வேண்டாமல்		பாண குணங்களை
			மனமே டீ அனுபவிப்பா
			யாக.

*** ஆழ்வார் தாம் எம்பெருமானோடு கூடி வாழப்பெருமையால் மிகவும் தளர்ச்சி யடைந்து ஆநீயங்களைல்லாம் தன்மை விட்டு அசுண்ட படியை* மாளுக்குணமையானத் திருவாய் மொழியில் அருளிச் செய்தார் என்றதாயிற்று. கிழே காணப்படத்தில் “ஏறுணுகிறமொழும் என் கிற திருவாய் மொழிவித் காட்டினும் இத்திருவாய் மொழிக்கு வாகியருளிச் செய்வதற்காக “கோலியே தானிகழ வேண்டாமல்” என்றருளிச் செய்தது. அத்திருவாய் மொழியில் ஆநீ மாநீயங்களை ஸ்வபாயத்தபூர்வமாக ஆழ்வார் கைவிட்டார்; இத்திருவாய் மொழியில் அங்கு மன்றிக்கே அவை தன்னடையே விடப்பெற்றதன்மை கூறல் வாகி யென்க.

(ருரு)

உண்ணுஞ்சோறுதி யோருமுன்று மெம்பெருமான் *
கண்ணனென்றே நீர்மல்கிக் கண்ணினைகள்— * மண்ணுலகில்
மன்னுநிருக்கோளூரில் மாயன்பால் பொம்மாறன் *
பொன்னடியே கந்தமக்குப் பொன்: (௫௭)

உண்ணும் சோறு ஆகி ஒரு மூன்றும்	உண்ணும் சோறு முத லான தாசக போஷதக பொக்யங்கள் மூன் றும்	மண் உலகில் மன்னு திருக்கோளூரில்	இவ்விவகலத்தில் திசைபெற் நிருக்கிற திருக்கோளூரிலுள்ள
எம்பெருமான் கண்ணன் என்றே	எம்பெருமானுடைய ஆதி க்ருஷ்ணனே என்று அத்யவகித்திருந்து	மாயன் பல் பொம் மாறன்	ஊதத்தமா சிதிர்பெருமா ளிடம் செல்லப் புறப் பட்ட
கண் இனையன் நீர் மல்கி	இரண்டு கண்களிலும்நீர் தளும்பட்பெற்று	பொன் அடியே கம் தமக்கு பொன்	ஆழ்வாருடைய அழகிய திருவடிகளே நமக்குத் தனமாகும்.

* * * “வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்” என்ற படியே சோறுநீர் வெற்றிலைகளாகிற தாசக
போஷதக பொக்யங்களெல்லாம் கண்ணனெனப் பெருமானே யென்கிற அத்யவகையம் நிரூபப்பெற்
நிருந்து கண்ணிரைக் கொண்டே நிருபணியரான ஆழ்வார் * உண்ணுஞ்சோறு திருவாய் மொழி
ரில் திருக்கோளூர்க்குச் செல்லப்பறப்பபட்டார். அவருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தனமாகும்.
(௫௭)

பொன்னுலகுபூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட்கே வழங்கி *
என்னிடரை மலுக்கியம்புமென— * மன்னுதிரு
நாடுமுதல் தூது நல்கிலிடும்மாறனையே *
நீடுலகீர் பொய்வணங்கும் நீர். (௫௮)

பொன் உலகு பூமி என் லாம்	நித்ய விபூதி ஸீலோவிபூதி யாகிய எல்லாவற்றை யும்	மன்னு திரு நாடு முதல்	நித்யவணங்குண்டம் முத லான இடங்களில்
புன் இனங்கட்கேவழங்கி	பறவைக் கண்களுக்கே கொடுப்பதாகச் சொல்லி	தூது நல்கி விடும்	(பகிதனைத்) தூதாக விரும்பிப் போகவிட் டருவின
மன் இடரை மாலுக்கு இயம்பும் என	(நீங்கள்) என்று ஆயனா எம்பெருமானிடம் சென்று சொல்லுங் கோன்” என்று	மாறனையே நீடு உலகீர் நீர் பெரம் வணங்கும்	ஆழ்வாசையே பெரிய உலகத்திற்கு நீங்கள் சென்று வணங் குங்கள்.

* * * உபய விபூதியையும் வழங்குவதாக வாக்களித்துப் புள்ளினங்களை விளிந்து “திரு
நாட்டிலே அந்நாயமிந்வத்திலே எங்கேயாவது எம்பெருமானைக் கண்டுபிடித்து நீங்கள்
என்று பிரிவாற்றுகமையை அயனுக்கு அறிவிக்க வேணும். என்று சொல்லிப்” * பொன்னுலகானீ
ரோபதிகத்தில் தூது விட்ட ஆழ்வாசையே அனைவரும் வணங்க வேணுமென்றா சாபிற்று. (௫௮)

நீராகிக் கேட்டவர்கள் நெஞ்சழிய * மாலுக்கும்
ஏராலிகம்பி லிருப்பரிதா—* ஆராத
காதலுடன் கூப்பிட்ட காரிமறன் சொல்லை *
ஒதிடமேயுய்யு முலகு. (௫௯)

கேட்டவர்கள்	(தம்முடைய ஆர்த்த யாதத்தை) கேட்ட வர்கள்	இருப்பு அரிதா	எழுந்தருளியிருந்ததல் அலாபம்மாமபடி யாகவும்
நீர் ஆகி நெஞ்சு அழிய மாறுக்கும்	நீராப்தக் கனாக் துறொஞ்ச கிதில மனமுட்படிபும் ஸர்வேச்வரனுக்கும்	ஆராத காதலுடன் கப்பிபு காரி மாறன்	பரிபூர்ண ஆனையோடு அவனைக் கவியழைத்த கம்மாழ்வாருடைய
ஏர் ஆர் விசம்பில்	செங்கம் மிகுந்த பரம பதத்திலே	சொல்லே நிமிடலே உலகு உய்யும்	அருளிச் செயலே நீதின வளவிலே உலகம் உஜ்ஜீவிக்கும்.

*** கேட்டவர்கள் நெஞ்சருகிக் களையுமபடியாகவும் எம்பெருமானாகடந் திருநாட்டில் தரிந்திருக்க முடியாதபடியாகவும் பெருமிடறுசெய்து * நீராய் நிலனுய்ப் பதிகத்தில் கப்பிபுடையுடைய ஆழ்வாருடைய கிவ்யஸர்த்தியை அதிகரிக்கவே உலகம் உஜ்ஜீவித்ததாகும். (ருக)

உலகுய்ய மால்நின்ற உயாவேங்கடத்தே *

அலர்மகளை முன்னிட்டு அவன்தன்—மலரடியே *

வன்சரணாய்ச் சேர்ந்த மதிழ்மாறன் தாளிணையே *

உன்சரணாய் நெஞ்சமே உள்.

(கூடி)

மால்	ஸர்வேச்வரன்	வன் சரண் ஆய் சேர்ந்த	திண்ணிய உபாயமாகப் பற்றின்
உலகு உய்ய நின்ற	ஸகல ஜோகங்களும உஜ் ஜீவிக்கும்படியாக கின்ற	மகிழ் மாறன்	வருளாபரணரான நம் மாழ்வாருடைய
உயர் வேங்கடத்தே	உயர்ந்த திருமலையிலே		
அலர் மகளை முன் னிட்டு	பெரிய பிராட்டியாய்வரப் புருஷகரமாக முன் னிட்டுக் கொண்டு	தான் இணையே நெஞ்சமே	உபாயாதங்களையே, ஒ மணமே!
அவன் தன் மலர் அடியே	அப்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரை களையே	உன் சரண் ஆய் உள்	உனக்குப் புதலாக பாதிபத்தி பண்ணை.

*** “தானமும் வானமும் வேடுமுடை லேங்கடம்” என்கிறபடியே இன்னுரினையா சென்
கிற வானியின்றிக்கே ஸகலப் பிராணிகளும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகத் திருமலையிலே பெருந்தருளி
யிருக்கின்ற திருவேங்கட முடையானுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டி புருஷகரமாகப் பற்றின
படியை * உலகமுண்ட திருவாய் மொழியிலிருளிச் செய்த கம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளை
கமங்குத் தஞ்சமென்றாயிற்று. (கூடு)

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி இவ்வுலகில் *

எண்ணிலாமாயன் எண்கலிய—எண்ணுகின்றான் *

என்று நினைத்தோலமிட்ட இன்புகழ்சேர்மாறனே *

குன்றிலிருமே பலக்கங்குல்.

(கூடு)

என் இலா மாயன்	என்னிறந்த ஆசாரிய குணசேஷபுத்தங்களை புடையானுள் எம்பெரு மான்	எண்ணுகின்றான் என்று திருவள்ளம்பற்றியிட்டா வினைக்கு	என்னெண்ணி
இ உலகில்	இன்னிலவுலகத்திலே உள்ளே யார்க்கின்ற பழ்நிலைநிரியங்களை	ஒளம் இப் இன் புகழ் சேர்	முறையிட்ட மதநாயகஸ்திரான
உன் நிலாவு ஐவருடன் இருத்தி	கிற பண்கலருடன் இருக்கச் செய்து	மாறன் என	ஆழ்வார் என்று அருண் தித்தவாறே
எனை கலிய	என்னை நிரிப்பவிக்	பலம் கங்குல் குன்றி விடும்	ஸம்ஸாரமாகிற காராரத் திரி ஒழிந்தபொம்.

* * * ஆழ்வாரை இங்கிலைத்திலே வைத்தது அம்மதரதிகளுக்காக. இங்கிலைத்திலிருக்கும்படி
வும் இங்கிரியங்கிலேயோடேயிருக்கவேண்டியது என்று. ஆகவே எப்பெருமான் ஆழ்வாரையும் இங்
கிரியங்கிலேயோடே வைக்கவேண்டியதாயிற்று. அதுகண்ட வாழ்வார் “இங்கிரியங்கிலேயானை எப்
படிப்பட்டவர்களைப் பாடதபாடு படுத்தாமவனவல்லவோ. இப்படிப்பட்ட இங்கிரியங்கிலேயோடே
நம்மை வைத்திருப்பது கலிகைக்காகவே போலும்” என்றெண்ணி அப்பெருமானே நோக்கி
ஒவென்று முறைவிட்டார் * உண்ணிலாசிய வென்னுந் திருவாய்மொழியில். அப்படிப்பட்ட
ஆழ்வார் திருக்காமநாத உச்சரித்தவனவிலேயே நம்முடைய ஸம்ஸாரபந்தம் தொலைபும். (கக)

கங்குல்பகவதி கைவிஞ்சி மோகமுற *

அங்கதனைக் கண்டோ ராங்கரைப் பார்த்து—* இங்கிவள்பால்

என்செய நீ ரோண்ணுகின்ற தென்னுநிலே சேர்மாறன் *

அஞ்சொலுற கெஞ்சுவெள்ளையாம்.

(கஉ)

கங்குல் பகல்	இரவிலும் பகலிலும்		
அரதி கைவிஞ்சி	ஆற்றும் அதிசயப்பட்டு	இங்கு இவள் பகல்	} இத்தகைய நிலையில் இவள் திறந்து நீர் செய்ய நீர் என் பது என்ன? என்று கேட்கவேண்டும்படி.
மோகம் உற	(ஆழ்வார்) மோஹ மடைந்திட,	என் செய நீர் என் னுக்கின்றது என்னும் கிலே சேர் மாறன்	
அங்கு அதனை என் டோர்	} அந்த நிலைமையைப் பார்த்த திருத்தாயார்	அம் சொல் உற	} ஸ்ரீஸூக்தியை யருவக திக்க
அரங்கரை பார்த்து		ஸ்ரீரங்க நாதனை நோக்கி	
			} ஹருதயம் பரிசுத்த மாகும்.

* * * சீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * உண்ணிலாசிய பதிகத்திலுண்டான நளர்ச்சியானது
மிகவும் அதிகரித்து உணர்ச்சியுடைய முர்ச்சிக்கும்படியான நிலைமை நெர்த்தவளவிலே,
“கேராயில் திருவாசலிலே முறைகெட்ட தென்னியாக்கி” என்ற ஆசார்ய ஹருதய ஸ்ரீஸூக்திப்
படியே பாரங்குச நாயகியைத் திருத்தாயார் கேராயில் திருவாசலிலே விட்டிவைத்து, ‘பெரிய
பெருமானே! இப்பெண்ணின்னை திறந்து நீர் செய்ய நீனைத்திருப்பது ழான? இப்படி இவளைக்
கைவிடுகை தரும்மோ?’ என்று கேட்கிறபடியாய்ச் சென்றது * கங்குலும் பகலும்பதிகம்.

அரதி—வட சொல். ஆற்றும்மை.

(கஉ)

வெள்ளிய நாமங்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம் *

தெள்ளியமால் தென்றிருப்பேர் சென்றுபுக—* உள்ளமங்கே

பற்றினின்றதன்மை பகரும்சடகோபந்து *

அற்றவர்கள் தாமாழியார்.

(கங)

வெள்ளிய நாமம் கேட்டு	} போக்யமான பகவத் நாமங்களைத் தாம் சொல்லக் கேட்ட தனால்	உள்ளம் அங்கே பற்றி	} தமது திருவுள்ளம் அங் கிடத்திலேயே பிச வணமர்வபடியை அருளிச் செய்த ஆழ்வார் பக்கலிலே
மோகம் விட்டு அகன்ற பின்		முர்ச்சிக்கு தெனிக் பின்பு	
தெள்ளிய மால்	} ஸர்வஹுதானை வர்வேச் வரணுடைய (திருப் பதிகளுள் ஒன்றான)	அற்றவர்கள் தாம்	} அந்நூத் தீர்த்தவர்கள் [அந்நாயர்ஹசேஷ பூதர்கள்]
தென் திருப்பேர் சென்று புக		தென் திருப்பெருமையில் போய்ப் பிசவேன்க்க	
			} கும்பீர ஹருதயத்தொ வர்.

* * * கிருத்திருவாய் மொழியாகிய * கங்குலும் பகலில் ; கிருத்தாயார் வாங்கிலே நோன்
றிய கில் கிருநாமக்களைக் கேட்கப்பெற்ற வளனிலே மூர்க்கை திர்ந்தொழிய, உணர்ந்தி பெற்ற
ஆழ்வார் தென்கிருப்பேரொயில் என்னும் கிருப்பதியிலே சென்று சேரவேணுமென்ற
முனைப வெளியிட்டருளினார் * வெள்ளைச் சரிசங்கு கிருவாய் மொழியிலென்க.

இப்பாட்டின் இரண்டாமடியில் “தென் கிருப்பேர்” என்றே உலகமெங்கும் பாடம்
வழங்கி வருகின்றது. சோழ நாட்டிற் கிருப்பதிகளுள் ஒன்றான அப்பக்குடத்தான் ஸன்னி
திக்கே தென் கிருப்பேரென்று வியவஹாரம். அந்தத் கிருப்பதி இங்கு விஷயமன்று. பாண்டி
நாட்டிற் கிருப்பதிகளுள் ஒன்றான தென் கிருப்பேரையே இங்கு விவசயிக்கும். ஆகவே ‘தென்
பேரை’ என்று பாட்டிருக்கிருக்கலா மென்பர் பெரியோர். பேரை என்பது கிருநாமமென்றென்
றும், ‘பேசெயில்’ என்பதே கிருநாமமென்றும் வியாக்கியானங்களினால் தென்கின்றபடியால் ஏக
தேசந்த ஹண்டாகத் தென்கிருப்பேர் என்றிருக்கத் தகுதியுண்டு. (கூரு.)

ஆழிலண்ணன் தன் விசயமானவை முற்றுங்காட்டி *
வாழிதனுலென்று மகிழ்ந்து நிற்க —* ஸ்ரீலவை
தன்னையின்று போல் கண்டு தானுரைத்த மாறன்சொல் *
பன்னுவரே நல்லது கற்பார்.

(கூசு)

ஆழி வண்ணன்	கடல் வண்ணனான எம்	இன்று போல் கண்டு	இன்று நடந்தவை போல்
தன் விசயம் ஆனவை	பெருமான்		வரையாக்கரித்து
முற்றும் காட்டி	தன்னுடைய விஜய		
	பாம்பரைகள் முழுவு		
	தும் காட்டி		
இதனால் வாழ் என்று	இவற்றையதுபவிப்ப	தான் உரைத்த மாறன்	தாம் அதுபவித்ததற்குப்
	தனால் வாழ்த்துபா		போக்கு வீடாகப்
	மென்று (ஆழ்வாரை		பாச மருளிச் செய்த
	* நோக்கிக்) கடறி		ஆழ்வாருடைய
மகிழ்ந்து நிற்க	உகத்திருக்க	சொல்	ஸ்ரீஸூக்திகளை
	பழையனாய்க் கழிந்த	பன்னுவரே	அதுபவிப்பவர்களை
ஸ்ரீலவை தன்னை	அந்த விஜயபதானை	நல்லது கற்பார்	நல்ல தாங்களைக் கற்பவ
	களை		ராவர்.

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வாரை ஒருவரது தரிப்பிக்க வேண்டித் தன்னுடைய அபதாங்கக்
ளாவிய முவுலகைத் தல், கடல்கடைதல், நிலமிடத்தல், பிரளயம் காத்தல், பாரதம் கை செய்தல்
முதலிய சரித்திரங்களைக் காட்டிக்கொடுத்து * ஆழ்வீர்! இவற்றைப் பேசியதுபவிந்து வாழக்
கடவீர்’ என்றருளிச் செய்ய, ஆழ்வாரும் அவற்றையெல்லாம் தற்காலத்திற் போலக் கண்டு
களித்துப் பேசியதுபவித்தார் * ஆழியெழுவென்னும் பதிகத்தில்.

‘நல்லது கற்பார் மாறன்சொல் பன்னுவர்’ என்று அக்யுகிந்து, நல்ல ஸ்ரீஸூக்திகளைக்
கற்க விருப்பமுடையவர்கள் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியைக் கற்பர்கள் என்று முனைக்கலாம். (கூசு)

கற்றோர் கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் *
பற்றும் விபல்குணப் பண்டுகளை — * உற்றுணர்ந்து

மண்ணிலுள்ளோர் தம்மிழவை வாய்ந்துரைத்த மாறன்சொல் *
பண்ணிலினிதான தமிழ்ப் பா.

(கூடு)

சுற்றோர் கருதும் } சுற்றவர்களால் தியானிக்
கப்படுகிற
விசயங்களுக்கு எல்லாம் } வெற்றிச் சரிதைகளுக்
பற்று ஆம் } கெல்லாம் ஆலம்பன
மாயிருக்கிற
விபலருணம் பண்புகளை } விபலாவதாச குணஸ்வ
பாவங்களை
உற்று உணர்ந்து } ஆராய்ந்தறிந்து,

மண்ணில் உள்ளோர் } இம்மண் டுலகத்தவர்
தம் இழவை } தன்பகவத ருபவந்தை
யிழக்கும்படியை
வாய்ந்த உரைத்த } பொருத்தமாக எடுத்து
ரைத்த
மாறன் சொல் } ஆழ்வாரது அருளிச்செய
லானது
பண்ணில் இனிது } பண்ணிலையில் பரம
ஆன் தமிழ் பா } பேரக்யமான த்ராவிட
வேதம்.

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * ஆழிரியெழுவெனும் பதிகத்தில் அதுஸந்தித்த விஜய
பாம்பரைக்கு அடியான விபலாவதாச குண ஸ்வபாவங்களை அதுஸந்தித்து 'படுக்கைக்கீழே
தூண்டி கிடக்கக் கால்கிங்கிச் சாவாகரைப்போலே இப்படிப்பட்ட மஹாநிபியுண்டாயிருக்க இவ்
வுலகத்தவர்கள் இத்தையிழந்து அளர்ந்தப்படுவதே' என்று மைலாரிகளியிழங்கு வெறுந்து
உரைத்த பதிகம் * சுற்பாரிராமரோனை யெண்பது.

கீழ்த்திருவாய்மொழியின் தீகமனப்பாசுரத்தில் * வென்றிதரும்பத்தும் மேலிக் சுற்பார்க்
கே * என்றதில் நோக்காக "விசயங்களுக்கெல்லாம்" என்றருளிச் செய்தபடி. விசயங்க
ளென்றது விஜயபதாங்களைன்றபடி. (கூடு)

பாமருவுலேதம் பகர்மால் துணங்களுடன் *
ஆமழகுவேண்டப்பாடாமவற்றை—* அமனத்தால்
நண்ணியவனைக் காண நன்குருகிக் கூப்பிட்ட *
அண்ணலைநண்ணுரோழையர்.

(கூடு)

பா மருவு லேதம் பகர் } சந்தங்கள் பொருத்திய
வேதங்களால் பேசப்
படுகிற
மால் } ஸர்வேச்வரனுடைய
குணங்களுடன் } திருக்குணங்களை
ஆம் அழகு } நல்ல அழகென்ன
வேண்டப்பாடு ஆம் } பெருமென்மை மென்ன
அவற்றை } ஆகியவைகளை

அமனத்தால் நண்ணி } மாகஸஸாகஷத் காரமரக
அருபயித்து
அவனை காண } அப்பெருமனைக் கண்
னாகக் காணவேண்டி
நன்கு உருகி கூப்பிட்ட } நன்றாக உள்ள முருகி
ஓவென்று நுயலிட்ட
அண்ணலை } ஆழ்வாசர்
நண்ணுர் } அடிபவியாதவர்கள்
ஏழையர் } அபிவேகிகளாவர்.

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * சுற்பாரில் அதுஸந்திக்கப்பட்ட குணங்களோடு கூட அப்
பெருமானது வடிவமறும் பெருமென்மையும் ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திற்கு விஷயமாக,
அவற்றோடுகூடி அப்பெருமனைக் கண்ணாலே காணவேண்டுமென்னுமானக கொர்ந்து கூப்பிட்
ட திருவாய்மொழியாகிய * பாமருமுவுலகுமென்பது. அங்ஙனம் கூப்பிட்ட ஆழ்வாசை ஆசாபி
யாதவர்கள் அறிவிக்களான நீசரோயாவர் என்றதாயிற்று.

வேண்டப்பாடாவது ஸர்வாதிகந்வும். * பாமருமுவுலகும் படைத்த * பாமருமுவுலகமுளங்
த * இப்பாதிக்களால் ஸர்வாதிகந்வுமும், * நாமரைக்கண்ணுலே * நாமரைக் கையாயோ * இந்
யாதிக்களால் அழகும் அழிக்.

(கூடு)

ஏழையார்கள்கெஞ்சை யிளகுலிக்கும்மாலுது *
 சூழவந்துதொன்றித் துயர்வினைக்க *—ஆழமனந்
 தன்னுடனையவழகைத் தானுரைத்த மாறன்பால் *
 மன்னுமவர் தீவினைபோம்மாய்ந்து.

(கௌ)

ஏழையார்கள் கெஞ்சை	அபலைகளினுடையமனத்	ஆழம் மனம் தன்னுடனே	நாடுபட்ட மனத்துடனே
இளகுலிக்கும்	தை	அவ் அழகை	அந்த வழுவழகை
மால் அழகு	உருக்க வல்ல தான	தான் உரைத்த மாறல்	அருளிச்செய்த ஆழ்வார்
	எம்பெருமானது அழகா	பால்	விஷயத்திலே
	னது	மன்னுமவர்	பொருந்தியிருப்பவர்கள்
சூழ வந்து தொன்றி	சாற்புறமும் வந்து காட்	நீ வினை	ஹடைய
துயர் வினைக்க	சி சந்து	மாய்த்து போம்	பாவங்களெல்லாம்
	வருத்ததைதயுண்டாக்க,		உருவழிந்து போம்.

* * * நிழத்திருவாய்மொழியாகிய * பாமரு முடிவிலில் * வந்தெய்துமாறதியேன் மங்கு
 லீலச் சுடர்தழைப்ப * என்னும் பாசுரத்தில் பரஸ்தாவிக்கப்பட்ட விலக்கமான வழுவழகா
 னது திருவுள்ளத்திலே ஊற்றிற்று அத்தையே இடையறாமல் பாவித்த பாவநாபரகரவந்தா
 லே அள்வழகு பரத்யகூலமமாய்த் தோற்றித் தனித்தனியும் கிரளவும் ஒரு முகஞ் செய்து
 நலிய, தாம் நலியு பட்டுச் சொல்லுகிறபடியை உருவெளிப்பாட்டாலே கோவுபடுகிறவொரு
 பிராட்டி பாசுரமாக அருளிச் செய்ததாம் * ஏழையாவிப் பதிகம்.

(கௌ)

மாயாமல்தன்னைவைத்த வைசித்திரியாலே *
 தீயாலிசித்திரமாச் சேர்பொருளோ—டோயாமல் *
 வாய்ந்துநிற்கும்மாயன் வளமுரைத்த மாறனைநாம் *
 ஏய்த்துரைத்து வாழுகாளேன்று.

(காடி)

தன்னை மாயாமல்வைத்த	ஆழ்வாசாகிய தம்மை	ஆயாமல்	அகவரதமும்
	அழியாதபடி இக்கிலத்	வாய்ந்து நிற்கும் மாயன்	பொருத்தி நித்திரை
வைசித்திரியாலே	திலைவைத்த	வனம்	பெருமானுடைய
	விசித்திரத் தன்மையி	உரைத்த	விபூதி விஸ்தாரத்தை
	னல்,	மாறனை	அருளிச்செய்த
தீ ஆம் விசித்திரமா	நீ முதலான பஞ்சபூதம்		ஆழ்வரை
சேர் பொருளோடு	களும் (ஒன்றின் காரி	நாம் ஏய்த்து உரைத்து	நாம் அனுகித் துதித்து
	யம் ஒன்றுக்கில்லாத	வாழும் நான் என்று	வாழ்வது என்னை நக்
	படி உவ்வே அரு		கோ?
	வாய்) சேர்த்திருக்கும்		
	பதார்த்தங்களோடு		

* * * நிழத்திருவாய்மொழியாகிய * ஏழையாசாகியில் பட்ட நலிவுக்கு ஆழ்வார் முடிந்தே
 போயிருக்க வேண்டும்; ஆயினும் முடிந்து போகாதபடி தம்மை வைத்து கோக்கிக்கொண்டு
 போருகிற ஆச்சரியத்தைக் கண்டு தாம் விசித்திரப்படி, 'ஆழ்வார்! இவ்வென்னு கொண்டோ
 நீர் இப்படி விஸ்வப்படுகிறதா? மற்றும் கம்முடைய விசித்திரமானபடினை பெல்லாம் காணீர் *
 என்று எம்பெருமான் தன்னுடைய ஆச்சரிய ஐகதாரகரத்யத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க, அந்தை
 யதுபலித்து விஸ்வதராகிராழ்வார் * மாயாவாமனனே பென்னுந் திருவாய் மொழியில்.

இரண்டாம்டியில் 'ஆயாமல்' என்றும் பாடமுண்டென்பர்; அது வழங்குமதன்று. (காடி)

என்றனைநீயிங்குவைத்தேதுக்கென * மாலும்
 என்றனக்குமென்றமார்க்கு மின்பமதா—* நன்னுகலி

பாடவேனக் கைம்மாறிலாமை பகர்மாறன் *
பாடனைவார்க்குண்டாயின்பம்.

(கக)

என் தனை நீ இங்கு } எம்பெருமானே
வைத்தது எதுக்கு } என்னை இக்கிலக்த
என } தில் வைத்திருப்பது
எதுக்காக? 'மன்று
(முட்கார) கேட்க.
மாலும் } எம்பெருமானும்
என் தனக்கும் என் } 'எனக்கும் என்னடியா
தமர்க்கும் இன்பம் } ர்க்கும் போக்யமாக
அத ஆரன்று கவி } தியயப் பிரபந்த மரு
பாடனை } சிச் செய்வதற்காக
(வைத்திருக்கிறேன்)'
என்று விடையருள.

கைம்மாறு
இலாமைபகர்

மாறன் பாடு
அனைவார்க்கு
இன்பம் உண்டாம்

இவ்வுபகாரத்திற்கு ஏற்ற
பிரதி உபகாரம். நம்
மிடத்தில் இவ்வாமை
எய் சீர்வேதத்துடன்
அருளிச் செய்த
ஆழ்வார் பக்கலிலே
சேருமவர்களுக்கு
ஆனந்த மூண்டாகும்.

*** பிரானே! எனக்கு ருசி யில்லாமலிருக்க எனனை இந்த ஸம்ஸாரத்திலே நீ வைத்திருப்பது எதற்காக வென்று ஆழ்வார் கேட்ட, 'உம்மைக் கொண்டு நமக்கும் நம்முடையார்க்கு மனுபவிக்கலாம்படி. விலகடினமான திருவாய்மொழியைப் பாடுவீத்துக் கொள்ளவே உம்மை இங்கு வைத்தோம்காணும்' என்று எம்பெருமானருளிக்கெய்ய, யியாஸபாசாதி மஹர்ஷி அளும் முநவாழ்வார்களு முண்டாயிருக்க, நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேனைத் கொண்டு இக்காரியம் கொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றின இம்மதேஹரபகாரத்திற்கு உபய விபூதியிலும் கைம்மாறு ஒன்றுமிலேயே யென்று நடுமொழிப் பேசினது *என்னைக்கு மென்கை யென்கிற திருவாய்மொழி.

(கக)

இன்பக்கவி பாடுவீத்தோனை* இந்திரையோடு
அன்பற்று வாழ்திருவாறன் வினாயில்—* கனபமறக்
கண்டடிமை செய்யக் கருதியமாறன் கழலே *
திண்டிழலோர் யாவார்க்கும் தேவு.

(எம)

இன்பம் கவி பாடுவீத் } போக்யமான திருவாய்
தோனை } மொழியைத் தம்மைக்
கொண்டு பாடுவீத்த
எம்பெருமானே
இந்திரையோடு } பிராட்டியோடு கூட
அன்பற்று வாழ் } மகிழ்ந்து வாழ்விட மாள்
திருவாறன்வினாயில் } திருவாறன் வினையென்
னம் மல்காட்டித்
திருப்பதியில்
தன்பம் அற கண்டு } தமது வருத்தம் தீரக்
கண்டு

அடிமை செய்ய கருதிய
மாறன்
கழலே
திண் திறவோர்
யாவார்க்கும்
தேவு

கைக்கரியம் பண்ண
ஆசைப்பட்ட
ஆழ்வாருடைய
திருவடிகளை
திட்டான் ஆத்யவஸாப
முடையாரொல்லார்க்
கும்
செய்வவாரும்.

*** ஆழ்வார்தாம் பரபுன திருவாய் மொழியைக் கேட்கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியாருடனே பேரோளக்கொங்கத் திருவாறன் வினாயிலே எம்பெருமான் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற படியை அனுபவித்தது நாம் அங்கே சென்று அச்சேர்த்தியிலே திருவாய் மொழியைக் கேட்கித்து அடிமை செய்யப்பெறுவது எப்போதோவென்று மகேசுரத்திற்குப் படிபைப் கூறும் * இன்பம் பயக்கவேன்கிற திருவாய்மொழி யென்றதாயிற்று.

(எடு)

தேவனுறைபதியில் சேரப்பெறுமையால் *
மேவுமடியார்வசனும் மெய்நிலையம்—* யாவையும்தா

னம்சிலையும் சங்கித் தலைவதெளிந்த மாறன்பால் *
மாலிலத்தீர் நங்கன்மனம்.

(எக)

மா நிலத்தீர்	இப்பெரிய ஈவகத்தி ஊன்னவர்களை	யாவையும் தான் ஆம் கிலையும்	வைகலசேதாரோதாப் காரத்திருப்பான் நிலை மையிலும்
தேவன் உரை பதிலில்	(திருச்சொன்ன) இவ்வ தேவனடிய திருவா றன்மனையில்	சங்கித்த	அதிசங்கை பண்ணி இரண்டு வகையான
சோ பெருமைபாள்	சேருத்தபாடி அடியை செய்யப் பெருமை யானே	அவை தெளிந்த	அந்த அதிசங்கைகள் தீர்த்து திருச்சொன்ன இரண்டு குணங்கள் ஊம் தெளிவு பெற்ற ஆழ்வார் பக்கவிலேயே
மேலும் அடியார் வசன் ஆம் மெய் நிலையும்	(அவனது) ஆசரித பா கத்திரியமாகிற நிலை மையிலும்	மாறன் பால் நங்கன் மனம்	எம்மு நெருசு பொருத்தி யிருக்கின்றது.

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியான * இன்பம் பயக்கவெனும் பதிகத்தில் மீளோதிந்த
படியே திருவாதன் வினையிலே சென்று புந்தும் திருவாய் மொழி கேட்டிந்து அடிமை செய்யப்
பெருமையாலே மிகவும் தளர்ந்து “எம்பெருமான் ஆசரித பாநந்திரன் ஸர்வ நிர்வாணுகன் என்
திரூக்கீதாரம்; இவையும் கம்மைத் தோற்றிப் பொய்யாகிறதோர்”; என்று ஆழ்வார் அவன் குணத்
திலும் ஸ்வரூபத்திலும் அதிசங்கைபண்ண, அந்த அதிசங்கையை எம்பெருமான் போக்கிய
ருள் ஸமாஹிதரானபடியைக் கூறுவதாம் * தேவமிமராவார் என்னுந் திருவாய்மொழி. இத்திரு
வாய் மொழியில் * உமருகந்துகந்துருமம் * இமந்ததும் நீயே * என்கிற இரண்டு பாட்டுக்களில்
* அறிவொன்றும் சங்கிப்பன் வினையென் * என்றருளிச் செய்திருப்பது கொண்டு ஆழ்வாருக்கு
சங்கைபண்டாயிற்றென்னுமிடம் அறிக.

* மலரடிப்போதுகளைன்னெஞ்சந் தெப்பொழுதுமிருத்தி வணக்கப் பவரடியார் முன்பரு
ளிய * என்று கீழ்த்திருவாய் மொழியில் அதுலக்திந்த உபகாரத்தை ஸ்மிருதி விஷயமாம்படி
பிரகாசிப்பிக்க, அதனை * நான்களை யெனக்கே தலைத்தலைச் சிறப்ப்த்தந்த பேருதவி * என்றது
ஸந்தித்து பீர்தரணமையால் ஒருவாறு சங்கை தெளிந்தமையும் விளங்கிற்று. (எக)

நங்கருத்தை கன்றாக நாடிநிற்கும் மாலநீய *

இங்கிலற்றிலானை யெமக்குளதென்—சங்கையிலுல் *

தன்னுயிரில் மற்றில்நனை தானெழிந்த மாறன்தான் *

அங்கிலையை யாய்ந்துரைத்தா னன்து.

(எஉ)

காம் கருத்தை	கந்து திருத்தயத்தைய	தன் உயிரில் மற்றில்	ஆதமாலிலும் ஆதமியங்க ளிலும்
கன்றாக நாடி நிற்கும்	உள்ளபடி ஆராய்க்கும் பொருத்தி		
மான் அறிய	எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தாலே	நனை தான் ஒழிந்த மாறன் தான்	விருப்பம் தெரிவைந்த ஆழ்வார்
இங்கு இவற்றில் ஆனை	பார்த்துத வஸ்துக்களில் விருப்பம்	அத்திலையை	அந்தத் தன்மைமைய
எமக்கு உந்து என் சங்கையினால்	எமக்கு இருக்குமோ என்னு மதிசங்கையாலே	அங்கு ஆய்க்கு உரைத்தான்	அவ்வண்ணம் ஆராய்க்கு அருளிச்செய்தார்.

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியான * தேவமிமராவாரில் அதிசங்கையுண்டாகித் தீர்ந்தவன்
மேயல்லது தமக்கு அபேகாநிதரான பாஹ்யஸம்சு லேஷம் நெருக்கிலேயே; அதுனால் ஆழ்வார்க்கு
ஒரு சங்கையுண்டாயிற்று; “ஸம்ஸாரத்திலே கமக்கு நகையிலையென்று நாம் எண்ணியிருக்கி

சேரம்; ஆனாலும் * உன் திருவாய் நுள்விந்தெல்லாமுடனி நுந் தறிபும் ஸர்வேச் சரணுடைய திருவுள்ள மறித்ததாக நமக்கு ஸம்ஸாரஞ்சி இருக்கிறதுபோலும்; இவ்விப்பாகில் எம்பெருமான் உபேகழிக்கப் பாவத்தியிராமே; உபேகழிக்கக் கண்ணையானே நமக்கு ஸம்ஸாரஞ்சி. இன்னமும் அறவில்லை யென்று எம்பெருமான் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கக்கூடும்; அவன் அங்கனே திருவுள்ளம்பற்றினால் அது பொய்யாக இருக்கமாட்டாதே; ஸம்ஸாரமுடையாமல் நமக்கு ஸம்ஸாரஞ்சி உள்ளத்தினுள்ளே உறைகின்றதே தான் என்னதோ" என்றொரு சங்கையுண்டாயிற்று. அதனால் ஆழ்வாருடைய பங்குகளில் தாம் கசையற்றபடியை ஆழ்வார் அன்பாபதேசத்தாலே அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியாம் * நங்கள் வரிவளை யென்பது * காலம்பல சென்றும் கண்பதானே உங்களை டெங்கனிடையில்கையே * பாநமடைவதன் பாசத்தாலே மற்ற ஸன்பாசங்கள் முற்றவிட்டு * இத்யாதி பாசங்கள் தானாக.

என் சங்கையினால்—என்ற சங்கையினாலென்றபடி.

(எஉ)

அங்கமார்பேண வவர்கடுவேலாழ் திருமார்து *

இங்கொர்பரிவரினையென்றஞ்சு—* எங்கும்

பரிவருளசேன்னப் பயத்திர்த்தமாறன் *

வரிகழல்தாள்சேந்தவ்வாழ்வார்.

(எஉ)

அங்கு	அந்த நித்யபூதியிலே	எங்கும் பரிவார் உள்	எங்கிடத்திலும் பரிவார்
அமர்	நித்ய ஸூரிகளும் முத்தர்களும்	என்ன	எவர்கள் இருக்கின்றார்களென்று எம்பெருமான் கூறு (அதனால்)
பேண	மங்கலாசாஸனம் புண்ணிக் கொண்டிருக்க	பயத்திர்த்தமாறன்	அச்சம் தீரப் பெற்ற ஆழ்வாருடைய
அவர் கடுவேலாழ் திருமார்து	அந்த நித்ய முத்தர்களோடே வாழ்கின்ற ஸர்வேச் சரணுக்கு	வரி கழல் தான்	வரியையுடைய கிரகமுலோடே கூடின திருவடிவரை
இங்கு	இக்கிவத்திலே	சேர்த்தவர்	அடைந்தவர்கள்
ஒர் பரிவர் இலை என்று அஞ்ச	பரிந்த காப்பிலுவர் ஒரு வருமிகையெயென்று தாம் பயப்பட;	வாழ்வார்	உருவிலின்பப் பெறுவார்கள்.

*** தீர்த்திருவாய்மொழியான * நங்கள் வரிவளையின் * ஒர் கொல ரீல நன்னெடுங் குன்றம் வருவதொப்பான் * என்று அறவிந்திருந்த அவனுடைய திவ்ய மங்கள் கிரகமுலோ ஸ்ரீசுந்தரியை திருவுள்ளம் சென்று * இப்படிப்பட்ட ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமாரியங்களுக்குக் கொள்கலமான இவ்வடிவுடனே பரமோஹநாதரபரான தேவர்களின் காரியம் செய்கைக்காக, பிரதிகுலர்வர்த்திக்கிற இந்த நிலத்தினே தனியே வந்தவதரித்து ஸ்ரீசுந்தரியை நோக்கி. பரிவார் ஒருவருமில்லையே! என்ன தீங்கு நேரிடுமோ!, என்று ஆழ்வார் வரிதொரித்து பயப்பட, அதற்கு எம்பெருமான் "ஆழ்வார்! நமக்கும் பரிவர்க்கு முழுக்கூங்களும் முத்தரும் நித்யமும் உண்டு; ஒருகுறையுமில்லை" என்றருளிச் செய்த, ஆழ்வார் அச்சம் தீர்த்தாராயிற்று * அங்குமிங்கும் பதிகத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் * கல்கமில்லா நல்தவமுனிவர் கரைகண்டேவர் துளக்க மில்லாவானவசெல்லாம் தொழுவார்கள் * என்ற பாசத்தினால் ஆழ்வாருடைய அச்சம் தீர்த்தமை அறியத்தக்கது.

(எஉ)

வாராமலச்சமினி மால்தன் வலியினையும் *

சீரார் பரிவருடன் சேர்த்தியையும்—* பாருமெனத்

தானுகந்த, மாறன் தாள்காரனெஞ்சே வாராயேல் *

மாணிடலரைச் சாரந்து மாய்,

(எஉ)

இனி அச்சம் வாராயல்	இனி மேலும் (ஆழ்வார்த் கு) அச்சம் மறுவலி பாத்தபடிபாச	பாடும் னன்	காட்டிச் செங்குத்த,
மால்	ஸாஸிசைவரன்	தான் உத்த	(அது கண்டு) உத்தந்த
தன் வலியினையும்	தன்னுடைய பராக்ரமம் சீரையும்	மாறன் தான்	வின
	மேன்மை பொருந்திய	நெஞ்சை சார்	ஆழ்வாது திருவடினை
சீர் ஆர் பரிவருடன்	அன்பிராடு தான்	சாராய் வல்	நெஞ்சமே! அடைந்திடு;
சேர்த்தியையும்	சேர்ந்திருக்கிறபடியை	மாணிடவரை சார்ந்து	தன்மனம் அடைய மாட்
	யும்	மாயு	டாயாநில்
			மம்ஸாரிகளோடே கூடி
			வ்வருபவழிந்நுபோ.

* * * கீழே * அங்குமிங்கும் பதிவத்தில் ஆழ்வார்திருண்டான அச்சத்தை எம்பெருமான் ஒருவாறு திரிந்திருக்கச் செய்தோமும், இன்னமும் இவர்களுக்கு கம் பக்கல் பரிசின் கனத்தானே அச்சம் மறுவலிக்குறிமென்மெண்ணி, பிரதிகுலர்களுக்குக் கணிக்கிற வெண்ணுபடி அரணுடைத்தான திருச் செங்குன்றாரிலே மஹாசக்திமாண்களான மூலாயிரம் வேதியர்கள் பரிந்து கொக்க, அவர்களுடன் தான் சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்படியும் தனக்கு அஸாதாரணமாகவுள்ள யிர்ப் பராக்ரமாத்ருணாமிருத்தியையும் காட்டிக்கொடுக்க, அதனால் அச்சம் கெட்டு அவன்வடிவழகிலே நெஞ்சை வைத்து அன்புநின்று உகந்தாரென்பதைத் தெரிவிப்பதாம் * வார்த்தாவருவித் திருவாய்மொழி.

இங்கினே யதுபயித்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளைச் சேர்ந்தால்தான் உஜ்ஜீவனம், இல்லை யெல் ஸம்ஸாரிகளோடே சேர்ந்து பாழாய்ப் போக வேண்டியது தன்னன்னுராயிற்று. (எஃ.)

மாயன்வடிவழகைக் காணாத வல்லிடா
யாய் * அதறவிஞ்சியமுதலற்றம்—* தாயபுகழ்
உற்றசடகோபனை நாமொன்றிரிந்தும் போகுபகல் *
அற்றபொழுதான தெல்லியாம்.

(எஃ)

மாயன்	ஸர்வேசுவரனுடைய	தாய் புகழ் உற்ற	பரிசுத்த தீர்த்திவாய்ந்த
வடிவு அழகை	திவ்யமங்கள விக்ரஹ	சடகோபனை	ஆழ்வாரை
	ஸௌந்தர்யத்தை	எம் ஒன்றி ரிந்தும்	நாம் கிட்டி நின்று அருப
காணாத	வேலிக்கப் பொருமைபா	போது	விக்குல் காலம்
வல் விடாயாயது	ஹண்டான	பகல்	எதுவோ அததான்
அற விஞ்ரி	மிக்க வருத்தமானது	அற்ற பொழுதானது	பகலாகும்;
அழுது அஸந்தம்	மிகவும் அநிகரிக்க (அதனால்)	ஏவ்வி ஆம்	அவ்வருபவம் விச்சே
	அஸந்தியமுதலான		தித்த காலமானது
			காளசாத்தியாகும்.

* * * கீழ்ப்பாஸ்துதமன அதுபவம் மாணவதுபவமாத்திரமாய் பாற்றவஸம் ச்லேஷயோக்ய மஸ்ஸாணமபாளே மிகவும் கோவுபட்டு காட்டுந்தீகதுவினாற் போதில் சாலவும் பரிநிதித்து, அய ன்ந்து வடிவழகைப் பவபடிபாக வருணிந்துக்கொண்டு பெருங்கூப்பிடாகக் கூப்பிடுகிற திருவாய் மொழி * மாயங்குந்தராமனு வென்பது. (எஃ)

எல்லி பகல்நடந்த வித்தலிடாய் தீருகைக்கு *
மெல்லவந்து தானகலக்க வேண்டுமென—* நல்லவர்கள்
மன்னுகடித்தானத்தே மாலிருக்கமாறன் கண்டு *
இங்கிலையைச் சொன்னுணிருந்து.

(கஃ)

எல்லி பகல் கடந்த	இரவும் பகலும் துயர்தே வளர்ந்த	கல்வையர்கள் மன்னு	தற்புகழ் லெதியர்கள்நிலை
இந்த விடாய் திருவைக்கு	கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுண்டான வருத்தம் தீர்வதற்காக	கடித்ததானத்தே மால் இருக்க	பெற்று வாழ்கிற திருக்கடித்தானத்திலே
மெல்ல வந்து நான் கலக்கவேண்டும் என	பைய வந்தது (எம்பெரு மான்) நான் கலம்ச் செய்து கல வேணு மென்றேன்னி	மாநன் கண்டு இருந்து இருக்கையை சொன்னான்	அந்தவர் வேசுவரன் எழுத்தருளியிருக்க அவ்விருப்பை ஆழ்வார் செலித்து நிலைபெற்றிருந்து இருந் செய்தியை அருவிச்செய்தார்.

*** கீழே அகவாதமாக கிளத்த நம்முடைய பெருவிடாய் கெடும்படி தம்மோடே வந்து எம்ச்சிலெவிக்க விரும்பி அடுத்தணித்தாகத் திருக்கடித்தான மென்னும் மலைகாட்டுத் திருப் பதியிலே வந்திருந்து தம்பக்களினே மிகவும் ஆவல் கொண்டிருக்கிறபடியை அவன் காட்டிக் கொடுத்தான். அதனை அதுவந்தித்து ஆழ்வார்தாம் ஹருஷ்டாகித படியைத் தெரிவிப்பதாம் * எல் லிபுகலாயும் பதிகம். (என)

இருந்தவன் நான் வந்து இங்கிலரெண்ணமெல்லாம்.*
திருந்த விவரத்திறத்தே செய்து —* பொருத்தக்
கலந்தினியனுயிருக்கக் கண்டசடகோபர் *
கலந்தநெலி கட்டுரைத்தார் கண்டு.

(என)

இருந்தவன் நான்	திருக்கடித்தானத்தி லிருந்த வாய்ச் வசன	பொருத்த கலந்து இளியன் ஆம் இருக்க கண்ட	ஒரு ரீராய்க் கலந்து இனிமையோடேயிருத் தும்படியை சேலித்த ஆழ்வார்
இங்கு வந்து	இவ்விடத்திற வந்து	சடகோபர்	அவன் தம்போடு எம்ச் செலித்த படியை
இவர் எண்ணம் எல்லாம் திருந்த	இவ்வாழ்வானுடைய மனோரம் முழுவதும் முற்றுப்பெற	கலந்த நெலி கண்டு	திருவுள்ளத்தானே கண்டு
இவர் தம் திறத்தே செய்து	இவ்விடத்தே அருள் செய்து	கட்டுரைத்தார்	அருவிச் செய்தார்.

*** திருக்கடித்தானத்திலிருப்பைக் கீழ்த்திருவாய் மொழியான * எல்லிபுக் காலையில் காட்டிக் கொடுத்த எம்பெருமான் ஆழ்வாரிருட்டிடத்தளவும் மென்ன வந்து தன்னை முற்றாட் டாக அதுவளிற்கும் படியாகக் கலந்து ஒரு ரீராகக் கலந்து அத்தாலே நான் இனிமை பெற் றுனாயிருக்கிறபடியைக் கண்ட ஆழ்வார் அவன் தம்முடனே வந்து கலந்தபடியைப் பேசினார் யிற்று * இருத்தும் வியந்து பதிகத்திலு.

(என)

கண்ணிறைய வந்து கலந்த மாலிக்கலவி *
திண்ணிலையாவெணுமெனச் சிந்தித்து —* தண்ணிதேனும்
ஆருயிரினேற்றமது காட்ட ஆய்ந்துரைத்தான் *
காரிமாறன் தன்கருத்து.

(என)

கண் சிறைய வந்து கலந்த மால்	கண்ணாவந்து கலந்த எம்பெருமான்	ஆர் உயிரின்	அருமையான ஆத்மாவி னுடைய
இக்கலவி தன் கலை ஆ வேணும் என சிந்தித்து	இந்தக் கலவியானது சாச்வதமாயிருக்க வேணுமென் மென்னி	ஏற்றம் அது காட்ட	ஏற்றத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க
தண்ணிதே எனும்	கீழே கீழிய தென்பதாக ஆழ்வார் பெனின	காரி மாறன் ஆய்ந்து தன் கருத்து உரைத் தான்	ஆழ்வார் ஆராய்ந்து தமது திருவுள்ளத்தை அருவிச் செய்தார்.

*** இருந்தும் கியந்தென்றிற் கிழத்திருவாய் மொழியிலே பேருவகையோடே யதுப
விக்கிற வளவில் ஆழ்வார் * கிறியேயனுடைச் சிந்தையான் * என்று தம்முடைய கிறுமையை அது
ஸங்கித்தார்; அதனூல் இவர் வைசம்பாயுஸந்தானம்பண்ணி அகலக்கூற மென்றெண்ணினளம்பெரு
மான் இந்த ஸம்ச்சேஷம் இடையறாது செல்ல வேணு மென்று கருதி, 'ஆழ்வார்! மிகவுயர்ந்த
தான் ஆத்மவஸ்துவை நீர் தண்ணிதராத கிறிப்பது நகுதியன்று; இதன் எற்றத்தைக் காணீர்'
என்று ஆத்மவஸ்துப கைலசத்தையத்தனக் காட்டிக்கொடுக்க, இனி கைசபாதுஸந்தானம் பண்ணி
அகலமாட்டாமையாகிற தமது கிருஷ்ணன் தைவ வெளியிட்டாராழ்வார் * கண்கள் விவந்து பதி
கத்தில், "தெருளும் மருளும் மாய்த்தோமே" என்ற பாசரத்தில் கோக்காத "காரிமாறன் தன்
கருத்து ஆய்ந்துரைத்தான்" என்றது. (எம)

கருமால் திறத்திலோரு கண்ணிகையாம் மாறன் *
குருமாகலவியுரைப்பால்—* திரமாக
அந்நியருக்காகா தவன்றனக்கேயாத முயிர் *
அந்நிலையையோரு கெடிதா.

(எக்)

கருமால் திறத்தில்	} ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் விஷயத்தில்	திரம் ஆக	} ஸ்ரீராமன் ஆத்ய சேஷப் படாமல்
ஒரு கண்ணிகை ஆம் மாறன்		ஒரு கண்ணிகையின் தன்மையை யடைந்த ஆழ்வார்	
ஒரு மாசுவலி உரைப்பால்	} ஒரு விலகலானமைச் சேஷ லக்ஷணங்களை (ந்நோழி பெச்சாடுவ) அருளிச் செய்ததனால்	அவன் தனக்கே ஆதும் அந்நிலையை	} அப்பெருமானுக்கே உரித்தாம் நிலை மையை தீர்க்கமாக ஆராய்பின்.
		கெடிது ஆ ஒரும்	

*** ஆழ்வார் தம்முடைய அகம்பாற்றுந் தவந்தைத் தோழி பாசரத்தாலே பெரு சமந்
காரமாக அருளிச் செய்த பதிகம் * கருமானிக்கமலை பெண்பது. பராவஞ்சு நாயகி விவாஹ
யோக்யமான பருவம் வாய்த்தவனாக இருந்ததனால் அவனுக்கு விவாஹம் நடத்த வேணுமென்று
மாதா பிதர்களுள் எண்ணி ஸ்வயம்வரனாகத்தானும் பண்ணின் வளவிலே * அன்றிப்பின் மற்றொரு
வர்க்கு என்னைப் பேசுகொட்டேன். மாணருகு சோலை பெம்மாயற்கல்லால் * மானிட வர்க்கென்று
பேசுக்கப்படில் வாழவில்லென் * என்னும்படியான தன்மை வாய்த்திருக்கிற தலைவி அந்த விவாஹ
ஸன்னாஹத்தைத் தவிர்த்த வேண்டி ஏற்கனவே தனக்கு எம்பெருமாரினுடே விவாஹமாய்க்கிட்ட
தென்பதைத் தன் வாக்காலே சொல்லிக்கொள்ள இயலாதானகையாலே தோழி ஊஹமாகச் சொல்
லுகிற பாசரத்தாலே [ஏற்கனவே கலவி நடந்துவிட்டாற்போலிருக்கிறதே! என்று தெரிவிக்கும்
முகத்தாலே] அகம்பாற்றுந் தவம் வெளியிட்டபடி.

இப்பாட்டினீத்தாடியில் "இந்நிலையை" என்கிற பாடம் தவறு; "அந்நிலையை" என்பதே
நன்கு பொருந்தும். ஆ என்பது ஈற்றுச் சீராதலால். (எக்)

கேடுமாவழகுதனில் நீள்குணத்தில் * ஈடு
படுமானிலையுடைய பத்தர்க்கு—* அடிமைதனில்
எல்லேநிலம்தானாக வெண்ணிறுண்மாறன் * அது
கோல்லைநிலமான நிலை கொண்டு.

(ஈடு)

கேடுமால் அழகு தனில்	} ஸர்வேசுவரனுடைய வடிவமுகிலும்	நீள் குணத்தில் ஈடு படும்	குண விசேஷத்திலும் ஈடுபடும்படியான

மா நிலை உடைய	} திறந்த தன்மைபுடைய		
பந்தர்க்கு அடிமை	} பாசுவதர்களுக்கு		
தளரில்	} அடிமைப்படும் திறத்	அத கொல்லை	} அந்த பாசுவத சேஷத்
	தில்	நிலம் ஆன நிலை	} வமே இத்தற்குமே
எல்லை நிலம் தான்	} சரமாவதி தாஸ்யம்	கொண்டு	} லில்லைபென்னலாம்
ஆக மாறன் எண்ண	} தமக்கேயுள்ளதென்று		} படியான உத்தமபுரு
குண்	} ஆழ்வார் அத்தபவஸா		} உதார்த்த மென்று
	யகுகொண்டார்; (எத		கொண்டு.
	னிலையென்றில்)		

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியாயே * சுருமானிக் மலையில் ஆத்மாவுக்குச் சொன்ன பக்ஷநம்பர்ஹ த்வமான ஹ நிலை திற்பது பாசுவத சேஷநம்பர்யந்தமானால் என்னுமிடத்தை யது ஸந்திந்து “அவனுடைய ஸௌந்தர்ய சிலாதிதரில் தோந்து அடிமைபுக்கிருக்கும் பாசுவதர் ஹுக்கு சேஷமாயிருக்குமிருப்பே எனக்குப் புருஷார்த்தம்” என்றறுதிபிட்டு அந்தப் பரமார்த் தந்தை * கெடுமாற்கடிமை யெனும் பதிகத்திலே ஆழ்வாராருளிச் செய்தாசென்கை.

கொல்லை நிலம் — இத்தற்கு மேலாகவொரு நிலமில்லையென்னலாம்படி சரமாவதியான நில மென்க.

இரண்டாமடியில் “பந்தர்” என்றே பாடம் வழங்குவதென்றது. ‘பந்தர்க்கு’ என்று பூநீசோசுக்கவிற் பெரும்பாலுள் காண்கிற பாடம் மிக அழகியது. அதுவே கொள்ளத்தக் கது. (அடி)

கொண்டபெண்டிர் தாம்முதலாத் கூறுமுற்றிர் கண்மத்தால் *

அண்டினவரன்றே யவரைவிட்டு — * தோண்டருடன்

சேர்க்கும் திருமலைச் சேருமென்றான் * ஆர்க்குமிதம்

பார்த்தும் புகழ்மாறன் பண்டு.

(அக)

ஆர்க்கும் இதம் பார்க்கும்	} அனைகர்க்கும் ஹிதமே		
புகழ் மாறன்	} சித்தித்திற யசஸ்வி	அவரை விட்டு	} அந்த ஆபாஸபத்துக்களை
	யான கடிமாழ்வார்		விட்டு
பண்டு	} முன்பு		
கொண்ட பெண்டிர் தாம்	} மனைவி முதலாதச் சொல்	தோண்டருடன்	} கம்மை பாகவத கோஷ்டி
முதலா கூறும்	} லப்படுகிற பந்துவர்க்க	சேர்த	} யிலே சேர்ந்த வல்லவ
உற்றார்	} மெல்லாம்	கும் திருமலை	} னுன் ஸர்வேசுவரனை
கண்மத்தால் அண்டின	} கர்மோபாதி யானே		
வர் என்றே	} கெருங்குமவர்களைத்	சேரும் என்றான்	} சேருங்கோ னென்று உப
	தனை யென்று		தேசித்தார்.
	கொண்டு		

* * * தன்னைப் பற்றினுரை பாசுவதர்கண் திருவடி களிலே சேர்ந்து ரசவித்தருள வல்ல ஸர்வேசுவரனே ஸகலவிதபத்துவுமாவான் ; அல்லாதாரடங்கலும் ஓளபாதிவயத்துக்கள் ; ஆனபின்பு ஓளபாதிப பத்துக்களை விட்டு திருமாதிக ஸகலவித பத்துவுமான ஸர்வேசுவரனுக்கு அடிமை செய்து உஜ்ஜிவியுங்கோளென்று, அலை ஸர்க்கும் ஹிதைகலியான ஆழ்வார் உபதேசித்தருளின பதிகம் * கொண்ட பெண்டிரென்பதாம். (அக)

பண்டையறவான பரணைப் புளிகுடிக்கே

கண்டு * எனக்கெல்லாவறவின் காரியமும் — * தண்டறநீ

செய்தருளென்றே யிரந்த சீர்மாறன் தாளிணையே *

உய்துணையென் வள்ளமேயோர்.

(அடி)

பண்ணை உழவு ஆள் பாலை	} அனாதைத் தமான் எம் பந்தத்தைப் பூண்டிருந் பாம்புருவின்	நன்றி அற நீ செய் தருள் என்று	} தட்டில்லாமல் நீ செய் தருள் வேணும் என்று பிரார்த்தித்த ஆழ்வாருடைய உபய பாதங்களே நமக்கு உஜ்ஜீவ கொபாய மென்று கொஞ்சி வினை.
புளிக் குழந்தை கண்டு		இரத்த சீர் மாறன்	
எனக்கு		தான் இணையே	
எல்லா உறவின் காரிய மும்		உய் தனை என்று உள்ளமே ஓர்	

* * * நெருபா திக பந்துவான ஸர்வேச்வரனைத் திருப் புளிக் குழையிலே ஸேயித்து 'எனக்கு ஸகலவித பந்துக்குநத்யமும் நீ செய்தருள்வேணும்' என்று ஆழ்வார் பிரார்த்தித்த படிபண்புகூறு வந்தாம் * பண்ணை காசாலே பதிகம். * சேரதிலாய திறந்துன் தாமரைக் கண்களால் கோக் காய் * நின்றபாதபங்கயமே தலைக்கணியாய் * என் திப்படி பாசாந்தேதாலும் ஒவ்வொரு வகையான பிரார்த்தனை யிருப்பது காண்க. தண்டு அற—தண்டயின்றிக்கே; அல்லது, காலதாமதமின்றி. (முக)

ஓரா நீர் வேண்டினவை யுள்ளதேவ்லாம் செய்கின்றேன் *
காராயணனன்றோ காணென்று —* பேருறவைக்
காட்ட வவன் சீலத்தில் கால்தாழ்ந்த மாறனருள் *
மாட்டிலிடும் நம்மனத்து மை. (முக)

நீர் ஓரா வேண்டினவை உள்ளது எல்லாம்	} ('ஆழ்வீர்') நீர் ஆராய்ந்து அபேஷித் தன்வ வெல்லாவதனை யும் தான் தலைக்கட்டித் தரு கின்றேன்; கான் ஸர்வ சத்தனான காராயணனன்றோ * என்று (மம்பெரு மான்)	பேர் உறவை காட்ட	} தனது நெறத் உறவை யும் நீனைப்பூட்டின வனவிலே அப்பெருமானது சீன குணத்திலே ஆழக்காற்பட்ட ஆழ்வாருடைய திருவரு ளானது நமது கொஞ்சிலுள்ள அதுஞான விருளை மாளச் செய்துவிரும்.
செய்கின்றேன்		அவன் சீலத்தில் கால் தாழ்ந்த	
நான் காராயணன் அன்றோ என்று		மாறன் அருள் நம் மனத்து மை மாட்டிலிடும்.	

* * * கீழ்ந் திருவாய் மொழியாகிய * பண்ணை நாளில் எனக்கெல்லாவதனின் காரியமும் செய்தருள்வேணும்மென்று இரத்த ஆழ்வாரை கோக்கி 'ஆழ்வீர்! நீர் பிரார்த்திக்க வேணுமோ? காணே 'பிரார்த்தித்துச் செய்ய வேண்டும்படியன்றோ எனக்குண்டான காராயணந்நாப்பாய்க்ந் மான உதிரத் தெறிப்பு இருப்பது. ஆன பின்பு காணே உம்முடைய ஸர்வாபேஷிதக்களையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கின்றேன்' என்று எம்பெருமானருளிக் செய்ய, நன் பெருமை பாசாதே என இறுமை பாசாதே இப்படியருளிக் செய்வதே! இவ்வொரு சீலகுணமிருக்கும்படியென்பது என்று அல்லுண்டைய சீன குணத்திலே யிருப்பதிப் பெரினது * ஓராயிரமாய் பதிகம்.

ஓரா—செய்யாவென்னும் வாய்ப்பாட்டிற்றத்தகாலவினைமெச்சம். (முக)

மையார்கண் மாமார்பில் மன்னும் திருமலை *
கையாழிசங்குடனே காணவேண்ணி—* மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்த மாறன்பேர் *
ஓதவுய்யமே யின்னுயிர். (முக)

மை யூர் கண் மா	மை யூர் கண் மா	மை யூர் கண் மா	மை யூர் கண் மா
மாய்ப்பில் மன்னும்	மாய்ப்பில் மன்னும்	மாய்ப்பில் மன்னும்	மாய்ப்பில் மன்னும்
திருமலை	திருமலை	திருமலை	திருமலை
மை யூர் கண் மா	மை யூர் கண் மா	மை யூர் கண் மா	மை யூர் கண் மா

*** திருமாயிலே பிராட்டி திகழ நின்ற திருமலைத் திருவாய் திருச்சுக்குருகுடனே
 ஸேவிக்க ஆசைப்பட்டி ஆழ்வார் கூப்பிட, தூணிலே நோன்றிச் சிறுக்களுக்கு உதவினார்
 பொலே எங்கொருமான் மாணவர்களை நோன்றித் தன் குணங்களை யதபவிப்பிக்க, அத்தகை யதப
 வித்து உதவிதபபயைக் கூறுவதாம் * மையார் கருங்கண்ணிப் பதிகம்.

மா—மூர்மலர் ஸக்தி; வட சொல்.

(அச)

இன்னுயிர்மால் தோற்றினதிங்கென்னெஞ்சிலென்று * கண்ணால்
 அன்றவனைக் காணவேண்ணியான்பெண்ணாய்—* பின்னையவன்
 றன்னை கினைவிப்பவற்றால் தான்தளர்ந்த மாறனருள் *
 உன்னுமவர்க்குள்ள முருகும்.

(அரு)

இன் உயிர் மால்	இன் உயிர் மால்	இன் உயிர் மால்	இன் உயிர் மால்
இங்கு தோற்றினது	இங்கு தோற்றினது	இங்கு தோற்றினது	இங்கு தோற்றினது
என் கொஞ்சில் என்று	என் கொஞ்சில் என்று	என் கொஞ்சில் என்று	என் கொஞ்சில் என்று
அன்று அவனை கண்	அன்று அவனை கண்	அன்று அவனை கண்	அன்று அவனை கண்

*** கீழ்த்திருவாய் மொழியாகிப் * மையார் கருங்கண்ணிலில் உண்டான அதுபயம்
 மாணவரதுபவமாகையாலே அவனை பாற்றிய கருணைகளாலே அதுபவிக்க விரும்பி அப்போதே
 அந்த விருப்பம் நிறைவேறப் பெறுமையாலே ஒரு பிராட்டி தனையை பெய்தி ஸ்மாரக பதார்த்த
 தன்களாலே [பகலிசமுதற்களாலும் மேகலிசமுதற்களாலும்] ஆழ்வார் தளர்ந்த படியைக் கூறு
 வதாம் * இன்னுயிர் கீசலும் பதிகம்.

(அரு)

உருதுமலென்னெஞ்சு முன்செயல்களெண்ணி *
 பெருதுமால் வேட்கையெனப்பேசி—* மருவுகின்ற
 இன்னுபட்டனவன்சீ ரேய்ந்துரைத்தமாறன் சொல் *
 என்னுச்சொல்லாதிருப்ப தேங்கு.

(அச)

உன் செயல்கள் எல்லா	(எம்பெருமானே!)	அவன் சீர் எய்தத்	அப்பெருமானது பாண
என் கொஞ்சம் உருகும்	உன் து. சரிதனை	உவர்த்து	யீதவ குணத்தைப்
கேட்டை பெருகும் என	எனது உன்சம் உருகா		பொருத்தமாக எடுத்த
மேன்	கின்றது;		
	(அதற்கு மேலே) ஆகை	மாறன் சொல்	ஆழ்வாருடைய பூரிஸ்திக்
	யும் அநிகரித்து வாரா		தியை
	நின்றது என்ற கரு	என் தா	எனது நாவானது
மருவின்ற இன்னப்	(சிறிதே மயமாச பதார்த		
புடன்	தவகனானே போய்	சொல்லாது இருப்பது	அதஸத்தியம் லிருப்பது
	பட்டு) அதவந்திக்	எனது	எவ்விடத்தில்?
	கின்ற அந்த அவஸா		
	தத்துடனே		

* * * கீழ்க்கிருவாய் மொழியாயிடு * இன்னுயிர்ச் செவலில், மமராசுபநார்த்தங்களாலே
கோவுபட்டுச் செல்லா நிற்கச் செய்தே, * இருந்தும் வியந்தென்கிற கிருவாய் மொழியிலே
தலை நடுமாராகக் கலந்த கலவி நினைவுக்கு வந்து நிற்க, அதனையருளிச் செய்த கிருவாய்மொழி
யாம் * உருகுமாஸ்கொஞ்சப்பதிகம்.

கிருவாய் மொழியில் “உருகுமாஸ்கொஞ்சம்” என்று பாசாமிருந்தாலும், இங்கு, வெண்பா
வாணையாலே வேண்டினக்குச்சேர “உருகுமாஸ்கொன்னொஞ்சம்” எனவே சுந்தபாட
மாகும்.

(அக)

எங்காதலக்கடி மாலேய்ந்த வடிவழகேன்று *

அங்காது பற்றுசா வாங்கவன்பால்—* எங்குமுள்ள

புள்ளினத்தைத் தாதாகப்போதலிடும் மாற்றான் *

உள்ளினர்க்குத் தீங்கையறுக்கும்.

(அஎ)

எம். காதலுக்கு அடி	எமது அன்புக்குக் கார	எங்கும் உள்ள புன்	எவ்விடத்துமுள்ள பற
	ணம்	இனத்தை	வைக் கட்டத்தை
மால் எய்த வடிவு	எம்பெருமானிடத்		
அதகு என்று	தன்ன விக்ரஹ	தது ஆக போக விடும்	ததனுப்பின
	ஸௌந்தரியமென்று		
அங்கு ஆதி பற்றுக்	அதநியிட்ட	மாறன் தாம்	ஆழ்வாருடைய கிருவடி
கி	அந்த வடிவழகே		களானவை
	ஆனப்பண்பாத	உள்ளினர்க்கு தீங்கை	தம்மை அந்நெறித்தவர்
ஆங்கு அவன் பால்	அப்பெருமானே கொங்கி	அதுக்கும்	கருணைய நிலைக
	அகணவையுமிளரு		ளைப் போக்கிவிடும்.
	கிருப்பதிலே		

* * * கண்ணுற் கண்ட பகழிகளை வெல்லும் தூது விடுகிற பதிகமாம் * எங்கான லகல்
கழிவாயெப்பது ஆசார்ய ஹருதயத்தில் “கம்பிசுதையும் நிறந்த செவ்வழம்” இவ்வாதி ருர்ணை
யில் “.....ஸௌந்தர்யலக்ஷணபுணர்ந்தும் ஸ்ருஹைபவ பா த்வந்வயாச்சகைசன் தூது வானுக்கும்
விஷயம்” என்று, ஸௌந்தர்யமே பற்றுசான் இக்கிருவாய் மொழியில் தூதுவிட்டதாக அருளிச்
செய்ததற்கேற்ப முன்னடிகள் அருளிச் செய்யப்பட்டன.

(அஎ)

அறுக்குமிடரேன்றவன்பா லாங்குலிட்டதாதர் *

மறித்துவாப் பற்றுமனத்தால் * அறப்பதறி

செய்யதிருவாவாயில் செல்லநினைந்தான் மாறன் *

மைமலினுற் செய்வறிபாமல்,

(அஅ)

இடர் அறுக்கும் எத்து	மறுது துயரக்களைப்	மையலினால்	அறிவுதலக்கத்தினால்
அவன் பால் ஆங்கு	போய்மெருகுவ	செய்யு அரிபாமல்	செய்யப் பிவன்முயது
விட்ட தூதர்	வென்று கொண்டு	மாறன்	இன்ன தென்றதி
மறித்த வர பற்று	அப்பெருமானைக்	செய்யு இரு கையாயில்	ஆழ்வார்
மனத்தால்	குறித்து அனுப்பப்	செல்ல நினைந்தான்	வினாவுணர்மான விருநா
அற பதறி	பட்ட தூதர்		வாய்ப் பதியை
	நீண்டு வருவனவாம்		கோக்கி
	ஆறியிருக்கமாட்டாத		எழுந்தருள் முயன்றார்.
	திருவுள்ளத்தாலே		
	மிகவும் வினீர்த்து		

* * * தீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * எங்கானலில் விடப்பட்ட தூதர் அத்தனைப்பட்டு எம் பெருமானுக்கு ஸ்வதஸையை யறிவித்து மீண்டு வருவதற்கு முன்னே ஆழ்வார் மிகவும் பதறிக் திருநாவாலிலே செல்ல நினைந்த படியைக் கூறுவதாம் * அறுக்கும் வினையாபின பதிலும். சுற்றடி யில் 'செய்வதறிபாமல்' என்கிற பாடம் மறுக்கத் தக்கது; தனைதடுத்தவால், செய்யு என்றும் செய்வதென்றே பொருள்படும்; "வினாக்கியைகள் செய்வால்" என்ற உபதேச சத்தினமாலிப் பிரயோகமும் காண்க. (அஅ)

மல்லடிமை செய்யும் ளள் மால்தன்னைக்கேட்க * அவன் சொல்லுமளவும் பற்றுத்தொன்னலத்தால்—* செல்கின்ற ஆற்றமைபேசி அலமந்த மாறனருள் * மாற்றுகப் போகுமென்றனமால். (அக)

மல் அடிமை செய்யும் ளள்	பரிபூரணமான கைக்கரி	தொல் கவத்தால்	இயற்கையான பத்தியி
மால் தன்னை கேட்க	யம் செய்யப் பெறும்	செல்கின்ற ஆற்றமை	னால்
அவன் சொல்லும் அளவும் பற்று	எல்லம் எப்பொதோ	பேசி அலமந்த மாறன்	தமக்கு விழுகின்ற ஆற்
	வென்று		ருமைமைய எழுத்துக்
	எம்பெருமானை கோக்கிக்		கூறி அலமாப்பை
	கேட்க		யடைந்த ஆழ்வா
	அப்பெருமான் அதுறி		ருடைய
	யிட்டுச் சொல்லுமள	அருள் மாற்று ஆச	கருணையே மருத்தாக
	வும் ஆறியிருக்கமாட்	என்றன் மால் போரும்	வந்து அய்ருளும்
	டாத		தொலையும்.

* * * தீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * அறுக்கும் வினையில் * அடிநியனனுதப் பெறு நாள் எவை கொலே * ழர் கான்றியேனே * காளை ஸுறியேன் * கண்ணாக்கனிக்கின்ற திக்கென்று கொல்கண்டே * என்றிப்படி பலதால் பேசின ஆழ்வார் நிக்ய கைக்கரியம் செய்யப்பெறும் நாள் எண்ணைக் கென்று எம்பெருமானைக் கேட்க, அவன் அறுதியிட்டுச் சொல்லுமளவும் பொறுத் திருக்கமாட்டானமெனினாலே தமக்கு நிகழ்கின்ற ஆற்றமைமையப் பேசின பதிகம் * மல்லிகை கமழ் என்பதாம். (அக)

மாலுமதுவாஞ்சை மூற்றும் மன்னுமுடம்பின்முடிவில் * சாலகண்ணிச் செய்வனெனத் தானுகந்து—* மேலவனைச் சீரார் கண்புரத்தே தேருமெனும் சீர்மாறன் * தாரானே ஈந்தமக்குத் தாள். (கஉ)

மால்	எம்பெருமான்	சால கண்ணி செய்வன்	மிகவும் பொருத்தமாகத்
உமது வாஞ்சை மூற்றும்	(ஆழ்வார்) உமமுடைய	என	நிகழ்க்கட்டித் தருதி
மன்னும் உடம்பின் முடிவில்	அபேகிதங்களைக்	தான் உகந்து	நேன்' என்றருளிச்
	வாவதன்றும்	மேல் அவனை	செய்ய,
	இந்த சீராததின் முடி		தாம் மனமகிழ்ந்து
	விலே		'அப் பசம் புருஷனை

சீர் ஆர் கண்ணபுரத்தே சேரும் ஏனும்	திருக்கண்ணபுரத்திற் சென்று ஆச்சரியபுற மோன்' ஏன் தருளிச் செய்த	நமசிவாயு	நாமக்கு
சீர்மாதன்	நம்மாழ்வார்	தான் தாராளே	தமது திருவடிக்கை ப்ரஸாதித்தருளமாட் டாரோ?

* * * "நாளே வழிபேன்" என்ற ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான் 'ஆற்றியிர்! உமக்கு இந்த நேஹாவஸானத்திலே உம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டு போய் அடிமை கொள்ளக் கடவோம்' என்று நாளிட்டிக்கொடுக்க, அந்தாளே திருவுள்ளமுங்ங்ந்து அப்பெருமானைத் திருக்கண்ணபுரத்திலே சென்று சேரும்போலென்று பரோபநேசம் பண்ணின பதிகம் * மாலை நண்ணி யென்பதாம். * மரணமானால் னாகுந்தங் கொடுக்கும்பிரான் * என்றதில் கோக்கு (கூய)

தாளடைந்தோர் தங்கட்குத் தானே வழிந்துணையாம் *
தாளமேகத்தைத் கழியாக்கி—* மீளுதலாம்
ஏதுமிலாவிண்ணுலகிலேக வேண்ணும் மாறனேன *
கேதமுள்ளதேர்லாம் கெடும்.

(கூக)

தான் அடைந்தோர் தங்கட்கு	தன் திருவடிக்கைப் பற்றினவர்களுக்கு	விண் உலகில் ஏக எண்ணும்	பரமபதத்தில் எழுந்தருள எண்ணின்
தானே வழிந்துணை ஆம்.	தானே மார்க்கப்படுத்துவா மின்ற காளமேகப் பெருமானே	மாறன் =ன	ஆழ்வார் என்று கொன்ன மாத்திரத் திலே
தாளமேகத்தை கதி ஆக்கி	வழிக்கு அடிகளுக்குக் கொண்டு	கேதம் உள்ளது எவ் லாம் கெடும்	தூக்கமென்று பேர்பெற் றவை பெய்லாம் ஒழிந்துபோம்.
மீளுதல் ஆம் ஏதம் இலா	மீட்கியாகித் குற்ற மில்லாத		

* * * "மார்க்கப்பந்து சைத்யம் மோஹகத்தே மடுவிறும்" என்பது ஆசார்ப ஹ்ருதய பூரீஸ்கத்தி. இதே * மரணமானால் னாகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான் * என்றபடியே 'நேஹாவ ஸாந்திலே போய்' என்று எம்பெருமான் நாளிட்டிக் கொடுக்கையாலே போக வொருப்பட் டார் ஆழ்வார்; அவர்க்குத் திருமோகூர்க் காள மேகப்பெருமான் வழிந்துணையாக அமைந்தார்; இவ்விஷயம் * தாளதாமசாத் திருவாய் மொழியிலே அருளிச் செய்யப்பட்டது. (கூக)

கேடுமிடர் லைகுந்தத்தைத் கிட்டினுப்போல *
தடமுடையனந்தபுரந்தன்னில்—* படவால்ல்
கண்ணுயில் மாற்குடச்செய்யக் காதலித்தான் மாறன் * உயர்
விண்டனிலுள்ளோர் வியப்பவே.

(கூஉ)

மாறன்	நம்மாழ்வார்	தடம் உடை அன்றத் பூம் தன்னில்	தடாகண்ணபுடைய திருவனந்தபுரத்திலே
உயர் விண் தளில் உள்ளோர் வியப்ப	உயர்ந்த பரமபதத்தி லுள்ள நித்தியஸூரி கள் ஆச்சரியப்படும் படி	படம் ஆரவில் கண் தயில் மாற்கு	படமுடைய சேஷன் யீது பன்னி கொண்ட ருளும் திருமாவுக்கு
கேடும் இடர் லைகுந் தக்ஸ்த கிட்டினுப் போல	அக்கமற்றதான பூரீவை குண்டத்தை யடைந்த அடிமை செய்யப்பெற்றபு போல	ஆள் செய்ய காதலித்தான்	அடிமை செய்ய விரும்பினான்.

* * * பரமபதத்தில் போனான் அங்குச் செய்யுந்நடிய கைங்கரியங்களைத் திருவனந்த புரத் திலே சேஷசாரியான பூதீபத்மஸபப் பெருமான் திருவடிக்களிலே தாமும் தமருமாகச் சென்று செய்ய விரும்பினபடியைச் * கெடுமிடாய வெல்லா மென்றித திருவாய் மொழியிலருளிச் செய்தாரென்க. (கூஉ)

வேய்மருதோளிந்திரைகோன் மேவுகின்றதேசத்தை *
தான்மருவாத்தன்னமயினால் * தன்னையின்னம்—பூயிலே
வைத்துமெனச் சங்கித்து மால்தெளிவிக்கத்தெளிந்த *
தக்கபுகழ்மாற நெங்கள்சாரவு. (கூங)

வேய் மரு தோள் இத்திரை கோன்	முக்தில் போன்ற தோள்களையுடைய சாண பிராட்டிக்கு வல்லபனான எம்பெரு மான்	தன்னையின்னம் பூயி யிலே வைக்கும் சுண சங்கித்து	தம்மை இன்னமும் இந்த ஸம்ஸாரத்தி னெனிய இடநிலை குமோவென்று அநி சங்கித்து
மேவுகின்ற தேசத்தை	எழுந்தருளியிருக்கு மிடத்தை	மால் தெளிவிக்க தெளிந்த	எம்பெருமான் தெற்றத் தேதின
தான் மருவா தன்னமயி னால்	தாம் புகழ்பெறுமையி னால்	தக்க புகழ் மாறன் எங்கள் சாரவு	தகுதியான புகழை புடைய ஆழ்வார் எமக்குப் புகல்.

* * * தாம் மகேசாதித்தபடியே அப்போதே அந்தேசத்திலே போய் அடிமை செய்யப் பெறுமையாலே ஸங்கி * பகழ்ப்படியே நமக்கு ஸம்ஸாரத்தி விருப்பே சேஷித்துவிடுகிறதே * என்று, பரக்குதி ஸம்பத்தத்தின் கொடுமையாலும் சுச்வரஸ்வாதந்திரியத்தைப் பற்றவும் தமக்கு ஸ்டான அதிசங்கையை * வேய்மரு தோளினைப் பகிசுத்திலருளிச் செய்தாரென்க. மேலே சொன்ன அதிசங்கை முக்தீபதத்தாலே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அநாவது—ஒரு படுக்கையிலேகூட விருக்கச் செய்தே பசுமேய்க்கப் போகிற விடியற்காலம் வந்து, அக்காலத்துக் கேற்ற குயில் மயில் முதலானவற்றிலுண்டாய் பாடலாடல் முதலான ஆடையாடல்களையும் காண் கையாலே அவற்றையே கொண்டு * கண்ணிரான் பசுமேய்க்கப் போனான் * என்று அதிசங்கை பண்ணி கோவுபடுகிற இடைப் பெண்தன் பேச்சாலே அருளிச்செய்ததான் * வேய்மரு தோளி னைப் பகிசுத்திற்கு ஆழ்வார்தமக்குண்டான அதிசங்கையே உள்ளுறை பொருளாம்.

இதில் பந்தாவது பாட்டில் * செங்கனிவாயெங்களாயர் தேலே * என்றவின் கூவடறிந்து பூருவர்கள் கிர்வழித்தபடியைத் தழுவி * மால் தெளிவிக்கத் தெளிந்த * என்றருளிச் செய்யப் பட்டது. (கூங)

சார்வாகவேயடியில் தானுரைத்த பத்திதான் *
சீரார் பலத்துடனே சேர்ந்ததனை—* சோராமல்
கண்ணுரைத்தமான் கழலினையே நாடோறும் *
கண்டுக்கொண்டு உடையகண். (கூச)

அடியில்	கூரப்பத்தில் * கீடுகின் முற்றத்திலே	சீர் ஆர் பலத்துடனே சேர்ந்ததனை கண்டு	சிறந்த பல்பொருடே சேர்ந்த படியை யறிந்து
சார்வு ஆகவே	எல்லாருக்கும் உபாதேய மாகவே	சோராமல் உரைத்த மாதன்	ஒன்றும் குறையாமல் அருளிச் செய்த ஆழ்வாருடைய
தான் உரைத்த பத்தி தான்	தாமருளிச் செய்த பத்தி யானது		

சுழல் இணையே
என்றதொழும்

உபய பாதங்கிலையே
எப்போதும்

என்னுடைய கண்
கண்டு உகக்கும்

என்ற கண்ணன்
லேயித் துக்களிக்கும்.

* * * திருவாய்மொழி யென்பது ஒரு சிறந்த காஸ்தாரம். உபகாமித்த அர்த்தத்தை உபஸம்ஹாரம் பண்ணுவதென்பது காஸ்தாரத்தையாகையாலே முதலில் உபகாமித்த பத்தியோகத்தை * காஸ்தே நவநிறதிக்கென்கிற திருவாய்மொழியிலே உபஸம்ஹரித்தருளினாரென்றது. “பிணக்கற்றனைச் சார்வாக நிலித்து” என்ற ஆசார்யஹருடைய பூரிஸ்சீதியும் காண்க. (கூச)

கண்ணனடியினையிற் காதலுறுவாரசேயலை *

திண்ணமுறவே சுருங்கச்செப்பியே—* மண்ணவர்க்குத்

தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினுன்மாறன் *

ஆனபுகழ்சேர் தன்னருள்.

(கூடு)

கண்ணன்	} எம்பெருமானது பதவினையிற் பத்தியுடையவர்களின் செய்கையை கிடமாம ஆழ்வார் சிறந்த கீர்த்தியோடே சேர்ந்த தமது கருவையினாலே	சுருங்க செப்பி	} கருக்கமாக அருளிச் செய்து மண்ணவர்க்கு இங்ஙனத்த தவர்களுக்கு
அடி இணையில்		மண்ணவர்க்கு	
காதல் உறுவார் செயலை		தான் உபதேசிக்கை தலைக்கட்டினுன்	} தாம் உபதேசிக்குந் தொழிலை முடித்துக் கொண்டார்.
திண்ணம் உற மாறன்			
ஆன புகழ் சேர் தன் அருள்			

* * * எம்பெருமான் தம்மைப் பாம பதத்திலே கொண்டு பேசுப் பத்துகிறபடியைக் கண்டு, சசம நகசயிலே புதைந்துக் கிடக்கும் மதறாகிதிகளைப் புத்திரன் முதலானார்க்குக் காட்டுமாபோலே ஆழ்வாரும் ஒருவாறுநிழலாதபடி எண்ணர்க்கும் விநிக்களைச் சுருக்கமாக உபதேசிக்கவேண்டி * கண்ணன் கழனினைப் பதிகத்திலே * தான்வாய்மலரிட்டு நான்வாய் நாமமே * பாடிவான் நாமம் * சகீரணம்மலரிட்டு நினைமின் நெடியானே * என்றிப்படி. மகேசுவரக் காயங்க னாகிற காணநசயந்தாலும் ஆரும் வருத்தியை யுபதேசித்துத் தலைக்கட்டினாராயிற்று.

“செயலைச் சுருக்கச் செப்பி” என்றது “செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஸம்சேஷபமாக அருளிச்செய்து” என்றபடி. (கூடு)

அருளாலடியிலேடுத்த மாலன்பால் *

இருளார்ந்த தம்முடம்பையிச்சித்து—* இருவிசம்பில்

இத்துடன் கொண்டேக இசைவுபார்த்தேயிருந்த *

சுத்திசொல்லும் மாறன்செஞ்சொல்.

(கூடு)

அருளால்	} கருவையினாலே (ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும்) அடியிலே யெடுத்தரு ளின் எம்பெருமான் பிரேம விசேஷத்தாலே நேரயமான தமது திருமேனியை துணைப் பட்டு பரம்பதத்தில்	இத்துடன் கொண்டு வக	} (தம்மை) இந்த சீராத் தோடே கொண்டு பொக
அடியில் எடுத்த மால்		இசைவு பார்த்தே	
அன்பால்		சுத்தி	} (கமது) அனுமதியை எதிர்பார்த்திருந்த அவனுட சுத்தியை ஆழ்வாருடைய பூரிஸ்சித் தியானது தெரிவிக்கும்,
இருள் ஆர்ந்த தம் உடம்பை இச்சித்து		மாறன் செஞ்சொல்	
இருவிசம்பில்		சொல்லும்	

* * * திருவாய்மொழி தொடங்கும் போதே * மயர்வற மதிகலமருளின்ன் * என்னும்படி யாக அடியிலே தம்மை விஷயி விரித்தருளின ஸர்வேச்சுவான் தம்மைப் பரமபதத்தேதக்கொண்டு போகத் திருவுள்ளம்பற்றி, இத்த சாமத்ருமேனியோடே கொண்டுபோகப் பாரித்து அதற்குத் தம்முடைய இசைசுவை யெதிர்பார்த்திருந்ததையை ஆழ்வார் * அருள்பெறுவாரடியார் பதிகத்தி லே அருளிச் செய்தா றென்க. இப்பதிகத்திலே * இதழின்னி பென்னெஞ்சத் தெப்பொழு தும் பிரியானே * என்ற பாகரத்தில் கொக்காகவும், மேல்பதிகத்தில் * மங்கலொட்டுன் மாமர னைய * என்றதை நோக்கியும் அருளிச் செய்தபடி.

இதில் மூன்றாமடியில் "இவ்விரைவு பார்த்திருந்த" என்று சிலர் ஓதும் பாடம் மறக்கவும் மறக்கவும் தக்கது. அதில் 'இவர்' என்பது அங்கயிக்க விரியதன்று. இரண்டாமடியில் 'தம்முடம்பை விச்சித்து' என்றதுபோல இங்கும் 'தம்மிசைவு' என்னப் பொருந்துமேயல் லது இவ்விரைவு என்னப் பொருந்தாது. இவ்விரையம் ஆழ்ந்த வடிவத்திருமையார்க்கே அவ னாழிக்கும். (கக)

செஞ்சொற்பான்றனது சீராரும்மேனிதனில் *
வஞ்சித்துச்செய்கின்ற வாஞ்சைதனின் *—விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக்காற்கட்டிக் கைவிடுவித்துக்கொண்ட *
திண்டிறல்மாறன் னந்திரு.

(கௌ)

செஞ்சொல் பான்	செஞ் சொறகளாலே பிரதிபாதிக்கப்படு கின்ற பரமபுருஷன்	வை விடுவித்துக் கொண்ட	(அவனது மாயவிலையி னுள் தாம்அகப்படாத படி) தம்மை விடுவித் தக் கொண்ட
சீர் தனது ஆறும் மேனி தனில்	தம்முடைய தெத்த திருமேனியிலே	திண் திறல் மாறன்	திடமான சத்தியை உடையாரான ஆழ்வார்
வஞ்சித்த செய்கின்ற வாஞ்சை தனின் விஞ்சுதலை கண்டு	வஞ்சனைபாகச் செய்கிற விரும்ப மிகுதியைக் கண்டு	தம் திரு	ரமர்க்குச் செல்வம்.
அவனை கால் கட்டி	அவன் திருவடிசனைக் கட்டிக் கொண்டி		

* * * தம்மோடே வந்து கலந்து தமக்கு விதேயனுய்த் தம் திருமேனியிலே மிகுந்த அபி நிவேசமுடையனுய்த் திருமேனியோடே தம்மைத் திருநாட்டிலே கொண்டு போகவேண்டுமென்று எப்பெருமான் காட்டுகிற குதாஹலத்தைக் கண்ட ஆழ்வார் 'ஐயோ! இவ்வழுக்குடம்பின் தோஷ மிகுதியை மறியாமல் ராகரந்தனுயிருத்த விலகலுக்கு இதின் தோஷத்தை புணர்ந்தி னோமாகில் இத்தைத் தவிரவன்' என்று கினைத்து இதின் தோஷங்களை அவனுக்கறிவிக்க, அபிமதவிஷயத்தில் அழுக்கு உகப்பாணாப்போல அது தானே அவனுக்கு மேல்விழுகைக்கு உடனாக 'பிரானே! இந்த வினாசையை நீ சுழித்துக்கொள்ளவே வேண்டும்' என்று அவனைக் காக்கட்டி, அந்த வாஞ்சையை விடுவித்துக் கொண்டாராழ்வார் * செஞ்சொற்கவிகளானென்கிற திரு வாய்மொழியிலே.

ஸ்ரீவசந்தனாஸ் அவனுடைய பிடிவாதத்தையும் ஆழ்வார் ஸ்வசக்கியாலே மாற்றினாரா ந லால் 'திண் திறல் மாறன்' என்று மாமுனிகளிடம் விருது பெற்றிருக்கென்க.

* மங்கலொட்டுன் மாமரனைய * என்கிற பாகரம் இத்திருவாய் மொழிக்கு உபிரானது. * வெர் ருடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழற்றாநாப்போலே ஐஞ்சூரியை விக்ரஹத்தோடே ஆதரிச்

ரும்" என்கிற பழிவசநபுஷண பழிவசநக்தியும் "வேர் குடுவார் மண்பந்துப்போகே" என்கிற ஆசார்ய ஹ்ருதயப் பழிவசநக்தியும் இங்கே அதுணங்கீதயம். (கௌ)

திருமால் தன்பால் விசுப்பம் செய்கின்ற நேர்கண்டு *
அருமாயத்தன் நகல்லிப்பானேன்—* பெருமால்நீ
இன்றென்பால்செய்வா னென்னென்ன இடமுற்று நின்றான் *
தன்னுபுகழ்மாறனைத்தான் சூழ்ந்து. (கூஅ)

திருமால் தன் பால் விசுப்பம் செய்கின்ற நேர் கண்டு	அர்வேசுவரன் தம்மிடத்து அதிகமான ஆதாம் செய் பும்படிவயக் கண்டு	நீ பெருமால் செய்வான் என்	நீ மிக்க விவாமோதாத் தைச் செய்வா னேன்?
அன்று அரு மாயத்த அகல்லிப்பான் என்	"எம்பெருமானே! இதற்கு முன்பெல் லாம் (என்னை) பா கிருதியிலே யிட்டு வைத்து அகற்றி விடுவானேன்?	என்ன தான் தன்னுபுகழ் மாறனை சூழ்ந்து	என்று (ஆழ்வார்) கேட்க, (அம்பெரு) எம்பெரு மான் தான் மிக்க புகழையுடைய தான் அவ்வாழ்வாரை வினாந்து கொண்டு (அவர் கேட்ட கேள் விற்கு விடை சொல்ல மாட்டாமல்) தமோநி நின்றான்.
இன்று என் பால்	இப்பொழுது என்னிடத்தில்	இடர் உற்று நின்றான்.	

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வார் பக்கலிலே அன்வகடந்த அபிரிவேசத்தைக் காட்டித்
தொடக்கினான்; அது கண்ட ஆழ்வார் "பிரானே! இன்றளவும் என்னைப் படுகுழியிலே நள்ளி
வைத்து இன்று இங்கனே ஆதரிப்பதற்கு என்ன ஹேது?" என்று மடிபிடித்துக்கேட்க,
அதற்கு ஒரு மறுமாற்றமும் சொல்லப் போகாமையாலே எம்பெருமான் தமோநி நின்றான்; என்
பது * திருமால்குஞ் சோலைமலை யென்றே நென்கிற திருநாப் மொழியிலுந்நிச் செய்யப்பட்ட
தாம். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தின் முடியில் "இன்று அஹேதுகமாக ஆதரிக்கிற நீ அநாதப்
பாத்தாஹேது சொல்லென்று மடியைப் பிடிக்க" என்று தொடங்கி விரிவாக அருளிச்செய்
துள்ள விஷயங்கள் இங்கே அதுணங்கீதயம். (கூஅ)

சூழ்ந்துநின்ற மால்லிகம்பில் தொல்லைவுழிகாட்ட *
ஆழ்ந்ததனை முற்றமவலித்து—* வாழ்நநங்
கடியருடனே யிருத்தலாற்றை யுரைசெய்தான் *
முடிமகிழ்ச்சேர் ஞானமுனி. (கூகூ)

முடி மகிழ்ச்சேர் ஞானம் முனி	திரு முடியிலே வகுள மரலையனிர்த ஞான முனிவராகிய ஆழ் வார்	அதனை முற்றம் ஆழ்ந்து அனுபவித்த	அதுகுள்ள அனுபவத் சுளைபெய்வாம் ஆழ்ந்த அனுபவித்த
சூழ்ந்து நின்றமால் லிகம்பில்	தம்மைச் சூழ்ந்து நின்ற எம்பெருமான் பாமபதத்தில்	அங்கு வாழ்ந்து	அவ்விடத்தே வாழ்ந பண்ணி
தொல்லை வடி காட்ட	அநாத மரக்கமரன் அர்ச்சிராதி மரக்கத் தைக் காட்டிக் கொடுக்க	கடியருடனே இருத்த ஆற்றை உரை செய்தான்	நிதியழகத்தாருடனே கடியிருத்தபடியை அருளிச் செய்தார்.

எம்பெருமான் ஆழ்வாசைத் திருகாட்டிலே கொண்டு போய் வைத்து இவரும் தானாக அதுபவிப்பதாய் மகிசுரகித்து இவர்க்கு ஆர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையும் அங்குள்ளார் பண்ணும் ஸ்தகா விசேஷங்களையும் பாம்பதப்பாப் பிளையும அங்கு கடைபெறும் விசேஷங்களையும் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூப ரூபவிபூதிகளையும் விசுவரூப இவர் கண்டறபவிக்கலாம்படி பாஜ்ஞாந தகையைப் பிறப்பித்துக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அவற்றை அழகிதாமத் திருப்புகியாழ்வாசடியிலிருந்து கொண்டே கண்டறபவித்து * அந்தமில் பேரன்பந்தடியுரோடிருந்து தாம் பெற்ற அப்பேற்றை * சூழ்விசும்பு பதிதத்திலுறவிச் செய்து நின்றதாயிற்று. (கூக)

முனிமாறன் முன்புரைசெய் முற்றிலுடம் நீங்கி *

தனியாகிநின்று தளர்ந்து * நலியாம்

பரமபத்தியால் வந்து பங்கயத்தாள் கோனை *

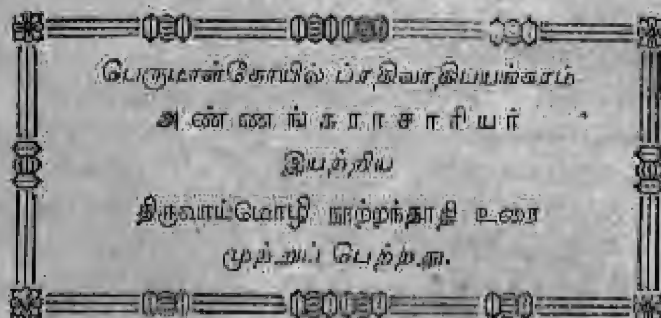
ஒருமையுற்றுச் சேர்த்தா னுயர்ந்து.

(க஠)

முனி மாறன்	சுடலோபமா முனிவர்	பங்கயத்தாள் கோனை	திருமலை
முன்பு உரை செய்	கீழே அருளிச் செய்த		
முற்றிலுடம் நீங்கி	இன்பம் முழுதும் நீங்கினவாதி		திருவுள்ளத்தாலே ஒரு மைய்ப்பட்டு அத்தாலே வித்யைநுடிகளின்
தனி ஆகி நின்று தளர்ந்து	தனியாவைய நின்று வருத்தி	ஒருமை உற்று உயர்ந்து சேர்த்தான்	உயர்வை புடையவாதி எம்பெருமானுடே சேர்த்தாயிற்று.
நலி ஆம் பரமபத்தியால் வந்து	அதிமுக விளைத்த பரம பத்தியினால் பரிபக்வாய்		

சூழ்விசும்பணி முகிலென்கிற கீழ்த்திருவாய் மொழியிலே பரம பதத்திலேபுக்குப் பரிபூர்ணாகந்த சரஸியாய் நித்யஸூரிகளின் திராணினை பிரகடிறபடியாகத் தம்மை யதுவந்திந்தயிது இனாகா தனந்தானமாத்திரமாய் உள்ளபடியே யன்றிக்கே யொழிகையாலே, மேருமலைபுச்சிலிலே இன்பம் தலைச்சிறப்ப விருந்தவன் பேராழமான பாதுளத்திலே தலைகீழாகத் தன்னாண்டு விழுந்து நோவுபடுமா போலே இப்பிறவிய் பெருங்குழியிலேயே தனியே தாமிருக்கிறபடியைக் கண்டு ஆற்றாமை தலையெடுத்துப் பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டுப் பெரிய ஆர்ந்தியோடே திருவடிகளிலே சரணம்புக, பெரிய திருவடி திருத்தீர்த்தாளிலே பெரிய பிராட்டியாகோடேகூட இவா பேசுறித்தபடியே எம்பெருமான் வந்து தோற்றி, காற்றட்டாண் பரக்குதிலும் பந்தத்தையு மறுத்துத் திருகாட்டிலே கொண்டுபோய் நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோணையாக்கி நித்ய கைலாசியம் கொண்டருள, இங்ஙனம் தாம் * அவாவற்று விடுபெற்ற படியை * முனியே நான்முனிகேயென்கிற திருவாய் மொழியில் அருளிச் செய்து தலைக்காட்டினாழ்வார் — என்றதாயிற்று. (க஠)

நீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாயிரத்தனியன்கள்.

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் திபக்த்யாதி குணூர்ணவம் /
யதிந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதாம் முநிம் //

லக்ஷ்மிநாதஸுமாரம்பாம் நாதபாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் (௨)

போ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்தமருகம்
வ்யாமோஹதஸ்ததிதரர்ணி ந்ருணய மேகே!
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே (௩)

மாதா பிதா யுவதய ஸ்தநயா லிபுதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யக்ஷ ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி ஸூர்த்நா. (௪)

பூதம் ஸரச்ச மஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஸோகரயோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதிந்த்ரமிஸ்தாந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம் ப்ரணதோஸ்யி நித்யம்! (௫)

குருமுகமநதித்ய ப்ராஹுவேதாநஸோஷாந்
நரபதிபரிக்ல்ப்தம் ஸுல்கமா தாநுகாம:
ஸ்வஸுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்
த்வீஜகுலதிலகம்தம் வீஷ்ணுகித்தம் நமாமி! (௬)

மின்னூர் தடமதிள் குழ வில்லிபுத்தூரேன்று, ஒருகால்
சொன்னூர்கழற்கமலஞ்சூடினும்—* முன்னுள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் * கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து. (௭)

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்
றீண்டியசங்கம்எடுத்துத் த—வேண்டிய
வேதங்களை நிவிரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்களையாமுடைய பற்று. (௮)

அன்னவயல்புதுவையாண்டான் அரங்கற்குப்
பன்னுதிருப்பாவைப்பல்பதியம்—இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தான் நற்பாமாலை, பூமாலை
சூடிக்கொடுத்தானைச் சொல்லு. (௯)

குடிக்கொடுத்தகடர்க்கொடியே * தொல்பாவை
பாடியருனவல்லபல்லனையாய் * —நாடிநீ
வேங்கடவற்கென்கைவிதியென்றவிம்மாற்றம் *
நாம்கடவாவண்ணமேநல்கு.

(கக)

அல்லிநாள் தாமரைமேலாரணங்கிலிநீறுகினை வி
மல்லிநாடாண்டமடமயில்—மெல்லியலாள் *
ஆயர்குலவேந்தனாகத்தாள் * தென்புதுவை
வேயர்பயந்தவிளக்கு.

(கஉ)

இன்னமுதமுட்டுகெனிக் கெவாபைந்திளியே
தென்னரங்கம்பாடவல்லசீர்ப்பெருமாள் * பொன்னஞ்
சிலேசேர்நுதலியர்வேன்சேரலர்கோன் எங்கள்
குலசேகரனென்றேகூறு.

(ககஉ)

ஆரம்கெடப்பரனன்பர்கொள்ளாரென்று, அவர்களுக்கே
வாரங்கொடுகுடப்பாம்பில் கையிட்டவன்—மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோல்கொல்லிகரவலன்வில்லவர்கோன்
சேரன்குலசேகரன்முடிவேந்தர்கொமணியே.

(ககஉ)

தருச்சந்தப்பொழித்தழுவதாரணியின் துயர்நிரத்
திருச்சந்தலிருத்தம் செய்திருமழிசைப்பரன்வருமார்
கருச்சந்தம்காரகிலும்கமழ்கோங்குமணநாறும்
திருச்சந்தத்துடன்மருவிருமழிசைவளம்பதியே.

(ககஉ)

உலகுமழிசையுமுள்ளுணர்ந்து, தம்மில்
புலவர்புகழ்க்கோலால் தூக்க—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்கத்தும், மாநீர்மழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்கம்வலிது.

(ககஉ)

மற்றொன்றும்வேண்டாமன்மேமதிளரங்கர்
கற்றினம்மேய்த்தகழலினைக்கீழ்—உற்ற
திருமாலைபாடும்கீர்த்தொண்டரடிப்பொடியெம்
பெருமானை * எப்பொழுதும்பேசு.

(ககஉ)

மண்டங்குடியென்பர்மாமறைமேயார்மன்னியசீர்
தொண்டரடிப்பொடிதொன்னகரம் *—வண்டு
திணர்த்தவயல்தென்னரங்கந்தம்மானை * பள்ளி
உணர்த்தும்பிரானுதித்தலூர்.

(ககஉ)

காட்டவேகண்டபாதகமலநல்லாடையுந்தி
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்புகண்டம்செவ்வாய்
வாட்டமில்லகண்கள்மேனி முனியேறித்தனிபுகுந்து
பாட்டி. னுல்கண்டுவாமும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

(ககஉ)

கலயாபி கலித்வம்ஸம் கலிம் வேரகதிவாகரம்!
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாசாபிராஸித்யம் நிறுதம் தம: ||

(ககஉ)

வாழிபரகாலன்வாழிகலிகன்நி

வாழிகுறையலுர்வாழ்வேந்தன் * வாழியரோ

மாயோனைவான்வலியால் மந்நிரங்கொன்மங்கையர்கோன் *

தூயோன்சுடர்மானவேல்.

(உ௬)

நெஞ்சக்கிஞ்சுகடிபிப மடங்காநெடும்பிறவி

நஞ்சக்குநல்லவமுதம் * தமிழன்நூல்துறைகள்

அஞ்சக்கிலக்கியமாரணசாரம் * பரசமயப்

பஞ்சக்கனலின்பொறி பரகாலன்பனுவல்களே.

(உ௭)

எங்கள் கதியேயிராமாறுசமுனியே

சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா—பொங்குபுகழ்

மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்

தங்குமனம்நீயெனக்குததா.

(உ௮)

கைதைசேர்ப்பும்பொழில்குழகச்சிநகர்வந்துதித்த

பொய்கைப்பிரான்கவிஞர்போரேறு—வையத்

தடியவர்கள்வாழவருந்தமிழ்நூற்றந்தாநி

படிவிளங்கச்செய்தான்பரிந்து.

(உ௯)

என்பிறவிநீரவிதைஞ்சினே னின்னமுதா

அன்பேதகனியளித்தாளை—நன்புகழ்சேர்

சித்ததார்முத்துக்கன்செரும்கடல்மலைப்

பூதத்தார்பொன்னங்கழல்.

(உ௧)

நீராரும்மாடத்திருக்கோவலுரதனுள்

காரார்கருமுலைக்காணப்புகு—ஓராத்

திருக்கண்டேனென்றுரைத்தநீரான்கழலே

உரைக்கண்டாப்பெஞ்செயுகந்து.

(உ௨)

நாராயணன்படைத்தான்நான்முகனை நான்முகனுக்

கேரார்சிவன்பிறந்தானென்னும்சொல்—சீரார்

மொழிசெப்பிவாழலாம்நெஞ்சமே மொய்ப்பு

மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து.

(உ௩)

கருவிருத்தக்குழிநீந்தபின்காமக்கலங்குழிவீழ்ந்து

ஒருவிருத்தம்புகுமுதுநுவிருயிரின்பொருள்கட்டு

ஒருவிருத்தம்புகுதாமல் குருகையர்கோலுரைத்த

திருவிருத்தத்தோரடிகற்றிரீர்திருநாட்டகத்தே.

(உ௪)

காசினியோர்நாம்வாழக் கலியுகத்தேவந்துதித்து

ஆசிரியப்பாவதனாலருமறைநூல்விரித்தாளை

தேகிகளைப்பராங்குசனைத்திகழ்வருளத்தாராளை

மாசடையாமனத்துவைத்துமறவாமல்வாழ்த்துதுமே.

(உ௫)

முந்துற்றநெஞ்சேமுயற்றிதரித்துரைத்து

வந்தித்துவாயாரவாழ்த்தி—சந்த

முருகரும்சோலைமும்மொய்ப்பும்பொருநல்
குருகரன்மாறன்பெர்கூறு.

(௩௨)

வாழிபரகாலன்வாழிகலிகன்றி
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
நூயோன்கடர்மானிலை.

(௩௩)

முள்ளிச்செழுமலரோதாரான்முனைமதியம்
கொள்ளிக்கென் னுள்ளம்கொதியாமே—வள்ளல்
திருவாளன்சீர்க்கலியன் கார்க்கலியைபெட்டி.
மருவாளன் தந்தான் மடல்.

(௩௪)

பொன் னுலகில்வானவரும்பூமகனும்போற்றிசெய்யும்
நன் னுதலீர்நம்பிகைறையூர்—மன் னுலகில்
என்னிலைமைகண் டுமிரங்காரேயாமரகில்
மன் னுமடலூர்வனவந்து.

(௩௫)

அவிதிதவிஷயார்தர: சடாரே ருபநிஷதாமுபகாரமாத்ரபோக:।
அபிச குணவசாத்தேகசேஷீ மதுரகவிர்ஹருதயே மமாவிரஸ்து. ||

(௩௬)

வேறென்றும் காளறியென் வேதம் தமிழ் செய்த
மாறன் சடகோபன் வண்குருகர்—ஏறெங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியாரெம்மை
ஆள்வார் அவரேயரன்.

(௩௭)

பக்தாம்ருதம் விச்வஐகாறுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் பூரீசடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்.

(௩௮)

திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகரென்றும்
மருவினியவண் பொருநலென்றும்—அருமறைக
ளந்தாதிசெய்தா னடியிணையே யெப்பொழுதும்
சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து.

(௩௯)

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகர்பேனும்
இனத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன்—தனத்தாலும்
ஏதுங் குறைவிலே னெந்தை சடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடையபற்று.

(௪௦)

ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி யிராமாறுசமுனிதன்
வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்—ஆய்ந்தபெரும்
சிரார்சடகோபன் செந்தமிழ் வேதம் தரிக்கும்
பேராதவுள்ளம்பெறு.

(௪௧)

வாந்திகழும்சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்றதமிழ் மறைகளாயிரமும்—ஈன்ற

முதல்தாய் சடகோபன் மெய்யம்பால் வளர்த்த
இதத்தாயிராமாநுசன்.

(சஉ)

மிக்கலிறை நிலையும் மெய்யாமுயிர் நிலையும்
தக்கநெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையுமே தும் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத்தியல்.

(சங)

முன்னிவினையகல மூங்கிற் குடியமுதன்
பொன்னங்கழற் கமலப்போதிரண்டும்—என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச் சேர்த்தினேன், தென்புலத்தார்க்
கென்னுக் கடவுடையேன் யான்.

(சச)

நயந்தருபிரின்பமெல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்
சயந்தருகீர்த்தியிராமாநுச முனிதாளினைமேல்
உயர்ந்த குணத்துத்திருவரங்கத் தழுதோங்கும் அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறையந்தாதி யோதவிசை நெஞ்சமே.

(சரு)

சொல்லின் தொகை கொண்டுனதடிப்போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பிரத்து முன்னாமமெல்லா மென்றன்னாவினுள்ளே
அல்லும் பகலும் அமரும்படி நல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம இராமாநுச இடென் விண்ணப்பமே.

(சக)

நாலாயிரத்தனியன்கள் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

அப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஆழ்வாராசார்யர்கள் வாழித்திரு நாமங்கள்.

மண்ணுலகத்துள்ளோர்கள் மகிழ்ந்துவாழ
மணவாளமாமுனிகளருள் தன்னாலே
பண்ணருளிச்செயல்விளக்கம் வாழிநாமம்
பத்தியுடனில்வுலகிற் பயில்வார்கேட்பார்
விண்ணுலகத்தோர்களினுங் கீர்த்தியுற்று
விளங்கியிட மெய்ஞ்ஞான வாழ்வுபெற்றே
கண்ணனடியார்களுடன் கலந்து நானுங்
காசினியிற் சதிராக வாழ்வார் தாமே.

வேதத்தின் நுண்பொருளைத் தமிழால்நானும்
விளக்கியிடப்பன்னிருவர் வந்துதோன்றும்
மாதத்தையவரவர்களுதித்த நாளை
வாழ்பதியைக் கலைத்தொகையை மனத்தில் வைத்துப்
போதத்தைத் தருந்தமிழால் வாழிநாமம்
பூதலத்திற் பேசுகின்றேனிதனைக்கற்பார்
பாதத்தை யென் முடிமேலணியாப் பூண்டு
பன்னுளுங்கைகூப்பிப் பணிவேன்யானே.

போதமிகும் பொய்கையார் பூதத்தார் வாழியே *
புகழ்பேயார் மழிசையர்கோன் புத்தூரன் வாழியே *
நாதமுனிகொழுங்குருகை நாவீறன் வாழியே
நற்பாணன் கொல்லிகார்நாதனார் வாழியே *
ஆதரிக்குந் தொண்டரடிப் பொடி தான்கள் வாழியே *
அருட்கலியன் மதுரகலியாண்டாரும் வாழியே *
ஏதமற்ற நாலாயிரப்பனுவல் வாழியே *
இவருதித்த நான்மாத மெழிற்பதியும் வாழியே *

(பொய்கையாழ்வார்)

செய்யதுலாவோணத்திற் செகத்துதித்தான் வாழியே *
திருக்கச்சி மாநகரஞ் செழிக்க வந்தோன் வாழியே *
வையந்தகளிநூறும் வருந்துரைத்தான் வாழியே *
வனசமலர்க் கருவதனில் வந்தமைந்தான் வாழியே *
வெய்யகதிரோன் தன்னை விளக்கிடான் வாழியே *
வேங்கடவர் திருமலையை விரும்புமவன் வாழியே *
பொய்கை முனிவடிவழகும் பொற்பதமும் வாழியே *
பொன்முடியந் திருமுகமும் பூதலத்தில் வாழியே.

(பூதத்தாழ்வார்)

அன்பேதகனி நூறு மருளினுன் வாழியே *
 ஐப்பதியிலலிட்டத்தி லவதரித்தான் வாழியே *
 நன்புகழ் சேர்குருக்கத்தி நாண்மலரோன் வாழியே *
 நல்லதிருக்கடன் மல்லை நாதனார் வாழியே *
 இன்புருகு சிந்தைதிரி யிட்டபிரான் வாழியே *
 எழின்ஞானச் சடர் வினக்கை யேற்றினான் வாழியே *
 பொன்புரையுந் திருவரங்குர் புகழுரைப்போன் வாழியே *
 பூதத்தார்தாளிணையிப் பூதலத்தில் வாழியே. *

(உ)

(பேயாழ்வார்)

திருக்கண்டேனென நூறுஞ் செப்பினான் வாழியே *
 சிறந்த ஐப்பசி சதயம் செனித்தவன்னல் வாழியே *
 மருக்கமழும் மயிலை நகர் வாழவந்தோன் வாழியே *
 மலர் கரிய நெய்தல் தனில் வந்துதித்தான் வாழியே *
 நெருங்கிடவே யிடை சுழியில் நின்றசெல்வன் வாழியே *
 நேமிசங்கன் வடிவழகை நெஞ்சில் வைப்போன் வாழியே *
 பெருக்கமுடன் திருமழிசைப் பிரான்தொழுவோன் வாழியே *
 பேயாழ்வார் தாளிணையிப் பெருகிலத்தில் வாழியே.

(ங)

(திருமழிசைப்பிரான்)

அன்புடனந்தாதி தொண்ணூற்றுறுரைத்தான் வாழியே *
 அழகாருந் திருமழிசை யமர்ந்தசெல்வன் வாழியே *
 இன்பயிசு தையில்மகத்திங்குதித்தான் வாழியே *
 எழிற்சந்த விருத்தம் நூற்றிருபதீந்தான் வாழியே *
 முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவனார் வாழியே *
 முழுப்பெருக்கில் பொன்னியெதிர் மிதந்த சொல்லோன் வாழியே
 நன்புனியில் நாலாயிரத்தெழு நூற்றான் வாழியே *
 நங்கள் பத்திசாரவிரு நற்பதங்கள் வாழியே.

(ச)

(நும்மாழ்வார்)

ஆனதிருவிருத்தம் நூறுமருளினுன் வாழியே *
 ஆசிரியமேழுபாட்டளித்த பிரான் வாழியே *
 ஈனமறவந்தாதி யெண்பத்தேழிந்தான் வாழியே *
 இலகு திருவாய் மொழியாயிரமுரைத்தான் வாழியே *
 வானணியும்மா மரடக் குருகை மன்னன் வாழியே *
 வைகாசி விசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
 சேனை யர்கோனவதாரஞ் செய்தவன்னல் வாழியே *
 திருக்குருகைச் சட்கோபன் திருவடிகள் வாழியே. *

(ரு)

(குலசேகரப்பெருமான்)

அஞ்சனமாமலைப் பிறவியாதரித்தோன் வாழியே *
 அணியரங்கர் மணத்தூணையடைந்துய்த்தோன் வாழியே *
 வஞ்சி நகரத்தன்னில் வாழ்வந்தோன் வாழியே *
 மாசிதலைப் புனர்பூசம் வந்துதித்தான் வாழியே *
 அஞ்சலெனக்குடப்பாமடிலங்கையிட்டான் வாழியே *
 அநவரதமிராமகதை அருணமவன் வாழியே *
 செஞ்சொல்மொழி நூற்றஞ்சுஞ் செப்பினான் வாழியே *
 சேரலர் கோன் செங்கமலத் திருவடிகள் வாழியே *

(பட்டர் பிரான்)

நல்லதிருப்பல்லாண்டு நான்மூன்றென் வாழியே *
 நானூற்றிருபத்தொன்றும் நமக்குரைத்தான் வாழியே *
 சொல்லரியவானிதனிற்சேரதிவந்தான் வாழியே *
 தொடைகுழிகுகொடுத்தான் தான் தொழந்தமப்பன்வாழியே *
 செல்வநம்பிதன்னைப்போற்றிப்பற்றான் வாழியே *
 சென்றுகிழியறுத்துமால்தெய்வமென்றான் வாழியே *
 வில்லிபுத்தூர்நகரத்தைவிளக்கினான் வாழியே
 வேதியர்கோன்பட்டர் பிரான்மேதினியில் வாழியே.

(எ)

(தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்)

மண்டங்குடியதனைவாழ்வித்தான் வாழியே *
 மார்கழியிற்குட்டைதனில்வந்துதித்தான் வாழியே *
 தெண்டிரைகுழாய்க்கரையே தெய்வமென்றான் வாழியே
 திருமாலையொன்பத்தஞ்சுஞ்செப்பினான் வாழியே *
 பண்டுதிருப்பளியெழுச்சிப்பத்துரைத்தான் வாழியே *
 பா வையர்கள் கலவிதனைப்பழித்தசெல்வன் வாழியே *
 தொண்டுசெய்துதுளபத்தால்துலங்கினான் வாழியே *
 தெசண்டரடிப்பொடியாழ்வார்துணைப்பதங்கள் வாழியே.

(அ)

(திருப்பாணாழ்வார்)

உம்பர்தொழும்மெய்ஞ்ஞானமுறையுரான் வாழியே *
 உரோகிணிநாகர்காந்திதையிவ்வித்தவள்ளல் வாழியே *
 வம்பலிழ்தாரமுனிதோளில்வகுத்தபிரான் வாழியே *
 மலர்க்கண்ணில்வேடுவென்றும்வையாதான் வாழியே *
 அம்புவியில்மதிளரங்கரகம்புகூர்தான் வாழியே *
 அமலனுதிபிரான்பத்துமருளினான் வாழியே *
 செம்பதுமையருள்கரும்செல்வனா வாழியே *
 திருப்பாணன்பொற்பதங்கள் செகதலத்தில் வாழியே.

(க)

(கலியன்)

கலந்ததிருக்கார்த்திகைக்கார்த்திகைவந்தோன் வாழியே *
 காசினியொண்குறையுளர்க்காவலோன் வாழியே *
 நலந்திகழாயிரத்தென்பத்துநாலுரைத்தான் வாழியே *
 நாலீந்துமானைற்றும்நமக்குரைத்தான் வாழியே *
 இலங்கெழுநற்றிருக்கையிருமடலீந்தான் வாழியே *
 இம்மூன்றிலிருநூற்றொழுவொன்பான் வாழியே *
 வலந்திகழங்குமுதவல்லிமணவெள்ளன் வாழியே *
 வாடகலியன்பரகால்மங்கையர்கோன் வாழியே.

(கௌ)

பெரியநம்பிகள்

அம்புளியில்பதினமர்க்கையாய்ந்துரைப்போன் வாழியே *
 ஆனவந்தார் தாளிணையையடைந்துயந்தோன் வாழியே *
 உம்பர்தொழுமரங்கேசர்க்குதப்பிடையோன் வாழியே *
 ஒங்குதுணைக்கேட்டைதனிதுதித்தபிரான் வாழியே *
 வம்பனிழ்தார்வரதருரைவாழியேய்தான் வாழியே *
 மாறனெர்நம்பிக்குவாழ்வனித்தான் வாழியே *
 எம்பெருமானார்முனிவர்க்கிதமுரைத்தான் வாழியே *
 எழில்பெரியநம்பிசரணினிதாழி வாழியே. (கௌ)

(திருக்கச்சிறுநம்பிகள்)

மருவாருந் திரும்பல்லி வாழ்வந்தோன் வாழியே *
 மாசிரிகுடி சரிடத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
 அருளாளருடன் மொழி சொல்லிசெய்தோன் வாழியே *
 ஆறுமொழி பூதூரர்க் களித்த பிரான் வாழியே *
 திருவாவ வட்டம்செய்து சேஷிப்போன் வாழியே *
 தேவராசாட்டகத்தைச் செட்டிமவன் வாழியே *
 தெருளாருமானவந்தார் திருவடியோன் வாழியே *
 திருக்கச்சி நம்பி யிருதிருவடிகள் வாழியே. (கௌ)

எம்பெருமானார்.

அத்தி கிரியருளாளரடி பணிந்தோன் வாழியே *
 அருட்கச்சி நம்பியுரையாறு பெற்றோன் வாழியே *
 பத்தியுடன் பாடியத்தைப் பகர்ந்திட்டான் வாழியே *
 பதினமர்க்கையுட் பொருளைப் பரிந்துகற்றான் வாழியே *
 சுத்தமகிழ் மாறனடி தொழுதுயந்தோன் வாழியே *
 தொல்பெரிய நம்பிசரண தேர்வறினான் வாழியே *
 சித்திரையிலாதிரை நான் சிறக்க வந்தோன் வாழியே *
 சீர்பெரும்பூதூர்புனிவன் திருவடிகள் வாழியே. (கக)

கூத்தாழ்வான்.

சீராருந் திருப்பதிகள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
 தென்னரங்கர் சீரருளைச் சேருமவன் வாழியே *
 பராராமெதிராசர் பதம்பணிந்தோன் வாழியே *
 பாடியத்தினுட் பொருளைப் பகருமவன் வாழியே *
 நாராயணன்சமயம் நாட்டினான் வாழியே *
 நாலூரான்றனக்குமுத்தி நல்கினான் வாழியே *
 ஏராருந்நையிலத்தத்திங்கு வந்தான் வாழியே *
 எழில்கூரத்தாழ்வான்றன் வினையடிகள் வாழியே. (கஉ)

முதலியாண்டான்.

அத்திகிரியருளாளர் அடிபணிந்தோன் வாழியே *
 அருட்பச்சை வாரணத்தி லவதரித்தான் வாழியே *
 சித்திரையில் புனர்பூசம் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
 சிபாடியத்தன்னில் சீர்பெறுவான் வாழியே *
 உத்தமமாம் வாரூல முயர்வந்தோன் வாழியே *
 ஊர்திருந்துசீர்பாத முன்னினான் வாழியே *
 முத்திரையும் செங்கோலும் முடிபெறுவான் வாழியே *
 முதலியாண்டான் பொற்பதங்கள் ஊழிதொறும் வாழியே * (கங)

திருவாங்கத்தமுதனார்.

எந்தாதைகரேசரிணையடியோன் வாழியே *
 எழில் மூங்கிற்குடிவினங்க விங்கு வந்தோன் வாழியே *
 நந்தாமலேதிராசர் நலம்புகழ்வேன் வாழியே *
 நம்மதுரகவி நீலையை நண்ணினான் வாழியே *
 பைந்தாமவரங்கர்பதம் பற்றினான் வாழியே *
 பங்குனியிலத்தநான் பாருதித்தோன் வாழியே *
 அந்தாதி தூற்றெட்டு மருனினை வாழியே *
 அனியரங்கத்தமுதனா ரடியினைகள் வாழியே.

(கச)

எம்பார்.

பூவளரும் திருமகளார் பொலிவுற்றோன் வாழியே *
 பொய்கை முதல் பதின்மர் கலைப்பொருளுரைப்போன் வாழியே *
 மாவளரும்பூதாரன் மலர்ப்பதத்தோன் வாழியே *
 மகரத்தில் புனர்பூசம் வந்துதித்தான் வாழியே *
 தேவுமெப் பொருளுமதில் திருந்தினான் வாழியே *
 திருமலை கம்பிக்கடிமை செய்யுமவன் வாழியே *
 பாவையர்கள் கலவியிருள் பகலென்றான் வாழியே *
 பட்டர்தொழுமெம்பார் பொற்பதமிரண்டும் வாழியே.

(கரு)

(பட்டர்.)

தென்னரங்கர் மைந்தனெனச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
 திருநெடுந்தாண்டகப் பொருளைச் செப்புவன் வாழியே *
 அன்னவயல்பூதா னடிபணித்தோன் வாழியே *
 அநவரதமெம்பாருந் காட்செய்தோன் வாழியே *
 மன்னுதிருக்கரனார் வளமுரைப்போன் வாழியே *
 வைகாசியனுட த்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
 பன்னுகலைநால்வேதப் பயன் தெரிவோன் வாழியே
 பராசரனும் சீர்பட்டர் பாருலகில் வாழியே.

(கக)

நஞ்சேயர்.

தெண்டிசைகுழ்திருவரங்கம் செழிக்கவந்தோன் வாழியே *
 சீமாதவனென்னும் செல்வனார் வாழியே *
 பண்டைமறைத்தமிழ்ப்பொருளைப் பகரவந்தோன் வாழியே *
 பங்குனியிலுத்தநான் பாருதித்தான் வாழியே *
 ஒண்டொடியாள்கலவிதனை யொழித்திட்டான் வாழியே *
 ஒன்பதினாயிரவுரையை யொதுமவன் வாழியே *
 எண்டிசையும்சீர்பட்ட ரிணையடியோன் வாழியே *
 எழில்பெருகும்நஞ்சிய ரினிதூழி வாழியே.

(கங)

நம்பினோர்.

தேமருவும்செங்கமலத் திருத்தான்கள் வாழியே *
 திருவரையிலப்பாடாடை சேர்மருங்கும் வாழியே *
 தாமமணிவடமார்வும் புரிநா லும் வாழியே *
 தாமரைக்கையிணையழகுந் தடம்பயமும் வாழியே *
 பாமருவுந்தமிழ்வேதம் பயிப்பவளம் வாழியே *
 பாடியத்தின்பொருள் தன்னைப் பகர்நாவும் வாழியே *
 நாமநுதலமதிமுகமும் திருமுடியும் வாழியே *
 நம்பினோர்வடிவழகு நாடோறும் வாழியே.

(கடி)

காதலுடன் நஞ்சியர் கழல்தொழுவோன் வாழியே *
 கார்த்திகைக்கார்த்திகையதித்த கலிகன்றி வாழியே *
 போதமுடனுழ்வார் சொற்பொருளுரைப்போன் வாழியே *
 பூதாரன்பாடியத்தைப்புகலும்வன் வாழியே *
 மாதகவாலெவ்வுயிர்க்கும் வாழ்வளித்தான் வாழியே *
 மதிளரங்கரோலக்கம் வளர்த்திட்டான் வாழியே *
 நாதமுனியாளவந்தார் நலம்புகழுவோன் வாழியே *
 நம்பிள்ளை திருவடிகள் நாடோறும் வாழியே.

(௨௧)

வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை.

ஆனிதனிற்சோதிநா ளவதரித்தான் வாழியே *
 ஆழ்வார்க்கலைப்பொருளை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே *
 தானுகந்தம்பிள்ளை தான்தொழுவோன் வாழியே *
 சடகோபன் தமிழ்க் கீடு சாத்தினுன் வாழியே *
 நானிலத்தில்பாடியத்தை நடத்தினுன் வாழியே *
 நல்லவுலகாரியனை நமக்களித்தான் வாழியே *
 ஈனமறவெமையானு பிறைவனார் வாழியே *
 எங்கள்வடவிதிப்பிள்ளை யிணையடிகள் வாழியே *

(௨௦)

பிள்ளை லோகாசாரியர்.

அத்திகிரியருளாள் ரனுமதியோன் வாழியே *
 ஐப்பசியிற்றிருவோனத் தவதரித்தான் வாழியே *
 முத்திரெறிமறைத்தமிழால் மொழிந்தருள்வோன் வாழியே *
 முதறிவமணவாளன் முன்புதித்தான் வாழியே *
 நித்தியமரம்பிள்ளைபதம் நெஞ்சில்லைப்போன் வாழியே *
 நீள்வசனபூடணத்தால் நியமித்தான் வாழியே *
 உத்தமமாம்முடுமபைநக ருதித்தவள்ளல் வாழியே *
 உலகாரியன்பதங்களுழிதொறும் வாழியே.

(௨௧)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை.

வையகமென் சடகோபன் மறைவளர்த்தோன் வாழியே *
 வைகாசிவிசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே
 ஐயன் அருண்மாரிகலை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே *
 அழகாருமெதிராச ரடிபணியோன் வாழியே *
 துய்யவுலகாரியன் தன் துணைப்பதத்தோன் வாழியே *
 தொல்குருகாபுரியதனைத் துலக்கினுன் வாழியே *
 தெய்வநகர்கூந்திதன்னில் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
 திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகள் வாழியே. *

(௨௨)

மணவாளமாமுனிகள்.

இப்புவிபிரங்கேசர்க் கீடளித்தான் வாழியே *
 எழிற்றிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன் வாழியே *
 ஐப்பசியிற்றிருமூலத் தவதரித்தான் வாழியே *
 அரவரசப்பெருஞ்சோதி யளந்தனென்றும் வாழியே *
 எப்புவிபுமச்சைல மேத்தவந்தோன் வாழியே
 எராருமெதிராசரெனவுதித்தான் வாழியே *
 முப்புரிநூல்மணிவடமும் முக்கோல்தரித்தான் வாழியே *
 முதறிவன்மணவாள மாமுனிவன் வாழியே.

(௨௩)

செத்தமிழ்வேதியர்நினைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திருநாள் *
 சீருலகாரியர்செய்தருண் றகலைதேசப்பொலிந்திருநாள் *
 மந்தமதிப்புவிமானிடர்தங்களை வரலிலுயர்த்திருநாள் *
 மாசறுஞானியர்சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுனைத்திருநாள் *
 கந்தமலர்ப்பொழில்குழ்குருகாதிபன் கலைகள்விளங்கிடுநாள் *
 காரமர்மேனியரங்கநகர்க்கிறை கணகன்கனித்திருநாள் *
 அந்தமில்சீர்மணவாள் முனிப்பரனவதாரம்செய்திருநாள் *
 அழகுதிகழ்ந்திருமைப்பெயிற்றிருமூலமதெனுநாளே.

(உக)

வாழித்திருநாமம் முற்றும்.

மணவாளமாமுனிகள் நிபந்தித்தருளிய இயல்பாத்து.

நன்றுத்திருவுடையோம் நானிலத்திலவல்லுயிர்க்கும் *
 ஒன்றும்குறையிலை ஒதினோம் *—குன்றம்
 எடுத்தானடிசேரிராமா னுசன்தான் *
 பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பெற்று.

(க)

வாழிதிருக்குருகர் வாழிதிருமழிசை *
 வாழிதிருமல்லிவளநாடு *—வாழி
 கழிப்பொறித்தநீர்ப்பொன்னித்தென்னரங்கன்தன்னை *
 வாழிபறித்தவாளன்வலி.

(உ)

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி *
 திருநாட்டுத்தென்குருகாவாழி *—திருநாட்டுச்
 சிட்டத்தமர்வாழி வாழிசடகோபன் *
 இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை.

(ங)

மங்கைநகர்வாழி வண்குறையலூர்வாழி *
 செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி *—பொங்குபுனல்
 மண்ணித்துறைவாழி * வாழிபரகாலன்
 எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை.

(ச)

வாழியரோதென்குருகை வாழியரோதென்புதுவை *
 வாழியரோதென்குறையல்மாநகரம் *—வாழியரோ
 தக்கோர்பரவும்தடஞ்சூழ்ப்பெரும்பூதார் *
 முக்கோல்பிடித்தமுனி.

(ரு)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக்குறும்பாம்
 குழியைக்கடக்கும்நங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியின் *
 பழியைக்கடத்தும்இராமா னுசன்புகழ்பாடியல்வா
 வழியைக்கடத்தல் * எனக்குஇளியா தும்வருத்தமன்றே.

(கூ)

செஞ்சத்திருந்துநீரந்தரமாகநியத்துய்க்கும் *
 வஞ்சக்குறும்பின்வகையறுத்தேன் மாயவாநியர்தாம்
 அஞ்சப்பிறந்தவன்மோதவனடிக்குஅன்புசெய்யும் *
 தஞ்சத்தொருவன்சரணம்புயம்என் தலைக்கணித்தே.

(எ)

ஊழிதொறும்ஊழிதொறும்உலகமுய்ய
உம்பர்களும்கேட்டுய்ய * அன்பினுலே
வாழியெனும்பூதம்பெய்பொய்கைமாறன்
முழிசைமர்கோன்பட்டர்பிரான்மங்கைவேந்தன் *
கோழியர்கோன் தொண்டர் துகள் பாணன் கோதை
குலமுனிவன் கடறிய நாலோதி * வீதி
வாழியென வருந்திரனை வாழிந் துவார்தம்
மலரடி என் சென்னிக்குமலர்நதபூவே.

(அ)

இயல்சாத்து முற்றிற்று.

சாத்து முறை.

ஸர்வதேசதசாகாலேஷுவவ்யாஹைபராக்ரமா -
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜுவலா -
திகந்தவ்யாபிநி பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஹிணீ.
ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபதரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய -
ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபதீரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய.
நம: ஸ்ரீஸைலநாதாய குந்திகரஜந்மநே -
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைகங்கச்யஸாலிகே.
ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணாண்வம் -
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.
வாழிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால்
வாழும்மணவாளமாமுனிவன் *—வாழியவன்
மாதன் திருவாய்மொழிப்பொருளை * மாநிலத்தோர்
தேறுர்படியரைக்குஞ்சீர்.
செய்யதாமரைத்தாவினைவாழியே சேலைவாழிதிருநாபிவாழியே *
தய்யமாட்டும்புரின லும்வாழியே சுந்தரத்திருத்தோனினைவாழியே *
கையுமேந்தியமுக்கோலும்வாழியே கருணைபொங்கியகண்ணினைவாழியே *
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி புத்திவாழிபுகழ்வாழிவாழியே.
அடியார்கள்வாழ அரங்ககர்வாழ *
சடகோபன்தண்தமிழ்நூல்வாழ *—கடல்குழந்த
மன்னுலகம்வாழ * மணவாளமாமுனியே!
இன்னுமொருநூற்றாண்டிற்கும்.

தித்தியாநுஸந்தானம்
முற்றிற்று.